MUSIKMAGASINET

GAFFA

#11 - NOVEMBER 1998 - GRATIS

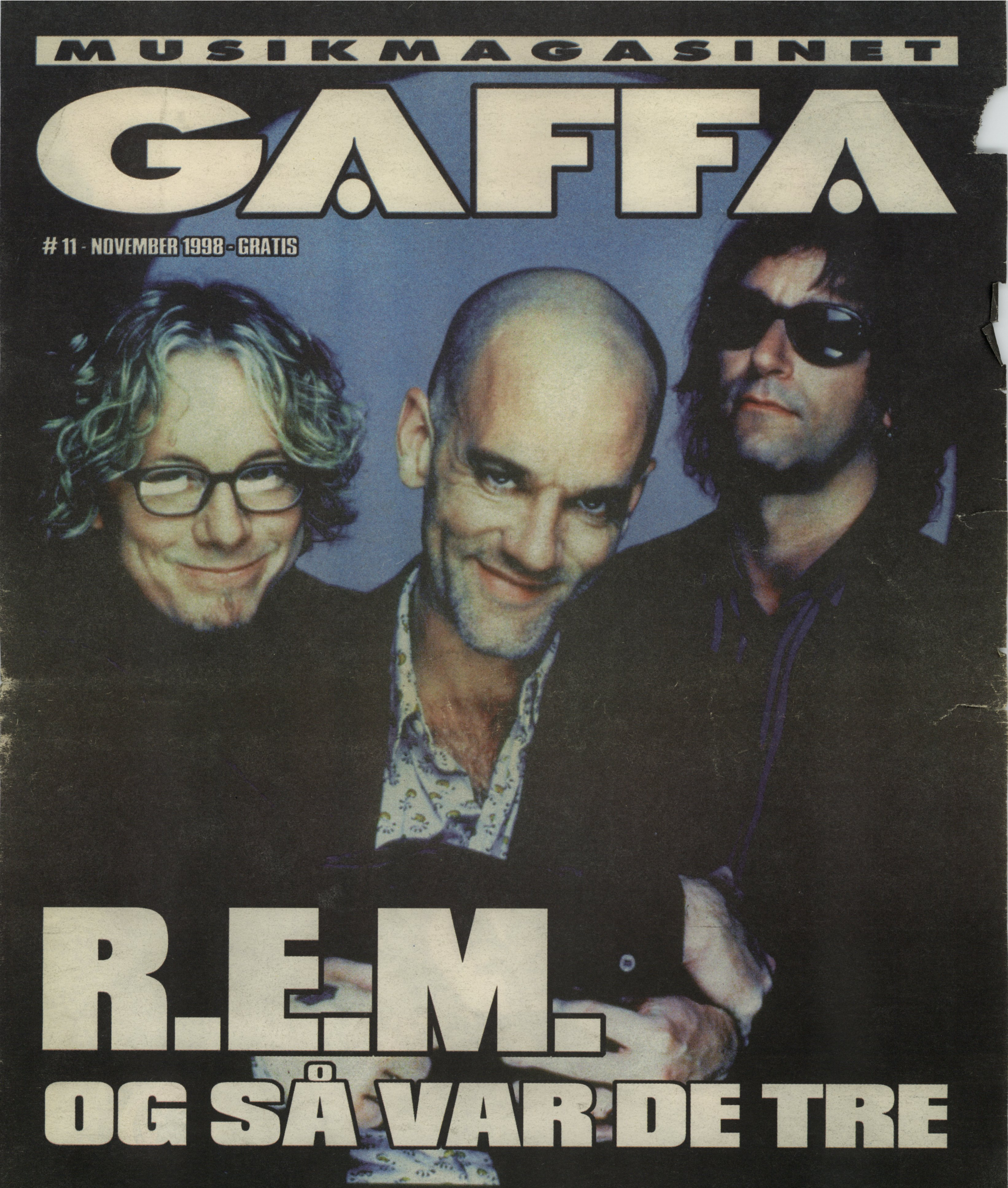

R.E.M.

OG SÅ VAR DE TRE

BECK - ALANIS MORISSETTE - ROBBIE WILLIAMS - CARDIGANS
SAVAGE ROSE - GINMAN/JØRGENSEN - SANNE SALOMONSEN

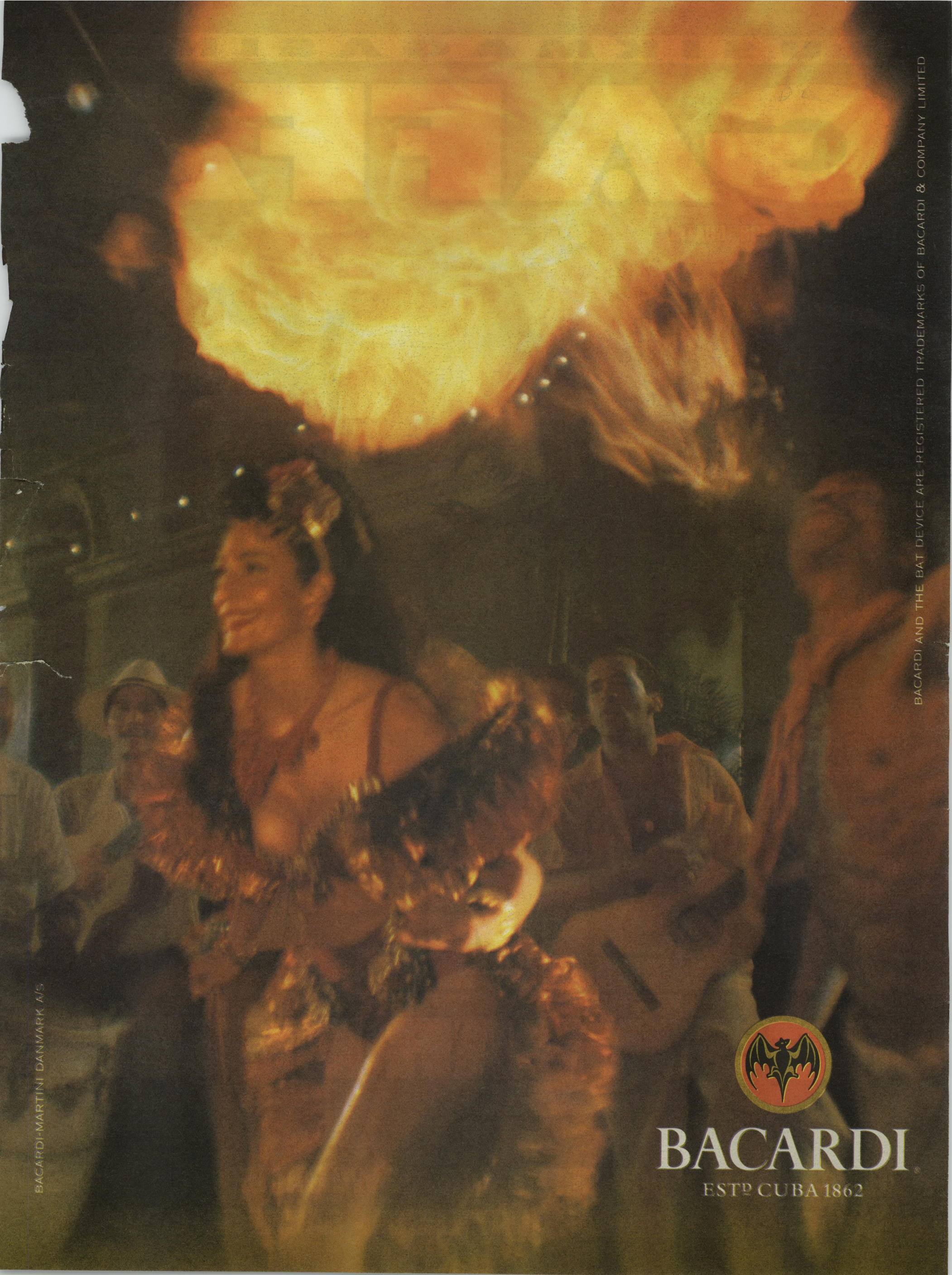

BACARDI AND THE BAT DEVICE ARE REGISTERED TRADEMARKS OF BACARDI & COMPANY LIMITED

BACARDI-MARTINI DANMARK A/S

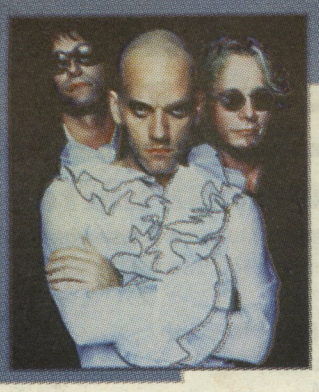

SIDE 14

R.E.M.

GAFFA TOG TIL NEW YORK FOR AT MØDE BANDET OG SNIGLYTTE DET NYE ALBUM.

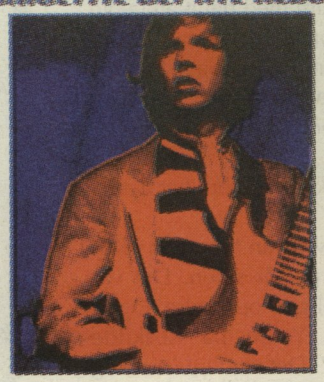

SIDE 28

BECK

SOM ENESTE DANSKE MEDIE HAR GAFFA FÅET BECKS EGNE ORD OM DET AKTUELLE ALBUM MUTATIONS.

De kan ikke slå os ihjel!

Den 5. oktober kunne man i Politiken, under overskriften *Musikmagasin i vanskeligheder*, læse, at Musikmagasinet GAFFA havde bedt om betalingshenstand hos en række kreditorer. Andre dagblade fulgte skriverierne op, og mange troede, at GAFFA var gået konkurs, og at der ikke ville komme flere numre af bladet på gaden. Det er heldigvis ikke rigtigt.

GAFFA er på røven – men det er ingen nyhed, det har vi været i alle 15 år, bladhuset har eksisteret. Men frygt ikke – GAFFA overlever. Vi har opnået de nødvendige kreditter til at kunne forsætte vores virke. Den økonomiske situation betyder, at der ikke bliver flere koncerter, musikbiografier og nye magasiner fra vores hånd i nærmeste fremtid. Derimod udkommer GAFFA og vores musikermagasin SOUNDCHECK, som de plejer. Næste nummer af GAFFA er stadig gratis og på gaden den 26. november, og samme dag kan du købe SOUNDCHECK i nærmeste bladkiosk.

Redaktionen

VI MÅ (REJSE) VIDERE

Synspunkt

Af Jacob Brixvold
leder af spillestedet
STARS i Vordingborg

Landets kulturminister, Elsebeth Gerner Nielsen, gav i sidste måneds *Synspunkt* et malende billede af en musikalsk rejse. Et af ministerens hovedbudskaber var, at det er naturligt, "at interessen nu vender sig mod spillestederne og de udøvende musikeres vilkår", og det er glædeligt at se, at også Christiansborg nu tilsyneladende ønsker at åbne for debatten omkring den rytmiske scene. Jeg vil derfor samle Gerner Nielsens stafet op og i det følgende give mit bud på, hvad jeg oplever som den væsentligste kulturpolitiske opgave, hvad angår rytmisk musik.

For den levende musiks videre eksistens er det af kolossal stor væsentlighed, at vi - musikbranche, embedsmænd, politikere og publikum (læs: vælgere) - klør os i hovedbunden og finder frem til rimelige og sunde livsgrundlag for rammen om den rytmiske musik: spillestederne. Kulturpolitisk set er disse altid blevet overset, men der er nu - mere end nogensinde - behov for at acceptere den rytmiske musiks udfoldelse som en kulturel egenart. På vores scener er der plads til alle tænkelige udtryk, men bag kulisserne har spillestederne for længst lagt ungdomsoprør og anarki bag sig og drives i dag som tjekkede udbydere af kulturelle tilbud.

Spillestederne gennemgår en professionel udvikling i disse år, både på de enkelte steder og i organiseret flok. Men da situationen bærer præg af, at spillestederne af økonomiske årsager tvinges til at fokusere for meget på bar- og "diskoteksdrift", frem for at kunne hellige sig sin opgave som kunstscene for den rytmiske musik, er det min opfattelse at Kulturministeriet nu må træde til med reelle og langtidsholdbare tilskud, hvis man ønsker, at også denne kunstneriske genre skal bidrage med øget livskvalitet for landets borgere.

En offentlig støtte skal ikke ses som en støtte til værtshusdrift, men tværtimod som en støtte til at spillestedets personale kan koncentrere sig om musikdriften.

Statens Musikråd har (som også nævnt i Gerner Nielsens *Synspunkt*) udarbejdet et forslag til spillestedslovgivning, der påpeger nødvendigheden af et politisk lovindgreb. Der er i forslaget lagt op til at Kulturministeriet årligt poster 68,5 mio. kr. i den rytmiske, levende musik - primært via en honorarstøtteordning (37 mio. kr.) og via tilskud til 20 regionale/storby-spillesteder (24 mio. kr.). For kulturpolitiske ordførere og embedsmænd inden for området kan dette muligvis lyde som det glade vanvid. Det er vel også derfor, at kulturministeren i sit *Synspunkt* lægger meget vægt på, at disse beløb skal diskuteres. Selvfølgelig skal de det - men i denne diskussion er det nok så vigtigt at skele til de tilskud, som andre kulturelle genrer modtager.

Staten alene har i '98 budgetsat en samlet udgift til kultur (og idræt!) på 4,2 mia. kr. Det, som Statens Musikråds lovforslag lægger op til, er altså, at ca. 1,5% af disse milliarder skal bruges på direkte tilskud til den rytmiske musik - det er alt, hvad det koster at få en hel kulturgenre på benene og komme op i et gear, som hele den rytmiske musiks udøvere, arrangører og publikum vil få stor, stor glæde af. Jeg mener, man får sgu meget for de (i denne sammenhæng) sølle 68,5 mio. kr. årligt, som er det samme det koster at støtte Det Kongelige Teater i knap tre måneder eller Idrættens Hovedorganisationer i to måneder. Den rytmiske scene har brug for et løft, tiden er moden, og det er på sin plads, at den rytmiske musik efterhånden accepteres på lige fod med andre kunstneriske genrer. Så Elsebeth, lad nu være med at diskutere for længe, og lad for Guds skyld være med at ende med at spise spillestederne af med nye, mangelfulde "småpenge-ordninger".

BAGGRUND:

Statens Musikråd har i år udarbejdet et forslag til spillestedslovgivning, der påpeger nødvendigheden af et politisk lovindgreb. Der er i forslaget lagt op til, at Kulturministeriet årligt poster 68,5 mio. kr. i den rytmiske, levende musik. Vi bad Jacob Brixvold, der er leder af spillestedet STARS i Vordingborg, komme med sit bud på, hvordan staten kan støtte spillestederne.

Lovebites live

LOVEBITES

Travelling. Lovebites fyrer den af i Københavns Lufthavn. Gruppen er ved at vænne sig til jetlag og succes.

Pingviner, legende isbjørne, 2 nye numre, Mathilde Lunderskov og støjen fra et fyldt Amager Bio kan opleves på den nye udgivelse fra Lovebites.

Solveig Sandnes forlod bandet frem for en solokarriere kun tre måneder efter, at Lovebites' debutplade kom ud. Lovebites spillede videre, mens de ledte efter en ny forsanger, og efter syv måneder faldt de for Mathilde Lunderskov.

- Vi er selvfølgelig glade for den første plade, men det var underligt at høre *Travelling* blive et stort hit i radioen med Solveigs vokal, når vi nu optræder med Mathildes fortolkning af nummeret. P3 optog vores koncert under Eurospotting i sommer. Det var kun Mathildes andet job foran et stort publikum, og optagelserne blev så gode, at vi nu kan udsende et livealbum. For at vise publikum, at vi har fået en ny forsanger, der er helt sin egen og ikke en Solveig II, fortæller Karina FossFenn, der sammen med sin mand Andy skriver numrene.

Karina FossFenn er imponeret over den måde, Mathilde Lunderskov er gået ind i samarbejdet på og taget sangene til sig.

- Mathilde er et ekstra krydderi, når vi skriver sange. Hun er ung og uerfaren, men har tacklet denne udfordring helt suverænt. Hun er sindssygt musikalsk - jeg er overbevist om, at hun har været et instrument i sit tidligere liv, beskriver Karina.

Lovebites er denne lørdag eftermiddag samlet hjemme ved Andy og Karina FossFenn for at indspille i parrets private studie. Bandet arbejder på at udgive en nyt album til marts næste år, og de har store planer om at tage til New York i januar måned for at indspille det kommende album med Eriz Kupper som medproducer. Han mixede det første album og har arbejdet sammen med navne som Michael Jackson og Republica. Lige nu står Lovebites uden pladekontrakt. Men de har flere demoer ude ved pladeselskaberne og ligger i forhandlinger med det lille selskab Exlibris under Gyldendal. Det er også Exlibris, der står bag livealbummet fra Lovebites.

- Da vi indspillede den første plade, havde bandet kun været samlet som helhed i to måneder. Nu kender vi hinanden og har rykket musikalsk. Publikum vil stadig kunne genkende vores musik som Lovebites. Melodien er stadig i centrum, og vokalerne vil være tostemmige med Mathilde som forgrund.

sva

? & !

PETER OLESEN

Band: Olesen-Olesen

Hvilke plader har du sidst købt?
Det er faktisk Frank Sinatras *In The Wee Small Hours*. En rigtig sørgelig skilsmisseplade fra 50'erne. Og så købte jeg The Beatles' *Abbey Road* på cd, da vi var ovre i Abbey Road-studierne for at lave mastering på vores sidste plade. Jeg havde den på lp i forvejen, men min grammofon er pakket væk.

Hvilken plade var den første, du købte?
Jeg havde et eller andet obskurt opsamlingsbånd med The Beatles, men den første plade var et livealbum med Paul Simon, *Live Rhymin'*. Jeg købte den i 1975 - et halvt år, før jeg fik grammofon, men jeg kalkulerede med at få én i konfirmationsgave, og det fik jeg.

Hvilken plade er den bedste gennem tiderne?
Den er svær. Neeeej, jeg ved simpelthen ikke, hvad jeg skal sige. Kan jeg ikke ringe tilbage om ti minutter? (Det får han lov til, og vi går videre til næste spørgsmål).

Den første koncert?
Det første, jeg kan huske, var en koncert med Johnny Reimar i et varehus i Vejle - det hed Tempo. Det var dengang, han hittede med *Du Skulle Købe Dig En Tyrolerhat* i slutningen af tresserne. Men sådan for alvor en koncert var med Sweet i Idrættens Hus i Vejle. Jeg var omkring 11 år, og det var helt enormt højt, og der var sirener og små, frække film med halvt afklædte damer. Jeg tror, de drak mælk, som løb ned fra mundvigen, og jeg kunne godt se, det var frækt, så jeg stod og rødmede i mørket.

Den fedeste koncert, du har været til?
Mon ikke det var Van Morrison i KB-Hallen for et par år siden. Det var nærmest en religiøs oplevelse. Og så måske Sonic Youth på Roskilde Festival i 1987. Det var fantastisk, og det var samme år, som jeg spillede dernede første gang.

Hvis du skulle spille en coverversion af et andet nummer, hvad skulle det så være?
Ja, jeg vil sige det sådan, at det mest mærkelige nummer, der nogensinde er lavet af en dansk musiker, er Johnny Madsens *Akvariefisk*. Den dag, vi tør spille det, så har vi fået hår på brystet.

Vi ringer af, og ti minutter senere ringer Peter Olesen op igen.
Nå, hvad er du kommet frem til?
Ja, jeg har spekuleret hårdt over, hvilken plade, jeg skal udnævne som den bedste nogensinde. Jeg var sågar ved at gå op på loftet for at se mine lp'er igennem. Men jeg har besluttet mig for, at det må være Velvet Undergrounds tredje album. Det har ingen titel, men det er den med *Candy Says* og *Pale Blue Eyes*.
hof

Storm slipper en lille vind

STORM

- Vi ved godt, at man ikke må rime hjerte på smerte i rocktekster. Men vi er totalt ligeglade med det, hvis det nu passer perfekt ind i en sang. Sådan siger Morten Andreasen, forsanger i den danske gruppe Storm, der lige har udgivet deres debutalbum *Stilhed Før Storm*. Gruppen erkender blankt, at deres tekster ikke er specielt nyskabende.
- Men det er jo vores debutplade, og der vil ske en udvikling. Om fem år vil vi måske sige, at det ikke lige var det fedeste, men det var det, vi kunne dengang. Thomas Helmig skriver også bedre tekster nu, end dengang han skrev *Det Er Mig, Der Står Herude Og Banker På*.
- Men det er meget ærligt. Vi skriver det, der passer ind, siger guitarist Bo Aronsen. - Vi forsøger ikke at skjule noget.

Som antydet synger Storm på dansk - og det er noget af et særsyn i en tid, hvor Dansk Sprognævn er seriøst bekymret over de mange engelske låneord i det danske sprog.
- På dansk får man både lyd- og tekstsiden smidt ind i hovedet, så det er meget positivt. Det er ikke altid, at man gider at oversætte det, når det er på engelsk. Vores tekster kan fortolkes på mange måder. Vi vil ikke sige, at "du skal gøre sådan og sådan". Hvis der er et budskab, er det at få folk til at sige til sig selv, at "det kan du godt" - og det kan være lige fra én, der ikke gider at rydde op på sit værelse, til én, der vil noget med sit liv, fortæller Morten.

Musikalsk er Storm resultatet af gruppemedlemmernes vidt forskellige inspirationskilder. Som de selv siger, er musikken ikke udpræget original, men:
- Det er ren rock ud ad landevejen og på dansk. Det er der ikke så mange andre, der laver. Og lige nu er der ikke så mange danske navne, der synger på dansk, så det kan give noget ekstra opmærksomhed. Vi ved godt, at vi nu siger fra til udlandet. Men lad os se, om pladen ikke kan blive et hit herhjemme, og så er det altid nemmere at sælge til udlandet. Og så vil vi indspille pladen i en engelsk version. Det er også derfor, vi har valgt et dansk navn, der også kan bruges på engelsk, siger Morten fra Storm, der altså blæser på reglerne om, hvad man må og ikke må.
ors

G-stereo

- det snurrer på GAFFA

- **Ginman/Jørgensen – Ginman/Jørgensen**
- **R.E.M. – Up**
- **Lisa Ekdahl – Back To Earth**
- **Cat Power – Moon Pix**
- **Stereolab – Aluminium Tunes**
- **The Cardigans – Gran Turismo**
- **Oscar Danielson – Gitarren Är Mitt Svärd**
- **Savage Rose – Tameless**
- **Gramsespektrum – Greatest Hits 1996-98**
- **Zoo – Cd 16**
- **Nashville Pussy – Let Them Eat Pussy**

Snik Snak

JAMCs sidste nadver?

Efter en skandaløs koncert i Los Angeles på spillestedet House Of Blues ser det ud til, at The Jesus And Mary Chain ikke bærer flere kors, hvis det skal stå til William Reid, den ene ledende halvdel af det legendariske støjband. I protest over broderen Jims provokerende opførsel forlod han efter blot et par numre koncerten. Rygterne vil vide, at William til venner længe har talt om at forlade bandet; de indre gnidninger mellem de to brødre har stået på et stykke tid og er nu blusset op i fuld lue trods den fine modtagelse af deres i år udsendte album *Munki*. Begge brødre har i øvrigt tegnet solokontrakter med Creation, William Reids album skulle allerede været indspillet.

Rammstein beskyldes for nazisme

De tyske tung-industialrockere Rammstein har løbet hovedet mod muren og er endt i et orkanagtigt stormvejr på grund af videoen til deres nye single, en coverversion af Depeche Modes *Stripped*. Videoen bruger klip fra Leni Riefenstahls nazi-propagandafilm *Olympia*, der blev godkendt af Hitler og iscenesat under Goebbles' tilstedeværelse. Goldie og Asian Dub Fondation, der også er signet til Rammsteins label London Records, er er i syv sind over, at videoen udgives, og har udtrykt deres vægmelse. Det er ikke første gang, at Rammstein flirter med det højreorienterede. Coveret på deres debutsingle lignede for mange en reklame for den perfekte ariske race. Selv siger bandet, som har solgt over en million af deres sidste udspil *Sehnsucht*, at det nazistiske mærkat er noget, de får påklæbet af pressen.

U2 udsender Best Of-album

For 30 millioner har man et standpunkt, indtil man tager et nyt. Sådan forholder det sig for U2, der ellers har svoret, at de aldrig ville udsende et opsamlingsalbum. Men nu sker det, U2 udsender 2. november *U2 The Best Of 1980-1990*. I den første uge vil opsamlingen indeholde en ekstra cd med 15 b-sider fra firserne, og en ny single *Sweetest Thing* - et overskudsnummer fra *Joshua Tree*-sessionen - udkommer 19. oktober. Det var U2-manageren Paul McGuinness, som fik 30 millioner-kontrakten i hus med greatest hits-albummet. Han truede ganske enkelt Island Records med at pakke sydfrugterne og kontakte et andet selskab, hvis ikke de diskede op med den rigtige kontrakt.

Udgiver
Foreningen GAFFA
Musikmagasinet GAFFA
Sjællandsgade 92
8000 Århus C
Tel.: 86 12 98 99
Fax: 86 18 92 22
Giro: 4 37 68 97
E-mail: gaffa@gaffa.dk
Web: www.gaffa.dk

Ansv. redaktør: Peter Ramsdal
Redaktionssekretær: Henrik Tuxen
Annoncer: Dennis Brorsen, Henrik Riisvig, Tel.: 86 12 98 99
Administration: Robert Svane
Abonnement: Henrik Riisvig
Marketingchef: Robert Borges
Art Direction: <jspr>, Lykke Dahlén Lund
Kalenderpige M/K: Malene Mogensen
Korrektur: Ole Rosenstand Svidt
Field Promoter: Kalle Bremer
Skribenter: Morten Bagai, Morten Buschmann, Mette Castbak, Nils Harbo, Ole Hoff-Lund, Jesper Nykjær Knudsen, Morten Lausten, Mark Lewis, Finn P. Madsen, Keld Rud Nielsen, Lars Nielsen, Martin Robert Nielsen, Jan Opstrup Poulsen, Jacob Rosenbak, Michael C.U.P Rasmussen, Morten Remmer, Jesper Skaaning, Peter Studstrup
Fotografer: Anne Mette Svane, Ole Rosenstand Svidt, Henrik Tuxen, Peter Widmer, Steen Donsby, Sandra Greig, Per Houby, Morten Larsen, steffen t. nielsen, Klaus Thymann
Tryk: Franzen Offset
Læsertal: 153.000 pr måned (Index Danmark / Gallup)
Abonnement: 150,- kr. for 12 numre. Indbetales på giro 4 37 68 97
Deadlines: Redaktionelt: 9.11.98, Kalender: 11.11.98, Annoncer: 11.11.98

All She Wanna Do Is Have Some Fun...

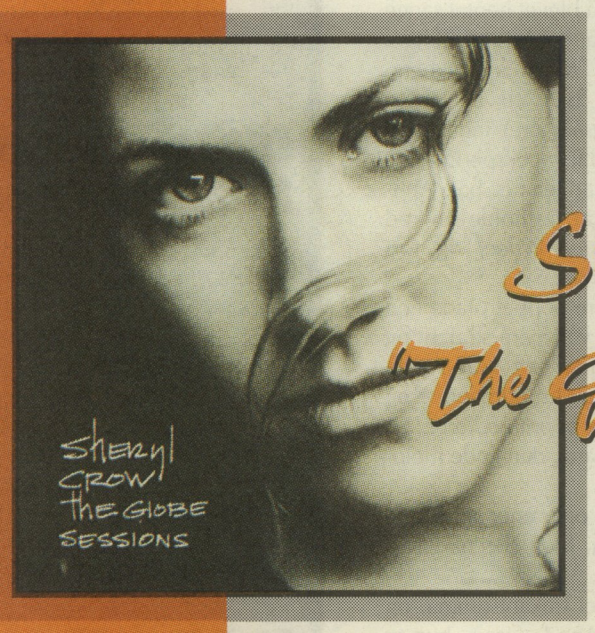

Sheryl Crow
"The Globe Sessions"

- On A Day Like Today...

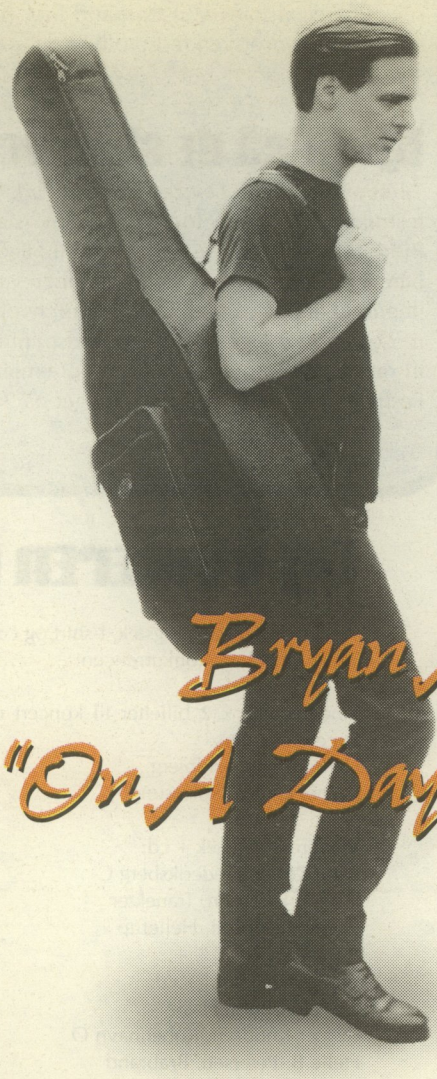

Bryan Adams
"On A Day Like Today"

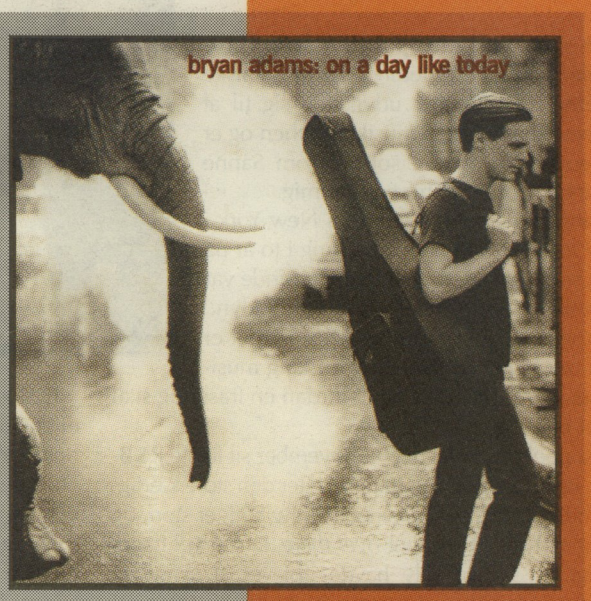

3Com

Palm III™
Connected Organizer

a PolyGram company

Bare bliv hængende

ANN-LOUISE

Popsild og kommende dansk filmstjerne følger succesen med debutalbummet *Wonder Wheel* op med albummet *Stick Around*. Førstesinglen *Remember Me* er allerede gået rent ind på hitlisterne og som underlægningsmusik til hurtige scorefinter på diskotekerne.

Ann-Louise laver ærlig og fængende popmusik, og hun vil have lov til at være sød og rå på samme tid.

- Kvindelige solister som Alanis Morisette og Meredith Brooks satte scenen omkring os kvinder. Vi skulle være toughe og trække grænser. Hertil og ikke længere. De manifesterede, at vi kvinder godt selv kan! Men det har vi vist nu, så måske er det tid til at være lidt mindre barske og være mere feminine, mener Ann-Louise.

- Jeg var mere fandenivoldsk på den sidste plade, men en sang kan synges på to måder - en positiv og en negativ. Også selv om teksten handler om at blive dumpet. Man bestemmer selv, hvilken stemning og følelse, man vil lægge ind i sangen. Jeg har nok prøvet at gå mere den anden vej denne gang og har fået flere nuancer ind i sangene og mit udtryk. Hver sang har sin farve, og det er de livserfaringer, man efterhånden har opnået, der fortæller historierne. Der skal være en feeling, og hvis en sang får mig til at sidde ned eller omvendt rejse mig op, så er den der. Det kan man bare mærke, fortæller Ann-Louise, hvis musikalske forbilleder er Bono og Marie Frederiksson. Den anden halvdel af Roxette, Per Gessle, skrev sangen *Stay*, der blev et stort hit på Ann-Louises første album.

Ann-Louise har igen taget turen over Øresund og indspillet i Little Big Room-studiet i Stockholm med producer-brødrene Janson. Flere af sangene er blevet til i et samarbejde med hendes bror, Søren Bentzen, men der er også blevet hentet sange udefra, blandt andet hos Multiman. Programmøren Magnus Frykberg, der har lavet lyde til Eagle-Eye Cherry, har også været inde over. Selv om der er blevet eksperimenteret og leget, har teamet bag Ann-Louise prøvet at fastholde en rød tråd fra *Wonder Wheel* og ført lyden op i 90erne.

- Det er en mere poppet plade end den første, der var mere straight og ren. Men jeg har haft brug for at prøve ting af og eksperimentere og samtidig bevare popmelodierne. En god sang er for mig den gode melodi med en tekst, der passer til musikken.

Ann-Louise kan spille klaver til husbehov og træner sin rustne og sensuelle stemme en time om dagen. Men der har også været tid til at øve sig som skuespiller.

Under Overfladen er en dansk film om et trekantsdrama, og den kommer i biograferne til januar. Og Ann-Louise - hun er kvinden i midten mellem to mænd. Og det er vel ikke helt dårligt...

sva

Sort skønsang

MARIE CARMEN KOPPEL

- Herhjemme har vi fået R&B galt i halsen. Alt muligt bliver kaldt R&B, men det er mainstream og kedeligt. Selv S.O.A.P bliver kaldt R&B. Det er skideflot lavet, men det har ikke dén feeling, der er i R&B-musik. Det skærer ikke ind til benet og ryster én. R&B er en kultur og en måde at tænke og føle på. Det skal få folk op af stolen og genkende den rytme og de følelser, alle har indeni.

Marie Carmen Koppel voksede op med Marvin Gaye og Stevie Wonder på pladespilleren i det musikalske Koppel-hjem. Den lille stemme udviklede sig til at blive en af de mest anerkendte i musikbranchen og er blevet flittigt benyttet af danske solister som Sanne Salomonsen, Lars H.U.G. og Thomas Helmig.

Den 27-årige sangerinde vendte hjem fra New York i slutningen af 1996, hvor hun boede og sang i to år på små klubber, og som den eneste hvide nogensinde var hun solist i et gospel-kirkekor i det sorteste Brooklyn.

- R&B er sangernes musik. Jeg tænker R&B, og det er blevet en del af mit hjerte og sjæl efter en lang musikalsk opdragelse. Jeg tænker ikke på, hvordan en frasering skal lyde. Jeg gør det bare.

Marie Carmen Koppel udsender den 6. november sit første R&B-album *Yearning*, og det er ikke kun længsel efter den store kærlighed og familie, hun længes efter. Savnet af New York er stort, og hun forestiller sig at flytte permanent *over there*. Det er vel heller ikke så underligt, hvis man selv havde oplevet at synge til Babyfaces 30-årige fødselsdag og jamme med alle de store som Chaka Khan, Quincy Jones og Madonna på den intime R&B-klub Chaz&Wilson. Det store mål for Marie Carmen Koppel er at lave en plade med Babyface som producer. Måske er den amerikanske drøm ikke så urealistisk endda. Amerikanske Brian Kierluf, 20 år, er allerede et stort producernavn inden for R&B og hip hop. Han har skrevet, mixet og produceret *Love Me Or Leave Me* på Marie Carmen Koppels kommende album, og de har aftalt at lave flere projekter sammen på et senere tidspunkt.

- Herhjemme er jeg for sort, og derovre er jeg for hvid. Jeg ser ikke mig selv udefra som værende hvid, men det kan være umiddelbart svært for sorte i New York at forstå, at jeg er opvokset med samme gospel- og R&B-tradition, som de er. Traditionen handler om feeling - at kunne udtrykke følelser gennem sangen. Jeg kan ikke holde sjuskeri og meningsløshed ud. Man skal kunne forstå det, man synger om, ellers er det ikke troværdigt, fortæller Marie Carmen Koppel, der netop har mixet sit album færdig i sin fars studie.

Hun betegner albummet som et familieprojekt. Hun har skrevet alle teksterne og produceret pladen med sin bror Benjamin, men også far Anders, Jacob Andersen samt Dan Dan fra Nice Device har hjulpet til. Og hendes gode veninde Louise Norby synger kor.

Marie Carmen Koppel tager rundt i landet med sit gospelrepertoire, men samler det store hold af musikere og tager på turne til foråret, hvor hun med feeling og flot stemme fortæller os hvide danskere, hvordan sort musik lyder.

Hendes pladeselskab Sundance genudgiver til jul hendes liveoptagede gospelplade.

sva

Snik Snak

Mr. Industrial på banen igen

Nyt fra Nine Inch Nails skulle være inden for rækkevidde. Mr. Industial himself, Trent Reznor, er ved at lægge de sidste hænder på det kommende album, hvor optagelserne har stået på i over 12 måneder. Ikke meget er sluppet ud, men produceren Steve Albini har hængt ud i gruppens studie i New Orleans. Af andre kendte ansigter, der har lagt vejen forbi, kan nævnes Billy Corgan, David Bowie, Mike Garson og Adrian Belew. Nine Inch Nails' forrige udspil *The Downward Spiral* var en kæmpesucces og fik stor opmærksomhed, fordi den var optaget i det hus, hvor Charles Manson-klanen holdt til.

Metallica udsender tributealbum

Så er det payback time, for den 23. november udgiver rockens hæderkronede konger Metallica tribute-albummet *Garage Inc.*, hvor de betaler gælden tilbage til de bands, som har sat sine musikalske spor hos Metallica gennem årene. Albummet er en dobbelt-cd spækket med 27 numre, hvoraf de 11 er nyindspillede; de resterende sange er hentet fra *Garage Days Re-Revisited* og fra diverse hemmelige arkiver. Af numre kan nævnes *Sabbra Cadabra* (Black Sabbath), *Loverman* (Nick Cave), *Astronomy* (Blue Oyster Cult), *Whiskey In The Jar* (Thin Lizzy), *Stone Cold Crazy* (Queen) og hele tre Motörhead-covernumre, deriblandt *Overkill*.

Marilyn Manson bandlyst

Det er ikke kun i hjemlandet USA, at fænomenet Marilyn Manson må se sig bandlyst i visse kredse. Denne gange er det dog ikke hans anti-kristelige holdninger eller leg med det androgyne, der har fået japanerne til at sætte en stopper for coveret til Mansons velmodtagne udspil *Mechanical Animals*. Brysterne og de manglende genitalier på coveret rager dem en meter; det er derimod de seks fingre på hans venstre hånd, der har sat sindene i kog, for i overtroiske kredse bliver det regnet som meget sort uheld.

Björk på de skrå brædder

Til sin næste film *Dancer In The Dark* har den danske instruktør Lars von Trier hyret den islandske sangfugl Björk til hendes første store filmrolle. Egentlig skulle hun bare have komponeret musikken, men von Trier overtalte hende til at påtage sig hovedrollen, hvor modskuespilleren er franske Jean-Marc Barr. Indspilningerne begynder til april, og filmen skulle få præmiere ved Cannes Festivalen år 2000 og har et budget på 30 millioner.

Og vinderen er...

Vindere af billetter, rygsæk, t-shirt og cd'er i Manic Street Preachers-konkurrencen:

Vindere af 2 x 2 billetter til koncert med Manic Street Preachers:
Helle Bunde, Vildbjerg
Kasper Gaaej, Nørresundby

Vindere af rygsæk + cd:
Ditte Zester, Frederiksberg C
Josef T. Jacobsen, Tranekær
Hanne Jacobsen, Hellerup

Vindere af T-shirt + cd:
Gry Flensborg, Hasle
Casper Knudsen, København Ø
Helle B. Petersen, Brabrand

Vindere af cd:
Kasper Shütt-Jensen, Odder
Skjold Avlund, Hvalsø
Thomas Christoffersen, København S

MEDIEVIL™

...OVER 40 HOURS OF SPOOKY GAMEPLAY
EXCLUSIVELY FOR PLAYSTATION

PlayStation

Nordisk Film
Interactive A/S

"PS" and "PlayStation" are trademarks of Sony Computer Entertainment Inc. Sony Computer Entertainment is a trademark of Sony Corporation. Published by Sony Computer Entertainment Europe.
MediEvil TM & © 1998 Sony Computer Entertainment Europe. All rights reserved. Developed and published by Sony Computer Entertainment Europe.

www.playstation-europe.com/medievil

Lige på beatet - og så en kontra

En af årets længst ventede plader er på gaden. Steen Jørgensen fra Sort Sol sammen med den groovy kontrabassist Lennart Ginman i et nyt musikalsk eksperiment med plads til det bedste fra den håndspillede jazz og den samplede virkelighed. Du vil ikke blive skuffet.

Af Ole Hoff-Lund
Foto: Morten Larsen

Natten mellem lørdag og søndag på årets Roskilde Festival begyndte folk at snakke med hinanden i små grupper rundt omkring på pladsen. Programmet blev lige tjekket endnu en gang, og den var god nok. Natteunderholdningen var dansk og hed Ginman/Jørgensen.

Roskilde Festival var premieren på den nye konstellation på den danske musikscene. Og den gik forbløffende godt, mener både Steen Jørgensen og Lennart Ginman, der nu er klar med ti skæringer på deres første plade på Sony.

- Den helt store forskel på den koncert og alle de andre, jeg har spillet, var, at vi her stod med en samling sange, som ingen kendte. Normalt tager man på turné efter at have indspillet en plade, men det havde vi ikke gjort på det tidspunkt. Men vi fik en fantastisk modtagelse, siger Steen Jørgensen.

- Det var overstrømmende. Folk stod koncentrerede og lyttende klokken tre om natten. Og det er jo meget naturligt, for der er så mange spændende retninger i musikken. Jeg tror først, folk rigtig opfatter det efter mange gennemlytninger, men der er mange koder og matematik og mange roller, der går igen i bestemte mønstre, forklarer Lennart Ginman.

Den gamle punker og kontrabassisten

Både Steen Jørgensen og Lennart Ginman er 38 år - og fisk - og de har begge to markeret sig stærkt gennem tiden. Steen Jørgensen som forsanger i Sort Sol, siden bandet i 1977 debuterede som Danmarks første punkband Sods, og Lennart Ginman har medvirket på over 40 plader som bassist for blandt andre Thomas Blachman, Dicte og Cæcilie Norby. De mødte hinanden ved en reception for Copenhagen Jazzfestival for to år siden, men initiativet til samarbejdet tog Lennart Ginman.

- Jeg vandt en jazzpris, og så købte jeg simpelthen en computer og en sampler for pengene og gik i gang med at udforske den verden. Og da jeg var kommet et godt stykke vej med arbejdet, kontaktede jeg Steen Jørgensen, fordi jeg følte, at hans stemme ville passe perfekt til musikken, fortæller Lennart Ginman.

Men Steen Jørgensen sagde i første omgang nej til at lytte til Ginmans forarbejde. Han havde for mange projekter kørende, og der var for mange velmenende mennesker, der sendte musikforslag til ham.

- Men pludselig ringede der en klokke, og det gik op for mig, hvem Lennart Ginman var, og så ville jeg gerne høre det alligevel. Jeg har i flere år godt kunne tænke mig at lave noget uden for de rammer, som Sort Sol danner. Præcis hvad eller hvordan havde jeg ikke formuleret, men noget, hvor min stemme fik lidt mere rum. Jeg har bare manglet de rette samarbejdspartnere, forklarer Steen Jørgensen.

Han tog derefter ud og besøgte Lennart Ginman i hans hjemmestudie for at få sin nysgerrighed styret, og da de skiltes, var ingen af dem i tvivl om, at de måtte gøre forsøget.

Blanding af genrer

- Lennart var meget, meget grundigt forberedt, og musikken var i et helt andet univers end det, jeg kendte til. Ikke så let tilgængeligt og med nogle helt andre akkorder, men utrolig spændende, funderer Steen Jørgensen.

De siger nærmest i munden på hinanden, at projektet med den nye plade er den bedste musikalske oplevelse, de nogensinde har haft. En sammensmeltning af to musikverdener og samtidig en nedbrydning af musikalske grænser. Hvor Steen Jørgensen som rocksanger har været vant til at arbejde med grundtoner og en vokalharmoni med de andre instrumenter, så kan Lennart Ginman berette, at folk i jazzverdenen lider af en grundlæggende frygt for grundtoner.

- Pladen har selvfølgelig rødder til min og Steens fortid, men det er absolut ude i randområderne af den musik, vi har beskæftiget os med før, og vi har begge flyttet grænser under samarbejdet, siger Lennart Ginman.

- Vi har jo ikke været ude på at lægge det gamle fra os. Det er snarere en blanding af de ting, som vi begge havde med i posen. På en måde er det måske mødet mellem de håndspillede instrumenter og det maskinelle, der har været mest interessant. Det kan give en fantastisk dynamik, underbygger Steen Jørgensen.

Suppleret af unge musikere

Den musikalske bund, som Lennart Ginman har lagt ved hjælp af sampler og kontrabas, er undervejs i processen blevet forstærket eller udskiftet med hjælp fra fire unge musikere.

Det er den 21-årige trommeslager Kristoffer Sjelberg.

- Hør det bækken og det jazzbeat. Det er verdensklasse, siger Ginman.

Trombonisten Lis Wessberg, der er 27 år.

- Hun har the blues, simpelthen, mener Jørgensen.

Henrik Lindstrand, 24 år, på keyboard.

- Han er desværre rejst til Sverige og spiller med Jennifer Brown, siger Jørgensen.

Og 29-årige Jeppe Saugmann på samples, scratch og andet, der giver lyd fra sig.

- Det er så lækkert, siger Ginman.

Teksterne er Steen Jørgensens, der synger på engelsk. Han er blevet stillet over for nogle helt nye udfordringer på den nye plade og skulle bruge tid til at tune ind på den nye stil. Og han har affundet sig med, at der nok ikke bliver vildt gang i publikum på den kommende turne.

- Nej, der er ikke så meget stagediving i det, så folk må stå, sidde og gå rundt eller gøre, hvad de vil. De kan også tage en klapstol med, griner Steen Jørgensen.

Ginman/Jørgensen har selv svært ved at placere deres nye udspil rent musikalsk, men de understreger, at deres samarbejde ikke skal tolkes, som om de nu er ved at opgive deres fortid, eller at de er ude på at fortælle landets øvrige musikere, hvordan den moderne, jazzede crossover skal spilles.

- Der er så mange uskrevne regler i de forskellige musikgenrer, at det kan kvæle én som en rullekravesweater, der er for lille. Det mest interessante er, at vi lever i en sindssyg kreativ tid. Der er den samme dynamik og frihed som i 1960'erne, og der er en meget stor åbenhed over for alle mulige ting. Sampleren har åbnet musikken, så folk, der ikke kan spille en tone, kan skabe noget musik, der er langt større end de, der har øvet sig hver dag hele livet, kan. Teknikken er blevet hvermands eje, og det er sundt, og ligesom i 60'erne har teksterne igen fået en betydelig vægt, mener Lennart Ginman.

Lennart og jeg og en rytmebox

De er dog enige om, at den nye plader ikke minder om noget af det, der ellers kommer på markedet. De kalder det en plade, der følger tidsånden og nævner Massive Attack og Unkle som eksempler på det samme.

- Det er ikke jazz, og det er ikke trip hop, for vi har ikke på den måde grooves kørende, der bærer musikken igennem. De er mere med som krydderier. Lennart og jeg og en rytmebox ville til hver en tid kunne klare os, uden at sangene mister deres sjæl, siger Steen Jørgensen.

Hvor fremtiden ligger for Ginman/Jørgensen er uvist, men med den positive ånd, der lurede i hver en røgsky fra hver en smøg under dette interview, og med den fremragende nye plade vil det være besynderligt, hvis samarbejdet slutter her. Og de to har da også kig på diverse progressive jazz-festivaler.

- Nu må vi ud og spille, og så ser vi, hvordan det går. Vi ved jo ikke, hvordan folk vil tolke vores ti genistreger. Om de vil dømme det som jazz på forhånd, fordi der er en kontrabas med, eller som noget helt anderledes, fordi vi bruger en sampler. Det vil ærgre mig lidt, hvis folk nu sætter os i bås som jazz, for ja, det er jazz, men det er fandeme også alt muligt andet, siger Lennart Ginman, der gennem det nye samarbejde er blevet endnu mere sulten på at skrive musik.

- Vi vil nok have et par numre mere med til koncerterne, og så skal vi passe på med at lytte alt for meget til den nye plade, inden vi tager på turné, så vi ikke bliver alt for inspireret af os selv. Jeg vil prøve at holde det nede på tre gange om dagen, siger Steen Jørgensen, der lover, at den nye plade også kommer på vinyl.

Ginman/Jørgensen indleder deres danmarksturné den 26. november på Trommen i Hørsholm.

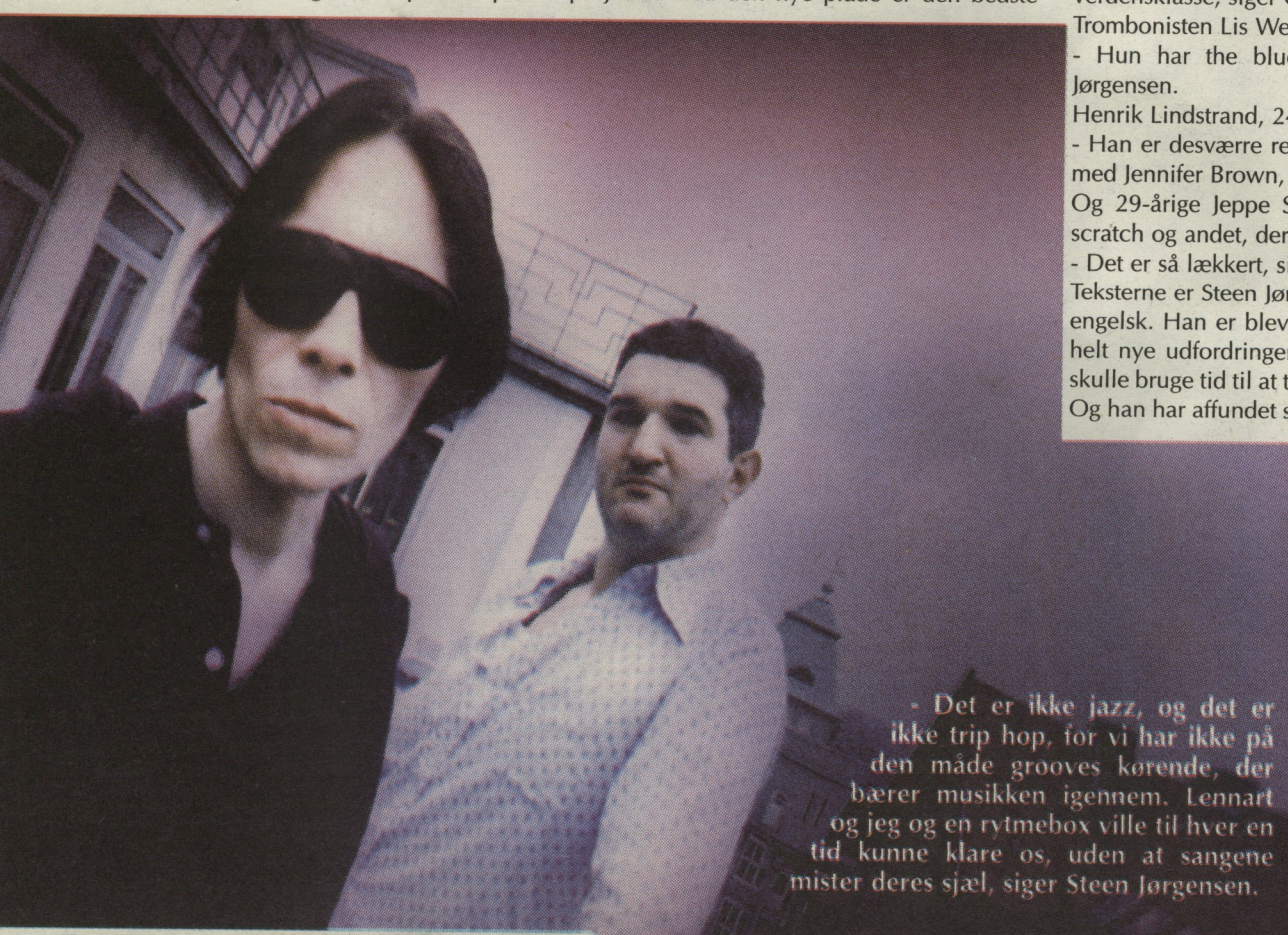

- Det er ikke jazz, og det er ikke trip hop, for vi har ikke på den måde grooves kørende, der bærer musikken igennem. Lennart og jeg og en rytmebox ville til hver en tid kunne klare os, uden at sangene mister deres sjæl, siger Steen Jørgensen.

L:RO N:HARALD

"Pornogangster"

ACCORD MUSIC - Odense • AXEL MUSIC - Scala i Kbh.K., Hovedbanen i Kbh.K., Frederiksberg, Køge, Odense, Roskilde, Silkeborg • BLYFRI - Holstebro • CASABLANCA - Kbh. Ø. • CORNER - Allerød
DREJESKIVEN - Vejle • DRUGSTORE - Roskilde • GUF - Ballerup, Kbh.N., Kbh.K., Brønshøj, Høje Tåstrup • MUSIC MECCA - Kbh.K. • MUSIKHJØRNET - Tåstrup, Glostrup
PHONOTEKET - Helsingør • PLADESHOPPEN - Silkeborg • RILLEN - Grenå • SKIVEN - Frederikssund • STEREO STUDIO - Ålborg, Århus, Randers,
Esbjerg, Kolding, Fredericia, Herning, Holstebro, Horsens, Odense, Svendborg, Vejle, Viborg • TOP 20 - Lyngby, Greve • ØRESNEGLEN - Valby, Frederiksberg

Medley

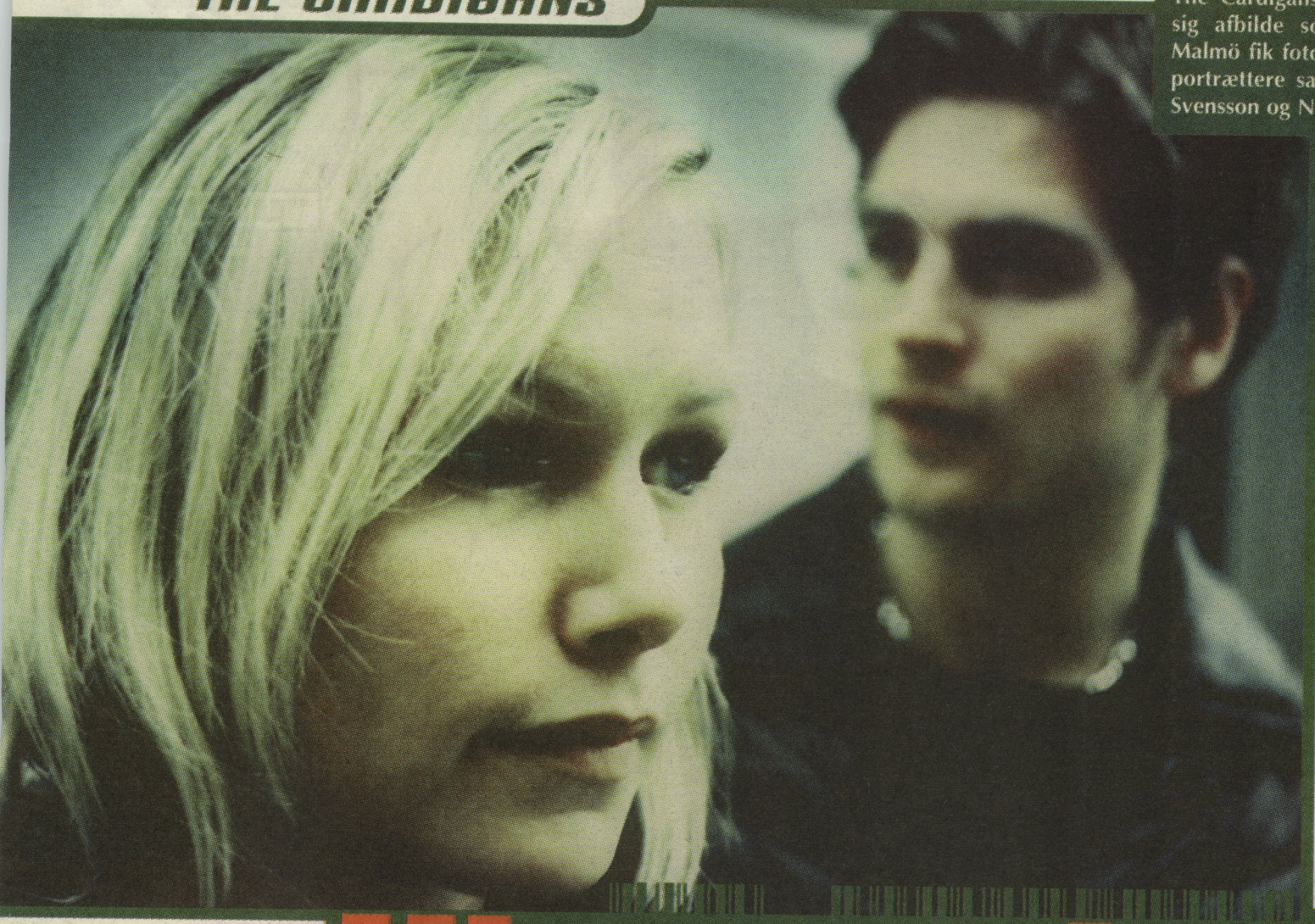

The Cardigans foretrækker at lade sig afbilde som et band. Men i Malmö fik fotografen lov til bare at portrættere sangskriverduoen Peter Svensson og Nina Persson.

Hjemme bedst

Af Mette Castbak
Foto: Sandra Greig

Gran Turismo er titlen på THE CARDIGANS' fjerde album, der langt fra lefler for alle de popfans, der elskede _Lovefool_. For de fem svenske jordomrejsende er det eneste væsentlige, at de får luft for deres kærlighed til rocknusik, og at basen stadig er Sverige.

I Skandinavien er svenske The Cardigans' succeshistorie et respekteret forbillede. I Japan er de et billede på den nordiske eventyrverden, især afledt af sangerinde Nina Perssons udklædning som isskøjteprinsesse på coveret til det andet album *Life*. Og i bandets største marked USA er man vant til, at stjerner med et salgstal på fire millioner har - måske næppe lakajer - men i hvert fald et liv i luksus. Den beskrivelse ligger imidlertid langt fra, hvad de fem unge svenskere midt i tyverne står for. Sangskriver og guitarist Peter Svensson, sangerinde og tekstforfatter Nina Persson, bassist Magnus Sveningsson, trommeslager Bengt Lagerberg og Lasse Johansson på keyboard og akustisk guitar er godt nok flyttet fra deres lille fødeby Jönköping, men ikke længere væk end til Malmö. Hverken verdensomspændende turnéer eller TV-optræden hos Dave Letterman og i Beverly Hills 90210 vil ændre på, hvad der betyder mest for The Cardigans.

- Det er svært at plukke en bestemt ting ud, noget, der skulle have gjort størst indtryk, fortæller Nina på et hotel i Malmö, men Peter er ikke i tvivl:

- I forsommeren spillede vi en koncert i en stor park i Jönköping, hvor der kom 15.000 mennesker. Og sidst vi spillede der, kom der bare 400. Det var en overvældende følelse at komme hjem til den modtagelse.

Fra cardigan til læderjakke

Som Nina, 23, og Peter, 24, sidder klædt i læderjakker og nittearmbånd, står det lysende klart, at The Cardigans har skiftet stil - igen. På debuten *Emmerdale* fremstod de som naturlige, nystrøgne svenske gymnasieelever (hvad de også var!) med både hund og cykel. Da *Life* skulle udgives, var det med en international markedsføring i sigte, og et image blev planlagt. Alle blev klædt ud og indtog en rolle. Det image slog fejl, eftersom The Cardigans ikke havde i sinde at klæde sig ud til hver koncert.

Derfor fandt de til *First Band On The Moon* en mere virkelighedstro, dog tjekket, fremtoning. Ninas hår var klippet kort, men nu har hun rystet den stylede frisure af sig og er vendt tilbage til langt, løst hår. Så selvom man nu oplever bandet med et fjerde image, og at tricket med nittearmbånd måske nok er lidt søgt, virker det faktisk som om, at man denne gang ser, hvem de virkelig er. Eller er det bare noget, vi skal tro? Manager Petri Lunden husker sit første indtryk af The Cardigans:

- Første gang, jeg havde med Cardigans at gøre, var jeg i gang med en svensk turné med Popsicle. Det var i 1992-93. Vi (bookingbureauet Motor, red.) skulle sætte en koncert op i Jönköping, og jeg modtog et demobånd fra det her band, der gerne ville spille support. Jeg syntes, det lød vældig meget som The Sundays, altså engelsk og sørgmodigt. Der var ikke noget, der adskilte dem fra andre bands af den type, og dog var der noget i melodierne, som hang ved. Så jeg lod dem spille til koncerten, og det var det værste, jeg nogen sinde havde set. Virkelig crap, beretter Petri Lunden og fortsætter:

- Derefter hørte jeg ikke fra Cardigans i et år, og så begyndte vi at arrangere en turné op til udgivelsen af deres debutplade. Det var meget lidt, jeg blandede mig i deres udtryk, for når jeg finder en kunstner, har de allerede en kunstner inden i sig selv. Nina vil ses! Hun er ekshibitionist i den forstand, at hun vil vise, hvad hun kan.

DISKOGRAFI:

Emmerdale (1994)
Life (1995)
First Band On The Moon (1996)
Gran Turismo (1998)

Fra The Sundays...

Tilbage på hotelværelset i Malmö spørger Nina, om hun skal hente GAFFAs udsendte en vand. Lidt efter er hun tilbage med to flasker Ramlösa. Hun har en langærmet bluse på, så det er ikke til at se, om hun stadig har den malede tatovering ned ad sin venstre arm, som hun viser frem i videoen til den nye single *My Favourite Game*. Det har hun nok ikke. Den ville i hvert fald stå dårligt til Ramlösa.

Men hvad har ført The Cardigans fra den stille, bugtede *Emmerdale* til den opspeedede racerkørsel som en *Gran Turismo*?

Dengang de ifølge Petri Lunden lød i retning af The Sundays, gik de stadig i gymnasiet.

- Vi udgav den første plade, da jeg gik i 3.g., ridser Peter op og minder lige om, at da han startede med at spille musik sammen med Magnus, før The Cardigans, var det heavy metal, de dyrkede.

- Jeg er ikke vokset op med hård rock, men jeg har lært det at kende igennem de senere år, bemærker Nina, og Peter supplerer:

- Ja, man sidder jo gerne og spiller sine yndlingsplader i tourbussen.

- Men efter gymnasiet gik jeg tre år på musikskole, hvor jeg lærte arrangement. Og det var sådan, at da vi begyndte at spille sammen i Cardigans, bestod Sverige ligesom bare enten af guitarrockbands som Kent for eksempel, eller noget i stil med Popsicle. Vi ville lave vores egen ting med mange forskellige orkestrale løsninger. Det var virkelig cool, da man kom ind i studiet, at man kunne ringe til en strygekvartet, og så kom de og spillede. Man var indstillet på at anvende alle de instrumenter, man ikke selv kunne spille. Det var vældigt fascinerende, husker Peter, der har været komponist og arrangør på alle fire plader, der ikke bærer anden skygge af heavy metal end et par bløde popversioner af Black Sabbath-numrene *Sabbath Bloody Sabbath* og *Iron Man*.

...til Garbage

Men fra *Emmerdale*'s engelske selvbeskuende 80'er-stil, over *Life*'s sammensmeltning af beatnik-jazz og kitchpop og de stilsikre hittræffere på den opstrammede *First Band On The Moon* har The Cardigans taget deres hidtil største skridt på *Gran Turismo* og droppet det orkestrale tilbehør. I stedet har de med singlen ramt en lyd, der ikke ligger langt fra Garbage. Det gælder heldigvis ikke resten af pladen, der ændringerne til trods formår at bevare den karakteristiske Cardigans-sound.

- Vi er nu nået til et punkt, hvor vi turnerer meget, og vi syntes, det ville være skønt at lave en plade, hvor det kun er os, der spiller. Det handler ikke om, at vi vil følge en slags trend, men at vi har lavet tre plader, som alle var retro på en måde, især produktionsmæssigt. Så på den fjerde plade ville vi prøve noget nyt, smiler Peter.

- Vi har ingen ambitioner om at lyde tidstypisk, og jeg har aldrig lyttet til Garbages plader, understreger Nina, som har forladt missekat-vokalen til fordel for et mere rent og rocket udtryk.

- Det er jo mindst to et halvt år siden, vi indspillede den sidste plade. Siden har vi turneret meget, og jeg har arbejdet med andet musik. Så jeg har udviklet mig. Jeg ved ikke, om jeg er blevet teknisk bedre; det er mere det mentale end det fysiske, det handler om, lyder det fra Nina, der for første gang er ene om at have skrevet teksterne.

- Den nye plade er mørkere end de to tidligere. Og vi forsøger ikke at finde på kunstige løsninger og særegne akkorder, men er gået efter mere klassiske rock- og popsange. Denne plade er vældigt kompromisløs, fortæller Peter.

Den svenske base

En basal ting har *Gran Turismo* i det mindste til fælles med sine forgængere. Den er produceret af Tore Johansson i Tambourine Studios ved Malmö.

- Vi har prøvet at arbejde med udenlandske producere, mixere og instruktører. Det viser sig bare, at svenskerne er gode til det, de laver. Og det er rart, at man nemmere kan forklare sig og forstå hinanden. Det er såvel et spørgsmål om sprog som mentalitet, forklarer Nina, og Peter uddyber:

- Efter den sidste plade har vi vel haft den ambition ikke bare at gøre det godt musikalsk, men også at trives med situationen og alt det, der følger med. Det er i hvert fald en ambition, jeg har. Desværre har vi ikke tid til at turnere i Sverige, fordi vi klarer os bedre på det udenlandske marked og derfor må prioritere det højere. Det er virkelig ærgerligt, at vi ikke kan turnere fra Norrlandet og nedefter.

Alle kan få brug for en mobiltelefon.

Mobilix Mayday er udviklet til dig, der godt kan se ideen i en mobiltelefon, men aldrig vil se en telefonregning.

Her får du en supermoderne dual band mobiltelefon, der er lige så teknisk avanceret, som den er enkel at bruge. Men i stedet for faste telefonregninger køber du Talekort og fylder op med taletid, efterhånden som det passer dig. Mobilix Mayday kan bruges over hele landet, og du kan få Talekort med taletid for 100 eller 250 kr.

Så hvis du kun har brug for mobiltelefon en gang imellem, skal du nok finde den nærmeste Mobilix Mayday-forhandler. Den nærmeste oplyses på 80 40 40 80.

MOBILIX MAYDAY:
SAGEM DUAL BAND MOBILTELEFON.
INKL. TELEFONNUMMER OG TALETID
FOR 100 KRONER.

kr. **495,-**
inkl. moms.

INSTRUKTION

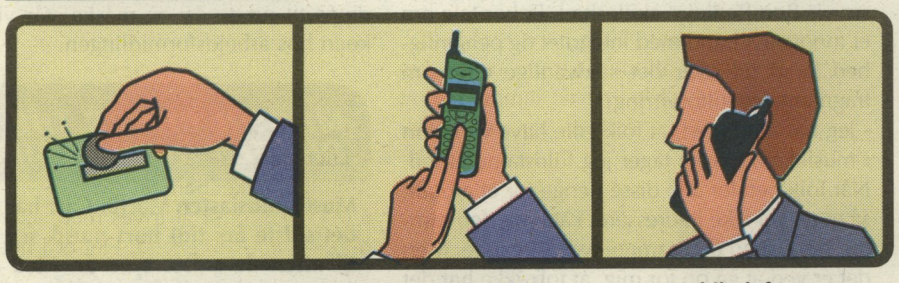

Skrab nummeret på Talekortet.

Ring 26 26 40 40 og indtast nummeret.

Mobiltelefonen er klar til brug.

mobilix
Samtale fremmer forståelsen

www.mobilix.dk

CAKE

Ærlighed og ironi

Ironi er for bangebukse, som frygter ærligheden. Det mener frontfiguren i amerikanske CAKE, John McCrea, der ikke er bange for at indrømme, at han også selv har ironiske mekanismer. Under Cakes ubekymrede og uimodståelige nye sange skjuler sig McCreas alvorlige eksistensspørgsmål. Det handler om balance.

L.A.-bandet Cake har solgt mere end en halv million eksemplarer af albummet *Fashion Nugget* fra 1996. Nu er de tilbage med deres surfguitarer, Herb Alpert-agtige trompeter og John McCreas løjerlige stemme.

Af Mette Castbak
Foto: Per Houby

- Ironi er en overlevelsesmekanisme. Det er ikke modigt at være ironisk. Det er en måde at undslippe på. Men jeg forstår, hvorfor folk, der er vokset op gennem de sidste tyve år, bruger ironi. Denne sidste del af århundredet er ikke noget kønt billede. Men ironi er også en måde at undgå at tage sin del af ansvaret for resultatet af det sene 20. århundrede, vurderer John McCrea, sanger og sangskriver i Sacramento-bandet Cake. Den ellers så humoristiske personlighed har en aversion over for ironi og synes, der er gået inflation i at tage afstand fra ærligheden.

- Jeg kan heller ikke lade være med at være ironisk, men jeg er bevidst om ironien og prøver at undgå den. At bruge ironi er at være kun halvt i live.

Med Cakes tredje album *Prolonging The Magic* har John McCrea sat et ærligt blus under sine livsfilosofiske betragtninger, men gør det kun, fordi teksterne er skrevet på vegne af hele bandet.

- Jeg ønsker ikke at få folk til at føle sig ubehageligt til mode. Og det er det, som 75% af alle sanger/sangskrivere gør sig skyldige i. Når de står på scenen og hælder deres blod ud, bliver jeg pinligt berørt. Jeg tror, det er usundt, at fremmede lukker sig ind i hjernen på folk. Derfor passer det mig perfekt, at jeg har et skjold, der afværger en udstilling af mig selv, men giver plads til kommunikation, siger John McCrea og retter på den karakteristiske bøllehat, der er fra tiden før, at Helena Christensen gjorde den slags hovedbeklædning et modefænomen.

Yang og yin

- Jeg skriver sange, der måske nok indeholder oplevelser fra mit eget liv, men du kan være sikker på, at jeg også har blandet andres liv ind i dem. Sagens kerne er ikke at fortælle en konkret sandhed, men at fortælle sandheden om et følelsesmæssigt eller socialt forhold. Emnet er sandt. Men at skulle fortælle om sit privatliv ville være ubehøvlet.

John McCrea, en bøllehat-klædt knægt i starten af trediverne, ligner ikke just én, der er nærtagende. Alligevel indskyder han af og til slutbemærkninger til sine udsagn, som en stadfæstelse af sine sære moralbegreber. Eller har han bare svært ved at slippe ironien? Hans blik er alvorligt, men hans løstsiddende skjorte med en velernæret runding midtfor signalerer glimt i øjet.

- For mig er det vigtigt at afbalancere modsatte poler. Det er som ude i naturen, hvor man ikke finder rene substanser. Mennesket griber så ind og forfiner dem. Putter dem på flasker og sælger dem. I naturen er tingene blandet mere sammen, og dét er balance. Jeg tror ikke på, der nogensinde har været et 100% sørgeligt øjeblik.

Verden er altså yang og yin?

- Ja. Jeg tror, universet tilpasser sig overmål og knaphed. Når der er mindre af noget, er der meget af noget andet. Og det interessante er, at når noget er morsomt, er det gerne, fordi det er sørgeligt, oplyser John McCrea og tilføjer, at han aldrig kunne synge sine tekster - som nok er humoristisk fortalt, men ikke mindre alvorlige - til melankolsk musik. For at bevare balancen må musikken nødvendigvis være munter.

Kan du altid finde en humoristisk udvej?

- Igen er det en måde at overleve på. Faktisk har jeg ikke noget stort smil. Men jeg har altid et lille smil. Jeg vil ikke beskrive mig selv som et glad menneske, men jeg overlever. Jeg har aldrig oplevet at være rigtig lykkelig, men det fascinerer mig at fortsætte derudad. Hvis livet ikke var interessant, ville jeg putte en revolver i munden. Men jeg finder det spændende, når der sker noget forfærdeligt. Hvilke følger får det? Det er pudsigt, som livet fungerer eller ikke fungerer, forklarer John McCrea og sætter sig tilbage i stolen, som havde han løst et regnestykke.

DISKOGRAFI:

Motorcade Of Generosity (1994)
Fashion Nugget (1996)
Prolonging The Magic (1998)

Popgenier med stilforvirring

Den musikalske kvartet fra Liverpool drømte som børn om en karriere i Liverpool FC - men valgte musikken. Siden har THE BOO RADLEYS drukket sig fra sans og samling. Sangskriver Martin Carr har er nu blevet gift og har smidt whiskyflaskerne ud, hvilket ikke er det eneste, der er væk - GAFFA hørte Carr sige "I don't know" 50 gange på 20 minutter.

The Boo Radleys' sidste album *C'mon Kids* blev opfattet som et støjende album, hvilket sangskriveren Martin Carr bestemt ikke er enig i. Med albummet *Kingsize* har The Boo Radleys forsøgt at lave en plade med en mere moderne lyd.

THE BOO RADLEYS

Af Henrik Tuxen
Foto: Per Houby

- *Roskilde Festival 1994, det var en kanon-koncert...*

- Jeg var meget, meget fuld den dag.

Interviewet med Martin Carr fra Boo Radleys starter på nærmest naturgiven vis. Man slår ned på en tilfældig begivenhed, og Carr fortæller, at han ved samme lejlighed var stanghamrende påvirket. Egentlig paradoksalt, da bandets kamikaze-livsstil langt fra har manifesteret sig i skødesløs headbanger-larm. Boo Radleys' varemærke har derimod altid været intelligent, varieret, og melodiøs pop der både kan stryge med hårene og sparke med de blyindlagte - rent kommercielt perfektioneret på radiohittet *Wake Up Boo* fra '95, og kunstnerisk på albummet *Giant Steps* fra '93. Efter den støjende og salgsmæssigt skuffende *C'mon Kids* fra 1996 fører Liverpool-drengene sig nu igen frem i storladen popstil og har passende tituleret det aktuelle album *Kingsize*.

- Det er svært at beskrive det man har lavet. *C'mon Kids* var ikke bevidst ment som et støjende album, men sådan er den blevet opfattet. For mig var det ren pop - men jeg har åbenbart ikke den fjernest idé om, hvad pop er for noget. Det eneste, jeg med sikkerhed kan sige om *Kingsize*, er, at vi har forsøgt at lave en plade med en mere moderne lyd.

Lyden af Liverpool

Bysbørnene The Beatles havde i George Martin en producer og arrangør, der evnede at integrere traditionelle klassiske instrumenter med Lennon & McCartneys banebrydende kompositioner - en hjørnesten i forklaringen på, at de fælles anstrengelser fortsat udgør det 20. århundredes (vel nok) vigtigste kulturbidrag.

Da Boo Radleys begyndte at udsende plader tidligt i 90'erne, var det støjrock-grupper som My Bloody Valentine og Dinosaur Jr., som udgjorde de primære referencer, men kort efter begyndte trompeter, fløjter og strygere at klinge i Carrs hoved. Den heraf følgende musikalske bredde og variation har senere kendetegnet alle bandet udgivelser og er på sin vis Boo Radleys' akilleshæl. Er her tale om et innovativt band med integritet og personlighed langt ud over det sædvanlige eller om fragmenteret stilforvirring?

- Jeg har altid troet, at folk ville have variation i musikken, måske tager jeg fuldstændigt fejl. Når folk betaler alle disse penge for et album, så er de vel ikke interesseret i at høre den samme sang, med den samme lyd, 15 gange. Men det er ved at gå op for mig, at folk ikke har det sådan. Det kan bare ikke være anderledes med Boo Radleys. Hvis vi prøvede at lave et album med samme stil, lyd og instrumentering hele vejen igennem, ville vi kede os så meget, at bandet ville gå i opløsning efter 14 dage, fortæller Martin Carr og tilføjer:

- Fascinationen af at orkestrere musik kommer dels fra The Beach Boys, dels og fra klassisk musik, som har interesseret mig, siden jeg som barn hørte det hjemme hos min bedstemor.

Du skriver alle sangene og står for næsten alle arrangementerne - hvad adskiller en Boo Radleys-plade fra et Martin Carr-soloalbum?

- Basgangene og vokalen ville være markant dårligere. Hvis jeg skulle lave en soloplade, ville jeg have Tim til at spille bas, Bob bag trommerne og Sice til at synge (de tre andre Boos, red.) Vi er et band, jeg ville være ingenting, hvis de andre ikke spillede på pladerne.

Hvordan ser Boo Radleys' fremtidsplaner ud?

- Det kommer an på modtagelsen af *Kingsize*. Måske skal vi på verdensturné og spille stadions til næste år, og måske står vi bagest i køen hos arbejdsformidlingen.

MARTIN CARRS TRE FAVORITTER GENNEM TIDERNE

Musikentusiasten Martin Carr har (på nær det sidste års tid) hørt musik fra morgen til aften de sidste tyve år. Med GAFFA-pistolen for tindingen vælger han sine tre favoritter gennem tiderne:

Bob Dylan: Highway 61 Revisited
The Jesus & Mary Chain: Psycho Candy
Pavement: Brighten The Corners

Ny Seal

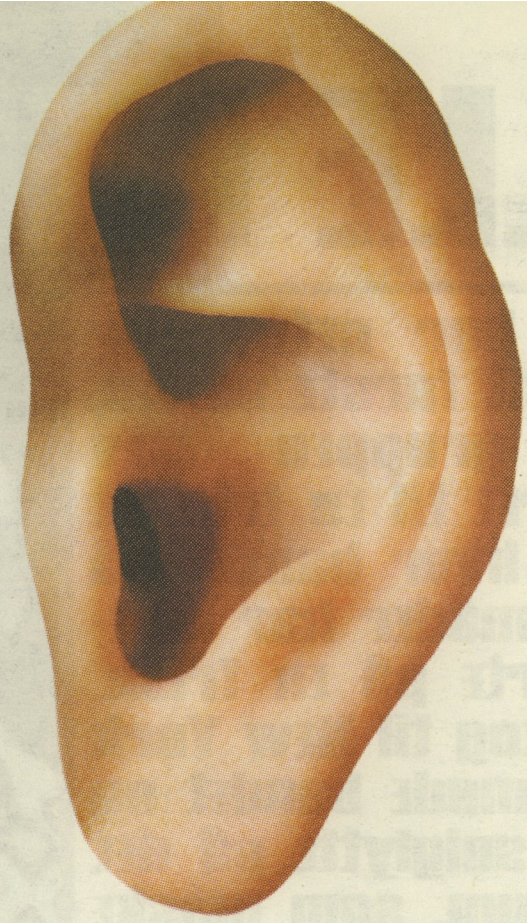

Ny Alanis Morissette

Ny R.E.M.

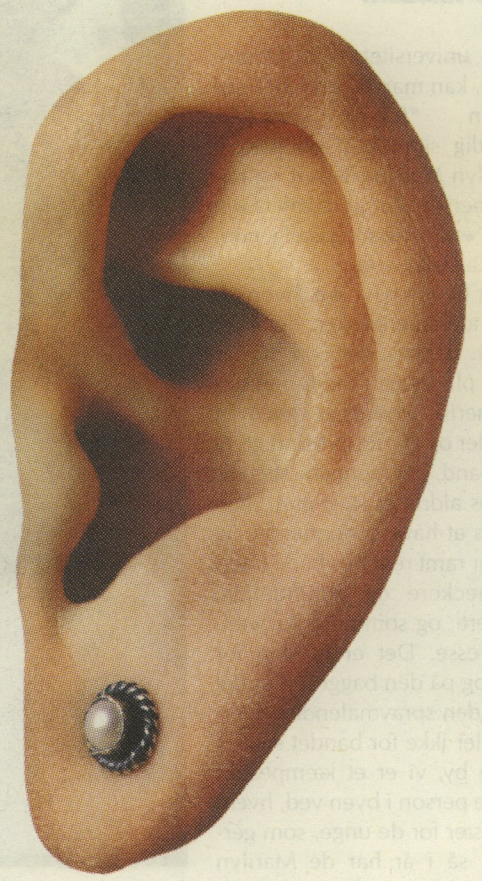

Ny Jewel

Seal
"Human Beings"
Første nye album i 4 år.
Inkl. hittet "Human Being".

Alanis Morissette
"Supposed Former Infatuation Junkie"
Efterfølgeren til debuten,
der solgte 210.000 eksemplarer i Danmark.

WARNER MUSIC
DENMARK

R.E.M.
"UP"
Nyt album fra Mike Stipe & Co.
Inkl. hittet "Daysleeper".

Jewel
"Spirit"
Efterfølgeren til debuten
"Pieces Of You". Inkl. hittet "Hands".

McCann Copenhagen

ALLE REGLER RØG UD

R.E.M. har netop udsendt sit første album, siden gruppen blev reduceret til en trio. Et album, hvor bandet på mange måder har måttet starte på en frisk. GAFFA tog til New York for at møde bandet og for at sniglytte på det nye album, som måske er en psykedelisk plade til 90'erne.

R.E.M.

Af Jesper Nykjær Knudsen

Et sted i universitetsbyen Athens, Georgia, kan man på en mur læse grafittien "R.E.M. sucks". Formentlig skrevet af en piercet teenager med Marilyn Manson-T-shirt og høj fraværsprocent. En person, der godt kan få øje på noget mere hipt end sine megasælgende, midaldrende, musikalske bysbørn.

Man kan ellers godt blive i tvivl om, hvorvidt der overhovedet findes mennesker, der ikke kan fordrage R.E.M. Bandet, der som få har formået at forbinde pladesalg i multi-millionklassen med kunstnerisk uforudsigelighed, et minimum af hitsingler og et ofte dybsindigt og dunkelt udtryk. Et band, der igennem atten år og nu elleve albums aldrig er stagneret, men på hver plade synes at have genopfundet sig selv. Et band, der har ramt rent hos både intellektuelle feinschmeckere og almindelige, rockglade radiolyttere, og som altid har væltet sig i positiv presse. Det er næsten for meget af det gode, og på den baggrund er det ikke svært at forstå den spraymalende ungersvend i Athens. Heller ikke for bandet selv.

- Athens er en lille by, vi er et kæmpestort band, og hver eneste person i byen ved, hvem vi er. Det er hårdt, især for de unge, som gerne vil være hippe, så i år har de Marilyn Manson, for to år siden var det Nine Inch Nails ... De tænker selvfølgelig "fuck these old guys". Og det er sådan, rock'n'roll holder sig frisk, som Peter Buck roligt og nærmest faderligt overbærende udtrykker det. Han vil ikke udelukke, at han ville have gjort det samme, hvis han havde været en rastløs teenager i posede skaterbukser.

Men det er han ikke. Han er 42 år og guitarist i verdens måske største rockband, som endnu en gang vil give rockverdenen noget andet, end den forventede. Som endnu en gang vil nedbryde alle gængse grænser mellem det kommercielle og det kunstneriske. Og som endnu en gang er parat til at forklare verdenspressen, hvordan drømme, drama og dagligliv er blevet til en ny stak R.E.M.-sange.

Michael Stipe udtalte, efter at trommeslageren Bill Berry havde forladt bandet: "Det er slutningen på en æra. Er vi stadig R.E.M.? Well, en tre-benet hund er vel stadig en hund, den skal bare lære at gå på en anden måde".

En trebenet hund

Uden for Hotel Palace Athénée hiver luften efter vejret. Manhattan er som en kogende gryde, der har fået lov at stå for længe uden at blive rørt i, mens newyorkerne svedende holder deres metropols feberhede puls i gang. Indenfor, i et airconditioneret hotelværelse, der ikke kender til årstider, i en cremefarvet sofa ni etager over jorden, sidder Peter Buck og Mike Mills og sipper til hver sin mineralvand. Peter Buck er iklædt sort jakkesæt og en rød skjorte med flabede flæser. Om hans venstre håndled rasler en tyk armlænke, og hans øjne er skjult bag mørke solbriller, der bliver siddende gennem hele interviewet. Mens han udstråler en vis mængde dekadent rockstjernecool, ligner Mike Mills snarere en flink gymnasielærer, der til sin egen overraskelse har fået en gammel rockstjernedrøm opfyldt. Den 39-årige bassist bærer en sort skindjakke, men med en lidt mere behersket, blå skjorte inde under, mens hans tjavsede, halvlange hår får hans hoved til at se større ud.

Sammen med trommeslager Bill Berry har de altid været den faste klippe, natsværmeren Michael Stipe kunne lette fra og lande på. Nok har Michael Stipe altid været stjernen, men Buck, Mills og Berry har altid været fundamentet. Men fundamentet blev rystet i sin grundvold, da Berry i marts 1995 pådrog sig en hjernesvulst under en koncert i Lausanne. Og det mistede en grundpille, da han fuldt restitueret i oktober sidste år annoncerede, at han ville trække sig ud af bandet og hellige sig sin farm. Michael Stipe udtalte dengang, at "Det er slutningen på en æra. Er vi stadig R.E.M.? Well, en tre-benet hund er vel stadig en hund, den skal bare lære at gå på en anden måde". Hvad var de andres første reaktion?

- Bare chok. Jeg tænkte ikke engang på fremtiden, jeg tænkte bare "Hvorfor?". Det første jeg sagde, var "Er du sikker? Er det virkelig dét, du vil?". Egentlig ikke for at få ham til at skifte mening, vi ville bare være sikre på, at det virkelig var det, han ville, for hvis han efter 3-4 måneder ville komme og sige, at han havde skiftet mening, ville det blive en ret hård situation, fortæller Mike Mills. Først da det spørgsmål var afklaret, begyndte bandet at kigge fremad.

- Vi spurgte os selv, hvad det her ville betyde, og det betød, at alle regler var væk. Vi kunne gøre præcis, hvad vi havde lyst til. Vi behøvede ikke at sætte os ned med bas, guitar og trommer, øve sangene og spille dem på den og den måde for at få en god trommelyd. Vi sagde "Til helvede med det, måske bliver der ingen trommer på sangen overhovedet", og en del af sangene *har* ikke trommer. Mange af dem har bare funky trommemaskiner. Så i virkeligheden prøvede vi bare at gøre det så positivt som muligt.

Kaotisk og ude af kontrol

Den forrige plade, *New Adventures In Hi-Fi*, var i vid udstrækning blevet til under *Monster*-turnéens både spontane og dramati-

AF VINDUET

ske forhold. Mange af sangene udviklede sig omkring lydprøver og rejser, og hele processen var præget af Bill Berrys hjernesvulst, som på et tidspunkt truede ham på livet. Også Stipe og Mills var undervejs under forskellige behandlinger. Ud fra den betragtning må processen have været mere "stille" denne gang.
- Det er noget, du tror. Som tiden går, er alting kaotisk og ude af kontrol. Det vidste vi. Der kommer aldrig et perfekt år til at skabe. Der er altid ting, der distraherer én, om det så er personligt eller udefra, mener Buck. Men hvad er der så sket denne gang?
- Well, Bill mest. Da Bill stoppede, røg alle regler ud af vinduet. Alt, vi havde lært de sidste atten år, blev ubrugeligt, og det var både skidt og godt, for det betød, at vi kunne gå i studiet og gøre, hvad vi ville. Nogle af sangene er startet med en synthesizer, der var ingen regler overhovedet. På en måde genopfandt vi hjulet undervejs. Det var meget spændende og meget vanskeligt. Det var drama nok, understreger Mills om tilblivelsen af R.E.M.-album nummer elleve.

En symfonisk plade

Aftenen før dette interview var der arrangeret en lille, intim og med spænding imødeset lyttesession. I et hotelværelse i let postulerende victoriansk stil pakkede en halv snes journalister fra hele verden sig sammen og fik to eksklusive lyt på det nye album. Et album, som har fået den overdrevent prunkløse titel *Up*, og som næppe kunne åbne mere underligt. *Airport Man* er trippet, cirkulær og grumset post-rock, og Stipes vokal har ikke lydt så mumlende og uhørlig siden debutalbummet *Murmur*. En åbningssang, der mere er et "*members only*" end et "kom bare nærmere". Det er ikke en specielt rocket plade, selvom Bucks ringlende Rickenbacker-guitar er væk, og det er heller ikke en stille plade, selvom de fleste af sangene er forholdsvis afdæmpede.
- Det er en hybrid. Det er en kraftfuld plade, men den er underfundig. Et langt stykke af vejen er der ingen buldrende guitarer eller store bækkenbrag, der hopper lige ind i hovedet, når man hører dem. Al guitar, der er med, er der af en årsag. De er med, fordi "der mangler en guitar lige her". Det er meget en symfonisk plade på den måde, at det ikke bare er guitar, bas og trommer hele vejen igennem. Det var ikke det, vi ville. Det gjorde vi på den sidste plade så godt, som vi kan, så vi ville gribe denne plade an på en anden måde. Også før Bill trådte ud, fortæller Mills, som i eksperimentets ånd havde besluttet sig for, at han ikke ville spille bas på pladen. I stedet har han brugt meget tid på keyboards. Buck spiller det meste bas, men har begrænset guitarspillet. Til gengæld spiller Stipe guitar på to sange, *I'm Not Over You* og *Why Not Smile*.
- Tingene flyder ind og ud. For mig lyder det som en psykedelisk plade. Hvis idéen med psykedelica var fortsat, så ville vi være et 90'er-psykedelisk band med dette album, mener Buck og forklarer:
- Ofte var demoer til sange bygget op omkring en guitar. Derefter ville vi lægge klaver, bas, en støjende guitar, mellotron, hvad som helst på, og så fjerne guitaren igen. Sangens centrum forsvandt, så det bare var en masse, der flød rundt. Sangen *You're In The Air* er sådan.

Løs musikalsk struktur

Trods en løs musikalsk struktur er *Up* et album, som strutter af fremragende sange. Michael Stipes tekster kredser omkring selvransagelse og selvrealisering, men er også drejet omkring modsætningen mellem religion/åndelighed og videnskab/teknologi, tydeligst på *Hope*. Som altid er teksterne flertydige og mere billede end betydning. Hvor meget er Mills og Buck inde i teksterne?
- Ikke meget, med mindre vi hader dem. Hvis vi hader dem, siger vi det bare. "Jeg kan ikke stå inde for dette, kan du ikke gøre noget ved det?" Men heldigvis er han så god, at det sjældent sker, mener Mills. Ved Mills normalt, hvad sangene handler om?
- Selvom jeg ikke ved præcis, hvad han mener, får jeg næsten altid en følelse eller et billede fra sangene. Michael har altid været ... han indfanger øjeblikke. Selvom der er en reel historie, føler han ikke, at han behøver at fortælle hele historien.

Dinosaurer på scenen

Men det er svært at forestille sig R.E.M. falde, med mindre de selv ønsker det. Snakken falder på Rolling Stones og deres nylige koncert i Parken. En koncert, som åbenlyst handlede mere om selve begivenheden, *eventen*, end om den egentlige anledning, musikken. Rock ledsaget af hvidvin og blitzlys i VIP-loger, langt væk fra sit oprindelige udgangspunkt. R.E.M. er ligesom Rolling Stones et stort band med hensyn til volumen. Hvordan vil de undgå at komme i samme position?
- The Stones er kommet til det punkt, fordi de ønskede det. De turnerer ikke, fordi de har et brændende ønske om at spille live. De turnerer, fordi de ved, de kan fylde stadions over hele verden og tjene millioner af dollars, mener Mike Mills. Buck tilføjer:
- De ved, at de har lavet de bedste ting, de nogensinde kommer til at lave. De vil aldrig lave en stor plade igen. Det vil i hvert fald overraske mig. Og jeg tror ikke, det bekymrer dem. De laver plader, fordi de er nødt til at have en plade at turnere på, men hvor relevant er det? Er der nogen, der virkelig kan hidse sig op over en ny Stones-plade? Så jeg tror ikke, vi vil få det sådan. Jeg siger ikke, at det aldrig vil ske, men vi har en helt anden indgangsvinkel. De er en *event*. Jeg vil ikke sige noget dårligt om det, men det er bare ikke det, vi vil, pointerer Mike Mills. Men opfatter R.E.M. sig selv som et mainstreamband?
- Ja, på en måde. Jeg hader at bruge det udtryk, men tag for eksempel Pink Floyd. Man kan ikke forestille sig dem have hitplader, for det er mærkelige plader. Men de sælger en masse plader, fordi de på en eller anden måde klikker med deres publikum. Vi lyder ikke som Pink Floyd, men vi laver ikke rigtig hits. Vi har ikke to hitsingler, men vi sælger en enorm mængde plader, og folk tager det ret alvorligt, pointerer Mills.
Ganske vist solgte *New Adventures In Hi-Fi* "kun" 5 millioner plader, hvilket blot er det halve af, hvad *Out Of Time* og *Monster* solgte. En væsentlig årsag må formodes at være valget af førstesinglen, *E-Bow The Letter*, som reelt ikke havde noget omkvæd. Derfor har pladeselskabet Warner for en gangs skyld været inde over i valget af *Daysleeper* som førstesingle fra *Up*.
Bandet har dog stadig altid det sidste ord i kreative spørgsmål. En position, som mange andre bands vil misunde dem. Denne nærmest unikke, kunstneriske suverænitet er der heller ikke pillet ved i den nye kontrakt, parterne blev enige om, umiddelbart før arbejdet med *Up* startede. Kontrakten har en værdi af 80 millioner dollars.

Hele tiden på vej videre

Hvis alt går som forventet, vil *Up* da også høste formidable, og fortjente, kritikerroser, sælge nogle millioner eksemplarer og understrege bandets position i toppen af rockens superliga. Er der overhovedet mere at bevise for R.E.M.? Har de stadig ambitioner?
- *Oh God, yeah*. Man er altid drevet af, at den bedste plade ikke er lavet endnu. Hvis jeg mente, at vi havde lavet vores bedste arbejde, så ville jeg stoppe. Man er nødt til at tro på, at det bedste stadig ligger foran én. Og da jeg mener, at denne plade er virkelig god, måske så god som noget, vi har lavet, føler jeg mig ret sikker på, at vi ikke er løbet tør for sange endnu, understreger Mike Mills.
Interviewet er forbi. Buck og Mills rejser sig fra sofaen og skriver velvilligt på et par pladecovere. Luften er stadig kølig og kunstig i rummet, der som alle andre hotelværelser bærer præg af at være et ikke rodfæstet rum, en midlertidig mellemstation på en rejse. Løsrevet fra virkeligheden ude, nede, på den anden side af ruden.
På samme måde bevæger R.E.M.s musik sig mellem tilstande, mellem dimensioner, mellem sindbilleder, mellem lår, mellem bevidst og underbevidst, mellem jordisk og metafysisk, mellem drøm og realitet. Hele tiden på vej videre, væk, ud, *Up*. Den trebenede hund har lært at gå igen, og dette er blot endnu en etape på en rejse, der langtfra er afsluttet endnu.

R.E.M.-DISKOGRAFI

af Peter Studstrup

Murmur (1983)
- I.R.S.
Murmur blev kåret til årets bedste album af Rolling Stones læsere, og debuten fra Georgia-kvartetten holder stadigvæk. Vidunderlige iørefaldende popsange med en understrøm af længsel og melankoli. *Murmur* er en spartansk produceret plade med guitar, bas og trommer og Michael Stipes stemme og tekster i centrum. Pladen indeholder gruppens første single *Radio Free Europe*, som blev et mindre hit på de amerikanske college-radiostationer.
GGGGGG

Reckoning (1984)
- I.R.S.
Reckoning ligger i naturlig forlængelse af *Murmur*, men lyden er mere elektrisk og knap så spinkel, og inspirationen fra folk-rock og country er blevet mere fremtrædende. Forsanger Stipe er i endnu højere grad det velspillende orkesters største aktiv med sin mørke, alvorlige og dybt passionerede stemme. Et smukt og kunstnerisk helstøbt album.
GGGGGG

Fables Of The Reconstruction (1985)
- I.R.S.
Folkfeberen har for alvor greb i kvartetten, hvis tredje album er indspillet hos Fairport Convention-produceren Joe Boyd i London. Sangene er dystre og kantede, og der er smerte og desperation i Stipes stemme. De samfunds- og samtidskritiske tekster vidner om et særdeles politisk bevidst og socialt engageret orkester. Måske R.E.M.s sværest tilgængelige plade, men for dén, der tager sig tiden, er *Fables Of The Reconstruction* et uopslideligt mesterværk.
GGGGGG

Life's Rich Pageant (1986)
- I.R.S.
På *Life's Rich Pageant* introduceres et lysere og langt mere udadvendt udtryk. Hverken før eller siden har kvartetten præsteret en så melodiøs og vital elektrisk rock. Pladen ligefrem syder af energi og spilleglæde. Pladen opnåede guldstatus og var med til at give dem et bredere gennembrud i hjemlandet. Blandt andet fik de deres første større singlehit med *Fall On Me*.
GGGGGG

Document (1987)
- I.R.S.
På *Document* indleder R.E.M. samarbejdet med produceren Scott Litt, og han tilfører gruppen en tungere og mere kompleks lyd. På trods af flere gode sange som *Finest Worksong*, *It's The End Of The World As We Know It (And I Feel Fine)* og *The One I Love* fremstår pladen overproduceret, ujævn og helt uden forgængerens friskhed.
GGGGGG

Green (1988)
- Warner
Skiftet til Warner betyder, at R.E.M. er på vej til at blive et verdensnavn af de helt store. *Green* er igen produceret af Scott Litt, og lyden er lysere og lettere end tidligere. Albummet er proppet med iørefaldende popmelodier som for eksempel singlerne *Stand* og *Orange Crush* og smukke ballader som *Hairshirt* og *You Are The Everything*. For dén, der for første gang vil stifte bekendskab med R.E.M.s univers, er *Green* et godt sted at starte.
GGGGGG

Out Of Time (1991)
- Warner
Singlen *Losing My Religion* giver R.E.M. et massivt hit, og albummet *Out Of Time* giver dem det helt store gennembrud som verdensstjerner. Pladen har en for R.E.M. uvanlig storladen studielyd med en udstrakt brug af strygerarrangementer. På trods af et rigeligt sødladent udtryk indeholder pladen nogle virkelige perler, for eksempel den vidunderligt skæve *Country Feedback*, der til en vis grad redder helhedsintrykket.
GGGGGG

Automatic For The People (1992)
- Warner
Automatic For The People er en meget afdæmpet plade, hvor Michael Stipe atter viser sig som en formidabel sanger. På trods af en gennemgående mørk og dyster stemning blev pladen en kæmpesucces og cementerede R.E.M.s ry som superstjerner med integritet. Led Zeppelins John Paul Jones er manden bag pladens flotte orkestrale arrangementer. *Automatic For The People* er et helstøbt værk, der fortjent har status af moderne klassiker.
GGGGGG

Monster (1994)
- Warner
Efter fire plader i træk med stadig større vægt lagt på studieproduktionen markerer *Monster* en tilbagevenden til en enklere produktion og en mere direkte og elektrisk rocklyd uden de mange ballader. *Monster* er derfor lydmæssigt tættere på debuten *Murmur* end på *Automatic For The People*. Sange som *What's The Frequency, Kenneth?* og *Bang And Blame* lyser op på en plade, der ellers ikke er en af R.E.M.s bedste.
GGGGGG

New Adventures In Hi-Fi (1996)
- Warner
R.E.M.s tiende album *New Adventures In Hi-Fi* viser et modent og afklaret orkester, hvor Michael Stipes rolle er mindre dominerende. Ligesom *Monster* er der tale om en spartansk produceret rockplade, men det mere indadvendte udtryk gør pladen sværere tilgængelig end forgængeren. Den over 65 minutter lange *New Adventures in Hi-Fi* blev R.E.M.s sidste som kvartet, da trommeslager Bill Berry af helbredsmæssige årsager forlod gruppen.
GGGGGG

Up (1998)
- Warner
Læs anmeldelsen på side 39.

Sannes jazz-sidespring

The loudest honky-tonk-woman in business. Sådan kender vi hende efter næsten tyve år som rocksangerinde. Og så pludselig kom nyheden: SANNE SALOMONSEN udgiver jazz-cd. Selv er hun dog ikke helt overbevist om, at *In A New York Minute* er rigtig jazz. Men planlagt - det var indspilningerne i New York ikke.

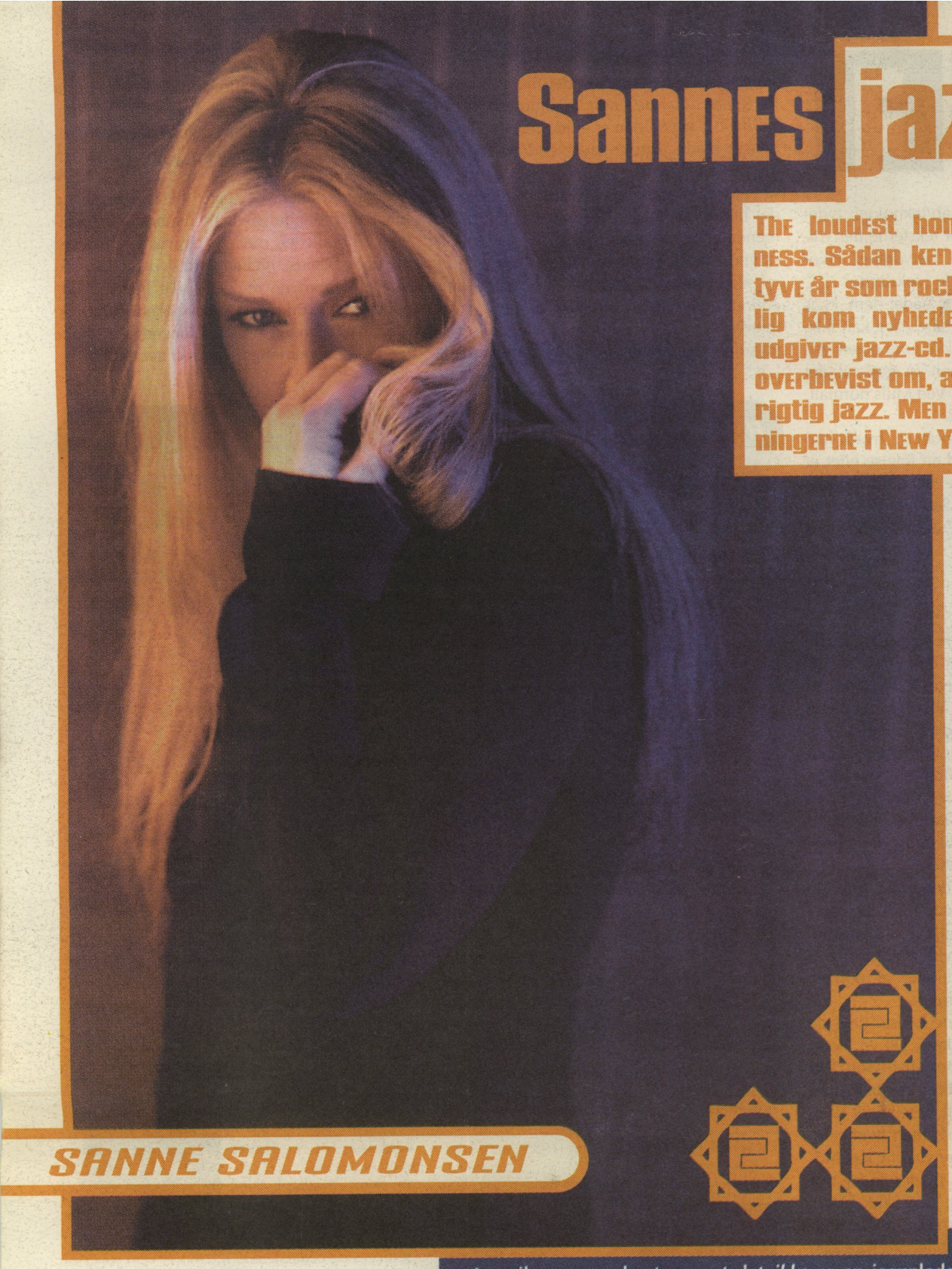

SANNE SALOMONSEN

- Jeg vil gerne understrege, at det *ikke* er en jazzplade. Det er en crossover-ting, hvor jeg synger på *min* måde, og hvor herrerne spiller jazz, siger Sanne Salomonsen om sit samarbejde med blandt andre bassisten Chris Minh Doky.

Af Morten Buschmann

Det danske vejr viser sig fra sin værste Gajol-side: Råkoldt blæsende med heftig regn. Man burde sidde hjemme foran pejsen og hygge sig og høre gamle lp'er. Dét drømmer både Sanne og jeg om, denne aften på pladeselskabet Virgins kontor. Men arbejdet skal passes - en ny cd er udkommet.

- Jeg har ikke forstand på jazz og har næsten ingen lp'er. Kun klassikere, for eksempel alt, hvad Led Zeppelin har lavet.

Den musik, hun i dag hører derhjemme, strømmer ud af sønnen Victor Rays ghettoblaster: Blandt andre *Prodigy* og *Nirvana*. Og det var helt tilbage i 70'erne, at hun reelt lyttede til jazz, men det vender vi tilbage til. Først til nyheden: *In A New York Minute*.

- Jeg vil gerne understrege, at det *ikke* er en jazzplade. Det er en crossover-ting, hvor jeg synger på *min* måde, og hvor herrerne spiller jazz. Vi tillod os at skabe vores stilart, og det er ikke jazz, men spillet med *jazz-intensitet*, insisterer Sanne.

In A New York Minute er overstrøet med gamle, næsten evergreen-agtige ballader, komponeret af folk som *Stevie Wonder, Jimi Hendrix, Paul Simon* og *Leon Russell*.

- Jeg synes, at der i dag er en tendens til, at vi *skal* komme med den ene spektakulære virkeligt gennem-producerede plade efter den anden. Melodien går meget let tabt i de store producerede plader, og der er i dag langt mellem de gode sange med et A-, B- og C-stykke. Jeg vil gå en anden vej lige nu, hvor jeg skræller alle lagene væk, og hvor folk måske kan lide otte af sangene i stedet for kun to ud af tolv numre på en hel cd, siger hun.

Nede på virkelighedsplanet

- Det er noget med en nærhed og intimitet, hvor du kommer tæt ind på sangen, i stedet for at lave det så stort og så blæret, at du som publikum står udenfor og har svært ved at mærke noget.

Er det, fordi du er blevet gammel?

- Det kan da godt være, men så kan jeg meget godt lide at blive gammel, griner veteranen på 43 år. Hun har taget en fornuftig leopardpels på til vejret, bærer en diskret lyseblå neglelak, og makeuppen understreger som sædvanlig hendes kattelignende øjne.

Det var bassist Chris Minh Doky, der fik sit idol med ud på Danmarks-turné i juni måned. Sanne var før projektet lidt skeptisk.

- Jeg sagde: "Du spiller jo jazz?" Men Chris overtalte mig med: "Jamen, jeg spiller ikke *rigtig* jazz, det er melodisk, og vi befinder os på virkelighedsplanet uden for mange effekter". Dét tiltalte mig, fortæller Sanne.

På den anden side

Engang sværgede du til rock, rock og kun rock?

- Jeg *er* en rock'n'roller - en honky-tonk-woman. Ingen tvivl om det. Men jeg er ikke en decideret rocksanger, for jeg er faktisk meget inspireret af blues og soul. Og er stadigvæk blid.

- Jeg har de to sider - den mere rå og energiske side af mig, og som er en meget stor del af mig. Men i mig er der også den anden side, som handler om nærhed - en mere stille side, som giver mere plads til mig som sanger. Og først for ganske nylig fandt jeg ud af, hvorfor jeg har det så godt med at lave det her. Det appellerer til *hele* kvinden i mig. Kvinden i kunstneren kan godt blive syltet en gang imellem. Og hun er måske blevet syltet i en periode og nyder nu at komme op til overfladen.

Efter turnéen med Chris Minh Doky Quartet tog de to til New York. Oprindelig for at jamme, men pludselig blev det til en cd, indspillet på ni dage med blandt andre solisterne Toots Thielemans, David Sanborn og Michael Brecker.

En aldrig udgivet cd

- Men det har jeg gjort før og er gået i studiet for at lege i USA. Der ligger en jazz/rock/blues-plade fra 1989 - en plade, der aldrig er kommet ud! Med blandt andre Russ Kunkel på trommer, Jay Winding på keyboards, Per Christian Frost på bas, Jacob Andersen på percussion. Og min eks-mand Mats Ronander. Da havde jeg været inde i en periode, hvor jeg syntes, at det var sådan en skide overfladisk branche. Jeg gad ikke mere, husker Sanne.

-Hvorfor kom den aldrig ud?

- Fordi jeg var stædig. Cd'en var ikke planlagt, sådan var det dengang. Hvis man sendte store plader ud, så skulle man have gennemtænkt tingene. Pladen var en rodebutik, men for mig handlede det kun om at få lysten tilbage. Man har sine downperioder, og årene har lært mig, at de er de *gode* perioder, for når man kommer ud på den anden side, så er der sket nogle ting, man kan lære af.

Sanne har været igennem sine ups and downs, og hun har faktisk før spillet jazz - eller det, der ligner. I perioden, da hun var bare 13, til hun var 15 år, sang hun i et soulband. Og selvom den første lp, *Sanne Salomonsen*, og hendes musicaloptrædener i *Hair* og *Jesus Christ Superstar* helt i starten af 70'erne var *pop* på dansk, så var vennerne unge jazzløver.

- Jeg havde mange vigtige læreår i Pariserklubben og La Fontaine (to jazzklubber i København, red.).

Og mange vigtige år i studierne, kan man tilføje. I den periode sang Sanne kor i tyskeren Peter Herbolzheimers big band, på Kasper Windings filmmusik til *Mig & Charly* og på flere danske jazzindspilninger. Og selvfølgelig med hr. Sebastian.

Hvilken af de gamle indspilninger, fra før Sneakers, betyder mest for dig?

- Jeg ser tilbage på en plade som *Precious Moments* som en meget vigtig plade, hvor jeg var dybt involveret i alle numre og i hele produktionsfasen for første gang.

Hendes daværende mand Bo Stief var producer, og sangene på Sannes anden solo-lp fra 1977 var naturligt nok engelsksprogede soul/jazz-numre. Et eksempel fra pladen er en indspilning af jazz-standarden *Misty*.

- Ja, i 1977 ville jeg være soulsanger, og når jeg tænker tilbage på den tid, har jeg faktisk eksperimenteret meget. Jeg lærte en masse af de danske jazzfolk, Palle Mikkelborg især, siger Sanne og husker en musikalsk helt åben tid, før hun gik sammen med Sneakers i 1979.

Uden for konceptet

Var Sneakers-touren i år en engangsforestilling?

- Ja, Sneakers sker der ikke noget med. Fra dén dag vi sluttede touren, har vi ikke talt sammen. Alle skal have lyst. Det tror jeg ikke, hele bandet har. Så tror jeg ikke, jeg kan sige mere.

Til gengæld vil Sanne gerne tale om nutiden og de 11 nye jazznumre, der altså ikke er jazz.

- Min holdning til numrene er, at det kan være, at jeg overrasker folk. Og jeg vil gerne have folk til at tænke, når de hører cd'en: "Nå, er hun nu i dét humør." Jeg vil have lov til at udvikle mig og tage nogle meget store chancer.

- Det her er en plade, som ikke er planlagt. Den er ikke med i "Sanne Salomonsen Koncept" på Virgin - den har intet at gøre med mine forpligtelser over for pladeselskabet. Hvis jeg skulle følge min gamle plan, så var det nu at planlægge min næste store rockplade.

- Samtidig fungerer branchen sådan, at hvis *In A New York Minute* sælger, så kan jeg komme ud og spille. Hvis ikke, så ... Branchen er jo - når alt kommer til alt - styret af kroner og øre. Så giv den en chance.

SNART JULETID

Sanne Salomonsen og company har ikke booket studietid til ny rockplade. Et lille musikalsk sidespring har vendt op og ned på alle planer, og nu vil hun hellere end gerne ud på de mindre scener og synge (jazz-)balladerne. Hvis *In A New York Minute* altså sælger.

Én ting er dog helt sikker: I november udkommer jule-cd'en *Vi Lover Hinanden*, hvor Sanne synger titelnummeret sammen med sin forrige producer, Nikolaj Steen. Tilbage i sporet eller ud med Chris Minh Doky Quartet? Vi får se.

AEROSMITH

DOBBELT LIVE-ALBUM UDE NU!

25 år
5.000 koncerter
10 millioner fans
75 millioner albums

"A Little South Of Sanity"
23 hits i forrygende
live-versioner.

Indeholder
"Cryin'"
"Walk This Way"
"Janie's Got A Gun"
"Falling In Love
(Is Hard On The Knees)" "Crazy"
"Love In An Elevator"
og mange, mange flere.

Køb den hvor du køber din musik!

EN ANDEN SIDE AF BECK!

Becks sidste album "Odelay" blev valgt som Årets Bedste Album i samtlige væsentlige engelske og amerikanske musikblade, og indeholdt hits som "Devil's Haircut", "Where It's At" og "The New Pollution".

"Mutations" er et anderledes album, der viser nye sider af Beck og understreger, at han er én af 90'ernes absolut vigtigste kunstnere.

Her er ingen samples, ingen block-rocking beats, men 13 "rigtige" sange med vers, omkvæd, bas, guitar, trommer og en Beck, der synger bedre end nogensinde.
Beck kalder det selv "Space-Age-Folk-Rock"!

"Mutations" er produceret af Nigel "OK Computer" Godrich.

Køb den hvor du køber din musik!

BECK MUTATIONS

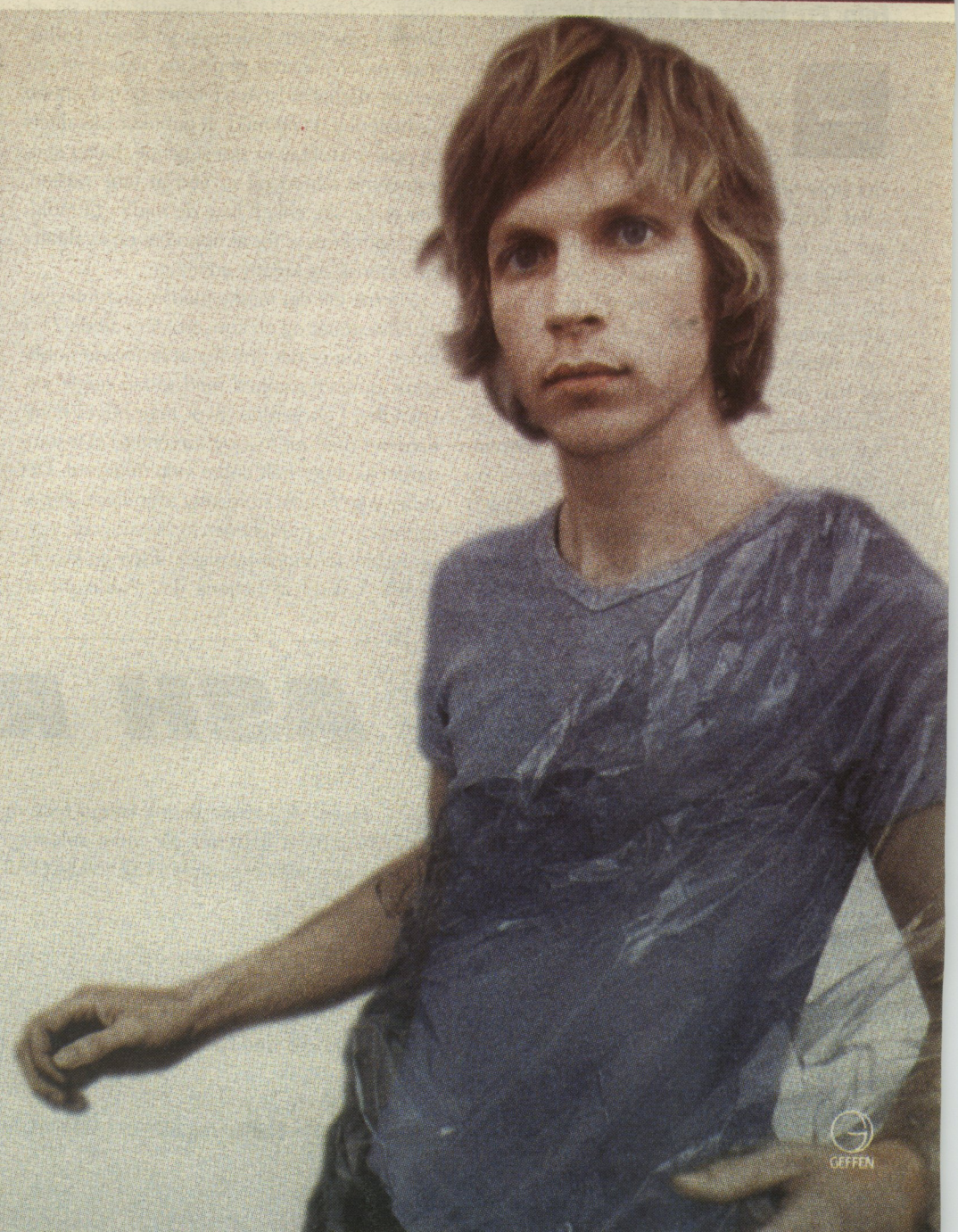

Ingen scener - ingen musik

Kunst og kultur koster penge og musikken er ingen undtagelse, hvilket blandt andet afspejles af de 4.2 milliarder kroner, som er afsat til kultur og idræt på statsbudgettet. Men på trods af, at den rytmiske musik er den mest udbredte kunstform herhjemme, har den indtil videre kun modtaget småpenge. Spillestederne er slidt ned og smertetærskelen er ved at være overskredet. For at vende udviklingen beder Statens Musikråd nu Folketinget om 68.5 mio. kr.

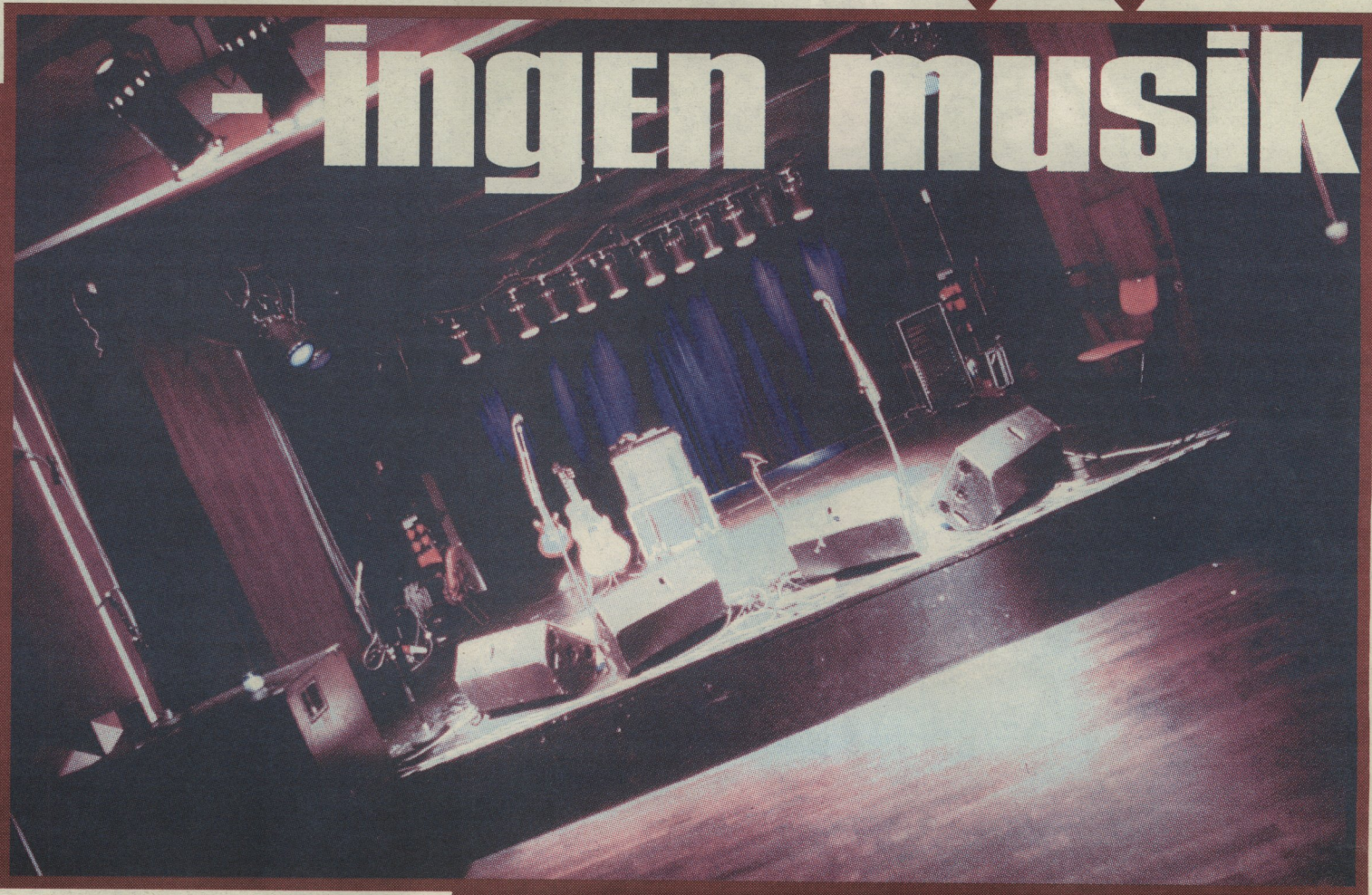

Skal spillestederne i Danmark sejle sin egen sø, eller skal de støttes af statslige bevillinger? Statens Musikråd støtter sidstnævnte synspunkt og har i år udarbejdet et forslag til spillestedslovgivning, der påpeger nødvendigheden af et politisk lovindgreb.

Af Henrik Tuxen
Foto: Per Houby og Morten Larsen

Der er omkring 3 - 400.000 aktive musikere i Danmark og med tiden er det lykkedes at etablere en struktur, der fremmer og udvikler det store talentpotentiale, der er på området. Med Rytmekonservatoriet, rytmiske afdelinger på de regionale Konservatorier, kurser i amtsligt og kommunalt regi osv. er man godt på vej. Man har bare overset et sidste og afgørende led i 'Musikøkologien'. Hvordan skal denne talentmasse fortsat kunne udvikle sig hvis der ikke er nogen steder at spille.
Ordene kommer fra Steen Meier, formand for Samspil og bestyrelsesformand på Copenhagen Jazzhouse. Han anslår endvidere, at op imod 50 'scener' (hertil hører eksempelvis værtshuse, der præsenterer levende musik) har været nødsaget til at lukke for musikken de sidste 7 - 8 år. I samme periode er der dukket nye steder op, men slet ikke i en størrelsesorden, som tilsvarer de lukkede.
Da GAFFA tog temperaturen på spillestederne rundt omkring i landet tegnede der sig et langtfra rosenrødt billede af situation. Spillestederne er generelt nedslidte, underbemandende, dårligt udstyret teknisk og på anden vis materielt. I takt med, at publikumskvalitets og oplevelseskrav er støt stigende, halter spillestederne bagud og er ved at tabe pusten. Der er ganske enkelt ikke de midler til rådighed, som kræves for at honorere en kvalitativ kunstnerisk og kreativ udvikling.
- I 70erne gik det måske med et stearinlys, en akustisk guitar og en koncert, der varede 2 - 3 timer. I dag er det umuligt at fastholde publikums opmærksomhed med sådan nogle virkemidler. I en verden, hvor man bliver bombarderet med indtryk og forventer MTV-standarder skal der helt andre virkemidler til. Det stiller ikke mindst store krav til spillestedernes udsmykning, muligheder for scenografi, herunder det fornødne tekniske udstyr og kvalificerede folk til at betjene det. Publikum vil have kvalitet, mener Jakob Kvederis, kunstnerisk leder på Forbrændingen.
En del af forklaringen er, at publikum har rykket sig en del aldersmæssigt. Før i tiden var det en kuriositet at se en 50-årig til rockkoncert, sådan er det ikke i dag.
- Branchen (og publikum) er blevet voksne. Ser man bort fra technopublikummet, som fortrinsvis er de meget unge, er gennemsnitsalderen ikke 17 år, men nærmere mellem 25 - 30. Folk gider ikke længere at gå til koncert i en sort hule, hvor der ikke er gjort rent i måned, og tiden med gamle cigarkasser, sorte afregninger og at spille på døren er forbi - det gider hverken musikerne eller publikum. Problemet er, at spillestederne har svært ved at følge med tiden og leve op til de stigende krav. Ildsjælene knokler stadig på livet løs, men det er mit indtryk, at smertegrænsen er ved at være nået. Er den nedadgående spiral først gået i svingninger, er det nærmest umuligt at vende udviklingen, mener Helle Rysholdt, booker på Train og nuværende bestyrelsesmedlem og tidligere næstformand i Samspil.

Politisk vilje

- Egentlig er det meget simpelt. Vil man anerkende den rytmiske musik som kunstart, eller vil man lade den sejle sin egen sø. Er det første tilfældet så kræver det bevillinger. Det er en skrøne, at man kan tjene kassen på livemusik som spillested. Artisterne ved udmærket godt, hvad de er værd, og har vi en udsolgt koncert med eksempelvis Caroline Henderson skal vi være heldige, hvis regnskabet går i nul når alt er gjort op. Så er der sket det udmærkede - men for spillestederne uøkonomiske - at det ikke er smart at drikke

Vind en ASH Radio!

Hvem skal vinde denne kanon fede og miljørigtige ASH-radio? Radioen kører helt uden batterier på enten solenergi eller med optræk. Bandet har netop udsendt deres anden CD "NU-CLEAR SOUNDS" og giver koncert på Vega d. 6.12.

Kan du svare på nedenstående spørgsmål deltager du i lodtrækning om Radioen og 10 CD'er.

Hvad hedder den nye single? a) Jesus Says b) Maria Says c) God Says

Send os dit svar på et postkort til:
GAFFA • Sjællandsgade 92 • 8000 Århus C - Mrk. ASH

Sidste frist d. 12.11.

længere. Isvand er meget populært, og der er lavet beregninger, der viser, at en gennemsnitsgæst drikker 11/2 genstand mod tidligere 5 - 6. Så bardriften, som også er meget udgiftstung, er ikke den guldgrubbe mange måske forestiller fortæller Helle Rysholdt, og uddyber:

- Train og Copenhagen Jazzhouse er vel de eneste to steder, som kører med en fuldstændig professionel stab i Danmark i dag. Begge steder har succes og trækker publikum, men der er da ikke tilnærmelsesvis tale om en forretning, der ville kunne klare sig uden at få tilført midler. Vi i kraft af vores pengemand og Jazzhouse i kraft af statslige og andre tilskud - gode eksempler på, hvad det koster at drive et spillested professionelt

En situation som mange spillesteder kan skule misundeligt til. Problemet for mange af klubberne er, at de i stigende grad må koncentrere sig om alt andet end kunstnerisk kvalitet, for ikke at være nødsaget til at dreje nøglen rundt.

- Det er absurd, at spillestederne skal fokusere så meget på bardrift og andre aktiviteter. Det svarer til, at det Kgl. Teater skulle bruge sine kræfter på at drive pølsevogn for at holde budgetterne, mener Steen Meier.

Spillestederne halter bagud

Jakob Kvederis oplever dagligt problemer med, at underbemanding og dårlig økonomi sluger tiden fra alt det væsentlige: musikken.

- Det kniber virkelig med at følge med kulturelt. At udvikle sig indebærer, at man satser og tør at tage chancer, og det er begrænset, hvor store chancer man tør at tage når budgettet er spændt til bristepunktet i forvejen. Tiltrækker man gode og spændende navne har det en afsmittende effekt på klubben som helhed. Alt for meget af min tid går med at udfylde papirer, tale med politikere i kommunen, amtet osv. Det betyder, at der mangler overskud til den egentlige opgave. Og skal det køre ordentligt er det vigtigt, at man har professionelle folk på centrale pladser - ikke mindst for at kunne uddanne og anvende den frivillige arbejdskraft som rekrutteres. Der har altid været tradition for den frivillige arbejdskraft i miljøet, men dels er det ikke nok i sig selv, og dels stiller 'de unge' helt andre krav i dag. Den nye generation er ikke vokset op med massearbejdsløshed og er vant til bedre forhold. De gider ikke at rette søm ud, der skal være råd til at man køber en ny pakke. Hvis det er for surt og perspektivløst, så forsvinder de og finder på noget andet siger Jakob Kvederis og uddyber:

- Kommer der én ind fra gaden, der gerne vil hjælpe med teknik, skal der være en professionel til at sætte ham i gang og lære ham, hvordan tingene hænger sammen, ellers bliver det ikke til noget.

- I 70erne gik det måske med et stearinlys, en akustisk guitar og en koncert, der varede 2 - 3 timer. I dag er det umuligt at fastholde publikums opmærksomhed med sådan nogle virkemidler, siger Jakob Kvederis, kunstnerisk leder på spillestedet Forbrændingen i Albertslund.

Kan det ikke være et udtryk for at interessen ikke er til stede - folk gider simpelt ikke at høre livemusik længere?

- Nej, live-musik virker stadigvæk stærkt på folk, og det er ikke alle, som har nok i fodboldklubben, men varen skal være i orden - lyd, lys, stemning og gode orkestre. Musikerne skal bestemt også tage sig sammen

Et argument som Helle Rysholdt kan tilslutte sig

- Selv langt ude i provinsen kan det lade sig gøre at køre et spillested, hvis varen er i orden. For nogle år siden åbnede en af de mange ildsjæle et spillested i Skørping Bio, koncentreret om visegenren. Der blev knoklet, og musikken og forholdene var i orden og så kom publikum også.

Mere rentabelt end værftsstøtte

Når spillestedernes problemer bliver sat på dagsordenen, bliver det hurtigt et spørgsmål om penge og offentlige støttemidler. Men ifølge Steen Meier er der intet, der tyder på, at det er spillestederne, der reelt står med betlerhuen i hånden når det samlede regnskab gøres op.

- M.I.C.'s opgørelse fra i år viste, at rytmisk musik fra Danmark, indtjente 719 mio. kr. til statskassen (*Hi Ken*, red.), slet ikke så dårligt. Men hvis musikeksporten skal fortsætte kræver det blandt andet, at der er nogle professionelle scener at udvikle sig på herhjemme. Ud fra et rent økonomisk synspunkt er det ganske rentabelt at investere i den rytmiske musik, det er helt sikkert mere rentabelt end værftsstøtte.

Jakob Kvederis pointerer i samme åndedrag, at arbejdet på spillestederne ligeledes fremmer menneskelige og arbejdsmæssige kvaliteter, som er stærkt efterspurgte, ikke mindst i erhvervslivet.

- Dels lærer man basalt at kommunikere med andre mennesker og at arbejde effektivt med skrabede midler. I årevis har erhvervslivet rekrutteret arbejdskraft fra spillestederne, det har vi adskillige eksempler på her fra Forbrændingen. Ligeledes konverterer mange dynamiske folk i musikmiljøet til andre kulturområder, hvor støttebetingelserne, og dermed udviklingspotentialet er bedre. Nu optræder Jimmy Jørgensen på Aveny Teateret, havde rammerne været der, kunne tilsvarende eksperimenterende aktiviteter måske have

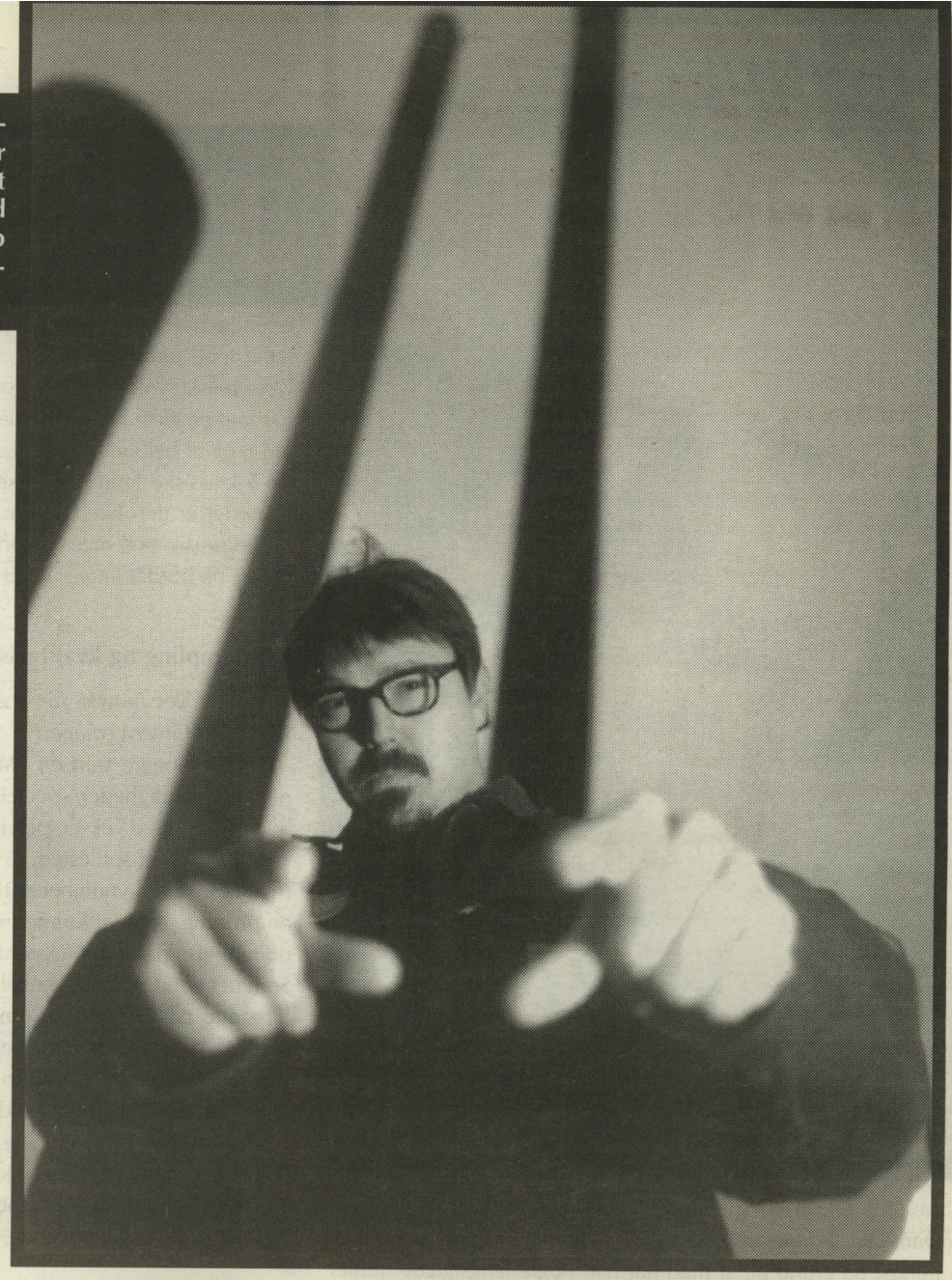

STATENS MUSIKRÅDS FORSLAG TIL SPILLESTEDSLOVGIVNING

Principielt er forslaget fra Statens Musikråd baseret på to blokke, dels honorarstøtteordningen og et direkte driftstilskud til spillestederne. Hensigten er, at der udvælges 20 regionale/storbyspillesteder, som bliver tilskudsberettigede. Man ønsker, at satse på i forvejen velfungerende kvalitetsspillesteder - Statens Musikråd udvælger de 20 ud fra kreative, kunstneriske og andre kvalitetskrav - på baggrund af ansøgninger fra spillestederne. Musikerhonoraret er øremærket til de musikere, der optræder på det pågældende spillested, og ikke en samlet basisbevilling.

Et tungtvejende element er, at amter og kommuner yder et beløb til spillestederne, som minimum tilsvarer 50% af statens bevilling. Bevillingerne videreføres ikke pr. automatik, men evalueres løbende i forhold til kvalitetskrav.

Forslagets økonomi.

Honorarstøtteordningen:	7,0 mio. kr.
Uddannelse og kursuspulje:	1,5 mio. kr.
Regionale- og storbyspillesteder	24,0 mio. kr.
Investeringer og særlige initiativer	4,0 mio. kr.
Administration	2,0 mio. kr.
I alt	68,5 mio. kr.

Den 30. november afholdes en høring på Christiansborg om forslaget med Statens Musikråd, en række organisationer fra musikmiljøet og de politiske partier. Musikrådets målsætning er at få forslaget med i drøftelserne på næste års finanslov og efterfølgende bevilget og iværksat i år 2000.

www.rillen.dk

RILLEN Ny hjemmeside pr. 15/11-98 fra DK's største og mest specialiserede 3W-butik RILLEN

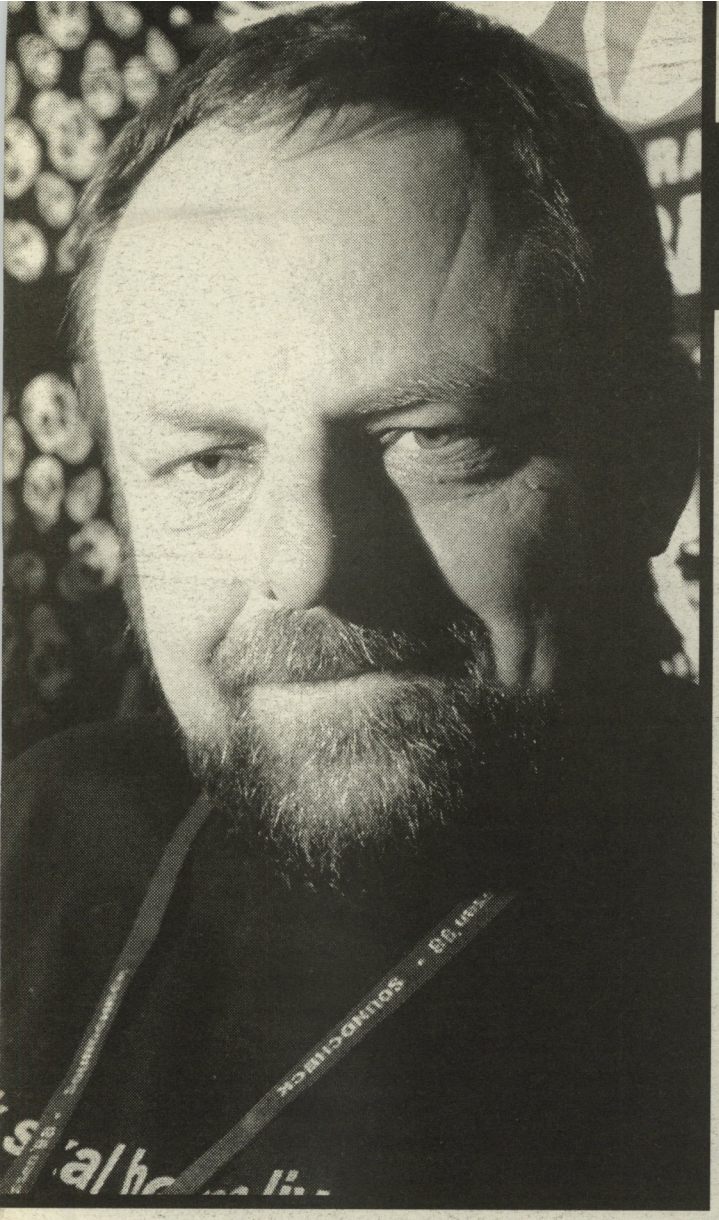

- Det er absurd, at spillestederne skal fokusere så meget på bardrift og andre aktiviteter. Det svarer til, at det Kgl. Teater skulle bruge sine kræfter på at drive pølsevogn for at holde budgetterne, mener Steen Meier, formand for Samspil.

været iværksat på spillestederne. At et foretagende som Dr. Dante har kunnet udvikle sig til, hvad det er i dag, er da ikke mindst på grund af, at man har haft nogle langsigtede midler at arbejde med.

Sammenfaldende mener Steen Meier, at spillestederne er voldsomt underprioriteret i forhold til andre kulturscener i landet.

- Nu er det ikke på ingen måde vores sigte at 'stjæle' fra de andre kulturområder, men der er tale om en forfordeling. Såvel, film, teater og billedkunsten er individuelle lovsikrede områder, hvor lovgivningen på musikområdet i princippet er rettet mod undervisning og den klassiske musik. 68 mio. kr. lyder måske voldsomt, men set i lyset af, at filmindustrien lige har fået en ekstra bevilling på 50 mio. kr. (Aalbæk sagde tak, red.), og at beløbet svarer til, hvad det koster at drive 3 ud af de 5 klassiske landsdels orkestre, eller det Kgl. Teater i 2-3 måneder er der ikke tale om nogen herregård. Skal den rytmiske musik skal tages alvorligt som kulturform, så skal der penge på bordet inden det er for sent.

Blåstempling og kvalitetssikring

Hvad vil det betyde for scenen, hvis udspillet fra Statens Musikråd bliver vedtaget?

- Det vil fungere som en blåstempling over for lokalbefolkning og myndigheder, specielt i provinsen. Erfaringen viser, at hvis et spillested i eksempelvis Ålborg kan få staten til at poste 150.000 kr. i et spillested, så er det pludselig væsentlig lettere at få lokale myndigheder til at yde støtte end ellers. Det er en ordning, som vil kunne fremme kvalitet og kontinuitet og uddannelse på de professionelle spillesteder i Danmark.

Som det er i dag kan de enkelte spillesteder maksimalt få statslig støtte på 120.000 kr. om året, når spillestederne udover dette skal betale moms af entréindtægten (i modsætning til eksempelvis Sverige, red.) forslår det som en skrædder i helvede, vurderer Helle Rysholdt

- Forsøget med de Regionale spillesteder har vist, at det er en dynamisk måde at støtte på. Støtte til musik har traditionelt været forbeholdt de skabende kunstnere. Nu er det på tide også at støtte den udøvende, supplerer Steen Meier.

Støttet ihjel

En væsentlig del af dynamikken fra subkulturer og nye udtryksformer kommer af at være alternativ og ikke etableret. Risikerer man ikke at gøre scenerne stuerene og støtte en kassetænkende hær af levebrødsmusikere?

- Kvalitet og nytænkning er afgørende faktorer for at få tildelt støtte. Pengene skal gå til spillesteder med kunstnerisk profil og målsætninger. Er der tale om ren 'suppe, steg og is' og skjult værtshus støtte, vil man ikke blive man blive frasorteret før eller siden, mener Jakob Kvederis.

- Jeg er slet ikke nervøs for, at undergrunden forsvinder, den har sin helt egen dynamik. Dét, som er problemet er, at der er et kæmpehul fra den subkulturelle undergrund til de grupper, som er blevet et hit og sælger en masse plader. Det er mellemledet - vækstscenen, hvor talenterne modnes, der mangler, mener Steen Meier.

ORDFORKLARINGER:

Statens Musikråd sorterer under Kulturministeriet og består af ni personer. Fem udvælges af Kulturministeren og de resterende fire af organisationer i musikmiljøet, p.t.. hedder formanden Lennart Ricard. Under musikrådet sorterer en række underudvalg så som den Rytmiske Konsulent Tjeneste.

Samspil er forkortelsen af Sammenslutningen af danske spillesteder. Foreningen har eksisteret i mere end 15 år og består i dag af omkring 100 organisationer (herunder også foreninger, som ikke råder over egne lokaler).

Train er et nystartet og stort anlagt spillested, med tilhørende diskoteksvirksomhed, i Århus. En lokal pengemand med kærlighed til miljø har på eget initiativ bevilget millionerne. Spillestedet har en max. publikumskapacitet på 900 og har i sin korte levetid evnet at trække særdeles mange mennesker til den levende musik i Århus.

Forbrændingen i Albertslund er et spillested, der opstod som led i Kulturby 96, med en statslig bevilling på 900.000 kroner. Året efter blev det samlede tilskud reduceret med 70% og antallet af fuldtidsansatte reduceret fra 4 til 1. Alligevel har stedet overlevet og evnet at få regnskaberne til at balancere.

hvad skal du lave til januar ???

Ask Højskole tilbyder 30 fag indenfor menneskelivs- og værkstedsfag, musik, idræt, drama og kunst. Da højskolen er uden linjefag, har du mulighed for at eksperimentere og sammensætte dit eget personlige skema! Vi har for et år siden færdiggjort et større nybyggeri og indviet helt nye, lyse lokaler på skolen. Desuden har vi installeret 8-spors lydstudie og fået internetforbindelse. Udover fagene er vi sammen om foredrag, fællesarrangementer, udflugter og studierejser.

Ask Højskole er en grundtvigsk folkehøjskole, uafhængig af politiske og religiøse særinteresser.
Den ligger i det smukke østjyske landskab tæt på Århus og har plads til 70 elever.

Ring efter vores nye brochure på tlf. 86 92 71 95
Kurser i foråret '99:
10/1-29/5 & 10/1-6/3

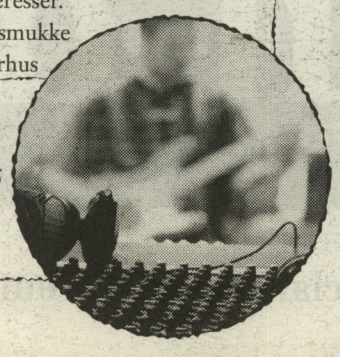

POLITISK VILJE FOR EN ØKONOMISK HÅNDSRÆKNING TIL SPILLESTEDERNE

Af Lars Fogt

Partier så forskellige som De Konservative og Enhedslisten er uden videre parate til at støtte Statens Musik Råds forslag til spillestedslovgivning. Hvor Folketingets øvrige partier er afventende, svingende fra Dansk Folkeparti, der vil skære kulturministeriet ned til et minimum, til De Radikale, hvor man finder forslaget spændende.

Det var konklusionen, da GAFFA ringede til de forskellige partiers kulturpolitiske ordførere, for at høre deres umiddelbare holdning til en eventuel økonomisk støtte til de danske spillesteder. Det Radikale Folkepartis Henrik Svane var oven i købet så hensynsfuld at spørge til GAFFAs økonomi.

Jo, tak. Det går!

Henrik Svane:

- Både til højre og venstre i folketingssalen loves støtte til diverse kulturprojekter, men vi bliver nødt til at være reelle. Vi kan ikke bare bruge løs, men når det er sagt, så er det en seriøs og gennemarbejdet rapport. Et politisk arbejde fra spillestedernes side, jeg har stor veneration for. Langt hovedparten af Kulturministeriets årlige budget på 4,2 mia. kr. er bundet, men forslaget er spændende og vi vil gerne kigge på en spillestedsstøtte. Jeg vil dog ikke love, at den bliver så stor som foreslået, siger Henrik Svane, hvis udmelding er næsten enslydende med Socialdemokratiets Søren Hansen.

- Den rytmiske musik er et vigtigt område, men også dyrt. Nu må vi lige have rapporten drøftet, før vi lægger os fast på et beløb.

Venstres Ester Larsen skarpere i sin udmelding:

- Springet fra de fem mio. kr. spillestederne allerede får, til de ønskede 68,5 mio. kr. er betragteligt. Når man sætter det sammen med, at billedkunsten, filmen og skuespillerne alle har skrevet lignende rapporter, hvor de også ønsker flere penge, må man kunne se, at vi bliver nødt til at vælge. Lige meget, hvor meget du prøver, får du mig ikke til at sige enten ja eller nej til forslaget. Foreløbig er der kun indkaldt til en konference, siger Ester Larsen.

Til gengæld er De Konservative positive over for forslaget:

- Det er et meget fornuftigt forslag. For et par år siden fik vi fjernet afgiften på CDer, hvilket medførte, at folks køb af CDer med dansk musik røg i vejret. Nu skal vi give det samme publikum mulighed for at høre musikken live, forklarer Brian Mikkelsen, der lægger vægt på, at forslaget, for forholdsvis få penge, sikrer spillesteder med levende musik i alle Danmarks amter.

Med til koncert vil også SFs Ole Sohn:

- Blandt vore ændringsforslag til finansloven, har vi faktisk medtaget forslaget om støtte til spillestederne. Igennem en lang årrække har man brugt ganske mange penge på De Kommunale Musikskoler, hvor børn og unge lærer at spille på instrumenter. Derfor er det vigtigt, at sikre unge mulighed for at underholde og optræde for et publikum, med alt hvad de har suget til sig, på ordentlige spillesteder.

Ligesom SF er Enhedslisten, ikke overraskende, positivt stemt for forslaget, ligesom Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti - lige så lidt overraskende - er imod forslaget.

Mandatfordeling:

For:	35 - De Konservative, SF og Enhedslisten
Positivt afventende	71 - De Radikale og Socialdemokratiet
Ikke taget stilling:	43 - Venstre
Imod:	17 - Dansk Folkeparti + Fremskridtspartiet
Mangler svar	13 - CD, Kristeligt Folkeparti

4 efterårs CD'er der holder !

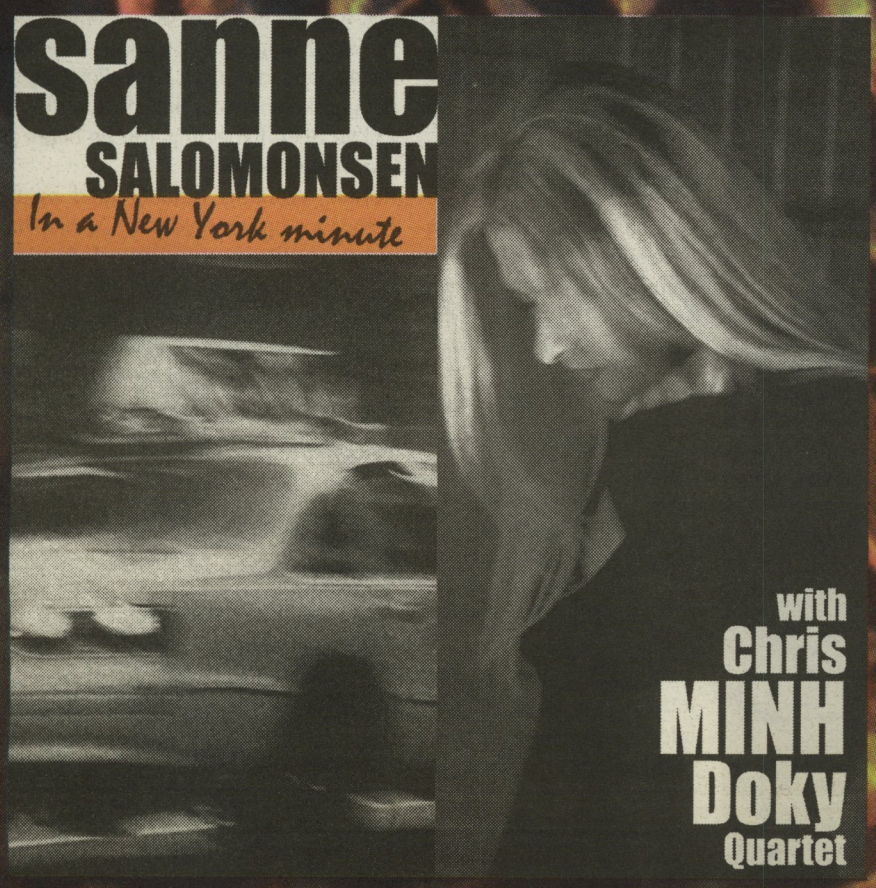

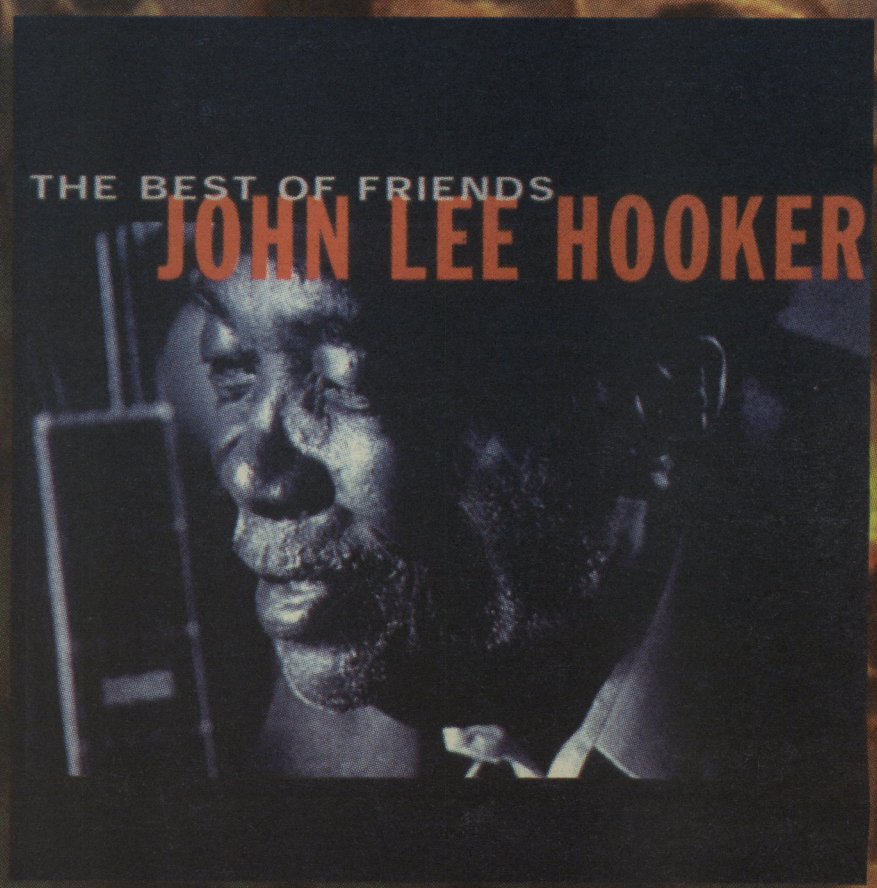

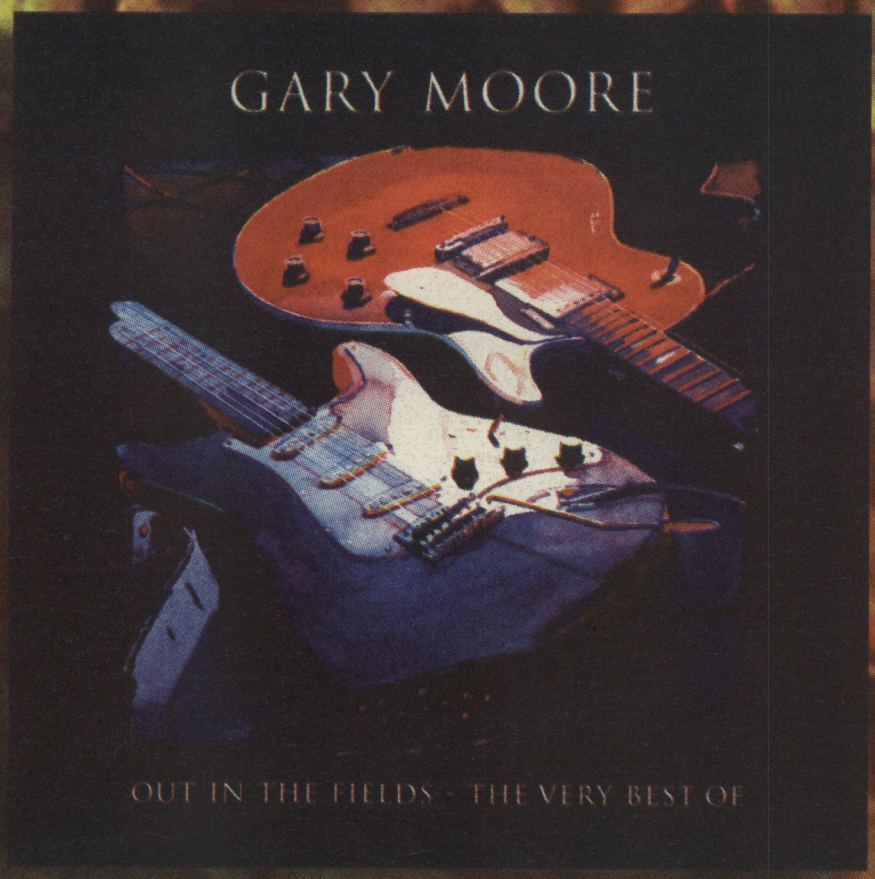

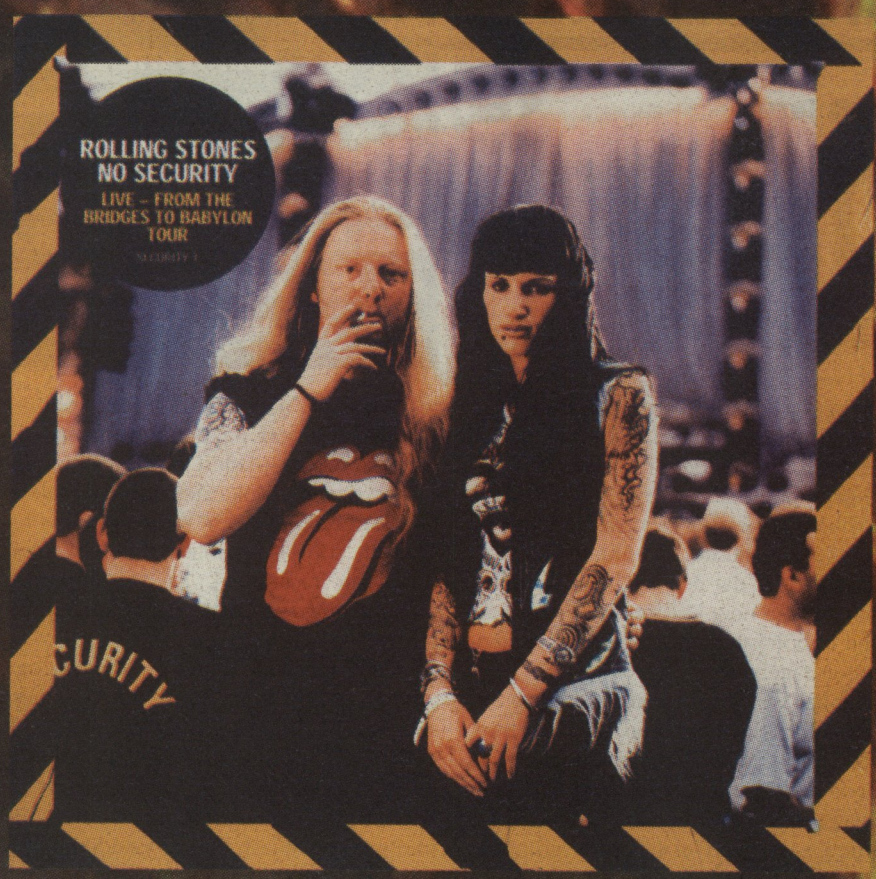

www.virgin.dk

Poprebel forlanger respekt

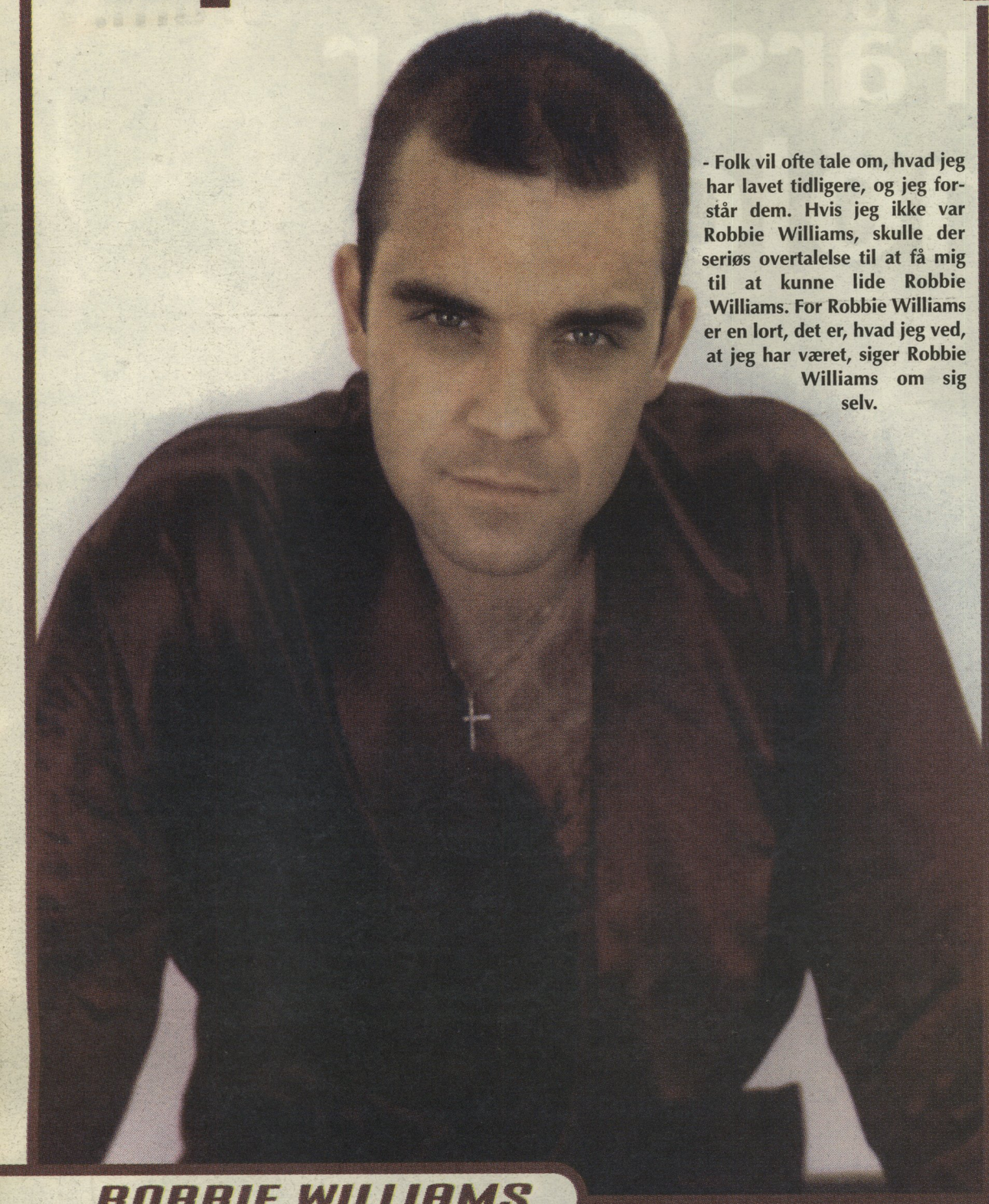

- Folk vil ofte tale om, hvad jeg har lavet tidligere, og jeg forstår dem. Hvis jeg ikke var Robbie Williams, skulle der seriøs overtalelse til at få mig til at kunne lide Robbie Williams. For Robbie Williams er en lort, det er, hvad jeg ved, at jeg har været, siger Robbie Williams om sig selv.

ROBBIE WILLIAMS

Han erkender blankt, at han blev valgt til Take That på grund af sine smækre røvballer, ikke er musiker og en halvdårlig sanger. Englands største popstjerne, ROBBIE WILLIAMS, udsender nu sit andet soloalbum *I've Been Expecting You* og fortæller GAFFA, at det er kanon - kan det nu også passe?

Af Henrik Tuxen

Det er ikke kun i musikbranchen at stjernerne bliver yngre og yngre. Film- og sportsindustrien kan tale med om 8-årige hovedrolleindehavere og 12-13-årige gymnastik- og tenniskometer. Et fællestræk for de mange børne- og ungdomsstjerner er, at det som regel går dem ad helvede til bagefter.

Fænomenet er ikke af nyere dato. Ikke desto mindre har musikindustrien virkelig skruet op for "designerpop"-blusset de seneste år. Pige- og drengegruppe-skabelonerne ligger klar på reklamebureauernes skriveborde - modellerne håndplukkes til de indstuderede roller, køres benhårdt et par år og skiftes planmæssigt ud med "the new kids on the block", for selv med turbohastighed at ryge ud i den evige glemsels tågebanker.

Take That har været den suverænt bedste forretning blandt "drengegrupperne" i 90'erne. Men i takt med at (pre-)teenage-piger en masse ribbede legetøjsbutikker for Take That-dukker, -sengetøj og -plakater, var "Baby Robbie" for alvor i gang med at likvidere gruppens blankpolerede facade. Tungen på vægtskålen var hans sejlende sceneoptræden med Oasis på Glastonbury Festivalen i 1995, hvor champagnen og den "grønne bønne" flød i metermål.

Efterfølgende hang pigerne stortudene i telefonerne til de hasteoprettede "selvmordslinjer" (ikke alle nåede det) - og for Robbie bød den følgende tid på bitter strid med bandmedlemmer og pladeselskab, afvænningsklinikker og en solokarriere med eskalerende fart mod nulpunktet. Robbie Williams havde så godt som gennemført den obligatoriske rutschetur fra feteret ungdomsstjerne til ramponeret ringvrag, men pludselig vendte bøtten.

Ikke nok med, at *Angels* grovhittede og hev albummet *Life Thru A Lens* ind på den engelske Top 10 - hvor den nu har været i hele 1998 - Williams fik samtidig skovlen under et mere modent publikum, gav konkurrenterne baghjul på årets Glastonbury Festival og røg fra Bravo og Smash Hits til forsiderne af NME og Q Magazine - hvad er hans hemmelighed?

- Ærlighed, en god popsang og evnen til få folk til at le. Så har jeg opdaget, at folk synes, jeg er interessant at kigge på. Jeg er åbenbart en god type, selvom jeg også kunne fortælle dig hundredvis af ting om alle de fejl, jeg har.

Din solokarriere var tæt på at klappe sammen. Var du selv overbevist om, at succesen ville komme?

- Der er ikke garanti for noget, bortset fra døden. Jeg var i et band med otte nr. 1 singler i træk og 20 millioner solgte albums, og i den første uge solgte mit soloalbum 12.000 eksemplarer. Jeg vidste, at jeg var i gang med at starte en helt anden karriere, at jeg var et andet menneske og en anden soloartist. Men det er interessant, hvor mange mennesker, som lover dig udødelig kærlighed og ikke køber din plade.

En fair deal

Du har været åben om dine svagheder, og dit privatliv er blevet endevendt i pressen. Har det gjort dig stærkere eller mere sårbar som menneske?

- Hvis du fortæller folk, hvad dine svagheder er og indrømmer dem, så er der ingen, der kan røre dig. Jeg har intet at skjule.

Hvad er fordelene og ulemperne ved at vokse op i offentlighedens søgelys?

- Ulemperne er, at denne industri medfører, at du taler så meget om dig selv, at du til sidst ikke længere tror på dig selv og samtidig bliver ekstremt selvoptaget. Du mister totalt dit privatliv og bliver placeret på en platform hvor alle har ret til at sige hvad som helst om dig, hvilket kan være temmelig vanskeligt at kapere.

Fordelene er, at jeg som 24-årig er i en meget priviligeret position. Jeg skriver sange, som folk synger tilbage til mig ved koncerterne, hvilket vil sige, at jeg har opnået noget. Jeg rejser verden rundt ser en masse mennesker og steder og tjener styrtende med penge - alt i alt en fair deal, vil jeg sige.

I begyndelsen føles det som en pris, man betaler, men nu er jeg blevet mere vant til det - I fuckin' hope I am - det er dit legetøj, som du kan lege med, og det kan være godt. Samtidig er det et liv, som bider sig selv i halen. Jeg hader at skrive autografer, men ville være meget ked af det, hvis ingen spurgte mig om det.

Den fødte entertainer

Er Robbie Williams ren underholdning, eller vil du gerne ramme folk dybere?

- Jeg tror, at pop er en meget ærlig ting, hvis du laver ærlig popmusik. Jeg er en entertainer og ikke en tortureret kunstner. Jeg ser hverken mig selv som musiker eller som nogen særlig god sanger. Det, jeg har, er evnen til at underholde folk og at skrive en god popsang - her er ikke tale om hjernekirurgi. Det, som jeg laver, er let at forstå, og jeg ønsker, at det skal være sådan. Jeg er 24 år gammel, og jeg tænker og handler som en 24-årig, og det er jeg glad for.

Er du den fødte entertainer?

- Ja. Da jeg gik i skole ønskede de fleste børn sig et nyt modeltog, en computer eller en ny BMX. Mit højeste ønske var, at jeg, efter hvad som helst en eller anden sagde, ville være i stand til at sige noget morsomt.

Du var en del på pub under inspilningen af Life Thru A Lens. *Har du været mere involveret i produktionen denne gang?*

- Jeg ville ønske, at jeg kunne sige, at jeg havde svedt blod og tårer over pladen, at jeg vidste, hvordan alt var sat op på mixerpulten, og at jeg hørte hvert eneste bas-take, som blev prøvet af - men det gjorde jeg ikke. Jeg skriver teksterne, og det, som jeg elsker, er de 1-2 timer, det tager at skrive en sang. Så har jeg Guy Chambers (producer, sangskriver) og Steve Power (producer), der ganske enkelt får tingene til at ske.

Er I've Been Expecting You *en bedre plade?*

- Ja, meget bedre.

Robbie Williams forlader glad og fløjtende Feltwaves hjemmebiograf. Og han har noget at have optimismen i. Tilsyneladende har han fundet lykken på privatfronten med sin forlovede, All Saints-cigaren Nicole Appleton - singlen Millennium har inden for den sidste måned ligget nr. 1 på såvel MTV's som den engelske hitliste - og med album-åbneren *Strong* har han sit hidtil stærkeste kort på hånden.

ROBBIE WILLIAMS OM...

Take That: Jeg hader dem ikke lige så meget nu som tidligere. Tiden lærte mig en hel del om menneskets sande natur og en masse om, hvad jeg vil, og hvad jeg ikke vil - og hvem jeg vil og ikke vil have - i mit liv. Og for dét er jeg taknemmelig.

Forskellen på Take That og Robbie Williams: Når jeg holdt en plade frem med Take That, var det udelukkende for pladeselskabet. Når jeg viser en soloplade frem i dag, er det for mig selv.

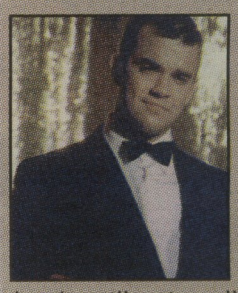

James Bond: Jeg har altid været vild med James Bond - og nej, jeg bliver ikke den næste 007. Jeg har en pigestemme, og ingen Bond har nogensinde talt med en pigestemme. (Nu havde *Millennium* ellers lige kørt det hele i stilling, red.).

Oasis: De ændrede mit perspektiv på musikindustrien. Det var første gang, at det gik op for mig, at det var muligt at få og opnå noget, som man selv ønskede, og at man kan være det menneske, man har lyst til at være.

Gary Barlows *Open Road*: Jeg købte denne plade i går. Den er så elendig, at jeg omgående kræver pengene tilbage. (Robbie Williams til en sagesløs HMV-ekspedient i London, maj '97 - han fik sine 14.99 pund tilbage).

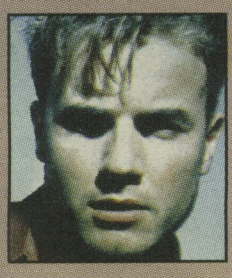

Tak til Thomas Steinmann og Conpro for Danmarks flotteste musikmesse, Musikmessen 98, i Forum.

Fra alle i Musikhuset Aage Jensen A/S.

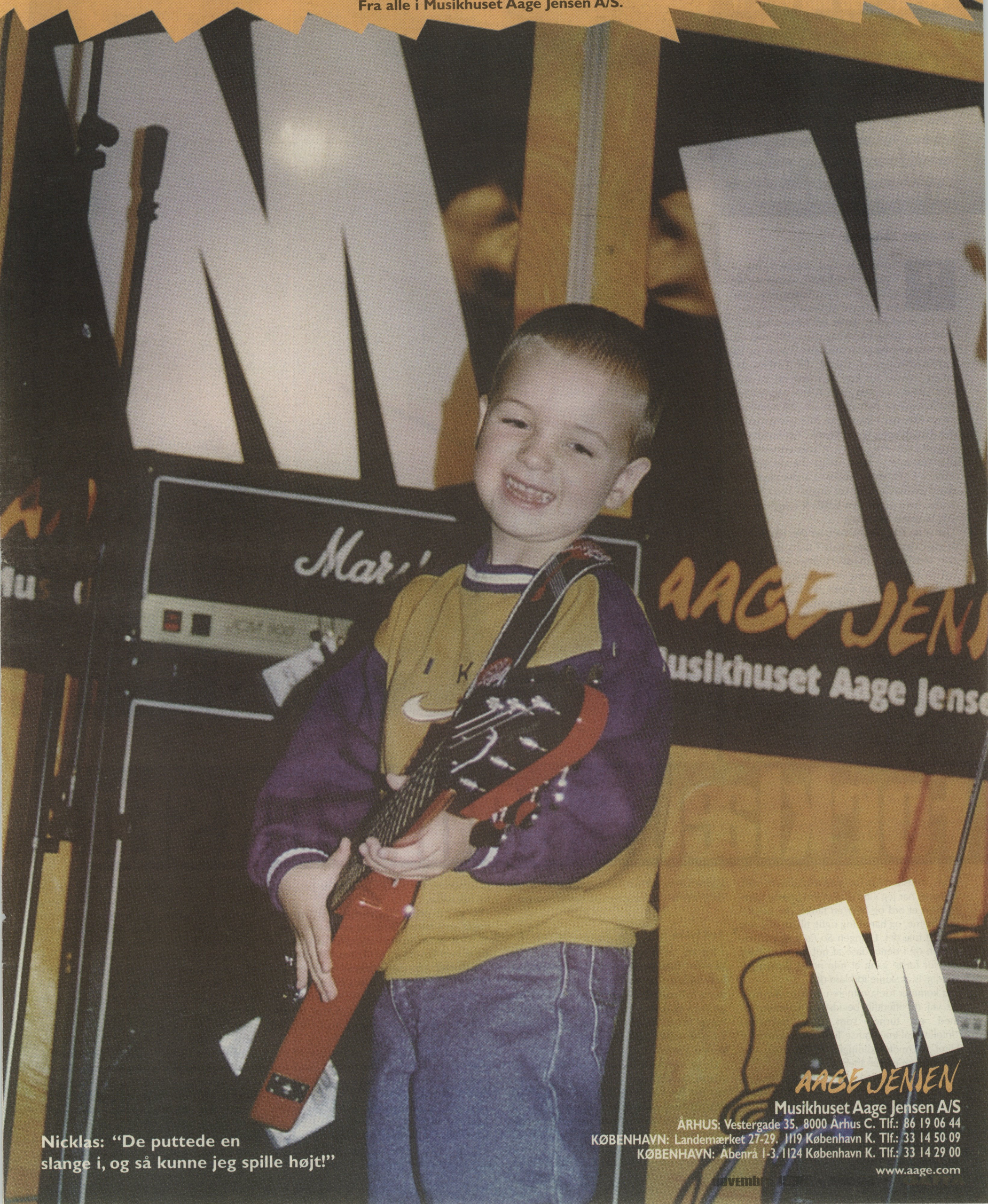

Nicklas: "De puttede en slange i, og så kunne jeg spille højt!"

AAGE JENSEN

Musikhuset Aage Jensen A/S

ÅRHUS: Vestergade 35. 8000 Århus C. Tlf.: 86 19 06 44

KØBENHAVN: Landemærket 27-29. 1119 København K. Tlf.: 33 14 50 09

KØBENHAVN: Åbenrå 1-3. 1124 København K. Tlf.: 33 14 29 00

www.aage.com

"Please ... lad mig være et barn". 24-årige ALANIS MORISSETTE har været voksen og moden nok i sit unge liv. GAFFA mødte Frøken-24-millioner-solgte-plader i Los Angeles og kaldte hende en hippie. Selv foretrækker hun "formodet tidligere besat junkie".

I februar 1996 modtog Alanis Morissette fire Grammyer for henholdsvis "Best rock song", "Best female rock performance" (begge for *You Oughta Know*) og "Best rock album" og "Album of the year". Nu skal hun forsøge at følge succesen op med albummet *Supposed Former Infatuation Junkie*.

Forklædt som voksen

Af Jesper Skaaning

"Vi mødes ved Burger King i Kastrup Lufthavn". Mødestedet kunne ikke være mere passende for en rejse til byen Los Angeles, der på overfladen ligner en saftig whopper, men med dårlig eftersmag. Sammen med en repræsentant fra pladeselskabet Warner og to journalist-kollegaer venter der GAFFA 11 timers flyrejse for kort at møde en 24-årig almindelig pige ved navn Alanis Morissette. Du har måske hørt om hende. 24 millioner mennesker har i hvert fald. Alle investerede i det banebrydende "officielle" debutalbum *Jagged Little Pill* i 1995 (Alanis udsendte to uinteressante - også ifølge hende selv - albums i '90 og '91 under et andet pladeselskab). Endnu flere husker singlen *You Oughta Know*, hvor pigen som bekendt synger om at yde blowjob i et teater.

Der er nu ikke meget sex over den lille spinkle pige, der ankommer hele 4 timer for sent til den overdådigt famøse Hollywood-residens Bel Air Hotel. Her sidder vi 5 journalister tålmodigt og venter på pigen, der har beæret os med en audiens af 30 minutters varighed. Hun smiler venligt, lidt generт, og undlader helt at kommentere forsinkelsen.

Med det imponerende lange sorte hår sat i fin midterskilning og med en improviseret yoga-position i lænestolen svarer hun smilende på spørgsmålet om den kryptiske albumtitel *Supposed Former Infatuation Junkie* - der kan oversættes med "formodet tidligere besat junkie!?"

- Jeg tillod mig selv at give albummet en titel uden fuldstændigt at intellektualisere det. Tidligere har jeg altid skullet forklare og filtrere hvert et ord og hver en tanke, der besatte min hjerne, og har aldrig rigtig tilladt mig selv bare at føle det. I sangen *So Pure* og på hele pladen og i denne fase af mit liv tillader jeg mig for første gang at føle noget uden nødvendigvis at skulle forklare det.

Det kommer fra kunstneren, hvis prisbestrøede vej til offentlig bevidsthed kulminerede med en turné, som blev navngivet "Intellectual Intercourse Tour". Alanis fordeler håret fra midterskilningen og kommer med forklaringen på sin åbenbaring:

- Hele januar måned spenderede jeg i Indien, og det var virkelig en oplevelse. Udover at jeg tog et fuldstændig fremmed sted hen og bosatte mig, et komplet fremmed miljø, jeg ingen kontrol havde over, gav jeg slip på en masse forskellige ting, som jeg havde lært i min kultur. Og levede i nu'et, fordi jeg ikke kunne tænke på hverken fortiden eller mit liv, da det hele var fokuseret på netop nutiden.

Fed lykke

- Jeg tror, at enhver vesterlænding, der tager til Asien, føler medlidenhed for dets folk, hvilket fuldstændig er fornærmende over for deres kultur. Det kan godt være, at de er fattige og måske bor på gaden, men de er så meget mere lykkelige end de fleste vesterlandske millionærer, jeg kender.

Som dig selv?

- De er ikke mere lykkelige end jeg! Ha-ha.

Alanis griner højlydt, så hendes imposante tandsæt lyser op. Hun fortæller, at hun i dag er langt mere lykkelig end tidligere. Stadig har hun ikke fundet, hvad hun leder efter, men er til gengæld helt stoppet med at kigge efter det - et eksempel på hendes halvbagte hippie-retorik, som omhandler det klassiske rockstjerne-syndrom: for mange ligegyldige penge og for lidt lykke.

- For mig er penge ikke vigtige. Det kan være noget, som pirrer eller hjælper dig med at finde ud af, hvem du er i forhold til dem, afhængig af hvor knyttet du er til dem. Dit niveau af lyksalighed eller selverkendelse bliver ikke bedre. Det ser jeg ofte. Især i Los Angeles.

"Englenes by" er stedet, hvor hele albummet *Supposed...* er blevet til med Alanis' trofaste soulmate, producer/musiker/komponist Glen Ballard, som sparringspartner.

- Turen til Indien gav mig en mulighed for at tage min egen spiritualitet og mit forhold til Gud op til overvejelse. Jeg tror, at vi alle har en personlig Gud, men vi er nok ikke alle klar over det. Enhver behøver ikke at organisere deres forbindelse med Gud, men jeg var i hvert fald forvirret over mit forhold til Gud. Så kort før, at jeg rejste, og efter alt det, jeg var gået igennem, touren med *Jagged Little Pill*, og hvad der fulgte med, opstod der et kæmpe element af desillusionering. Måske derfor var jeg klar til at tage et sted hen som Indien, fordi bare tanken om at tage dertil havde været skrækindjagende to år forinden.

- At sælge så mange eksemplarer af én plade er i sin pureste form ganske smukt. Og dét at kunne viderebringe denne stærkt personlige plade til så mange mennesker, er absolut det hele værd. At inspirere folk til at være selvbeskuende, som jeg er. Alt, hvad der fulgte med, berømmelsen, stjerne-status, illusionen om, at penge gør os lykkeligere og mere fredfyldte, var mig ligegyldigt. Jeg tror på, at det gør dit liv nøjagtigt som før, bare langt mere forstærket. Hvis du var ulykkelig før, bliver du endnu mere ulykkelig. Hvis du var vred, bliver du endnu mere vred.

Hvad var du, før du blev berømt?

- Jeg var alt. Så jeg blev mere af alting. Mere forvirret, mere vred. Men jeg vidste, at tinge-

ne kunne blive anderledes. Jeg ville indfange den oprindelige form for fred og den klarhed, jeg kan huske fra da jeg var mindre. Det ville jeg bringe tilbage. Efter *Jagged Little Pill*-turnéen havde jeg et stort behov for at gå tingene igennem. De oplevelser, som jeg, for at overleve på turnéen, kun havde opbevaret i den psykiske bagage. Jeg tog et år fri og søgte tilbage til det sted, jeg efterladte, hvor jeg ingenting havde, ingen penge, ingen berømmelse og ingen musik. Til slut havde jeg kun et kæmpe overskud af taknemmelighed og en inspiration til at skrive igen. Jeg havde ikke lyst til at skrive denne plade under stress og pres, frygt og paranoia. Jeg ville bare skrive, fordi jeg elsker at skrive.

Midtlivskrise

- Jeg oplevede en skrive-krise midt under indspilningen af det nye album, og jeg sagde til Glen (Ballard, co-writer og producer på begge album), at jeg var nødt til at rejse bort. Han forstod det med det samme. En dag mediterede jeg i mit kammer og skrev *That I Would Be Good*, og den sang var et vendepunkt. Den fik mig endelig til at tro på, at jeg egentlig ikke behøvede at skrive musik og lave dette album. Jeg behøvede det ikke. Og det fik mig til at skrive ud fra et sted, som var stærkt inspirerende.

"That I would be fine/ even if I went bankrupt" (fra sangen *That I Would Be Good*).

- Jeg har måske nok haft det, man kan kalde en tidlig midtlivskrise. Men jo før, jo bedre, lyder Alanis' husråd. Jeg levede nærmest et voksenliv fra en meget tidlig alder. Dengang følte jeg ikke, at jeg gik glip af noget, men retrospektivt kan jeg godt se, at jeg gjorde. Og det bøder jeg for nu, men heldigvis medfører det ikke, at jeg skal skilles eller flytte til et andet land med mine børn. Jeg kan gøre det som 24-årig, uden at være ankommet til den fase.

- Jeg bøder for altid at have været overansvarlig, altid beregnende og altid denne lille bedrevidende mor. Nu forsøger jeg at være barn igen. I processen har folk nydt, når jeg var moderlig, men da har jeg sagt til dem: "Please ... lad mig være et barn". Først ville de ikke, men nu spenderer jeg tid med folk, som tager sig af mig, og det er ikke mig, der tager sig af dem.

Bla, bla

Dit debutalbum skabte et korstog af feministisk rockmusik med pinte kvinder i front. Kvinder, der alle sås, og stadig ses plagiere dig (jævnfør eksempelvis Anouk, Meredith Brooks, Natalie Imbruglia). Føler du et ansvar for den scene?

- *Jagged Little Pill* udkom i starten af, hvad der skulle vise sig at blive en feministisk tid. Folk var overrasket over at se en kvinde, der brugte sin maskulinitet så fortættet. Jeg håber nu, hvor vi har haft tiden, at feminismen ikke bare er et koncept, men en proces i humanismen. At kvinder kan bruge deres maskulinitet, og mænd kan gøre det samme. At det ikke længere vil være overraskende, når en kvinde er vred, og når en mand græder.

- Jeg var heldig, at min plade udkom på det rigtige tidspunkt. I en tid, hvor der var behov for at kigge på os selv. Hvis pladen kom for 10 år siden, havde modtagelsen sandsynligvis været komplet anderledes.

For 10 år siden havde Alanis nok også været nødsaget til at bukke under for en mere omfattende censur. De nye tekster er nu ikke nær så saftige som debutens, men det er stadigvæk talrige ex-kærester, der står for skud. Og bliver blaffet ned.

- Hvis sangen er meget specificeret, og jeg føler, at personen ville kunne genkende sig selv i sangen, ville jeg snakke med ham inden færdiggørelsen. Og det har faktisk hjulpet mig en hel del. Det er jo kujon-agtigt at udtrykke sin utilfredshed med en person gennem en sang, som millioner af andre mennesker vil komme til at høre. Derfor var jeg på denne plade tvunget til at snakke med de folk, jeg skrev om, inden pladen kom ud.

Tror du ikke, at dine fremtidige kærester ville have en frygt, at hvis de gik ud på en date med dig, vil de måske kunne læse om sig selv på den næste plade?

- De folk, jeg bruger tid på, ser det mere som en ære, at jeg kan blive inspireret af dem til at skrive sange. Men hvis jeg føler, at teksten vil være en mangel på respekt, ville jeg som sagt tale med dem, inden den kom ud.

"Are you still mad, I kicked you out of bed?/ Are you still mad, that I gave you an ultimatium?/ Are you still mad, I compare you to all my 40-year old male friends?/ Are you still mad, I shared our problems with everybody?/ Of course you are." (Fra sangen *Are You Still Mad*).

Den indre hippie

Selvom du kun er fyldt 24, virker det som om, at du har haft en allerhelvedes masse kærester?

- Det er rigtigt. Mange af dem har været platoniske forhold, som i nogle tilfælde var meget mere intense, end de romantiske forhold, jeg har haft. Hvilket skyldes det faktum, at min livsstil altid har været at rejse og flytte fra sted til sted. Desuden er jeg opvokset med en masse mænd omkring mig, så jeg har nok optaget en del maskulin kvalitet. En masse af de forhold, jeg har skrevet og sunget om, har været med mennesker, som har været meget ældre end jeg.

Har det været svært at sætte mål med denne plade, når man tænker på, at du næsten oplevede det meste med debutalbummet?

- Der er ingen mål. Jeg har ingen mål. Min udfordring var at skrive ud fra et inspirerende sted, og det har jeg opnået.

Så egentlig er du færdig nu?

- Jeg er helt færdig.

Du har fundet din indre fred og har ingen mål. Det lyder kedeligt!

- Det er det modsatte af kedsomhed! griner Alanis. Livet er så meget mere ikke-kedeligt. Så snart man finder det sted, hvor man ingen mål har, betyder det ikke nødvendigvis, at man er drænet for inspiration og passion for at udtrykke sig selv. Når ambitionen er væk, bliver man kun efterladt med inspiration til at udtrykke sig. Man er mindre selvoptaget og bekymrer sig mindre. Livet bliver farvefuldt og mindre farefuldt!

Hvorfor har du først opdaget det nu?

- Vi er blevet opdraget med, at samfundets version af succes og berømmelse er alt, hvad vi er sat til at opnå i denne verden. Især i Nordamerika. Så jeg tror næsten, at man er nødt til at opnå alt det for at opdage, hvor transparent det egentlig er. Man opdager, at der ingen forskel er. Dine prioriteter er stadigvæk simple ting som forhold, kærlighed og forbindelser. Det er alt, hvad der er.

Det lyder hippie-agtigt?

- Undskyld?

Hippie?

- Klart! Haha.

Er du nervøs før udsendelsen af pladen?

- Nej.

Hvis den kun sælger 3 eksemplarer? Måske 4?

- Det har aldrig interesseret mig. Det interesser en masse mennesker omkring mig. Haha.

Hvis du er komplet ligeglad med, om pladen vil sælge, hvorfor så overhovedet bruge tid på at tale med pressen?

- Fordi jeg elsker at se folks reaktion på min musik. Jeg tror virkelig på, at vi er her for at udtrykke os selv - og dele det med hvem, der nu har lyst til at høre det. Desuden elsker jeg at konversere med folk. At høre andre folks meninger. Til tider kan jeg sågar fornemme folks mening, uden at de egentlig siger noget.

VIDSTE DU, AT ALANIS MORISSETTE...

- er født og opvokset i Canada. Faderen er fransk/canadisk og moderen er fra Ungarn. Der er begge skolelærere og faderen har været skoleinspektør.

- har en tvillingebror, Wade, og en ældre bror.

- har mellemnavnet Nadine.

- undervejs boede tre år i Tyskland med sin familie. Det er herfra, at hendes første barndomsminde stammer - Kindergarten.

- blev tilbudt en verdensturné efter sit andet album, men sagde nej tak.

- optrådte ti år gammel i TV-showet *You Can't Do That On Television.*

- har gennemført flere triathlonkonkurrencer (svømning, cykling og løb) og er en ivrig tennis- og basketballspiller.

- er en ivrig fritidsmaler og -fotograf. Hun har for nylig skudt en serie nøgenfotos (uvist af hvem og af hvilket køn).

- var på lidt af en kvindetur i Indien. Alanis havde inviteret sin mor, sine to tanter og et par veninder med.

- sidste år også rejste til Cuba. Under et besøg på en musikskole satte Alanis sig ved klaveret, og prompte begyndte en kvinde at danse. Det fortsatte ufortrødent i 25 minutter og blev et vendepunkt for Miss A. Hun begyndte at græde og mærkede, at det var startskuddet til at påbegynde den nye plade.

- udgiver plader på Madonnas pladeselskab Maverick.

- har udgivet det bedst sælgende album nogensinde fra en kvindelig artist - *Jagged Little Pill.*

- også var den bedst sælgende kunstner i Danmark i 1996 - *Jagged Little Pill* har nu rundet 220.000 solgte eksemplarer herhjemme.

oasis konkurrence

Denne konkurrence er kun for rigtige OASIS/vinyl-fans. I forbindelse med udsendelsen af 14 B-sider på cd'en *The Masterplan* kan du her i GAFFA vinde en stribe eksklusive OASIS-sager.

3 x Oasis "The Masterplan" (limited edition) vinylbox

5 x Oasis "The Masterplan" (limited edition) vinylbox

2. 1.

3 x Oasis Zippoligther
3 x Oasis Musemåtter

Nævn titlen på mindst 3 Oasis-B-sider

- send os dem på et postkort og deltag i lodtrækningen.
GAFFA • Sjællandsgade 92 • 8000 Århus C - Mrk. Oasis.
Sidste frist 13/11 - vinderne offentliggøres i GAFFA dec.

En ny begyndelse

GRANT LEE BUFFALO

Med godt humør og et feststemt album fejrer Los Angeles-gruppen GRANT LEE BUFFALO deres fjerde udgivelse, *Jubilee*, med at sigte lukt mod stjernerne. Gruppens to officielle medlemmer fortæller her, hvordan det har hjulpet at turnere med R.E.M. og Smashing Pumpkins - og om en vis irriterende ven ved navn Michael Stipe.

Af Jesper Skaaning
Foto: Per Houby

The Only Way Down var det sidste nummer på Grant Lee Buffalos sidste plade *Copperopolis* fra 1996. Albummet, der sluttede en trilogi, hvor Grant Lee Phillips (vokal & guitar), Joey Peters (trommer) og Paul Kimble (bas & producer) havde dyrket melankolsk, indadvendt, akustisk og traditionsrig folkrock. Så man dem live, hvilket undertegnede gjorde i Pumpehuset i '94 - det står som en af de bedste koncertoplevelser - ville man blive overrasket over den enorme eksplosion af energi, som ikke havde været pladernes umiddelbare styrke. Da bandet igen samledes i '97, var det med ønsket om netop at fange den live intensitet. Bassist Paul Kimle, som også havde produceret de foregående albums, delte ikke samme synspunkt som sine to venner og besluttede at forlade orkestret efter 5 års tjeneste.

- Vi var nødsaget til at konfrontere en masse dilemmaer, inden vi indspillede dette album. Det største dilemma var et kommunikationssammenbrud. Faktisk lige fra vores første album begyndte vi langsomt at søge forskellige retninger. Men vi snakkede aldrig om det. Først kort før vi skulle i studiet med *Jubilee*, fik vi snak og besluttede at ophøre samarbejdet.

Trioen skiltes, og album-trilogien sluttede. Grant Lee Phillips tog gruppen op til overvejelse og nedlagde forbud mod alle tidligere regler vedrørende albumindspilning. I stedet for kun at være tre mennesker i processen valgte de at invitere en masse venner i studiet, hvilket skabte en positiv og afslappet atmosfære, de ikke tidligere havde oplevet.

- Modsat tidligere, hvor stemningen i studiet har været meget isoleret, dyster og hemmelig, var det denne gang meget mere åbent, hvor folk troppede op, som de havde lyst til. Vi var denne gang ikke så selvbeskyttende, som vi tidligere havde været.

Den positive vibe og begyndelsen af en ny æra skulle fejres. Deraf titlen *Jubilee*.

- Albummet i sig selv er en fejring. Næsten en reaktion mod, hvad vi tidligere har indspillet. En anderledes plade at lave. Vi ville lave et mere fysisk album, der udtrykte den kreative frihed, vi følte. Det var uden tvivl et langt mere behageligt og fornøjeligt album at indspille.

Ikke euro-pop-glad

Er I så mere glade disse dage?

- Arhh. Lad os nu ikke overdrive, lyder det smilende fra Grant Lee, der ifølge pladeselskabets danske repræsentant er i besiddelse af et stærkt svingende humør. Lige nu oplever han synligt sin oppe-periode.

- Men det er lysere dage. Og vi har lavet lysere sange. Men vi er ikke euro-pop-glade!

Følte I, at det var på tide at smile?

- Jeg har altid været fan af en god popsang. Til tider er man nødsaget til at grave lidt for netop at finde dén sang. Måske finder man den i fortiden. Sammenlignet med tidligere har jeg nu langt sværere ved at finde den. Musik i dag er blevet langt mere formel-bevidst, eller måske er jeg bare ikke så god til formler. Jeg elsker sange, der klargør deres pointe inden for kort tid, er umiddelbare, har en god rytme, melodi og besidder dybde. Det er store krav, det ved jeg, men jeg forsøger at leve op til dem. Mit motto er også at opbygge noget for derefter at destruere det. Også selv om man måske bygger nøjagtig det samme igen.

Har I så denne gang sat kursen mod stjernerne?

- Jeg ved det ikke. Måske. Sangene er på sin vis de samme, men produktionen har klart gjort det mere poppet. Men jeg er stadig fan af Raindogs, Elliot Smith, Beck og andre eksempler på gør-det-selv-produktioner. *Plastic Ono Band* er stadig én af mine favorit-plader.

- Vi forsøgte med denne plade at indfange, hvad Grant Lee Buffalo er live. Sangene er meget mere direkte, men er lig de andre i deres enkelthed.

- Og jeg slår meget hårdere på trommerne denne gang, lyder det sarkastisk, men oprigtigt fra Joey (trommeslager, selvfølgelig).

- Men det ikke fordi, vi tidligere havde et manifest af dunkelhed. Vi indspillede bare for os selv og producerede det selv. Vi søgte svarene inden i os selv. Denne gang har vi hentet hjælp udefra.

Hjælp udefra

- Mellem '93 og '96 varmede vi op for en masse bands. En masse kraftfulde bands, som vi alle lærte noget af. Det er klart, at når man oplever bands som R.E.M., Sugar og Smashing Pumpkins hver aften, bliver man betaget og suger inspiration til sig. Fordi vi kun spillede et sæt på 45 minutter hver aften, havde vi masser af overskudstid, og det brugte vi til at slæbe et trommesæt, en lille Marshall-forstærker og en DAT-båndoptager med ned i backstage-rummet. Der sad vi så og jammede, og nogle gange deltog Billy Corgan og James Iha i improviseringen.

Fortæl om de mange gæsteoptrædener på denne plade.

- Der var en del mennesker inde over. Robyn Hitchcock kom forbi og lagde mundharmonika på. Vi har kendt Robin i lang tid, så det var naturligt og såre simpelt. Samme historie med E fra eels. Rami fra Wallflowers var der en dag og spillede orgel på op til flere numre.

Du har undladt at nævne Michael Stipe!?

- Michael var med os et kort stykke tid. Det er et venskab, som går langt tilbage, så det var også nemt.

Stipe var også den berømthed, der fremhævede Grant Lee Buffalos debutalbum *Fuzzy* som sin personlige favoritplade, hvilket utvivlsomt hjalp gruppen. Faktisk har de ikke kunnet undslippe netop den kommentar, siden den sagte blev hvisket til en amerikansk avis i 1993. Nu bliver det nævnt, hver gang Grant Lee Buffalos navn bliver nævnt.

- Det er rigtigt, men vi har altid været smigrede og glade for citatet. Det har jo uden tvivl hjulpet os, og en sammenligning med R.E.M. er vel også i orden.

- Det mest pinlige ved det var nu, at vores pladeselskab i London gik ud og satte en sticker med Michael Stipes citat på albummet. Man kunne slet ikke se vores navn for klistermærket, men hvis man pillede det lidt af, kunne man ane mit ansigt, griner Grant Lee.

- Han sagde det, så det er fint. Men der blev nok gjort et lidt for stort nummer ud af det. Nu har han fået forbud mod at sige noget som helst om *Jubilee* i pressen. Der grines igen.

GRANT LEE PHILLIPS OM SINE VENNER:

R.E.M.: *Up*

- Jeg har endnu ikke fået hørt hele albummet, da det er blevet holdt tophemmeligt. Men singlen *Daysleeper* er rigtig god.

eels: *Electro-Shock Blues*

- En rigtig god plade. Han (E, hovedmanden i eels, red.) er virkelig en original kunstner, og så får han mig til at grine. Pladen har virkelig en seriøs dybde, men han leverer det på en dejlig skæv måde.

Wallflowers: *Bringing Down The Horse*

- Jeg har optrådt med dem live et par gange, og jeg synes, de er gode. Jeg var glad for, at Jacob (Dylan) var sådan en venlig person. Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle forvente. Men jeg håbede ikke, at han ville være lige så skånselsløs som en ung Bob Dylan omkring *Don't Look Back*.

Sidste år forlod Grant Lee Buffalos bassist bandet efter 5 års tjeneste. Trioen skiltes, og album-trilogien sluttede. Gruppens frontfigur Grant Lee Phillips tog gruppen op til overvejelse og nedlagde forbud mod alle tidligere regler vedrørende albumindspilning.

Vind en tur til Milano

GAFFA inviterer i 2 personer med til MTV AWARDS, der i år afholdes i Milano, den 12. november.
Vinderen + ledsager får flybilletter t/r fra Kastrup til Milano, billet til aftenens store show og en overnatning på hotel.
Længere nede på siden finder du spørgsmålene, der kan sende dig afsted!

MUSIC TELEVISION®
EUROPE MUSIC AWARDS
Italia 1998

MTV viewing party på VEGA

Festen fra Milano vises samme aften på storskærm i Vega, København ved arrangementet "MTV viewing party", hvor vi trækker lod om 25 billetter. Efter TV-showet kan du høre Fatboy Slim, Shanks, Lovebites, Superheroes ... m.fl. - live

Fatboy Slim

Trøstepræmier:
2 Diesel-jakker
10 MTV-T-shirts
2 eksklusive Fatboy Slim-T-shirts
10 Fatboy Slim-cd'er

SPØRGSMÅL: *Hvad hedder den danske TV-vært på MTV?*

Tillægsspørgsmål for Milano-rejse: *Hvad hedder værtinden til årets MTV AWARD?*

Kan du svare på ovenstående spørgsmål, deltager du i lodtrækningen, som finder sted d. 9/11 kl. 12.00 - vinderne får direkte besked.

Send os dit svar på et postkort til: GAFFA • Sjællandsgade 92 • 8000 Århus C - Mrk. MTV

Deltager i denne konkurrence skal være fyldt 18 år - sorry!

På ud

Ef

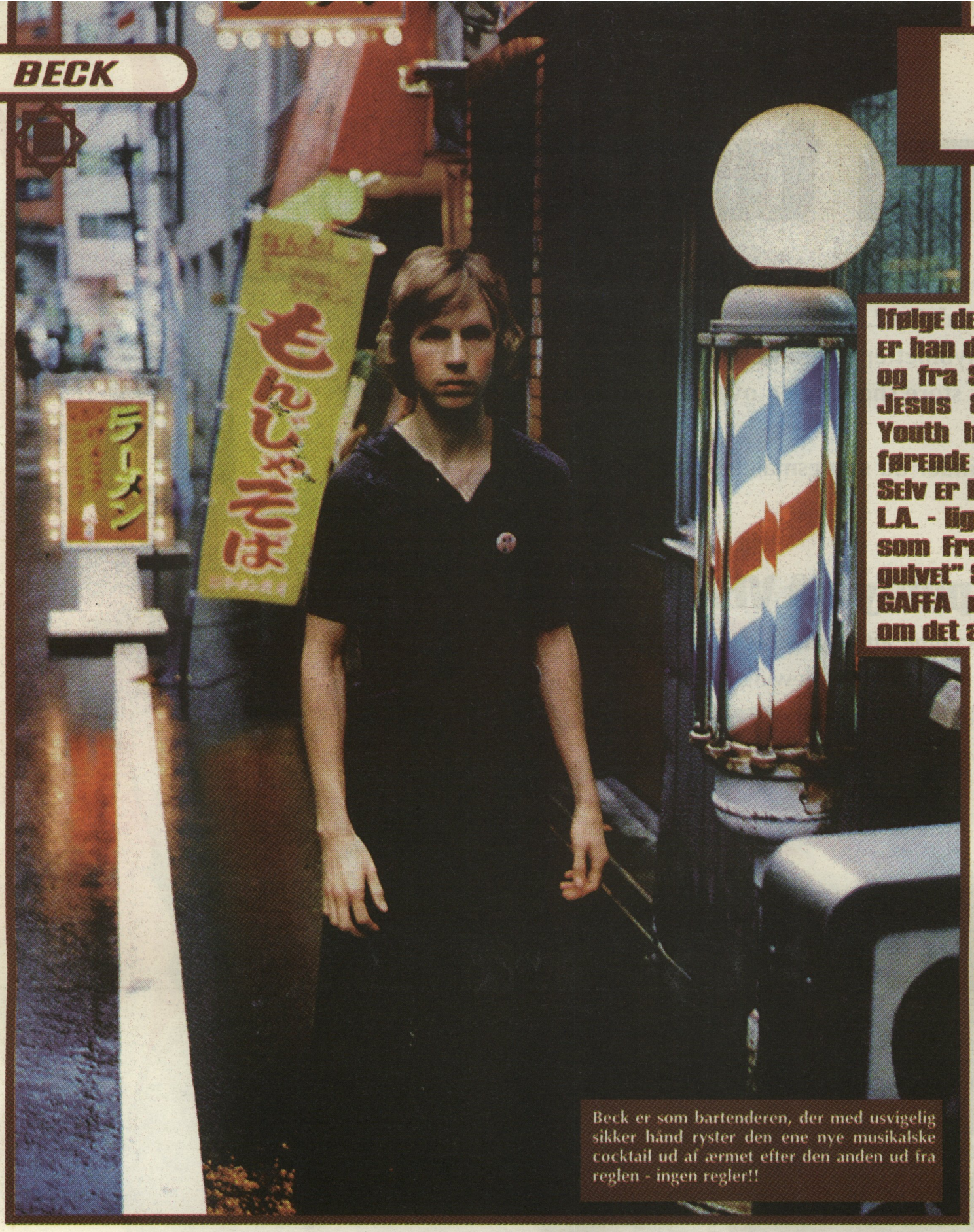

Beck er som bartenderen, der med usvigelig sikker hånd ryster den ene nye musikalske cocktail ud af ærmet efter den anden ud fra reglen - ingen regler!!

Ifølge det engelske magasin The Face er han den mest cool fyr på jorden, og fra Smashing Pumpkins til The Jesus & Mary Chain og Sonic Youth hyldes han som samtidens førende musikalske personlighed. Selv er BECK en 28-årig beatnik fra L.A. - ligner en lille dreng og danser som Fred Astaire på "breakdansegulvet" Som eneste danske medie fik GAFFA multikunstnerens egne ord om det aktuelle album *Mutations*.

Af Henrik Tuxen

Beck følger sine egne veje. I en industri, hvor kunstnernes pladekontrakter efterhånden har mere karakter af livslange stavnsbånd end samarbejdsaftaler, har Beck ganske exceptionelt fået indflettet artistisk frihed - herunder også til at udgive plader på andre selskaber - i sin kontrakt med multinationale Geffen (DGC). En frihed, Beck allerede har benyttet flere gange.

Med DGC-udgivelserne *Mellow Gold* ('94) og *Odelay* ('96), der indeholdt hits som *Loser, Where It's At* og *Devil's Haircut,* har han vist, at folk, hip hop, blues, punk, Spike Jones og rap matcher som fod i hose, når styrmanden vel at mærke hedder Beck Hansen.

Som så mange gange før kom Beck tidligere i år i humør til et sideprojekt - et tilbagelænet album tæt op ad hans (altid tydelige) amerikanske folk- og country-rødder. *Mutations* skulle planmæssigt være udkommet på Becks gamle indie-label, Bongload, men sådan skulle det ikke gå. På et tidspunkt en semikontorversiel pressesag, men ifølge hovedpersonen en storm i et glas vand.

- Jeg havde indspillet den for Bongload, men Geffen var totalt vilde med pladen, så de købte den. Bongload blev sparet for en masse arbejde og tjente kassen på den handel, så alle var glade. I øvrigt er jeg totalt ligeglad med hvem, der udgiver pladerne, det er musikken, som tæller.

Laid back og levende

Beck har selv kaldt *Mutations* for en "parenthetical" udgivelse og er allerede langt henne i arbejdet med den egentlige opfølger til *Odelay*. Tilsyneladende er *Mutations* et sideprojekt af mindre betydning for kunstneren selv.

- Nej, det er slet ikke tilfældet, den er bare ikke repræsentativ for, hvordan det næste album, og det næste igen, kommer til at lyde. I de sidste par år har jeg brugt ni tiendedele af min tid på turné, og vi spiller ikke disse sange live, så på den måde er de ikke en del af min hverdag. Det er sange, som jeg har skrevet over de sidste par år, og det er et album, jeg har haft virkelig lyst til at lave. Sange, som er lidt mere refleksive og blide end ellers - en meget laid back plade.

GADEMUSIKEREN BECK DAVID CAMPBELL

- Hans morfar, Al Hansen (med skandinaviske rødder), var en prominent fluxuskunstner og en stor inspirationskilde for barnebarnet.
- Hans mor, Bibbe Hansen, var en hærdet "L.A.-punk-rock-kvinde" og var i sin ungdom tilknyttet Andy Warhols "værksted" Factory i New York. Faderen, David Campbell, er en berømt musikarrangør og har blandt andre arbejdet med Linda Ronstadt og Rolling Stones.
- Hans fødenavn var Beck David Campbell. Tog senere moderens efternavn Hansen.
- Han droppede ud af skolen efter junior high (8. klasse) og blev herefter gademusiker i L.A.
- Han blev født i L.A., men tilbragte også barndommen i New York og i Kansas City hos sin farfar, der var presbyteriansk præst..

Hvad har inspireret dig til at lave Mutations?

- Svært at sige, sangene passede ikke rigtigt ind nogen steder. For eksempel prøvede jeg at indspille *Cancelled Checks* og *Dead Melodies* til *Odelay*, men det fungerede ikke. Sange behøver en kontekst og nogle omgivelser, som passer til dem, så jeg blev nødt til at skabe et helt album med denne stemning. Jeg havde en del gammelt materiale og skrev samtidigt nogle nye sange. Det er blevet til den type album, som jeg selv ville høre derhjemme - det ville jeg aldrig nogensinde gøre med *Odelay*. Forstå mig ret, jeg elsker *Odelay*, og jeg optræder med den hele tiden, men det er ikke musik, jeg vil høre, når jeg er alene. *Odelay* er først og fremmest et lydprojekt, sådan var min tilgang til den plade.

Er Mutations *en mere personlig eller ligefrem selvbiografisk plade? Den bliver helt "bluesy" og trist mod slutningen?*

- Ja, det kan du have ret i. Der er absolut noget personligt "stuff" under behandling. Det er et mere åbent og emotionelt album, og der skete helt sikkert noget følelsesmæssigt, da vi indspillede sangene.

Et band, der rykker

Årets Rock Show i Charlottenlund var endnu et studie i, at "bredde" i højere grad skræmmer folk væk end tiltrækker de helt store skarer. Så da hovednavnet Beck indtog scenen, havde det stangdrukne gymnasiepublikum mest af alt travlt med at skråle med på noget Timm & Gordon-karikeret eurodisco. Beck husker da også koncerten som noget værre lort - men på denne aften som på Roskilde Festival 1997 var der alligevel ikke skygge af tvivl. Beck er en musikalsk performer i international særklasse, og hans band er så groovy og sammenspillet, at det tangerer det ubegribelige.

I studiet spiller Beck som oftest alle instrumenter (og andre indslag) selv, men denne gang er der tale om en band-indspilning - det kan høres.

- Der er mere tale om performances. Det er lykkedes at fange emotionelle øjeblikke, hvilket ikke kan lade sig gøre, når man indspiller det hele selv. Samtidig har det også været lettere for mig at tage et skridt tilbage og være mere kritisk over for materialet. Når man laver det hele selv, er man simpelthen for tæt på.

- Vi indspillede og mixede pladen på 14 dage. Det vil sige, at vi nærmest indspillede og mixede et nummer om dagen, hvilket er fantastisk hurtigt; de fleste album tager mellem 3

kig ter uheld

og 5 måneder. Jeg viste de andre, hvordan akkorderne gik, og hvad de skulle spille, tog min guitar frem, og så indspillede vi numrene "live" i studiet. Bagefter dubbede vi forskellige ting, men det, at vi indspillede "live", betød, at vi kunne arbejde meget hurtigt.

Du har brugt Nigel Godrich (manden bag blandt andet Radioheads OK Computer*) som producer. Hvad har han bidraget med?*

- Han har den mest fantastiske smag. Vores smag er meget ens, hvilket fjernede en masse potentiel stress, da vi hele tiden var på bølgelængde, ellers havde vi ikke været i stand til at arbejde så hurtigt. Hvis jeg kommunikerede, hvordan jeg ville have et eller andet til at lyde, fangede han det instinktivt. Jeg kiggede en dag hans cd-samling igennem, og det var alle mine egne favoritplader, jeg fandt. Nigel er teknisk set meget dygtig, men han er ikke hængt op på snørklede fastlåste metoder, men er villig til at tage chancer - det er lidt mere punk-rocket. Selv om vi har arbejdet med temmelig raffineret musik, er det gjort både hurtigt og ikke særlig planlagt, siger Beck og uddyber:

- Jeg kan lide at arbejde hurtigt og spontant, få fat i sangenes liv i stedet for at dræbe dem. En masse mennesker går i studiet og er så forsigtige og forskrækkede over, at noget skal gå galt - de har så travlt med at beskytte deres lille "baby", at de ender med at kvæle den. Jeg vil give sangene liv og få dem til at ånde.

Hvorfor har du kaldt pladen Mutations?

- Jeg kommer fra en tid, hvor polerne krydser. Det er ikke en sort og hvid tid, hvor ting er enkle at definere og opdele. Så for folk i min alder er der opstået en æstetik, som kombinerer en masse elementer og idéer, specielt her i USA, som er en kulturel mødding - der er en mangel på puritanisme, men der er noget andet, som er vundet. Jeg tror, at der er en tilstand af forandring og nyskabelse, og jeg tænker på det som positive ord - noget at være stolt af. Mange af sangene kommer fra dette sted.

Forandring forpligter

Beck siger det selv - han har fundet det sted eller den kilde, hvor gamle og nye vine blandes og hældes på uventede flasker, der giver en ukendt, men overbevisende smag af friskhed og fornyelse.

Nu er Beck ikke den artist, der sælger flest plader i verden - ifølge Billboard henholdsvis 1 og 2 millioner eksemplarer i USA af *Mellow Gold* og *Odelay*. Udmærket, men i fluevægtsklassen sammenlignet med branchens kvantitative giganter. Til gengæld bliver få artister (om nogen overhovedet) mødt med så meget spænding som nye Beck-udgivelser. Han er sine kollegaers, feinschmeckernes og kulturelitens kæledægge - hvad har han i ærmet denne gang? Givetvis flatterende og inspirerende, men et flig af præstationsangst kan vel ikke undgås, eller hvad?

- Jeg føler ikke noget pres; hvert år befinder man sig i en ny situation, hvilket betyder, at man vil gøre nye ting. Det er ikke 1992, så jeg kommer ikke til at lave *Loser* igen. Jeg er ikke bekymret om at skulle lave noget anderledes, jeg ved, at det vil komme ganske naturligt. Det er som magi, jeg ved ikke, hvad det er, som sker, men det skal være tilfældigt. Er det forceret eller for gennemtænkt, ender det med at fremstå som uoprigtigt og forceret. Disse kombinationer er nødt til at være tilfældige, så du kan sige, at jeg leder efter fejltagelserne.

- Det album, jeg indspiller nu, er for eksempel fuldstændig forskelligt fra *Mutations*, som er indspillet tidligere i år. Da var jeg lige kommet hjem fra turné og var i gang med at finde tilbage til mit liv, hvilket var temmelig belastende, så det reflekterer den plade.

Den, du arbejder på nu (den officielle opfølger til Odelay*), hvad bliver det for en plade?*

- Det er den totale orgasme. Den er særdeles hæmningsløs, jeg holder ikke rigtigt noget tilbage. Den er på én gang ekstremt rå og ekstremt glat.

Arbejder du med Dust Brothers igen? (Sampleroraklerne fra Beastie Boys' Paul's Boutique*, der også medvirkede på* Odelay*, red.).*

- Ja, de har været inde over nogle forskellige ting, men for tiden arbejder jeg alene herhjemme i mit lille studie nede i kælderen.

Det, at du af andre musikere så tit er blevet hyldet som den rytmiske musiks store fornyer - hvad betyder det for dig?

- Det er jeg glad for. Jeg elsker musik, og møder jeg en musiker, jeg er vild med, så siger jeg det til vedkommende med det samme. Jeg mener, at det er fuldstændig essentielt, at musikere støtter og opmuntrer hinanden. Når man kigger på musikhistoriens bedste epoker, er det tidspunkter, hvor musikere har interageret og har inspireret hinanden. Bowie, Jagger, Lou Reed og Patti Smith - folk fra forskellige steder interagerede og skabte god musik. Når det er sagt, vil jeg også lige sige, at der rundt omkring er en masse bands, som hader det, jeg laver, afslutter Beck.

SUPERSTJERNEN BECK (HANSEN)

- Anti-folk-scenen i sen-80'ernes New York markerede for alvor startskuddet til Becks musikalske karriere.
- En af de første guitarister hos Beck var Chris Ballew, den senere frontmand i The Presidents Of The United States Of America.
- I starten af 90'erne optrådte Beck primært som pause(klovn) mellem sættene ved vennernes rockkoncerter i L.A.
- *Loser* blev først udgivet på det L.A. baserede indie-label Bongload, og Beck gik personligt rundt og solgte den til lokale pladebutikker. På trods af et minimalt oplag på kun 500 eksemplarer blev *Loser* allerede i denne udgivelse et nationalt hit.
- Da Thurston Moore blev bedt om at være vært på MTV's *120 Minutes*, inviterede han Beck med. I bedste fluxus-ånd stillede Thurston Moore et traditionelt rockjournalist-spørgsmål, hvorefter Beck kastede sin sko mod kameraet - og så videre.
- Først tilbød øl-giganten Miller 10.000 og senere 100.000 $ for at bruge 15 sekunder af *Where It's At* - Beck afslog høfligt begge tilbud.
- I februar '97 fik Beck to amerikanske Grammyer for henholdsvis "Best Male Artist" og "Best Alternative Music Performance".

U2

THE BEST OF
1980-1990

PRIDE (IN THE NAME OF LOVE) • NEW YEAR'S DAY

WITH OR WITHOUT YOU

I STILL HAVEN'T FOUND WHAT I'M LOOKING FOR

SUNDAY BLOODY SUNDAY • BAD

WHERE THE STREETS HAVE NO NAME

I WILL FOLLOW • THE UNFORGETTABLE FIRE

SWEETEST THING (THE SINGLE MIX) • DESIRE

WHEN LOVE COMES TO TOWN

ANGEL OF HARLEM • ALL I WANT IS YOU

SPECIAL EDITION DOUBLE CD
FEATURING
THE BEST OF AND THE B-SIDES 1980 - 1990
(AVAILABLE FOR A STRICTLY LIMITED PERIOD)

THE THREE SUNRISES • SPANISH EYES

SWEETEST THING • LOVE COMES TUMBLING

BASS TRAP • DANCING BAREFOOT

EVERLASTING LOVE • UNCHAINED MELODY

WALK TO THE WATER

LUMINOUS TIMES (HOLD ON TO LOVE)

HALLELUJAH HERE SHE COMES

SILVER AND GOLD • ENDLESS DEEP

A ROOM AT THE HEARTBREAK HOTEL

THRASH, TRAMPOLINE AND THE PARTY GIRL

ISLAND
a PolyGram company

I fuldt flor

Vilde roser må have en bemærkelsesværdig lang blomstringsfase. SAVAGE ROSE lægger i disse timer sidste hånd på deres kommende album, *Tameless*, og Annisette og Thomas Koppel har sjældent taget sig mere indbydende ud. Parret inviterer lytteren inden for kronbladene og afslører, at engagementet for musikken og menneskeheden er usvækket.

SAVAGE ROSE

- Vi er nødt til at lægge bånd på os selv – ellers kunne vi arbejde med den samme plade resten af livet. For en måned siden, så det helt håbløst ud med at blive færdige, men lige pludselig gik arbejdet op i en højere enhed, og vi stod med et næsten færdigt resultat, forklarer Annisette.

Af Martin Robert Nielsen

Los Angeles er kunstnerisk heksekedel og samtidig stedet, Savage Rose har valgt som base under indspilningerne til *Tameless*. Kolonihavehuset i Københavns Sydhavn er blevet erstattet med en hacienda i det spansktalende middelklassekvarter Silver Lake, hvor Annisette og Thomas Koppel har slået sig ned sammen med datteren Naja.

- Da vi tog til Amerika for at indspille *Black Angel*, var det ligesom at vende tilbage til gerningsstedet. Vi havde ikke været herovre i 25 år, og nu skulle vi prøve det igen. Mødet med L.A.-musikerne og hele miljøet herovre gav os et skub. Derfor er vores nye album blevet præget af de muligheder, som findes i Californien, fortæller parret.

Multi-etnisk inspiration

En af de muligheder, Savage Rose fandt i den solbeskinnede stat, var det berømte *Crenshaw High School Elite Choir* fra den dybeste og sorteste hardcore-ghetto. På titelnummeret fra *Tameless* lyder det nærmest, som om koret bruger stemmebåndene som jungletrommer.

- Der er en helt fantastisk ånd i det kor. Medlemmerne er vokset op i det rene helvede og alligevel er de fyldt med en enorm glæde for musikken. Det er en af hovedårsagerne til, at vi bor her nu. Los Angeles er fyldt med forskellige kulturer, og vi vil se, hvad der sker, når vores musik kommer igennem et nyt filter. *Tameless* er helt sikkert præget af den sorte musik, fordi vi altid har beundret Billie Holliday og Little Richard, men der er lige så mange spansk- og mexicansk-inspirerede passager. I fremtiden vil vi samarbejde med indianske musikere, profeterer Thomas.

Den spanske påvirkning møder lytteren allerede på *Planet Of Paradise*, som er den første single fra albummet. Guitaristen Ray Fuller, der også lagde strenge til *Black Angel*, leverer en smægtende nylon-strengs-solo med tydelig adresse syd for statsgrænsen.

Solidaritet med de svageste

Savage Rose har altid været dybt engageret i menneskelige og sociale forhold verden over, og Annisettes tekster kredser ofte om medlemmer fra samfundets skæve persongalleri. Selv om *Tameless* er et meget moderne album, hvor Savage Rose leger med halvfemserne, er der stadig plads til socialrealismen i lyrikken. Titelnummeret handler om livet som forældreløs i en privatiseret institution, hvor den stærkes ret gælder.

- Vi så et program om dette børnehjem, hvor flere af børnene var multihandicappede. De fik uddelt mad og opmærksomhed afhængigt af, hvor velfungerende de var, og de stærkeste profiterede på de svages bekostning. Det er skræmme-eksemplet på det elitære samfund, fortæller Annisette.

Parret bliver også dagligt konfronteret med et samfund fyldt med sociale slagsider. Los Angeles er med sine 12 millioner sjæle fyldt med eksistenser, hvis amerikanske drøm løb ud i det fine stillehavssand på Venice Beach.

- Der er ingen, der ved, hvor mange illegale, mexicanske immigranter, der bor i byen, men hvis staten smed dem ud, ville Los Angeles bryde sammen i løbet af fem minutter. Det er dem, der får maskineriet til at løbe rundt, konstaterer Thomas tørt.

Røget og speget men ikke grillet

På trods af de tunge emner, som nogle af sangene berører, er *Tameless* dog et album fyldt med livsglæde, og Annisette og Thomas vurderer, at det er det mest personlige, de nogensinde har udgivet.

- Vi har fået fuldstændigt frie hænder af pladeselskabet. Albummet skulle ikke være færdig til et bestemt tidspunkt, og der har været tid til få numrene gennemarbejdet i vores eget tempo uden indblanding udefra. Det er en velsignelse ... Vi har haft så mange dårlige oplevelser med pladeselskaber gennem tiderne, at det føles som en luksus at arbejde på denne måde, fortæller de.

Det er bestemt ingen overdrivelse. Da Savage Rose udgav *Gadens Dronning* i 1990 fusionerede pladeselskabet med et andet, og bandet følte, de nye arbejdsgivere dødsdømte udgivelsen på forhånd. To år senere forsøgte de sig med *Månebarn* på et andet selskab, men historien gentog sig, og Annisette og Thomas måtte ty til egen bukselomme for at købe albummet fri.

- Det var fuldstændig det samme, der skete, da vores daværende pladeselskab forsøgte at markedsføre os i starten af halvfjerdserne. De ville bestemme *alt* og opførte sig, som om vi var deres slaver. Vi har lært meget i de mellemliggende år, og i dag ved vi, at vi selv skal bevare kontrollen. Det er altså musik, det handler om, og for os betyder det uendeligt meget mere end en god placering i markedsførings-statistikkerne. Vi er musikere - ikke grillkyllinger, understreger parret.

Drengene fra nabolaget

Den arbejdsro og selvbestemmelse, som deres nuværende pladeselskab tillader, har indtil videre været en god investering. *Black Angel* indbragte fem Grammy-nomineringer og et salgstal på næsten 140.000 eksemplarer, og *Tameless* er skabt under de samme optimale forhold.

- Da vi indspillede *Black Angel*, oplevede vi det privilegium at arbejde sammen med nogle af verdens bedste musikere. Det er fedt at kunne ønske sig en bestemt sound eller en speciel type musiker, og så bor der tilfældigvis en ekspert femten minutters kørsel fra hjemmet. På den måde er vi blevet lidt forkælede. Denne gang har jeg selv produceret uden

hjælp fra George Duke, men jeg håber, at lidt af hans professionalisme har virket afsmittende, smiler Thomas beskedent.
Der er flere eksempler på, at *Tameless* lægger sig i slipstrømmen fra den succesfulde forgænger. På *Black Angel* indspillede Savage Rose en cover-version af Pete Seegers gamle blomsterbørne-hit *Where Have All The Flowers Gone*, og på *Tameless* findes en dyster og sørgmunter fortolkning af Charlie Chaplins *Smile*.
- Vi havde Michael Jacksons trommeslager Ricky Lawson med på *Black Angel*, og det var meningen, at albummet skulle slutte af med *Smile*. Tre uger inden, vi sendte de færdige masterbånd til kopiering, udgav Michael Jackson *HIStory*, hvor han ironisk nok brugte *Smile* som afslutningsnummer. Så tænkte vi, at Jackson bare ville blive skidesur, hvis vi både plankede hans trommeslager og hans repertoire, griner Savage Rose.

Perfektion versus deadline

På nær kopinummeret er *Tameless* fyldt med friskt materiale. Selvom parret ikke havde nogen tidsfrist fra pladeselskabet, satte de sig selv en deadline. En deadline, som i øvrigt er blevet overskredet, fordi Savage Rose er perfektionister helt derud, hvor markedsafdelingen sjældent gider vente længere.
- *Tameless* er indspillet her i vores hjem, og det har været utroligt befriende ikke at være underlagt den sædvanlige dårlige samvittighed over, at det koster 300 dollars i timen at være i studiet, uanset om man får indspillet noget eller ej. Samtidig betyder det også, at vi ofte tager et nummer frem igen og igen, selvom det måske ville være færdigt, hvis vi ikke havde haft muligheden for at pudse det til en sidste gang, forklarer Thomas og fremtryller det ultimativt sidste mix af titelnummeret fra harddisk-recorderen.
Produktionen på *Tameless* bærer præg af den lange produktionstid. Alle skæringer er blevet nøje gennemlyttet, og lagene ligger med nano-meters nøjagtighed.
- I forhold til produktionen har det været afgørende for mig, at der var så meget *nærhed* som muligt på albummet. Vi har eksperimenteret meget med at kombinere Annisettes vokal med elektronikken, og det er kolossalt tidskrævende, puster Thomas.
- Vi er nødt til at lægge bånd på os selv – ellers kunne vi arbejde med den samme plade resten af livet. For en måned siden så det helt håbløst ud med at blive færdige, men lige pludselig gik arbejdet op i en højere enhed, og vi stod med et næsten færdigt resultat. Det er ligesom at røre kartoffelmel op i vand... Det hele klumper, og man kommer ingen vegne, og mens man står og ærgrer sig, bliver blandingen jævn og lind, forklarer Annisette og beskriver situationen med en håndbevægelse.

Grammy-kandidat eller gademusiker?

Det er et veloplagt par, GAFFA møder, og den californiske *indian summer* synes at afspejle sig i det midaldrende pars vitalitet. Det er rørende at se, hvordan de med en John Lennonsk og Yoko Ono'sk nænsomhed udveksler små knus og kram som en indgroet og naturlig del af deres dagligdag.
Familien Koppels hjem ligner til forveksling en almindelig dansk families. Møbleringen er enkel og typisk skandinavisk i lyse træsorter, og alle rummene har sin egen musikalske funktion. Soveværelset benyttes til vokalindspilninger, og i stuen dominerer et hjemmestudio på størrelse med Darth Vaders kontrolpult. Resten af huset er præget af Thomas' pladskrævende instrumentsamling – et full-size Hammond orgel i hjørnet af stuen, et Fender Rhodes el-piano i naboværelset samt diverse synthesizers og andet hardware, hvor der måtte være et ledigt hjørne.
- Vi ville allerhelst bo i et kæmpemæssigt værksted. Bare have en seng og ellers kun være omgivet af instrumenter og studieudstyr. Tilværelsen ville blive enorm enkel, indrømmer Annisette og Thomas.
Savage Rose er kommer tæt på deres egen amerikanske drøm i Silver Lake-kvarteret. Parrets yngste datter, Naja, er flyttet med forældrene til Los Angeles, hvor hun netop er begyndt på *Vocal Institute of Technology* i det romantiserede Hollywood.
Familielivet er præget af tætte bånd, og samarbejdet har dannet fælles front mod Annisettes cancerdiagnose, som tilsyneladende er manet bort ved hjælp af en ukuelig livsvilje.
Med næsten et helt århundredes sammenlagt livserfaring blomstrer kærligheden og kreativiteten videre i Annisette og Thomas Koppels musik, og deres syn på fremtiden skæmmes heller ikke af mørke skyer.
- Lige nu har vi succes og tjener penge på vores musik, men vi har tidligere været lukket ude af den danske musikbranche, og det kan sagtens ske igen. Vi har tilhørt undergrunden i så mange år, at vi ikke længere bliver skræmt ved tanken om et liv i fattigdom. Vi har altid lavet det musik, vi ville, med de midler, vi har haft til rådighed, og sådan fortsætter vi. Det er ligegyldigt, om vi om fem år indspiller i verdens dyreste studie eller står med en harmonika under et utæt nedløbsrør på en gade i Paris.

Tameless udkommer 30. oktober på Mega Records.

HISTORIEN OM SAVAGE ROSE

Savage Rose blev dannet i 1968 af vidunderbarnet Thomas Koppel. Som sønner af nationalklenodiet Herman D. Koppel var der skyhøje forventninger til både Thomas' og hans bror Anders' musikalske talent. Thomas begyndte at komponere klassiske værker som 4-årig, og allerede som teenager blev han opført på Det Kongelige Teater.
Annisette trådte sine barnesko på blokvognene i det danske land. Som lillesøster til Rudi, der spillede Fie i *Far Til Fire*-filmene, kom Annisette tidligt ind i showbiz, hvor hun blandt andet fik rollen som den nisse, der tager Lilleper med til Nisseland. Som teenager høstede hun stor anerkendelse for sin stemmepragt i bandet Dandy Swingers, der desuden bestod af Jens Rugsted og Flemming Ostermann.
Anders og Thomas Koppel indlemmede de tre medlemmer i Savage Rose, og sammen med Alex Riel bag trommerne var de klar til at erobre verden.
Debutalbummet *Savage Rose* fik en overvældende modtagelse i USA, hvor de i 1969 opnåede den sjældne ære at komme på forsiden af Rolling Stone. Senere fulgte en optræden på den prestige-fyldte festival i Newport.
Bandet havde det svært med den profit-orienterede pladebranche, og de opgav det internationale gennembrud til fordel for en tilværelse som klassebevidst rockband. *Dødens Triumf* med mega-hittet *Dear Little Mother* skabte forventninger om et nyt forsøg i udlandet, men Savage Rose havde fået nok.
I 1974 trak Anders Koppel sig ud af bandet, og selv om det siden har eksisteret med skiftende besætninger, må Savage Rose siges at bestå som et samarbejde mellem Annisette og Thomas Koppel.
Umiddelbart efter bruddet med Anders Koppel trak parret sig tilbage fra den kommercielle scene og brugte i stedet ressourcerne på politisk kamp og levede tilbagetrukket i deres kolonihavehus i Sydhavnen. Vendepunktet kom i slutningen af firserne, inden duoen oplevede et jordskreds-comeback med *Black Angel* i 1995.
Annisette og Thomas Koppel har desuden udsendt store mængder materiale spændende fra traditionel klassisk musik til eksperimenterende teatermusik, og de skelner strengt imellem, hvornår de udgiver musik som enkeltpersoner, og hvornår det er som Savage Rose.

Savage Rose foran kolonihavehuset i Sydhavnen, som de så ud i midten af 80'erne, hvor sangene handlede om Albaniens lyksaligheder og BZ'ernes kamp i Ryesgade i København.

NORDJYSK MUSIK KONSERVATORIUM
ACADEMY OF MUSIC

Optagelsesprøver til Nordjysk Musikkonservatoriums klassiske & rytmiske musiker- og musiklæreruddannelser afholdes i dagene 8. februar - 21. februar 1999 for studieåret 1999/2000.

Ring til konservatoriets studiekontor på tlf. 98 12 77 44, hvis du vil vide mere, så sender vi dig konservatoriets publikation med studieorientering og optagelseskrav. Tilmelding til optagelsesprøverne i februar 99 skal være konservatoriet i hænde senest 1. december 1998. Hør nærmere om informationsmøde 4. november 1998 og åben undervisning i uge 45.

NORDJYSK MUSIKKONSERVATORIUM
Ryesgade 52 · 9000 Ålborg
Tlf. 98 12 77 44 · Fax. 98 11 37 63

Rytmisk Musikkonservatorium
OPTAGELSE

Musik- og bevægelseslærer
Musiklærer
Musiker / Sanger

Rytmisk Musikkonservatorium optager studerende en gang årligt med henblik på studiestart i september.
Konservatoriet varetager den højeste uddannelse i musik og musikpædagogik og er en videregående uddannelsesinstitution under Kulturministeriet.
Uddannelserne tilsigter professionelt virke som udøvende musiker, sanger og underviser i musik.
Undervisningen er gratis og uddannelserne er SU-berettigede.

Optagelsesprøver finder sted i januar og februar.

Tilmeldingsfrist: **1. december. kl.12.**

Få vores brochure med beskrivelse af optagelsesprøverne og uddannelserne.
Information findes også på Internet: www.rmc.dk.

Rytmisk Musikkonservatorium
Leo Mathisens Vej 1, Holmen, 1437 København K
Tlf: 32 68 67 00, Fax: 32 68 67 66
www.rmc.dk e-mail: rmc@rmc.dk

METAL

Gammel tråd på nye ... cd'er

Af Keld Rud

EMI har netop genudgivet **Iron Maidens** bagkatalog. Vel at mærke med undtagelse af de to skodplader bandet har udsendt med Blaze Bayley som sanger. Der er blevet til i alt tolv oplagte kandidater, når julens ønskeseddel skal forfattes til kone, forældre, venner eller kæreste. For det første er de gamle albums blevet remasteret, så guitarerne sidder helt fremme i højttalerne, hvor de kan få tag i lytterens ædlere dele. For det andet er alle cd'erne blevet velsignet med en 24 siders booklet, der indeholder en overflod af flotte billeder og ækelt artwork. Endelig er alle cd'erne Enhanced. Det vil sige, at de indeholder en cd-rom-del, du kan få adgang til, hvis du har Mac eller en pc. Cd-rom-delen er ganske enkelt imponerende. Der er udførlige noter, der gør rede for hvert albums tilblivelse. Der er sjældne fotografier og tegninger af bandets maskot Eddie. Der følger et par musikvideoer med hver cd. Der er omfattende turliste og alt, hvad en metalfan nu kunne ønske sig af godter. Min eneste anke mod cd-rom-delen er, at man kun kan få adgang til de enkelte dele gennem en meget tung og langsommelig menu. Hvis du kunne tænke dig at læse noterne til Powerslave, er du altså nødt til at vente et par årtier før menuen er i gang. Da hver fan har sine egne Maiden-favoritter, vil jeg ikke kede dig med min bedømmelse af de enkelte værker. Dog må jeg fremhæve Maidens live-tour de force fra '85, *Live After Death*, der for første gang er tilgængelig på cd i fuld længde. Som en sidste lille notits er der blevet føjet et ekstra nummer til Maidens første tre albums. Således er *Sanctuary* at finde på *Iron Maiden*, *Twilight Zone* på *Killers* og endelig *Total Eclipse* på *Number Of the Beast*.

Queens Of The Stone Age:
Queens Of The Stone Age
(Roadrunner/MNW)
Queens Of The Stone Age er et velkomment gensyn med Josh Homme, guitarist i det opløste og meget savnede Kyuss. Egentlig har Hommes nye band en del til fælles med Kyuss. Garagelyden, det sejé groove og de nedstemte guitarer. Men Hommes stemme er meget anderledes end John Garcias (ex-Kyuss-sanger). Den er spinkel, tynd og skrøbelig. Det skaber en interessant kontrast til resten af lydbilledet. Et godt album, men ikke helt på højde med Hommes' forrige band.
GGGG

My Dying Bride:
34.788% ... Complete
(Peaceville/MNW)
34.788% ... Complete er uden tvivl et meget specielt album. Jeg er stadig i tvivl om, hvorvidt jeg egentlig overhovedet kan lide pladen. My Dying Bride bryder sig ikke om at lave numre, der er under fem-seks minutter lange; åbneren *The Whore, The Cook And The Mother* er elleve minutter lang. Englænderne slæber sig stadig af sted i et drevent doom metal-tempo, men de gotiske træk er blevet skittet ud med mere psykedeliske. For de modige.
GGG

Whiplash:
Thrashback
(Massacre/Nordic Metal)
Det er sørgeligt, men sandt. En gang var Whiplash faktisk et ret fedt Thrash Metal-band. De gik i opløsning, og nogle år efter stablede guitarist Tony Portaro Whiplash på benene igen. Thrashback er tredje kapitel i historien om et band, der har sat sig i hovedet, at de vil sutte alvorlig røv. Thrashback er en afskyelig plade, der kun er tilnærmelsesvis lyttebar, når Portaro lukker kæften og spiller guitar.
G

Frozen Sun:
Headtrips
(DSFA/Nordic Metal)
Jeg kunne godt lide Frozen Suns debut Unspoken. Nu er hollænderne parate med en opfølger, hvor de har ofret deres overlegne melodiøre for en mere mærkværdig og dyster lyd. Oveni bandets tidligere Faith No More-tendenser er der blevet tilføjet elementer fra Tool og Portishead. Det er fascinerende lytning, men jeg savner melodierne.
GGG

Tenebre:
Grim Ride
(Record Heaven/Zodiac Music)
Hvis du synes, at en blanding af Entombeds nedstemte dæmon-rock og Paradise Losts gotiske metal lyder af noget, må du stifte bekendtskab med Tenebre. På andet album leverer svenskerne i de fleste tilfælde varen. Lyden kunne være bedre, men intentionerne fejler bestemt ikke noget.
GGGG

Crackdown:
Rise Up
(DIEHARD/Edelpitch)
Crackdown spiller hardcore. Det eneste, der egentlig adskiller dem fra andre lignende bands, er, at de er fra pizzaens hjemland. Som en smart lille gimmick har de fået Evan Seinfeld fra Biohazard til at gæstebrøle på tre numre. Enkelte steder er der ganske gode momenter, men de dræbes af en tynd guitarlyd. Mest af alt er Rise Up et muligt udgangspunkt for noget, der med de rette ændringer kunne blive interessant.
GGG

HIP HOP

Hjemmelavede Hjemmedrenge

Af C.U.P.

Sidste måned brugte jeg en del spalteplads på at forklare om en del danske selvfinansierede cd'er. Der er i mellemtiden kommet flere af slagsen, som jeg lige vil fortælle dig lidt om. Den første er fra et nyt Ama'r band ved navn **Poesiens Mester**, som har fortalt mig, at de lægger meget vægt på deres tekster og rapper om ting, som andre ikke gør. Gruppen består af MC Drama (rap), Peter Hede (sampler, keyboard), Jeppe Theilke (co. rap) og Sarah Ruders på kor. Jeg må ærligt indrømme, at Poesiens Mester ikke er min kop te, men de skal da have respekt for at turde rappe om følelser og det, der ligner; jeg har i hvert fald ikke hørt andre, der lyder som Poesiens Mester, så man må da sige, at de kommer frisk med deres egen stil.
En anden plade, som jeg har modtaget, er en ep fra et nyt projekt, som kalder sig for **Pinocchio Teorien** (en teori, som er opfundet af baslegenden Bootsy Collins. Den omfatter en megalang næse til dem, der ikke er ægte, og som faker funken). Pinocchio Teorien består af en masse undergrundskunstnere såsom Takt & Tone, Porno Per, Supardejen, Essensen og Klumpe K. Efter at have nærlyttet pladen synes jeg egentlig ikke, at den rykker særlig meget. Her har vi en masse undergrundsrappere, som siger alt det, man kunne forvente, at en masse undergrundsrappere ville sige, nemlig ingenting ud over: "Fuck, hvor er jeg undergrund, og jeg gad fandme ikke at sælge rigtig mange plader, fordi jeg er så goddamn ghetto street true to my rap". Efter de kun 5 numre, pladen indeholder, er man næsten glad for, at det endelig er slut med ligegyldig rap. Skal jeg derimod sige noget positivt, så synes jeg, at det er fed musik, der er på hele pladen. Kom igen, Pinocchio-drenge.
På den amerikanske undergrundsscene har independentselskabet Rawkus endnu engang smidt en bombe. Denne gang er det rapperne Mos Def og Kweli (to af Rawkus største stjerner), der sammen har lavet lp'en *Black Star*. Det er en meget lyttevenlig plade, som beskriver, hvor hip hoppen i N.Y. er på vej hen (forhåbentlig). Jeg har det vildt over, at inde i coveret sidder de to herrer godt spændt op med halvnøgne damer og deres navn lavet i diamanter, en stil, som man alt for godt kender fra Master P's lortegrupper på No Limit Records, for eksempel den nye Snoop og så videre. Har man en lille smule forstand på hip hop, ved man også, at Mos Def og Kweli laver pis med No Limit Records med deres parodicover. For at vende tilbage til *Black Star*-pladen, synes jeg, at det er en plade, som du burde fare ned for at købe omgående, da du ikke vil blive skuffet.
Pladeselskabet Tommy Boy har nu fået sit eget underlabel, som hedder Tommy Boy Black Label, og de er så småt begyndt af signe nye kunstnere som for eksempel Defari, som i øvrigt besøgte København for nylig og fortalte mig, at hans debutalbum dropper i januar, og jeg glæder mig allerede. Tommy Boy Black Label har også signet Jigmastas, som netop har udgivet maxien *Last Will* og *Testimony*, som er et fedt nummer, men på B-siden finder man nummeret *Original*, som ikke bare består af noget svedigt rap-flow, her har produceren DJ Spinna virkelig formået at lave et vildt track. Jeg er vild med denne monotone stil, som aldrig bliver kedelig og det gælder egentlig også A-siden. Jeg tror på Jigmastas; anyway, så kan Tommy Boy Black Labels talentspejder sit kram.
Hvis du vil til koncert i november, ved jeg faktisk kun, at der er **DM i Rap**-finale i Store Vega den 6. november, ellers må du på nettet på www.rapspot.dk og checke kalenderen. Danmarks eneste hip hop-tv-show *Love Hurts* fylder to år og sender stadig hver onsdag kl. 17:00 på kanal København. De af jer, der ikke kan tage den kanal må få det optaget af en hovedstads-homie. Til sidst kan jeg oplyse, at der igen i år bliver Pule Jam i Ama'r Bio 2. juledag, og det er stifterne af Pule Jam, der er tilbage som arrangører. Forsalget starter i december li´som offentliggørelsen af, hvilke kunstnere du i år kan opleve, men glæd dig - det bliver stort.

Jeg er ude li´som alle de skadefro minihjerner, der troede, at mighty GAFFA gik ned. Det er på tide at udskifte jeres buttplug, da den gamle er slidt op.

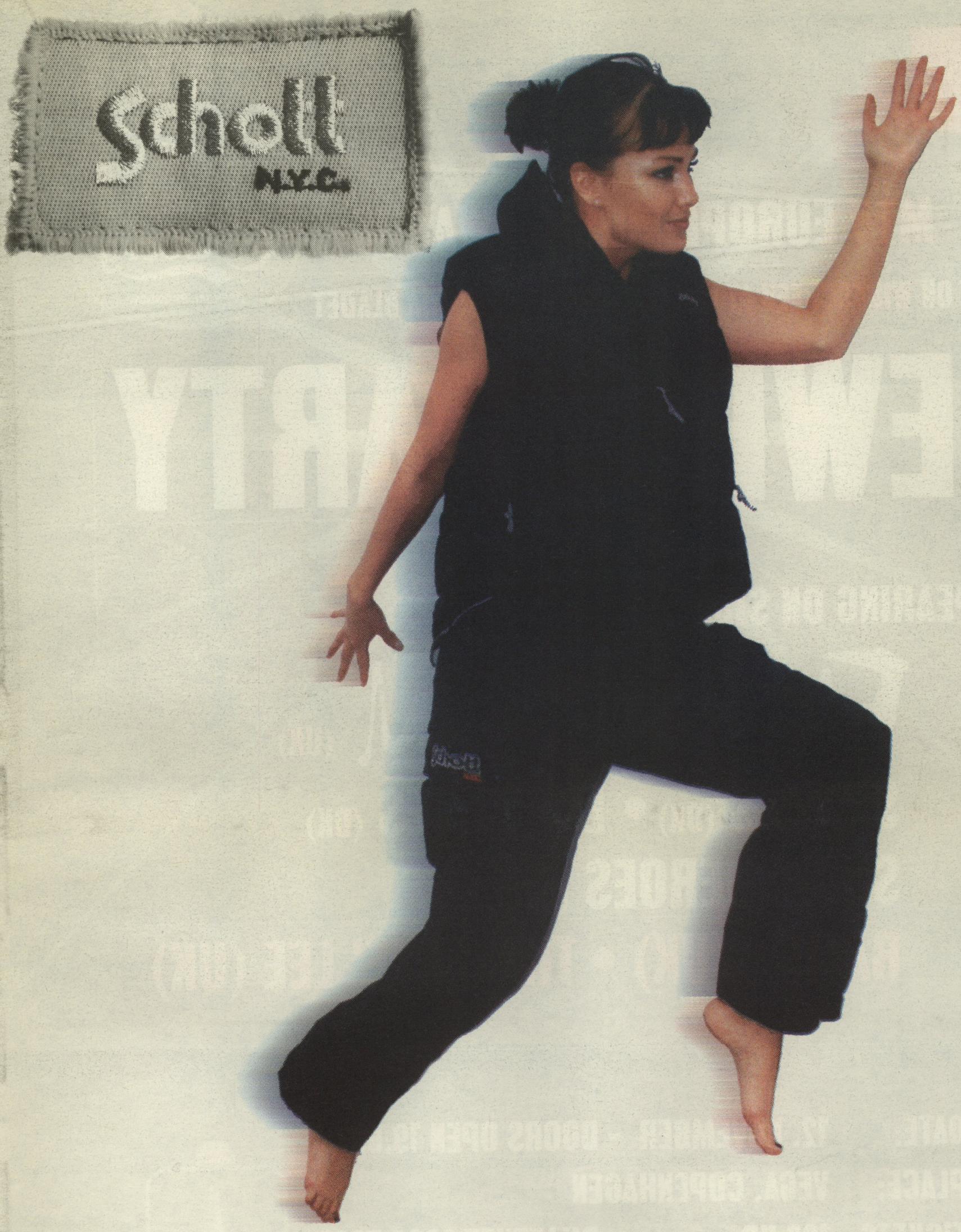

Friis Trading Company

+45 3811 1340

Ekstra Bladet

MTV MUSIC TELEVISION EUROPE MUSIC AWARDS italia 1998

Carlsberg OFFICIAL SPONSOR

MTV EUROPE MUSIC AWARDS

WATCH IT ON WIDESCREEN AT THE CARLSBERG & EKSTRA BLADET

VIEWING PARTY

APPEARING ON STAGE:

FATBOY SLIM (UK)

SHANKS (DK) • LOVEBITES (DK)

SUPERHEROES (DK)

RAMON (UK) • TIM 'LOVE' LEE (UK)

DATE: 12. NOVEMBER - DOORS OPEN 19.00

PLACE: VEGA, COPENHAGEN

TICKETS: 100 KR. + BOOKING FEE • BILLETNET 3888 7022

THE CARLSBERG BEST FAN AWARD

Mixmaster Med Mere

MIX MASTER MORRIS

- Whauw, nu skal du bare høre her, det er simpelthen det vildeste! Jeg har lige lavet mit første interwiev med en kinesisk radiostation, de vil have mig til at spille på den kinesiske mur, Jesus Christ! Det er det, jeg altid har sagt. Det tager altid en del tid for publikum at fordøje musikalsk nytænkning, tag folk som Steve Reich og Philip Glass...

En forrygende orkan af en ordstrøm, der kommer med en sådan fart, at man knap nok når at få præsenteret sig selv, er, hvad man udsætter sig selv for ved en samtale med Mixmaster Morris a.k.a. Irresistible Force. Salven er typisk for den selvsikre, men hele tiden ironiske Morris. Han har med faste meninger om alt mellem himmel og jord og en ikke altid lige konventionel musik udviklet sig til en instution inden for den elektroniske musik. Siden debuten på pirat-radio i 1985, hvor han sammen med Coldcut forudså breakbeats som fremtidens musik, har han været involveret i alskens projekter med produktion af elektronisk musik som fællesnævner. Derudover står han, foruden at skrive i adskillige musikmagasiner rundt omkring på kloden, krediteret som arrangør af utallige arrangementer, senest klubben Nubient, der tæller blandt andet Luke Vibert og Claude Young som DJs.

Ambient genopstandelse?

Med sit enmandsprojekt Irresistible Force har Morris siden debuten i 1987 stået for en chill out-musik, der hele tiden har formået at være på forkant med udviklingen. Hans nye album *It´s Tomorrow Already* tilsætter genren både minimal kompositionsmusik og breakbeats og lyder, som om den vil mere end konventionel ambientmusik.

-Den ultimative udgivelse for mig ville være en plade, der både ville kunne bruges af DJs og til hjemmelytning. Mine tidligere, mere stillestående ambientplader har været ret hård kost for DJs at presse ind i deres sets. Med *It´s Tomorrow Already* har jeg ved at tilsætte flere breakbeats forsøgt at lave et chill out-album, der også henvender sig til klubscenen.

Du føler dig måske ligefrem presset til det, nu hvor stort set alle benytter breakbeats?

-Nej, jeg har faktisk været med fra starten; allerede da jeg i 1985 lavede radio med Coldcut forudså vi, at man i fremtiden ville lave musik ud af musikhistoriske bidder frem for traditionelle instrumenter. Sampling er nu blevet en konventionel ting inden for musikken - selv Rolling Stones bruger breakbeats.

På trods af Irresistible Forces nye tiltag må musikken dog stadig rubriceres som ambient, om end i en mindre stillestående udgave. Denne genre er efter et par meget hypede år i starten af årtiet blevet mere og mere marginaliseret, men ifølge Morris er det snart tid for en revival -

Ambient gik fra at være en glad og livsbekræftende genre til at være dyster og lukket om sig selv.

Folk vil selvfølgelig ikke betale for at blive deprimerede, så de vendte ambientscenen ryggen, og lige så stille gik den i opløsning. Set i bakspejlet var det en god ting, for alle de, der bare var med for pengenes skyld forsvandt. Nu er scenen renset og klar til en ny start.

Er det her så pladen, der skal vække den positive chill-out musik til live på ny?

-Nu må vi se, men det lader til, at ingen andre tør lave en postitiv ambient-plade for øjeblikket. Når den nu sælger helt vildt, så begynder alle med garanti at lave den slags plader igen. Det er vigtigt for musikken, at der er nogen, som tør gå mod strømmen, især inden for min branche, hvor folk opfører sig som lemminger. Når en laver noget genialt, følger resten gladeligt efter - desværre ryger de fleste ud over skrænten.

Som man nok kan fornemme, er Morris ikke bleg for at lange ud efter sine kolleger. På den anden siden har han, modsat andre åndsfæller, noget at have sin kritik i. Trods, eller måske nærmere på grund af, et kompromisløst musiksyn, hvor genreskift og variation hele tiden køres mod det ekstreme, er respekten omkring Morris både som DJ og musiker steget støt gennem hele karrieren.

-Jeg har fra begyndelsen af valgt ikke at lægge mig fast på en genre eller scene; tværtimod har jeg altid sat variation højt. Det fleste DJs er overspecialiserede i en genre, hvilket gør, at deres karriere sandsynligvis vil blive relativ kort, da deres popularitet vil følge scenens livsforløb. Når tiderne så skifter, hvilket de jo som bekendt ofte gør inden for elektronisk musik, bliver det svært at fortsætte, hvis man ikke kan tilpasse sig. Med en samlig på omkring 20.000 plader kan jeg som DJ gabe over de fleste stilarter, hvilket gør mig i stand til at spille på stort set alle klubber over hele England.

Det virker nu ikke som om du lefler for de enkelte steder du spiller, hvad genrevalg angår?

-Nej ikke specielt. Sets, hvor numrene ligger i det samme tempo, er kedelige og forudsigelige. Det kunstnerisk udfordrende som DJ ligger i at være i stand til at lave et flow på trods af skift i både stil og hastighed.

Lyden af i morgen i dag

Gennem hele Morris' virke, både som DJ, musiker og skribent, aner man en konstant skelen til musikhistoriens pionerer. Dette gør sig i særdeleshed gældende på *It´s Tomorrow Already*. Med ambiente klangflader, tilsat samplinger af alt fra Stevie Reich til Courtney Pine, opstår der på beundringsværdig vis en kobling mellem nutidens teknologi og musikhistoriens banebrydere.

-Jeg er selvfølgelig inspireret af musikhistorien, men interesserer mig dog kun for det virkelig geniale, det vil sige ting, der er tyve år gamle, men stadig lyder, som om de var lavet i morgen. Stevie Reich er jeg ret begejstret for, og han må betegnes som en af de mest succesfulde og spændende komponister i dette århundrede. Jeg så ham live i 1983, og det ændrede mit syn på musik. Fordelen ved at opleve denne uhyre minimale musik, hvor der stor set intet sker, er, at den hverken kan slukkes for eller ignoreres. I starten virker musikken ret kedelig, men efter et stykke tid begynder der virkelig at ske underlige ting i dit hoved. Det er det samme med Warhols tolv-timers film, som man bliver nødt til at se fra start til slut for at få noget ud af. Folk som Warhol og Reich har ikke altid har nydt den anerkendelse, der hviler på dem nu, i sin tid blev de vel nærmet betragtet som vanvittige.

Det er måske generelt, hvis man tænker i nye baner som dem? -

Jeg regner da med at være multimillionær om tyve år - nej, men jeg må indrømme, at det er svært, men absolut også det mest spændende, at udforske, hvad der sker, når en barriere nedbrydes. De mest spændende ting sker altid, før den specifikke genre eller scene rigtigt når at etablere sig. På det tidspunkt er der nemlig ingen regler, og derfor er man selv nødt til at definere dem. Senere kommer så eksperter og anmeldere til og fortæller, hvad du skal og burde gøre, hvilket indikerer, at det er tid til at starte forfra igen!

Morten Jensen

187 Lockdown
3984244602
(EastWest/Warner)
Speedgarage har i over et år været det hotteste i London, og det undrer mig stadig, hvorfor genren ikke er slået igennem herhjemme endnu. Det skal dog nok komme, for de reaktioner, jeg selv har fået som DJ, når jeg har spillet det, bekræfter mig i min mening: *det er fantastisk dansemusik!!!* Nye lyttere kan starte her, for 187 Lockdown er en af de bedste repræsentanter for genren. Desværre er deres plade lidt svær at lytte til i længere tid af gangen, for speedgarage egner sig bedst til at blive mixet foran et lykkeligt dansegulv, og når man hører en plade som denne fra start til slut, kommer man unægtelig til at savne noget variation. Til gengæld indeholder *3984244602* mindst et par numre - især *Kung-Fu* - som vil sprede glæde ved enhver fest eller opvarmning til samme. *360°*
GGGG(G)(G)

Faithless:
Sunday 8 PM
(Orange Records/Scandinavian Records)
Titler som *Salva Mea* og *Insomnia* burde kunne vække et par instinkter i alle danseglade legemer - og ikke uden grund, for med *Reverence* fra 1995 slog Faithless for alvor sin klo i det brede club-publikum. *God Is A DJ*, der har varslet det nye albums komme, er uden tvivl også nået ud til dig, og såfremt du stadig hjemsøges på regulær basis, er den bedste løsning nok straks at søge syndsforladelse ved nærmeste pladedisk. I afvejede doser af stemningsmættede flader, akustiske instrumenter, swingende rytmer og med Maxi Jazz' sprøde rap i front har Faithless nemlig skabt en smuk og afvekslende udgivelse, der i den kommende tid helt sikkert også vil være at finde på en hitliste nær dig. *JR*
GGGG(G)(G)

Fatboy Slim
You've Come A Long Way Baby
Cornershop og Wild Child samt hitsinglerne *The Rockafeller Skank* og *Gangster Trippin* ved alle efterhånden, at Fatboy Slim kan lave hits. Nu skal kunderne så overbevises om, at han også mestrer kunsten at lave et helstøbt album – sådan et med med variation og mange facetter! Her bliver det straks sværere, for det er småt med ovenstående på Fatboy Slims andet album. Ganske vist veksler tempoet en del, men alle numre er skåret over den samme læst, og selvom den er imponerende effektiv, kan det godt blive trættende at høre på i længden. Vælger man i stedet at høre albummet som en samling singler, bliver man til gengæld ikke skuffet! Ud over de kendte hittere er der yderligere tre klare floorfillers: *You're Not From Brighton*, *Love Island* og pladens bedste nummer, *Praise You*. *360°*
GGGGG(G)

Freestylers
We Rock Hard
(Freskanova/MNW)
Der er dømt hård fest, når denne sprælske big beat snurrer og rykker huset. Groovy og scratchende hele vejen. Det ene øjeblik med storskrydende raggamuffin. Det næste gennem melankolsk vocoder eller vred gangsterrap. Genrefri hip hoppere, der så lyset, da de fik en sampler i julegave af deres udsyrede fætter med hang til dope og drum'n'bass. *MSL*
GGGG(G)(G)

The Notwist
Shrink
(Community/Duophonic UHF Disks/VOW)
The Notwist kommer, anført af brødrene Acher, fra landlige sydtyske omgivelser. De startede som regulær støjrock, men har løbende udviklet lyden hen mod hvad der bedst kan beskrives som mix mellem indie-rock, electronica og instrumentale fristilsekspeimenter med tydlige nik til 70'ernes krautrock. Det spændende ved dem er, at de på Shrink *formår at sammentømre disse elementer i noget, der ligner regulære pop-strukturer. Et nummer som* Chemicals *beviser dette med en succesfuld blanding af plastiske beats og hyper-melankolsk guitar-pop. Sammen med den Mouse On Mars-møder-trip-hop-agtige* No Encores *ville den sang være et hit i en bedre verden. Filmen knækker desværre en lille smule for The Notwist på de mere jazzede instrumental-eksursioner, men alligevel er* Shrink *absolut en anbefalelsesværdig* popplade. MB
GGGG(G)(G)

Gescom
Minidisc Or Only 3
(Or/Touch)
Dette er den første udgivelse nogensinde, der kun udkommer på Minidisc. Og at det lige skulle være Gescom, der blev de første, kan vel næppe overraske meget, når man tager i betragtning, at det er de to engelske tech-freaks Rob Brown og Sean Booth, bedre kendt som Autechre, som står bag. Egentlig er der ikke så meget tale om et "album" som om en slags lydbibliotek. De 45 tracks er nemlig blevet delt op i 88 småstykker, som det er meningen, at man selv kan jonglere rundt med ved hjælp af Minidisc-afspillerens indbyggede redigeringsfunktioner. Resultatet og oplevelsen er således helt op til den enkelte, men idéen er i hvert fald spændende. Lav dit eget Autechre-album!! *MB*
Fra G(G)(G)(G)(G)(G) til GGGGGG

Lull
Moments
(Release/Nordic Metal)
Lull er en af Mick Harris' utallige musikalske inkarnationer. Foruden at være ejer af pladeselskabet Possible Records har han således gennem det sidste årti også spillet fremtrædende roller i Napalm Death, Painkiller, Matera, Quoit og Scorn. Lulls femte album formes af 99 øjeblikke anbragt i et vedvarende flow uden mærkbare overgange. De dulmende og lavfrekvente flader, der former den beatløse dark-ambient-atmosfære, brydes jævnligt af enkelte og afvigende teksturer, som midlertidigt får lov til at præge overfladen. Tålmodighed er kodeordet, hvis man ønsker at nå til bunds i materialet - men giver man sig tid, indeholder *Moments* en udsøgt mulighed for mental fortabelse i et dunkelt lydhav proppet med understrømme og uudforskede dybder. *JR*
GGGGG(G)

Merzbow
Tauromachine
(Release/Nordic Metal)
Siden 1980 har Masami Akita, som en af verdens førende støjmagere, terroriseret verden med over hundrede separate udgivelser. Fra studiet i Tokyo formgives de lydlige eksperimenter, som også på denne plade tager deres udgangspunkt i digital støj, der bliver underkastet alle tænkelige former for lydmanipulation, inden det færdige materiale gør krav på udgivelse. Resultatet er aggressive og øredøvende kompositioner, der alle trænger sig vej ud af højttalerne i et overskruet format, hvor gainknappen altid befinder sig på maksimum. Og selvom *Tauromachine* måske ikke har så meget nyt at byde på fra Akitas side, manifesterer den alligevel Merzbow som en af de absolutte frontløbere inden for eksperimenterende elektronikmisbrug. Som en rejse over frekvensbåndet på en antenneløs radio. *JR*
GGG(G)(G)(G)

Minus 8
Beyond Beyond
(Higher Ground/Sony)
Luxuriøs drum'n'bass med en snert af trendy 70'er-møblement, der nogle gange svinger sig op til symfoniske højder på numre som hittet *Recently In The Opera* eller den udknaldede, sjove *In The Spirit Of Vampyros Lesbos* (hjæææælp!), men uden at blive fuldstændigt til kitsch, hvad skarpe, energiske beats konstant sørger for på nye måder. *MSL*
GGGG(G)(G)

Nic Endo
White Heat
(Fatal/Digital Hardcore Recordings/VOW)
Endnu et DHR-sublabel – denne gang er det kun for kvinder. Første udgivelse markes med dette minialbum fra japanske Nic Endo, som nogle af os måske så betjene sampleren for Atari Teenage Riot på dette års Roskilde Festival. Musikalsk skylder hun mere en end en del til landsmanden Merzbow, hvilket vil sige, at vi her bevæger os på den hvide, hvæsende støjs territorium. Dog i en blødere moduleret og mere lyttevenlig udgave end forbilledet, og efter et par gennemlytninger åbenbares stadig flere lag af elektroniske pulser og mystiske samples. Lyt med, hvis du tør – her er Grrrl Power for alle pengene. *MB*
GGGG(G)(G)

Neotropic
Mr. Brubakers Strawberry Alarm Clock
(Ntone/VOW)
Riz Maslen er klar med sit andet album som Neotropic for Ninja Tunes' underselskab Ntone. Udover at være en af de få kvinder i electronica har Maslen på sin vej fremad i genren arbejdet med Future Sound Of London og har desuden udsendt materiale som *Small Fish With Spine*. Det nye albums titel henter inspiration fra et af 60'ernes *psychedelic*-bands, og herfra opbygges et album af muterede breakbeats, dub-effekter, dystre keyboardflader og velvalgte samples, der udover foruroligende citater også indeholder korharmonier og et hammondorgel. Stemningen er mørk og melankolsk og leder på flere steder tankerne hen på sfæren omkring en gruppe som Scorn. Et afvekslende og bemærkelsesværdigt album, der vender og drejer sig i hukommelsen, når det først én gang er trængt ind i din organisme. *JR*
GGGGG(G)

Pole
CD1
(Kiff SM/MNW)
Stefan Betkes daglige arbejde i Berlins Dubplates And Mastering-studie består i at perfektionere lyden på andres udgivelser; støj bliver fjernet, baslinjer forbedres og fordybes. Derfor udgør tyskerens eget soniske manifest som Pole på mange måder den direkte antitese til dette arbejde. På den prunkløst betitlede *CD1* er det nemlig støjen, affaldsproduktet, der er i centrum. Eller rettere sagt, den *processerede* støj. Forestil dig en udenjordisk verden, hvor glemte melodistumper sammen med fadede, uddubbede baslinjer danser af sted på en blidt brusende flod af klikkende og knitrende atmosfærisk støj. Abstrakt og uhåndgribeligt? Tværtimod, lyden som stemningen er intens, varm og nærværende – lidt ligesom landsmændene i Oval, men med en anderledes, mindre digitalfikseret tilgang. En af årets allermest fascinerende udgivelser. *MB*
GGGGG(G)

The Wiseguys
The Antidote
(Wall Of Sound/Virgin)
Med to hitsingler i ryggen er der lagt op til en storstilet markedsføring af The Wiseguys. Og det har han/de sandelig fortjent. "De", fordi fundamentet til succesen blev lagt med *The Executive Suite* fra 1996, da The Wiseguys var en duo, og "han", fordi The Wiseguys nu kun består af én person, DJ Touché, og det er han alene, der har skabt *The Antidote*. Den er mindst lige så funky og jazzet som debuten, men langt bedre produceret og struktureret. Hvor debuten visse steder flirtede med dansegulvet, tager *The Antidote* et kærligt, men fast greb om det. Det giver naturligt nok en lidt mere kommerciel lyd, og derfor vil albummet nok ikke opnå samme status i den musikalske undergrund som forgængeren. Til gengæld vil den meget sandsynligt blive *pladen*, der vil sprede lyden og stilen til det store publikum. I en tid med alt for mange alt for overfladiske/-stadige breakbeat-/dansenumre, er dette så sandelig modgiften!
360°
GGGGGG

tonica

KOMPILATION

Beyond Planet Dub
(Planet Dog/VOW)
Dub er reggaens stenede fætter. Han, der altid lige skal ryge en fed mere, mens det lysner over hustagene. Måske er det derfor, at technoscenen allerede i sin ungdom begyndte at pleje venskabet med denne aldrende, men særdeles aktive, jamaicanske slægtning. Ud over den liberale holdning til euforiserende stoffer er det naturligvis også den instrumentelle opbygning med bassen som frontfigur og melodiskabende element samt brugen af elektronik til at skabe blandt andet det karakteristiske ekko, der tiltaler technoen. Mest kendt er Mad Professor, der blandt andet har remixet The Orb og Massive Attack, og som heldigvis optræder på dette "must" af en dobbelt-cd fra Planet Dog. Her er så mange fede, tungt vuggende og spacede numre af topnavne som Zion Train, Dub Syndikate og The Rootsmen, hvor reggaens melankoli forenes med samplernes muligheder. Køb den, sæt den på repeat, læg dig i sofaen med dit ynglingsdrug og space langt ud over Planet Dub. Fabelagtigt! *MSL*
●●●●●●●

Brother's Gonna Work It Out
– A DJ Mix Album By The Chemical Brothers
(Freestyle Dust/Virgin)
Jeg har ladet mig fortælle, at denne plade har holdt et københavnsk dansegulv i kog i samtlige dens næsten 69 minutter, og det glæder mig! Ikke kun, fordi det er en flot mixet cd fyldt med dansevenlige numre. Men specielt, fordi den ikke er så strømlinjet som så mange andre mix-cd'er for tiden: The Chemical Brothers har fantasi og tør tage chancer og spille numre, som lige umiddelbart ikke virker særligt oplagte. Det betyder, at der er mere end bare 69 minutters lytning på dette album, for man kan blive ved med at glædes over nye detaljer, hver gang man hører den. Det er sjældent, man hører en så varieret kompilation, som stadig har så konsekvent en stil, og det bør belønnes!
360°
●●●●●●○

Future Sounds Of Jazz – Vol. 5
(Compost/VOW)
Femte kapitel i Composts lækkert indpakkede serie demonstrerer, at vi heldigvis er nået forbi det stadium, hvor fremtidens jazz ikke bestod i andet end tilføjelsen af et sløvt breakbeat. På disse 19 tracks mixes de orginale jazz-indflydelser nemlig med alle tænkelige og utænkelige genrer i en stor lykkelig smeltedigel af d'n'b, house, hip hop, electro, world music med mere, hvor undertegnedes personlige favoritter udgøres af Ill Dependents top-funky beats på *The Shake Up* og japanske Calms latin-inficerede, elastiske, ambient-electronica. *MB*
●●●●●●○

Telex
I Don't Like Music
Remix The Works Of Telex Vol. 1
SSR/VOW
Flere housede og lettere trancede remixes af den continentale lyd fra den mørke elektropopurtid (1978-1986). Detroitguruen Carl Craig var den første til at give den belgiske trio Telex respekt med den groovy *Moskow Diskow* . Nu følger eftersigende hele to dobbeltalbums, der både virker sjove og tro mod originalerne med masser af blipblip og vocoder, men svøbt ind i moderne, labre og frække beats, så man kan danse andet end robotdans til dem. *MSL*
●●●●●●○

Tresor 100
(Tresor/Interfish/VOW)
Også på denne sjette kompilations-udgivelse holder Tysklands Tresor-selskab fanen højt og pumper ultra-minimal rave-musik ud af højttalerne. Der bliver som sædvanligt ikke gjort noget stort nummer ud af harmonisk bevægelse, men hvis man sidder med på den endeløse metronomiske puls og får den i blodet, bliver de stadige rytmiske småforskydninger til morsekode for kroppen, der kan træde ind i repetitionerne og i deres industrialiserende tilstand af dansabel hypnose. *MWL*
●●●●●●○

Trip Through Sound 2
(Blue Room/VOW)
Det er altid en fornøjelse at høre, det går godt for ens landsmænd i udlandet. Som nu Koxbox - pionerer (= grimme ællinger) på scenen, pionerer, der hurtigt smuttede ud af andedammen og nu optræder i fint selskab med blandt andre Juno Reactor og sidste måneds glædelige overraskelse Saafi Brothers på det kvalitetsbevidste trance-label Blue Room, der på denne højenergiske præsentations-cd beviser, at det stadig er muligt at producere en minimalistisk trance, fri for nyreligiøst ecstasy-alien-pladder. Her er det en musik i fokus, hvor man arbejder seriøst med de vildeste beats og samples for at nå frem til den perfekte, monotont dunkende rytme. *MSL*
●●●●●●○

MÅNEDENS

Jet
OK
(April/VOW)
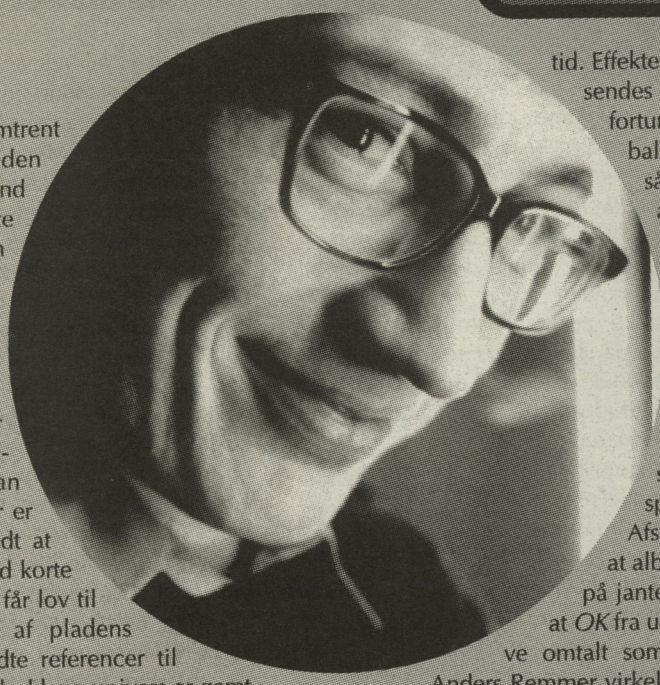
Der er nu gået omtrent halvandet år, siden dansk technos Grand Old Man udsendte sit første album under pseudonymet Jet. Minimalistisk, houset og lige til fødderne var *CPH 2000* - og *OK* følger op, hvor debuten slap. Enkelte udviklinger kan spores, og Remmer er eksempelvis begyndt at eksperimentere med korte vokal-samples, der får lov til at præge enkelte af pladens numre. Også spredte referencer til electro og Kraftwerks klang-univers er gemt i de ni numres vellyd, hvor konstruktionerne er bygget op om underspillede og afgrænsede melodistumper, der hver især hurtigt indsmelter sig som uforglemmelige mantraer i lytterens hoved. I samspil med Jets fremragende fornemmelse for at bringe det enkle og lette ind i de fornemme strukturer får alle numre tildelt kvaliteter, der gør dem yderst ørevenlige og dansable på én og samme tid. Effekten er, at man som forsvarsløs lytter sendes mod himlen - fri, svævende og fortumlet som en løssluppen heliumballon. Og hvor gerne jeg end ville, så kan jeg faktisk ikke finde noget at pege mine små snuskede anmelderfingre af på denne fuldendte udgivelse, som samtidigt også formår at opretholde en adspredelse, der fostrer et unikt og egenhændigt liv for hver enkelt skæring - fra up-tempo åbningsnummeret *My New Machine* til den afdæmpede og smukke *U22*, der forsegler lasersporet.
Afslutningsvis skal jeg kun bemærke, at albummets titel må være et symptom på jantelovens krav om beskedenhed, og at *OK* fra udgivelsesdagen nok i stedet vil blive omtalt som *årets house-udgivelse*. Og om Anders Remmer virkelig er helt almindelig (ligesom alle os andre), må stå hen i det uvisse - men med den overvældende strøm af unikke musikalske produkter, han i de seneste år har lagt navn til, synes en så minimal fejlprocent ganske enkelt ikke menneskelig. Fra en anmelder, der stadig ligger under for et kraftigt jetlag, er der derfor kun ét at sige ... Respekt! *JR*
●●●●●●●

SINGLE

DJ 360° kan indimellem høres på Copenhagen Country Club, så hold øje med den!

Grooverider Rainbows Of Colour
– Masters At Work Remix (Higher Ground/Sony)
B-siden har et meget godt groove, men den rykker ikke rigtigt - der mangler drive. A-siden er lidt for kåd til min smag. Det lyder mest som et betalingsnummer og ikke som et nummer, de ville have beholdt på deres egen plade.
360°
●●●●●●●●○○○○

Out Of Order
- I Am Miami (You're Looking At Him)
(Eruption/Creation/Sony)
Kedeligt bras! DeeJay Punk-Roc remixet er o.k., men heller ikke mere. Housemusikken har i mange år været plaget af kedelige medløbere. Her er et eksempel på, at tiden nu også er kommet til Big Beat.
360°
●●●●●○○○○○○○

Bob Sinclair - Gym Tonic
(Yellow/Warner)
Apropos efterligninger, så er her et nummer, der læner sig meget fordelagtigt op ad tidens Stardust-lyd. Men det gør det uden på noget tidspunkt at miste sin integritet. Det er cool, groovy og morsomt. Perfekt som underlægning til strækøvelser på dansegulvet.
360°
●●●●●●●●●○○

Beastie Boys - Body Movin'
(Grand Royal/EMI)
Både A- og B-siden har den sædvanlige Beastie Boys-humor og ballade i sig. Begge numre er også ganske funky, men de er ikke helt så spændende, som man kunne forvente sig af en single fra The Beastie Boys. Numrene lyder mere som album-numre.
360°
●●●●●●●●●○○○

Pressure Drop
- Got To Be For Real
(Higher Ground/Sony)
Tipper-remixene har en god stemning i sig. Dub-versionen er tilmed næsten til at danse til – godt beat og rå bas. Attica Blues-remixet er blidt og poetisk. De får lagt en flot stemning omkring vokalen. Rigtig melankolsk lyttemusik til et smukt efterår.
360°
●●●●●●●●●○○

Natalie Imbruglia - Smoke
(Dub Pistols og Way Out West Remixes) (BMG)
Way Out West-remixene er uinteressante og spild af tid. Dub Pistols-remixene er ikke kun spild af tid, de er også pinlige! Dub Pistols bruger nemlig de samme lyde som i deres eget nummer *Cyclone* (anmeldt sidste måned). Tag lige og skift lydbank, hva'?!
360°
●●●○○○○○○○○

Natalie Imbruglia - Smoke
(Ganja Kru og Rae And Christian remixes) (BMG)
Lige så dårlige Way Out Wests og Dub Pistols remixes er, lige så gode er Ganja Krus og Rae And Christians!!! Ganja Kru gør med sine drum'n'bass-rytmer og lydlandskaber *Smoke* til en ren popperle, som får én til bare at stirre tomt ud i efteråret med en klump i halsen. Rae And Christian går R&B-vejen, men på en utrolig cool og poetisk måde - også perfekt til at dyrke selvmedlidenheden og melankolien i det kolde, men smukke efterår!!!
360°
●●●●●●●●●●●

Nu vi er ved det kolde efterår, så lad mig lige anbefale en bog til at stimulere tænksomheden: Daniel Denciks debut-digtsamling *Lyn På En Motorvej* på forlaget Gyldendal er til tider morsom og leverandør af adskillige kommende talemåder, til tider tungsindig og tankevækkende med melankoliens klarsyn.

Jan O. Poulsen

BEDST LIGE NU

R.E.M.: Up
Verdens største og bedste rockband rykker for alvor.

Elvis Costello With Burt Bacharach
Så er det igen værd at være romantiker.

Ginman/Jørgensen
Sær, sær, sær...

VÆRST LIGE NU

Sportslørdag
Det formålsløse losseri og beroligende "dong" er blevet afløst af maskuline norske kvinder. Kommercialiseringen af tv-sport er gået for vidt!

Bill Wyman's Rhythm Kings
Anyway The Wind Blows

(BMG)

Bassisten, der aldrig flyttede sig eller fortrak en mine, når han var på scenen. Sådan kan man beskrive Bill Wyman, da han var femte mand i verdens største rockband, Rolling Stones. Nu koncenterer den 62-årige stenrige rockmusiker sig om en gang imellem at samle venner som Gary Brooker, Eric Clapton, Georgie Fame, Peter Frampton, Albert Lee, Martin Taylor, Mick Taylor, Paul Carrack og den glimrende sangerinde Beverly Skeete til en gang hyggelig R&B, traditionel rock og uskadelige bluesrundgange. Bill Wyman gjorde det på forgængeren *Struttin' Our Stuff*, og nu gør han præcis det samme på den nye *Anyway The Wind Blows*. Alle 14 numre er kompentent ukompliceret arbejde udført af en række aldrende mænd med den rette erfarne feeling for at spille det, alle forventer og ikke en tone mere. Det swinger som dovent øl, og jeg vil byde en hvilken som helst barprinsesse op til den langsomme blues *Days Like This*, men dagen efter ville jeg have glemt både musikken og prinsessen.

Lars Nielsen

GGG

Mudhoney
Tomorrow Hit Today

(Reprise/Warner)

Hvad nyt er der at sige om det nye Mudhoney-album? står der i pressematerialet til bandets femte udspil *Tomorrow Hit Today*. Så og sige intet, kun at Seattle-kvartetten har fundet ud af at grunge rocken er stendød og derfor nu rendyrker deres tresserpåvirkede garagerock til fulde, hvor bands som The Stooges og MC5 har en fast holdeplads. Der er der blevet et forudsigeligt og trættende album ud af, hvor grumsede guitarer med masser af fuzz snor sig om sig om sanger Mark Arms mørke og raspende vokal. Ind imellem slår bandet over i en gang haltende boogie på *Move With The Wind* eller ligegyldig rockabilly som på *Try To Be Kind*, hvor de altdominerende guitarsoloer slukker den gnist, der skulle give lyst til at hænge på. Sådan fortsætter det til sidste strofe på *Tomorrow Hit Today*, der ender som et afsindig gammeldags kludestykke flikket sammen af den ægte vare, Mudhoney måtte have hørt på The Stooges' *Raw Power*. Kør dette band på plejehjem øjeblikkeligt og lad være med at give dem en kørestol, for så prøver de bare at undvige deres sande ståsted.

Finn P. Madsen

GG

Semisonic
Feeling Strangely Fine

(Universal/MCA)

De har allerede hittet på den anden side af Atlanten, så ikke et øje er tørt på nogen college-radiostation. Det var her, Minneapolis-trioen Semisonic fik deres andet udspil *Feeling Strangely Fine* søsat for alvor med så meget airplay, at bandets ry for let tilgængelig powerrock med masser af popappeal bredte sig som ringe i vandet. Det jubelglade åbningsnummer *Closing Time* har råhittet, og herfra kan intet gå galt, for det er som om, at det musikalske slægtskab til Liverpools Fab Four knytter nogle bånd, der på forundrende vis lader Semisonics' tække for det gode arrangement - og den sidste lille vignet på klaverstamperen *Never You Mind* - gøre dem ganske uimodståelige. I guitaristen Dan Wilson har bandet en ægte blødende Romeo, som forstår at give den med et ægte forførerisk croon som på *Made To Last* med George Harrison-slideguitar og et kor, som står i Californiens tegn. Det er kun et spørgsmål om tid, før resten af verden får øjnene åbne for Semisonics bittersøde sange, hvor forudsigeligheden holdes pænt på afstand på trods af det lidt for ferske udtryk, der ind imellem trænger sig på. Indtil videre er *Feeling Strangely Fine* en rammende diagnose for den sympatiske trio, der med lynets hast har fået påklæbet sig mærkatet hitmagere i det store hjemland.

Finn P. Madsen

GGG

Hootie & The Blowfish
Musical Chairs

(Atlantic/PolyGram)

For de kulinarisk interesserede skal det lige siges, at en "blowfish" - pindsvinefisk - er en størrelse, der skal omgås med stor forsigtighed. Fisken er en populær spise, og delikatesse, især i Japan. Men laver kokken ét forkert snit, er delikatessen forvandlet til en giftig spise, der resulterer i lammelser og ofte dødelig udgang for dén, der indtager fisken. Amerikanske Hootie & The Blowfish har med deres to første cd'er solgt i millionoplag i deres hjemland. Nu følger så nummer 3, der stort set ligner nummer 2, der lignede nummer 1 til forveksling. Kvartettens hovedaktiv findes i sangeren og guitaristen Darius Ruckers stemme, der med lidt god vilje kan minde en smule om R. E. M.-forsangeren Michael Stipes vokal. *Musical Chairs* indeholder tolv hjemmestrikkede kompositioner plus et "bonus track", som om tolv ret intetsigende numre ikke var mere end nok. Et par positive elementer findes der dog: Den smukke *Las Vegas Nights* indeholder et par mindeværdige passager, med harmonikabidrag af den sørgeligt ukendte Peter Holsapple, og den bløde rocker *Bluesy Revolution* udmærker sig ved en vis melodiøsitet. Men totalt set har kokken snittet galt her. For *Musical Chairs* må betegnes som hjernelammende, bedøvende ligegyldig metervarepop.

Peter Widmer

G

Lisa Germano
Slide

(MNW/4AD)

Den amerikanske sangerinde Lisa Germano dyrker på sit femte udspil *Slide* det tyste så fuldendt, at det er næsten komplet umuligt at få åbnet til sprækkerne i hendes små krakelerende sange. Efter at have været backing-violinist for John Cougar Mellencamp i en årrække valgte den underligt indesluttede kunstner at begive sig ud i en solokarriere for at få løst op for nogle af de ting, plagede hendes tungsind. Den mission må sige at være mislykkedes på trods af, at hendes forrige udspil *Excerpts From A Love Circus* og deltagen i projektet OP8 med Howe Gelb viste en mere lys og legesyg Germano. På *Slide* er hun fuldstændig sunket ind i sig selv og bevæger sig musikalsk i det akustiske på grænsen til selvudslettelse eller lader sangene køre over i det disharmonisk skramlede som på *Tommowing* og *Turning Into Betty*. At skulle følge tempoet på dette udspil er nemt, for det foregår i samme fart som en snegls, men at skulle tyde Germanos hjernespind er en gåde. På *Slide* dyrker hun det navlepillende så beskuende, at kedsomheden tager over og nægter at slippe sit søvndyssende greb. Og det giver et ganske præcist billede af en kunstner, der ønsker holde afstand til omverdenen, hvilket er det eneste, der lykkes på *Slide*.

Finn P. Madsen

GG

Alanis Morissette
Supposed Former Infatuation Junkie

(Warner)

Den canadiske sangerinde Alanis Morissette bærer på et tungt kors, der hedder *Jagged Little Pill*. Hendes millionsælgende gennembrudsalbum fra 1995 var et af de albums, som gav genlyd verden over. *Jagged Little Pill* udmærkede sig med en række hidsige rocksange og melodisk stærke ballader, der tegnede et nuanceret billede af en temperamentsfuld sangerinder.

Supposed Former Infatuation Junkie lever ikke op til forgængeren, selv om hun allerede har hittet gevaldigt med den udtryksfulde *Thank U*, der netop stiller skarpt på Morissettes bedste kvaliteter som en stærk balladmager. Albummet har sine tordenskrald i sange som *Baba*, *So Pure* og *Front Row*, men hun lægger hovedvægten på de store og bevægende ballader, der er svulstige og undertiden grænsende til det patetiske.

Og netop her kommer det tunge kors ind i billedet. Morissette skal leve op til en rolle som den udfarende og ublufærdige sangerinde, der med overbevisende troværdighed sang "Is she perverted like me?/ Would she go down on you in a theater?" i megahittet *You Oughta Know*. På *Supposed Former Infatuation Junkie* smerter mange af sangstroferne stadig som piskesmæld, men dog uden den samme effekt som på *Jagged Little Pill*.

Men albummet er også en mere rugende og urovækkende plade, hvor tvivlen nager i de mange smukke anslag, som balladerne byder på. *Supposed Former Infatuation Junkie* er også på mange måder en antirockplade i sin vidtstrakte søgen efter nye toner og en mere moderne indgang til den musikalske udlevelse.

Det er en mere dæmpet Morissette, vi hører, men hendes sang er ganske enkelt en imponerende kraftpræstation, der heldigvis skærer klart igennem overvægtige ballader og tunge guitar-riffs. Lyt blot til den afklædte *That I Would Be Good* og stilfuldt smukke *One*. Bare ærgeligt, at albummet absolut skal pakkes ind i en overdimensioneret produktion.

Jan Opstrup Poulsen

GGG

Bette Midler
Bathhouse Betty

(Warner)

Den snart 43 år unge amerikanske sangerinde Bette Midler startede sin indspilningskarriere i 1972 med det stadigvæk fremragende album *The Divine Miss M* med Midlers karakteristiske blanding af frækhed, humor og musikalitet. Siden er det gået slag i slag, og i dag optræder Bette Midler for eksempel i Las Vegas for fulde huse. Bette Midlers seneste udspil består af 12 numre skrevet af sangsmede som for eksempel Leonard Cohen og Ben Folds. Producere er der lige så mange af, som der er numre på denne cd, men desværre er dette album et eksempel på, at "for mange kokke..." Der er for megen spredt fægtning: fra funk i *I'm Beautiful* over en jazzet, forrygende udgave af *One Monkey Don't Stop No Show* til ballader som Adam Cohen og Brock Walshs *Lullaby in Blue*, der passer godt til de blå timer. Og blandt andet den afsluttende *Laughing Matters* har fin tekst: "Live at five and CNN keep us all abreast/ of breaking stories that can tend/ to make us anxious and depressed ... and every day some brand new issue/ rears its head to piss you off...". Men heller ikke dét er nok til at gøre dette udspil til et holdbart produkt, trods Midlers ubestridelige kvaliteter som sangerinde og entertainer. Mere homogenitet næste gang, tak.

Peter Widmer

GG

R.E.M.
Up

(Warner)
Når snakken falder på giganter inden for rockmusikken, er det svært at krybe forbi amerikanske R.E.M., der i 90'erne har overtaget U2's rolle, som det store og samlende rockband. Med nyklassikerne *Out Of Time* og *Automatic For The People* bragte R.E.M. rocken tilbage til dens amerikanske rødder og den udsøgte melodiskrivning. Hverken på den rå og rockede *Monster* eller den mere søgende *New Adventures In HI-FI* formåede R.E.M. at leve helt op til deres egen storhed uden på nogen måde at være gået i tomgang.
På *Up* vender Michael Stipe, Peter Buck og Mike Mills tilbage til det tidlige udgangspunkt fra før det kommercielle gennembrud og forener det på fornemste vis med de smukkeste momenter fra *Automatic For The People*. Med *Up* har R.E.M. sat sig for at føre rockmusikken sikkert ind i det nye årtusinde, hvilket de gør med stort overblik og fejende flot stilsikkerhed.
Up er et meget fortættet og stemningsmættet album, hvor der gøres effektfuldt brug af underliggende strygerarrangementer. Det giver afkast i form af nogle helt fantastiske og typiske R.E.M.-sange af høj melodisk standard. Samtidig kaster de sig også ud i nogle mere kryptiske eksperimenter, der fører tilbage til den tidlige del af deres musikalske karriere. Det er derfor tydeligt, at R.E.M. med *Up* er nået til et af deres musikalske højdepunkter, hvor de med afsæt i fortiden kan tage hul på fremtiden.
Siden sidst har trommeslageren Bill Berry forladt bandet, hvilket ikke kan have været let, da han har været med fra starten. Men R.E.M. som trio er intet problem, og det har tvunget dem til at overveje nye veje og udtrykstormer. Trommeloops, maskiner og en mere sonisk lyd har da også fundet vej til *Up*, uden at der er gået overdreven modernitet i R.E.M.
Up byder på nogle af årets fineste melodier fra 90'ernes største og bedste rockband.
Jan Opstrup Poulsen
GGGGG

Honeyz
Wonder No. 8

(Mercury/PolyGram)
Siden Spice Girls kom på alles læber for et par år siden, har England fostret en lang række såkaldte pigegrupper med langt større sangmæssigt potentiale end de nu fire krydderisild tilsammen. Først kom All Saints, og nu er turen kommet til Honeyz, der består af de tre soulsøstre Heavenli, Celena og Naima, der debuterer med det, de selv uden ublu kalder det 8. vidunder. Genremæssigt ligger Honeyz en del op ad All Saints typiske jordnære engelske soul, men med en tendens til den lidt mere poppede amerikanske stil. Ligheden med All Saints kommer mest til udtryk i åbningsnummeret *Finally Found*, der allerede har været et stort singlehit i England og som sang- og stemningsmæssigt minder en hel del om All Saints' *Never Ever*. *Do Me Baby* og *Keep Me Hanging On* er med sine iørefaldende omkvæd og solide vokaler som skabt til radiosucces, ligesom der er dømt klar fest på nummeret *Summertime*. Med Mr. Barry White på nummeret *Somebody To Love Me* er der dømt ren sex, ligesom *Seems Like* med sine funky grooves viser, at gruppen alligevel har sin egen stil, hvilket bekræftes af de på en gang smukke og anderledes ballader *End Of The Line* og *Love Of A Lifetime*, ligesom der modigt eksperimenteres med indiske bhangra-trommer og skønsang på indledningen til titelnummeret *Wonder No. 8*. Om én i forvejen overfyldt pigedomineret genre som R&B kan bære endnu et navn, vil kun tiden vise, men med Honeyz' uomtvistelige talent er de tre piger et godt bud på, hvordan fremtidens R&B skal leveres.
Henrik Bæk
GGGGG

Finn P. Madsen

BEDST LIGE NU

American Music Clubs første album *The Restless Stranger* er nu endelig tilgængelig i visse assorterede cd-shops efter mange års venten.

Josh Rouse: Dressed Up Like Nebraska
Små lavmælte perler.

Sophia live på Panic, Haderslev
Det slidte ord hudløst er kun en fattig beskrivelse.

VÆRST LIGE NU

Elvis kommer til København, men kun på storskærm, det lugter sgu af penge.

Oscar Danielson
Gitarren Är Mitt Svärd

(Hawk/MisLabel)
Svenske Oscar Danielson har skabt sin helt egen fredelige og let fårede karikatur af en Hr. Middel-Svensson, der ikke interesserer sig for kultur og i øvrigt ikke forstår, hvorfor rockmusikere altid skal være så sure. På coveret ses guitar-antihelten i jakkesæt med bare tæer og med vandkæmmet midterskildning,og dér står han så og ligner en konfirmand, der ikke aner, hvad han skal bruge sin hjælpeløst dinglende og alt for store guitar til. Teksten til titelnummeret *Gitarren Är Mitt Sværd* er, som sangtitlen antyder, oversat fra et heavy metal-nummer, og det er en pudsig oplevetse at høre denne fredelige unge mand erklære, at rock'n'roll er hans verden, og at han vil slås, til han dør med guitaren som våben. Oscar Danielsons jazzede cafémusik er faktisk både afslappende og ganske lækker, hvilket også er strengt nødvendigt, hvis nogen igennem længere tid skal kunne holde ud at lytte til en parodi på verdens kedeligste mand. Derfor egner *Guitaren Är Mitt Svård* sig især som små godbidder for radiolytterne, for trods de diskret introducerede drum'n'bass-rytmer er *Gittaren Är Mitt Svärd* i sin helhed en lidt søvndyssende affære.
Peter Studstrup
GGGCCC

Christina
Watching You

(Universal)
Norske Christina har tidligere i hjemlandet haft en musikalsk baggrund som sangerinde i forskellige rock-, blues-, funk- og soulbands, inden hun i sommeren 1995 pakkede sin kuffert og rejste til Danmark. Hurtigt fandt hun sammen med Martin M. Larsson og Lars H. Jensen, med hvem hun i 1996 tegnede pladekontrakt under navnet YouKnowWho. Gruppen sendte sin debutskive på gaden sidste år, men nu er Christina gået solo, dog med Lars og Martin som medproducere og tekstforfattere til 6 af cd'ens i alt 13 sange. *Watching You* er derudover produceret af Kasper Winding, Cutfather & Joe, Multiman og Supa'Flyas og tegner et lovende billede af en talentfuld sangerinde, som endnu savner det sidste i at nå toppen internationalt. Selvom flere af cd'ens numre står sig pænt, heriblandt *Just No Other Way* og det stærke titelnummer *Watching You*, produceret af Kasper Winding, så er der for mange fyldnumre på cd'en, der lider under mangel på større variation. At Kasper Winding alene har produceret titelnummeret er måske en af årsagene til, at Christina ikke slår helt igennem, idet Cutfather & Joes produktioner generelt set kører for meget i samme party-dance-lige-ud-ad-landevejen-rille. På den måde kommer Christinas smukke stemme til at lyde som så mange andre gode sangerinders og kvæles i produktionens hellige navn. Det er derfor med stor fornøjelse at lytte til det blide *Misconceptions* og *Live On A Lie*, der lige præcis besidder den glød, der for alvor får Christinas stemme til at flamme. Lad os få mere af den skuffe fremover.
Henrik Bæk
GGCCCCC

Storm
Stilhed før storm

(Kick/Service Records)
Det ser ud til, at legen med hjemlige gloser er blevet en modelune på godt og ondt, hvor det lykkes for nogen, mens andre nøjes med at lyde som et anonymt opkog af dengang, det danske sprog havde sin storhedstid og boltrede sig i ren ordleg. *Stilhed Før Storm* hedder debutudspillet fra Herning-kvartetten Storm, som er det det sidste skud på stammen af bands, der ville kløve deres tekster på det danske. For egentligt var det engelske, de havde kastet sig ud, hvor de så sent som i 1997 fik en andenplads ved DM i Rocks semifinale. Musikalsk ligger Storm sig til tider op af et andet dansksproget band, Inside The Whale, bortset fra, at de har lidt mere fod på pedalen, når den seksstrengede skal speedes op. Hvor deres tidlige byfæller er mere tilbageskuende og nærmest selvhøjtidelige, har Storm en mere sprudlende og humørfyldt tilgang til fæderlandssproget - med et drys naivitet. Her er alt, hvad ungdomsrusen med den svære kærlighed besidder, skåret ud i pap, hvor hangen til det romantiske ind imellem får en tand for meget. Alligevel lykkes det i glimt for bandet at virke troværdige i kraft af den glimrende sanger Morten Andreasens naive gavflabsvokal, der boltrer sig i sydende guitarbredsider med masser af retroeffekt. Storm har på *Stilhed Før Storm* vind i sejlene, men skal den blæse nogen helt omkuld, må de lade det personlige udtryk tage mere over.
Finn P. Madsen
GGGCCC

Cat Power
Moon Pix

(Matador/VOW)
Den 26-årige sangerinde og sangskriver Chan Marshall er Cat Power, og hendes fjerde album *Moon Pix* kan meget vel gå hen at blive årets smukkeste musikalske oplevelse. Stilen er en nøgen, enkel og fantastisk besjælet blanding af folk og blues, stemningen er stilhed, tusmørke og ensomhed. Chan er egentlig en amerikansk sysstatspige, men *Moon Pix* er indspillet i Australien med hjælp fra blandt andre guitaristen Jim White og trommeslageren Mick Turner fra den australske folktrio The Dirty Three. Cat Power er ofte blevet sammenlignet med PJ Harvey, men de enkle, lævmælte og hudløst smukke sange leder snarere tanken hen på Will Oldham, Kristin Hersh eller Nico. Stærkest står sangene *Colors And The Kids*, hvor en sjældent afklaret Chan Marshall akkompagnerer sig selv på klaver, og *He Turns Down*, hvor en fløjte giver sangen en stemning af eventyr og magi. På *Moon Pix* viser Chan Marshall et talent, der er så uomtvisteligt, rigt facetteret og stort, at det bare må være af det stof, der skaber legenderne.
For den, der har mod på en nat i den autralske ødemark, med ensomheden, dæmonerne og med stjernehimlens ufattelige skønhed, er *Moon Pix* simpelthen et must.
Peter Studstrup
GGGGGC

Ann-Louise
Stick Around

(Mega)
Wonder Wheel fra sidste år indbragte Ann-Louise en guldplade for mere end 30.000 eksemplarer i Danmark, ligesom en række Grammynormeringer i såvel 1997 som 1998 har gjort talentfulde Ann-Louise mere end almindelig kendt på den hjemlige musikscene. Ligesom på *Wonder Wheel* har Ann-Louise denne gang taget over sundet til Sverige, hvor Lisa Nilsson-produceren Johan Ekelund og Magnus Frykberg (Eagle-Eye Cherry og Titiyo) har stået for masteringen i Stockholm sammen med det svenske producerteam fra det første album Janson & Janson, og det er der faktisk kommet et rigtig godt resultat ud af! Cd'en swinger fra sikre radiopophits som *Remember Me* og titelnummeret *Stick Around* til de mere eftertænksomme ballader *Isn't It Love* og det akustiske *I Care For You*. På numrene *Baby, It's Alright* og *I'm Gonna Show You* er der tilsat dansesikre techno- og discobeats, ligesom cd'en generelt har et varieret poppet udtryk, der sagtens vil kunne gøre sig internationalt, specielt i det popglade Østasien.
Henrik Bæk
GGGCCC

Keld Rud

BEDST LIGE NU

New Bomb Turks live på 1000Fryd i Aalborg: En rock'n'roll-overdosis. Jeg er ikke kommet ned endnu.

Nordic Rock Bookings Cannibal Corpse-arrangement på Skråen i Aalborg: Metal up your arse.

The Offspring: Americana
En samling gode sange. Vær så artig.

VÆRST LIGE NU

Østkyst Hustlers og ibens har udgivet nye plader. It sucks!

Flipmode Squad
The Imperial

(Elektra/Warner)

Flipmode Squad er for at skære det helt ind til benet bare rapperens Busta Rhymes pose. Flipmode Squad består af Rampage, Spliff Star, Lord Have Mercy, Baby Sham, Busta Rhymes og pigerapperen Rah Digga. Det er et crew, som jeg ikke rigtig synes er specielt fremragende, forstået på den måde, at jeg ikke ser det helt store gennembrud for nogen af alle de nye rappere, Busta Rhymes her introducerer for os. Det er li´som, at hele pladen bare er rap uden nogen sammenhæng. Dermed er det ikke sagt, at rappen er dårlig, men jeg synes bare ikke, at den giver lytteren noget, hverken i form af budskaber eller nyskabende rap-flow. Der er dog enkelte numre, som jeg synes holder alligevel. Jeg er for eksempel helt vild med et nummer som *To My People,* for her har vi Busta Rhymes, der bræger på omkvædet, en ting, som han efterhånden gør på alle N.Y.-udgivelser, så hvorfor ikke her på sin egen Flipmode-plade?

Michael C.U.P. Rasmusser

GGGGGG

Ginman/Jørgensen
Ginman/Jørgensen

(Sony Music)

I takt med at grænserne mellem de traditionelt opdelte musikgenrer effektivt er blevet udvisket af de yngre og samplingssyge musikere, har de lidt mere erfarne personligheder også begivet sig ud i nye musikalske eventyr. Er man seriøs rock- eller popsanger, skal man helst også kunne mestre jazzen, da vi alle nu og da har behov for at gå ned i tempo og flade ud til en tømmermandsvenlig jazz.

For rocksangeren Steen Jørgensen og jazzbassisten Lennart Ginman er her dog mere tale om et naturligt behov for at forene det lumske og bluesorienterede fra de to genrer. Lennart Ginman har spillet med moderne kunstnere som Thomas Blachman og Dicte, mens Steen Jørgensen tydeligvis ikke helt har fået rystet samarbejdet med produceren Ian Caple af sig. Sort Sols seneste album *Unspoiled Monsters* blev nemlig produceret af Ian Caple, der er mest kendt for at sidde bag knapperne hos Tindersticks.

På *Ginman/Jørgensen* huserer den velkendte og nedtonede stemning fra netop Tindersticks. Det er musik for nedrullede gardiner, hvor Steen Jørgensens kontrollerede croon og Lennart Gimans spændstige basspil fremmaner sære og forunderlige stemningsbilleder, der kunne være hentet direkte ud af en forvreden David Lynch-film.

Det hele sitrer af fortættet elektricitet på et yderst gennemført album, der flirter kraftigt med filmmusikkens virkemidler. Her går samplinger og croon op i en højere enhed på et album, der mest af alt er underlægning til en af de lidt sløve og skæve dage.

Jan Opstrup Poulsen

GGGGGG

Republica
Speed Ballads

(BMG)

Da det engelske band Republica for et par år siden kravlede til tops på alverdens singlehitlister med sangen *Ready To Go,* var det ikke i kraft af de store musikalske kvaliteter. Til gengæld fængede den hårde og retlinede techno-rock med sin tilstræbt kantede lyd og øredøvende schlagereffekt. Resten af deres debutalbum var derefter. Et langt opkog af hittet *Ready To Go.*

På *Speed Ballads* er det stadig *Ready To Go,* der er den mest brugte sangskabelon på et hæsblæsende album, der hverken levner tid til fordybelse eller fornyelse. De træsende guitar-riffs suser hen over en overdreven og heftig gang gammeldags techno-rock. Sangerinden Saffron, der tildels var en opløftende røst på deres debutalbum, har på *Speed Ballads* kørt sig selv op i et hysterisk gear, hvor hun forgæves forsøger at trænge igennem den overlæssede lydmur. Det lykkes næsten på et par af de mere afdæmpede indslag, hvor Republica gerne vil fremstå som et enkelt popband.

Speed ballads kører dog Republicas futuristiske design helt igennem med sange om årtusindskiftet og den almindelige fremmedgørelse i et moderne og fortravlet hverdagssamfund. Lidt velmenende socialrealisme skader ikke, når man er et engelsk band, der gerne vil lyde nutidigt, men henter sin egentlige inspiration hos The Clash og Six Pistols.

Jan Opstrup Poulsen

GGGGGG

Fat Joe
Don Cartagena

(Atlantic/Warner)

Fat Joe er en af de "store" og meget velrespekterede rappere i New York. Ikke nødvendigvis en titel, som sælger plader, for dem har Fat Joe ikke tidligere haft salgssucces med. Men det er heldigvis sådan, at den hip hop, man hører på hitlisterne, ikke altid er det bedste, der bliver lavet. Fat Joes musik er super strictly hip hop, som kun hip hopperne vil have det. Hans rap-flow er utroligt råt og bliver aldrig kedeligt; pladen afveksler godt igennem hele alle 15 skæringer, hvilket nok skyldes Fat Joes store forbrug af forskellige producerer. Der er kun ét problem ved *Don Cartagena,* og det er, at ud af pladens 15 numre er der kun to, hvor Fat Joe er solo, hvilket er surt for ham, når dette egentlig skulle være en soloplade. Bortset fra det, må man sige, at Fat Joe lever op til sit ry med at lave gode hop hop-lp'er.

Michael C.U.P. Rasmussen

GGGGGG

Buffalo Tom
Smitten

(Beggars Banquet/MNW)

Bill Janowitz og hans elektriske Boston-trio Buffalo Tom har nu efterhånden opnået veteranstatus, da deres eksistens er godt inde i det tolvte år. En slags kunstnerisk overgangsalder, som kun få orkestre har held til succesfuldt at overleve. *Smitten* er trioens sjette pladeudspil, og der er ikke hændt de store revolutioner siden dens tre år gamle forgænger *Sleepy Eyed.* Som altid spiller Buffalo Tom guitarorienteret rock med Janowitz' store rustne og sjælfulde stemme i centrum. Den største fornyelse er, at den tidligere keyboardspiller i Belly, Tom Gordon, af gavn, hvis ikke af status, er blevet et fjerde medlem af Buffalo Tom. Gordons tilstedeværelse giver en fyldigere og mere massiv lyd, der blot forstærker indtrykket af Buffalo Tom som et særdeles konservativt rockorkester. På balladen *Wiser* får Buffalo Tom momentant skruet en anelse ned for deres noget storladne udtryk, men ellers buldrer orkestret løs i samme trættende pompøse rutine, der ikke levner Bill Janowitz og Bostondrengene mange chancer for succesfuldt at overleve deres eget kobberbryllup.

Peter Studstrup

GGGGGG

Placebo
Without You I'm Nothing

(Virgin/Hut)

Da den engelske trio Placebo i 1996 udgav debuten i eget navn, var det ikke så meget musikken, der blev fokuseret på, men derimod en lille spinkel person med mørkt farvet pagehår, dådyrøjne med lange vipper og munden med den skarp optrukne læbestift. Navnet er Brian Molko, og han er sanger, guitarist og sangskiver i ovennævnte, og med bandets andet udspil *Without You I'm Nothing* er teatersminken langt fra krakeleret, iscenesættelsen er perfekt, og Brian Molko fortsætter sin leg som den androgyne look-alike, hvor dekadencen og de biseksuelle tilnærmelser får lov til at herske som en læderbestøvlet dominans. Noget, som Molko på den tyste ballade *Ask For Answers* bekender sig til: "These bonds are shackle free/ wrapped in lust and lunacy", mens det pompøst stormfulde titelnummer tilkendegiver de personlige omkostninger ved denne udsvævende livsførelse: "I´m unclean a libertine/ and every time you vent your spleen/ I seem to lose the power of speech". Og sådan er der masser af små bizarre historier om kærligheden parret med underlivets glæder på Placebos andet udspil, hvor Molko på forførende vis får én til at tage med på en lytter. Gruppens bidrag til filmen *Velvet Goldmine* med T. Rexs *20th Century Boy* har i små doser sat sine spor musikalsk som på den glamriffende *Pure Morning* og *Scared Of Girls,* hvis skarpladte støj rammer som metalliske projektiler. Men det er i balladerne, at Placebo hersker; her er Molkos udsøgte vokal og de smukt opbyggede arrangementer enevældige i en verden, hvor intet er, som det ser ud til. En konklusion, Molko i afslutningsnummeret *Burger Queen* når frem til: "It takes him all day to get an erection/ things ain't what they seem/ makes no sense at all". Placebo leger på *Without You I´m Nothing* med begreberne, og måske er Molkos image heller ikke dét, som det ser ud til, når lyset slukkes, men indtil da skal bandet nok forføre mangt og mange.

Finn P. Madsen

GGGGGG

Robbie Williams
I've Been Expecting You

(EMI)

Historien om Robbie Williams var indtil fornylig ganske kedelig og forudsigelig. Drengen fik sparket fra Take That, fordi han ikke var pæn nok (hang til kvinder, sprut og stoffer). Han var godt forsidestof i den mere slibrige del af den engelske presse og stod til fald, da han skulle stå på egne ben med debutalbummet *Life Thru A Lens.*

Sådan gik det bare ikke helt. *Life Thru A Lens* viste sig at være et både ambitiøst og melodisk fængende album, der med al tydelighed viste, at her var en popkunsnter i svøb - en sanger, der for længst havde passeret Take That-stadiet.

På *I've Been Expecting You* er Robbie Villiams vokset og har renset ud i de svagheder, som hans debutalbum også bød på. Vigtigst er nok, at han har indset, at han er en popsnedker af den mere voluminøse type og ikke en skarpkantet rockkunster.

Det er derfor en stærk og musikalsk afklaret Robbie Williams, vi møder på opfølgeren, der allerede har hittet alvorligt med sangen *Millennium.* Inden længe vil han med garanti også hitte med den flotte *No Regrets,* hvor Neil Tennant fra Pet Shop Boys spiller en ikke ubetydelig birolle.

Set i bakspejlet var det næppe alene på grund af Williams' utilbørlige opførsel, at han måtte forlade Take That. Han har allerede bevist, at talentet var for stort til søde sange og blidt englekor.

Jan Opstrup Poulsen

GGGGGG

oasis

the masterplan

14 b-sider valgt delvis af Oasis og delvis af deres fans via Oasis' website www.oasisnet.com

Acquiesce • Underneath The Sky • Talk Tonight
Going Nowhere • Fade Away • The Swamp Song
I Am The Walrus (live) • Listen Up • Rockin' Chair
Half The World Away • It's Good To Be Free
Stay Young • Headshrinker • The Masterplan

Kr. 119,95 "Don't buy it!" (Noel Gallagher)

TP MUSIK MARKED

KØBENHAVN V: Gl. Kongevej 49, Tlf.: 33 24 03 35 • KØBENHAVN K: Østergade 32 (City Arkaden), Tlf.: 33 15 09 26 • KØBENHAVN K: Amagertorv 19, Tlf.: 33 11 88 22 • KØBENHAVN N: Åboulevard 56, Tlf.: 35 36 33 55 • FREDERIKSBERG: Roskildevej 33, Tlf.: 36 16 53 33 • AMAGER: Amager Centret, Tlf.: 32 95 66 77 • RØDOVRE: Rødovre Centrum, Tlf.: 36 72 60 35 • HØRSHOLM: Hørsholm Midtpunkt, Tlf.: 45 76 33 77 • RINGSTED: Søgade 1, Tlf.: 57 67 02 01 • NÆSTVED: Næstved Stor-Center, Tlf.: 55 72 01 44 • SLAGELSE: Vestsjællands-Centret, Tlf.: 58 50 40 61

STEREO STUDIO

ÅLBORG: Algade 28, Tlf.: 98 16 00 41 • ÅRHUS: Ryesgade 8, Tlf.: 86 18 30 35 • RANDERS: Houmeden 3, Tlf.: 86 41 63 66 • RANDERS: Storcentret, Tlf.: 86 44 70 18 • HERNING: Bredgade 44, Tlf.: 97 21 22 81 • KOLDING: Jernbanegade 20, Tlf.: 75 50 49 40 • ESBJERG: Kongensgade 25, Tlf.: 75 12 90 44 • HOLSTEBRO: Østergade 11, Tlf.: 97 40 34 33 • ODENSE: Vestergade 94, Tlf.: 66 11 72 20 • HORSENS: Søndergade 14, Tlf.: 75 60 18 80 • FREDERICIA: Jyllandsgade 31, Tlf.: 75 92 18 21 • VIBORG: Sct. Mathiasgade 45, Tlf.: 86 60 24 67 SVENDBORG: Svendborg Bycenter, Tlf.: 62 80 01 54 • Vejle: Nørregade 5, Tlf.: 75 72 26 48

Tyrese

Tyrese

(RCA/BMG)

Tyrese er med sine kun 19 år en af amerikansk soulmusiks mest talentfulde sangere i mange år. Han er hidtil herhjemme nok mest kendt som fotomodel i reklamer for Coca-Cola og Tommy Hilfinger, men at han skam også "kan gøre sig" som sanger, kommer til fulde på udtryk på hans debut-cd, som han meget originalt har valgt at kalde *Tyrese*. Cd'en indeholder i alt 12 sange, der spænder lige fra up-tempo-radiohittet *Nobody Else,* hvor Tyrese både kan opleves i rollen som sanger og rapper, til mere stille numre som det underfundige *Stay In Touch,* der er tilegnet hans moder, og hvor der synges direkte fra hjertet. Mere rap kan imidlertid høres på *Promises,* hvor den kvindelige rapper Sheleen har lagt vejen forbi studiet. Ellers byder Tyrese på soulfulde sager som *You Get Yours,* der indeholder samples fra Ashford & Simpson-klassikeren *Hit Corner,* den søde *Sweet Lady* med smukke baggrundskor og den dramatiske *Lately.* Tyrese har selv skrevet de fleste af sangene, hvorimod produktionen er lagt i hænderne på en række forholdsvis ukendte og unge folk fra musikerkollektiverne Red Zone Entertainment, Lionel Job Inc. og Ambush Music Group samt den mere erfarne Michael Powell, der er fast tilknyttet Anita Baker. Lyden på *Tyrese* er frisk, streetwise og pågående, ligesom Tyrese selv, der voksede op i Los Angeles hårde ghetto South Central, og som må betragtes som et af de bedre nye navne i år inden for moderne soul.

Henrik Bæk

GGGG(G)G

Whale

All Disco Dance Must End In Broken Bones

(Hut/Virgin)

Svenske Whale havde deres øjeblik af berømmelse, da deres *Hobo Humpin' Slobo Babe* gik hen og blev et verdenshit. Gruppens kendetegn dengang var anarki, liderlighed og humor. Her på gruppens andet udspil er den ufortrødne partypop imidlertid blevet udskiftet med en betydeligt neddœmpet internationalt lydende trip hop, der placerer gruppen et sted imellem Mono, Moloko og Massive Attack, men som samtidigt fratager orkestret den originalitet, der ellers var dets suverœnt bedste kort. I stedet stiller Whale sig nu tilfreds med at tilhøre en international mellemklasse af trip hop-kloner og serverer sange som *Puma Gym, Roadkill* og *Smoke* med en ironi og pastische, der gør både sangene og Whale svœre at tage alvorligt. Bedst er de nœsten eftertœnksomme skœve ballader *Go Where You're Feeling Free* og *Into The Strope,* hvor man kan høre, at Whale i virkeligheden er et rockorkester, der kunne have vœret "det nye Blondie". Forventningerne om punket anarki og vildskab indfries først i outro'en *2 Chord Song,* og da er det for sent at starte en fest, da gœsterne for lœngst er gået hjem. *All Disco Dance Must End In Broken Bones* er hverken let at danse til eller let at tage alvorligt.

Peter Studstrup

GGG(G)(G)G

The Boo Radleys

Kingsize

(Sony)

Der har altid været dækket stort op, når kvartetten The Boo Radleys har serveret deres musikalske anretninger, og ophavsmændene til deres indbydende tagselvbord i alskens stilarter har der aldrig været lagt skjult på. Om guitarist og sangskriver Martin Carr er blevet stopfodret med Beatles og Beach Boys som barn, vides ikke, for med bandets femte udspil *Kingsize,* som på de forrige, kunne mistanken nemt holde stik. Men gruppen er også mestre i forklædninger; arrangementerne og måden, sangene leveres på, forandrer sig fra gang til gang. På *C'mon Kids* fra 1996 blev der lagt et røgslør af infernalsk sugende støj oven på de florlette popmelodier. Denne gang er vi tilbage ved udgangspunktet fra deres største hit *Wake Up, Boo,* hvor de pureste popfraser gennemarbejdes i ofte så komplekse lag, at de ofte kan være svært at følge, som på *Blue Room In Arcway* og *Monument To A Dead Century.* Der er bestemt på de mere ligetil skårne og svimlende strofer, at The Boo Radleys har deres force; her viser Martin Carr sig som en himmelsk popsneker, der strør om sig med brænde, der har en bedre holdbarhed. Der er den tempofyldte, soulsvedende *The Old News Stand In Hamilton Square* med skinnende messing-besœtning og pulserende bas, mens *Eurostar og Adieu Clo Clo* er små sårbare perler med funklende melankoli. De inspirerende inputs får dog lidt for lang snor på *Comb Your Hair,* der lœner sig så meget op af Phil Spectors og The Ronettes' *Be My Baby,* at det bliver syndigt. The Boo Radleys har med *Kingsize* lagt endnu en alen til deres popunivers, men hvor ville det være dejligt, hvis de ind imellem klemte sig ned i en medium, i stedet for at bruge en musikalsk størrelse, der virker for kompleks i længden.

Finn P. Madsen

GGG(G)(G)G

The Cardigans
GRAN TURISIMO

NYT ALBUM PÅ GADEN NU!
INCL. "MY FAVOURITE GAME"

PlayStation ®

STOCKHOLM LABEL GROUP
a PolyGram company

PORTISHEAD

P
N Y C

LIVE CD 2-11-98
(FÅS OGSÅ SOM LTD. EDITION MED BOOKLET OG FILM
- TOPHEMMELIG OG MEGET BEGRÆNSET ANTAL!)

Cake
Prolonging The Magic
(PolyGram/Mercury)

At de forlænger magien er synd at sige. Sacramento-kvartetten Cakes tredje udspil *Prolonging The Magic* er nærmere en gentagelse af forgængeren. Det er måske heller ikke et dårligt udgangspunkt, for forgængeren *Fashion Nuggets* med de to radiohits *The Distance* og *I Will Survive* gav bandet et større gennembrud og solgte et par millioner. Her sammenkogte bandet en musikalsk blanding af salsa, funk og en luftig beat uden de store ben i, mens de vittige tekster om hverdagslivets skærmydsler med en god portion sarkasme var den eneste knast, der var at rive sig på. Ikke desto mindre lyder det til, at Cake på *Prolonging The Magic* håber at kunne gentage kunststykket. Igen er det den funky bas, økonomiske trommerytmer og sanger John McCreas døsige vokal, som præger lydbilledet på de indstuderede øvelokale numre, der sammen med gruppens varemærke, den truttende trompet, skulle give en sjov i gaden-party-sound. Men det vittige udebliver, og udspillet bærer præg af en joke, der bliver fortalt anden gang, hvor ensformigheden indefinder sig efter få numre. Eneste nye tiltag er at, Cake, med deres brug af pedal steel prøver at hale ind på livet af countryrocken, dog i den mere polerede form. Når *Prolonging The Magic* er fortæret, er det hverken smagen af kransekage eller champagne, som indfinder sig, snarere citronhalvmåne uden glasur.

Finn P. Madsen

GGGCCC

Henning Stærk
Let A Man Stand Up
(RCA/BMG)

Siden solo-debuten i 1981 har Henning Stærk fået udgivet ti lp/cd'er. Og nu kommer så nummer elleve. Åbenbart er det populært at lave "cover"-cd'er i Dannevang for tiden, og *Let A Man Stand Up* er ingen undtagelse. Hvis en cd med "cover"-numre skal have nogen berettigelse overhovedet, må det være et krav, at der er originalitet og nytænkning over de relevante fortolkninger. Her er der numre af for eksempel John Hiatt, John Prine og den i Danmark relativt ukendte Kevin Welch, og faktisk lykkes det Henning Stærk og hans meget velspillende hold at formidle de udvalgte kunstneres numre på kongenial vis. Et absolut scoop er en mindeværdig, langtidsholdbar og original fortolkning af The Beatles' udødelige hit *Please Please Me* fra 1962 - den er blevet til en meget smuk ballade af en sådan kvalitet, at den burde forelægges Sir Paul McCartney. Og så giver det ydermere plusser i bogen, at Henning Stærk har opdaget Ron Sexsmith, hvis klassiske *Secret Heart* det næsten lykkes Stærk at gøre til sin egen med personlig frasering, for eksempel i passagen "...just acting *tough*...". Henning Stærk har begået et høreværdigt bidrag til sin lange soloproduktion.

Peter Widmer

GGGCCC

Bryan Adams
On A Day Like Today
(PolyGram)

Den canadiske superstjerne Bryan Adams er konge i den rockverden, hvor guitaren stemmes til arketypiske riffs, traditionelle rocksange blandes med sentimentale ballader, og der næsten altid er et radiohit pr. udgivelse. Med den nye afdæmpede *On A Day Like Today* sikrer kong Bryan sig endnu længere regeringstid både på hitlister og til parcelhusfester, hvor luftguitaren svinges i det evige forsøg på at fortabe sig i teenagetiden, som den sympatiske canadier altid har givet liv gennem sine enkle sange. Bryan Adams er ikke en fornyer. Han kan sit sanghåndværk, og med næsten søvngænger-agtig sikkehed skriver han klare og lettilgængelige numre som single-balladen *On A Day Like Today*, den lokkende *C'mon C'mon C'mon*, og den rockende hyldest til livet *I Don't Wanna Live Forever*. Det eneste nye på *On A Day Like Today* er, at Bryan Adams ikke, som før, rocker anstrengt og skingert i skrigende teeangehymner - det hele lyder mere modent og almindeligt.

Lars Nielsen

GGGCCC

Chris Isaak
Speak Of The Devil
(Warner)

Rockens blødende hjerte i form af amerikanske Chris Isaak har udgivet sit hidtil bedste album. Denne James Dean-kloning med melankolske øjne og 50'er frisure viser på *Speak Of The Devil*, at smukke og tragiske kærlighedshistorier stadig er det ultimative brændstof i rockmusik. På 14 stærke sange favner Chris Isaak de store følelser tæt og skriver sig ind til den længsel, som opstår foran telefonen, der aldrig ringer. Han undgår behændigt lægeromanens klistrede plots og forudsigelige personer ved at spænde den klassiske popsang ud over sine egne historier. Med sin sang, der blander Elvis og Roy Orbison uden at plagiere de to mestre, skildrer Chris Isaak en regnfuld, blå verden, hvor håbløsheden beskrives som et sted, man har lyst til at besøge. *Speak Of The Devil* er perfekt til den time på dagen, hvor verden har forladt én, og hvor man synker ned i selvmedlidenhedens bløde mørke.

Lars Nielsen

GGGCCC

www.gaffa.dk

find disse anmeldelser på nettet

Solo: 4 Bruthas & A Bass • Mansun: Six • Nada Surf: The Proximity Effect Monster Shack Crew: Monster Shack • Omar & The Howlers: Swing Land John Lee Hooker: The Best Of Friends '89 - '98 • Afghan Whigs: 1965

Kontant tale med MobilTid

YOUNG & RUBICAM

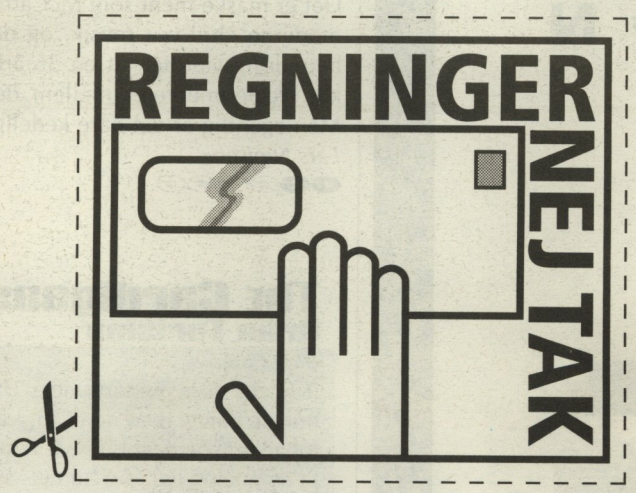

MobilTid.
Kontant tale.

Et liv uden regninger? Ja, tak... eller hvad?

Nu kan du tale mobilt og aldrig få en eneste regning. Ganske enkelt fordi du betaler forud. Du køber bare et kort med MobilTid, og taler så i den tid, du har betalt for.

Det kontante liv begynder med et StartSæt, hvor du både får mobiltelefon, dit eget telefonnummer og 100 kroners MobilTid fra kr. 499,-. Og har du allerede en mobiltelefon, der bare skal op af skuffen igen, koster det kun kr. 299,- at få dit eget telefonnummer og 100 kroners MobilTid. Du får ingen regning. Du binder dig ikke til noget. Du skal ikke stå til regnskab for nogen. Og du supplerer bare med ny MobilTid, når du har lyst. Så nemt er det. Er det kontant tale eller hvad?

Vil du vide, hvem der forhandler MobilTid i nærheden af dig, skal du bare ringe på telefonnr. **38 38 33 80**.

TELE DANMARK MOBIL

Josh Rouse
Dressed Up Like Nebraska

(Slow River/MNW)

Titlen på den 25-årige Josh Rouses debut *Dressed Up Like Nebraska* kunne antyde, at vi her har med en bondetamp ude fra det store bøhland at gøre. Ja bare det, at albummet blev valgt til månedens countryplade i månedsmagasinet Mojo, gør, at der nemt kunne stå kolort op til sokkeholderne. Trods disse landlige odds er her ikke meget country at komme efter, kun den smule roots-rock, som Rouse så elegant sammensmelter med et britisk gen, der ind imellem har adresse til Morrissey og Lloyd Cole. Den i Nebraska fødte og nu i Nashville, Tennessee bosatte sangskriver er indtil videre et ubeskrevet blad, men ét er sikkert, vi har at gøre med et talent, der forstår at forvalte sine sange med personlighed og et udtryk, som gør *Dressed Up Like Nebraska* til en lille perle. De fleste numre er lavmælte og melankolske med en inderlig varme, hvor opbrud, brudte løfter og længsler præger de personlige tekster, for Rouse har gennem de sidste par år boet i ikke mindre end ni forskellige stater. *Invisible* vugger blidt derudad med flettende guitar-vignetter, mens den sfæriske *Flair* benytter sig af højtbåren rumklangseffekt på den seksstrengede og rytmisk jazzbund; her har American Music Club ikke levet forgæves. Højdepunktet er den inderlige ballade med en urovækkende cello, *The White Trash Period Of My Life*, hvor Rouse synger med følelserne helt ude på trøjen og en stemme, der kan knække når som helst. *Dressed Up Like Nebraska* er et troværdigt udspil fra en amerikansk rejsende, der lader følelserne tale på en yderst indtrængende måde, uden at drukne i salte tårer.

Finn P. Madsen

GGGGCC

Kenny Lattimore
From The Soul Of Man

(Colombia/Sony)

Der var engang, hvor sangere som Marvin Gaye, Lionel Richie, Luther Vandross, Donny Hathaway og The Winans stod som skoleeksempler på leverandører til den klassiske soul med hovedvægten lagt på vokalen fremfor selve produktionen. I sen-90'erne er det nærmere omvendt, hvorfor det er dejligt overraskende at lytte til amerikanske Kenny Lattimore, der på cd'en *From The Soul Of Man* vender tilbage til rødderne med en omgang ol' skool R&B, som man næsten havde glemt hvordan lød. Kennys vibrerende soulfulde stemme fylder godt på cd'ens i alt 14 numre inklusive bonustracket *Love Will Find A Way,* som er at finde på soundtracket til den kommende Disney-film *Lion King II: Simba's Pride.* Det gennemgående tema på *From The Soul Of Man* er den eviggyldige kærlighed – her rettet mod et mere modent publikum, hvor sange om skilsmisser, lykkelig, ulykkelig og ugengældt kærlighed leveres med en sjælden følelsesmæssig indlevelse, som kendetegnede de ovenfor nævnte sangere. Cd'en er specielt egnet til de mere stille og eftertænksomme stunder og ikke til dansegulvet, måske lige bortset fra de uundgåelige og obligatoriske "sjælere", som de fleste fester normalt slutter af med. For eksempel kunne dansen foregå til de smukke ballader *I'll Love You More Than You'll Ever Know,* den dybtsindige *Heaven And Earth* samt George Harrisons bluesede Beatles-nummer *While My Guitar Gently Weeps.* Kenny Lattimore graver dybt i sin indre soulmand på *From The Soul Of Man* og leverer et helstøbt album uden de store overraskelser.

Henrik Bæk

GGGCCC

Lisa Ekdahl med Peter Nordahl Trio
Back To Earth

(BMG)

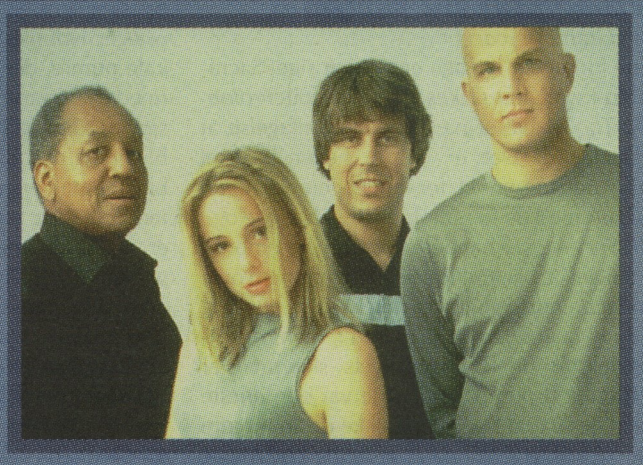

Skovfeen fra Sverige, Lisa Ekdahl, har i løbet af de seneste år indtaget danskerne med sin moderne swingende, jazzede visesang. Hendes lillepigestemme emmer af sensualitet, og det spinkle smukke ydre dækker over en kvinde, der fuldt ud behersker sine kunstneriske virkemidler. Med overbevisende fornemmelse for kreativ og nyskabende indgang til den svenske visetradition har Lisa Ekdahl på udgivelse efter udgivelse perfektioneret og udvidet sit udtryk. På den nye *Back To Earth* tager hun endnu en afstikker til den rene jazz. Hun indspillede for et par år siden albummet *When Did You Leave Heaven.* Endnu en gang bakket op af den fremragende, afbalancerede og smagfuldt spillende Peter Nordahl Trio synger Lisa Ekdahl sig spinkelt og tilbageholdt gennem 13 jazz-standards, hvoraf *It Had To Be You, What Is This Thing Called Love* og *Tea For Two* er nogle af de mest kendte. Arrangementer balancerer elegant mellem det stilfuldt ærbødige og det overraskende, og Lisa Ekdahl gør sig umage for at tilføre numrene sin egen tryllestøvsstemning, men det lykkes ikke. Hendes spinkle stemme trænger ikke gennem den røgfyldte jazz; den formår ikke at spille op til eller udfordre de til tider klassiske sange, og derfor sidder man og savner et erfarent stemmebånd. Det er åbenbart på mode for rock- og popsangere at prøve kræfter med jazzen, som Sos Fenger blandt andet har gjort. Den mode burde Lisa Ekdahl holde sig fra.

Lars Nielsen

GGGCCC

The Fireman
Rushes

(Hydra)

I 1993 udkom The Fireman med debuten *Strawberries Oceans Ships Forest.* Bag navnet gemte sig verdens rigeste musiker, Paul McCartney, som åbenbart følte trang til at lave eksperimenterende lydcollager og udgive dem.

Nu har han sammen med produceren Youth gentaget sig selv på *Rushes.* Otte numre med navne som *Watercoulor Guitars, Fluid* og *Appletree Cinnabar Amber.* Numre, der lyder som en uinspireret blanding af Mike Oldfield, Jean-Michel Jarre og indisk musik. Ingen melodiske forløb eller interessante opbygninger af arrangementer.

Det er måske ment som McCartneys bud på moderne chill out musik, og det er måske beundringsværdigt, at en 56-årig popmusiker eksperimenterer mellem de sikre hits. Men egentlig er det bare kedeligt.

Lars Nielsen

GGCCCC

Kyle Eastwood
From There To Here

(Sony/Colombia)

Gun-slinger Clint Eastwood kan andet end at ryste med pistolen, han har også en søn, Kyle, der spiller kontrabas. Og sønnike har fået lov til udgive en debut-cd, som Joni Mitchells husbond, Larry Klein, har produceret. Joni selv og en anden sangerinde, Diana King, synger på cd'ens to mest udadvendte skæringer, *Trouble Man* og *Why Can't We Live Together.* Men ellers er det instrumentaljazz, *From Here To There* starter og ender med. Jazz for stort orkester, der bringer stærke mindelser om samarbejdet mellem arrangør Gil Evans og trompetist Miles Davis i 50'erne. Overvejende standardnumre udsat for sprøde blæserarrangementer, udvidede akkorder og glitrende soli. Ikke farlig og ondt, men alligevel jazz. Kyle selv spiller en udmærket opretstående uden at være prangende, bedst i *Da Da Ba Ba Nu Nu.* Der er ikke meget af faderens indestængte vrede i numrene, til gengæld er cd'en ikke pop. Prisværdigt, men ikke nok til at gå over i historien som for eksempel vendingen "Go ahead punk, make my day".

Morten Buschmann

GGGCCC

The Cardigans
Gran Turismo

(PolyGram)

Sveriges store eksportsucces The Cardigans har på ganske få år inspireret et utal af internationale navne med deres fritsvævende og rustikke popsange. De har gjort produceren Tore Johansson og det primitive Tambourine-studie i Malmø verdensberømt. The Cardigans ramte en analog lyd, der hurtigt viste sig at være en musikalsk og kommerciel guldåre.

Derfor kan det umiddelbart virke lidt bagvendt, at The Cardigans på deres fjerde album vender sig mod en mere moderne og gængs poplyd på *Gran Turismo,* der bestemt lægger sig i slipstrømmen af navne som Garbage og Massive Attack med sin perfektionerede poplyd. Produceren hedder stadig Tore Johansson, men musikken går efter flere lag og udtrykstormer end tidligere hørt. Derfor slipper dette svenske vidunderband også godt fra konfrontationen med tidens skarpt stilistiske poplyd.

Gran Turismo svæver dog ufortrødendt rundt i et lyserødt pophimmerige, som det har været The Cardigans lette lod i den musikalske tilværelse. De vil med garanti hitte med den formfuldendte og ganske forudsigelige *My Favourite Game,* der er en ægte ørebasker. Har man bare en anelse tålmodighed, kan det stærkt anbefales at gå videre på opdagelse i resten af albummet, som gemmer på en stribe forunderlige musikalske oplevelser, der tør træde ved siden af tidens trommeloopede lyd. Her vil du tilmed møde en drilsk og meget sensuel Nina Persson, der for alvor folder sine sangtalenter ud, selvom The Cardigans på *Gran Turismo* har mistet deres musikalske uskyld.

Jan Opstrup Poulsen

GGGGCC

Son Volt
Wide Swing Tremolo

(Warner)

Helt derude, hvor prærieulven enevældigt regerer, hvor den sidste highway for længst er endt som blind vej, og kaktussen er den eneste kontrast i et goldt landskab, træder Illinoiskvartetten Son Volt deres musikalske boots. På trods af, at bandet på deres tredje udspil *Wide Swing Tremolo* så at sige har lagt pedal steel'en fra sig, befinder de sig stadig det sted, hvor rockens Stetson kaster sin brede skygge. Egentlig var sanger, guitarist og sangskiver Jay Farrar selv med til give country-rocken en fornyet renæssance i starten af halvfemserne med de nu opløste Uncle Tupelo, en stilart, som gennem de sidste par år har gået under etiketten alternative country. Held i uheld, da båndende mellem Uncle Tupelos to ledende sangskrivere Jay Farrar og Jeff Tweedy bristede, for ud af det kom to af de mest markante bands inden for genren, Wilco og Son Volt. Åbneren *Straightface* slår fra start af støvet piskende i ansigtet, med forvrænget vokal og infernalsk harmonika, hvorefter *Driving The View* med tostemmig vokal og *Strand*'s smukke guitarlinjer åbenbaret med tremoloeffekt holder sig tæt inde på livet af The Byrds. Jay Farrar lyder stadig, som om han har mudder på stemmebåndet med sin grødede og sørgmodige vokal, der er som skræddersyet til bandets sound. Den underligt fordrejede *Dead Man's Clothes* kører tummelumsk rundt om sig selv som en karrusel ude af kurs, mens den smukke Gram Parsons-påvirkede *Blind Hopes*' brug af twang-guitar sætter af ud mod en enlig horisont. Son Volt har med *Wide Swing Tremolo* vist, at de nemt kan vriste sig fri af forbillederne med en lyd og personlig sangskrivning, der til hver en tid er mere ægte end den polerede country, som præger hitlisterne i Guds eget land, anført af flødebolle-parodien Garth Brooks.

Finn P. Madsen

GGGGCC

UB 40
Labour Of Love III

(Virgin)

Siden sin debut i 1980 har den engelske reggaegruppe UB 40 været at regne som en af verdens populæreste grupper inden for den mere bløde og poppede reggae og må med et samlet salg på over 30 millioner albums tillige anses som en af de bedst sælgende engelske reggaegrupper. Sidste år mistede gruppen imidlertid en del fodfæste med cd'en *Guns In The Ghetto,* som måtte betegnes som et decideret fejlskud, og som delvist var indspillet i gruppens nye studie på Jamaica. Men på *Labour Of Love III* er gruppen vendt stærkt tilbage med dét, som de faktisk er bedst til, nemlig at indspille deres egne fortolkninger af tidligere tiders store radiohits. Tidligere har gruppen høstet store succeser med Elvis Presleys *Can't Help Falling In Love* og Sonny & Chers *I've Got You Babe,* men på *Labour Of Love-serien* (hvor UB 40 tidligere har udgivet I og II) har det været ældre jamaicanske reggaehits, som gruppen har taget sig kærligt af. På III er der blandt andet et herligt genhør med flere afdøde reggaesangeres mesterstykker, heriblandt Bob Marleys *Soul Rebel,* Peter Toshs *Legalize It,* Slim Smiths *Never Let Go* og Ken Boothes *The Train Is Coming,* der alle leveres med den umiskendelige bløde reggaesound, der har karakteriseret UB 40 i snart 20 år. Envidere er der fundet plads til lækre perler som Johnny Osbournes *Come Back Darling* og Holness' *Blood And Fire,* hvoraf sidstnævnte synges af gruppens percussionist Norman Hassan. Hvorfor man på trods af gruppens nye studie på Jamaica alligevel har valgt at indspille *Labour Of Love III* i det normale studie i Birmingham, skal henstå ubesvaret, men måske er det netop hér, at gruppen swinger bedst på de jamaicanske rytmer.

Henrik Bæk

GGGGCC

Sanne Salomonsen
With Chris Minh Doky Quartet
In A New York Minute

(Virgin)

Takket være de to Doky-brødre har pop-jazz efterhånden slået godt og grundigt an i Danmark. Nu falder vi ikke på røven over, at Sanne Salomonsen tager sig et par sessions med Brecker Brothers, Robben Ford og David Sanborn i New York. Er man musikalske venner med de to musikbegavede brødre, tropper de amerikanske pop-jazz-ikoner gerne op til en uformel session, der ikke sjældent havner på en cd.

På *In A New York Minute* begiver vores allesammens Sanne Salomonsen sig ud i en række nydelige popjazz-standards, hvor ikonerne bakker hende fortræffeligt op i et flot samspil med Chris Minh Doky Quartet. Det er virkelig velsmurt underlægning til en række kendte klassikere, der tæller sange som Don Henleys *New York Minute, Sometimes It Snows In April* af Prince, Jimi Hendrix er repræsenteret med *Little Wing,* og Sades *Smooth Operator* lukker og slukker for et gennemgående fejlfrit og søvndyssende album.

På *In A New York Minute* bliver vi atter mindet om, at Sanne Salomonsen er en af vores mest begavede og karakterfulde sangerinder. Vi bliver også mindet om, at det engelske aldrig rigtigt har ligget korrekt i hendes mund, og at lige så så fortryllende, som hun kan fortolke danske popklassikere, lige så ligegyldige kan hun få nogle af pophistoriens enere til at lyde.

Jan Opstrup Poulsen

GGGGCC

Musik-Udslip

Nedenstående cd'er kan du i november måned høre på udvalgte caféer i København, Århus, Odense og Aalborg. Bagefter kan du købe dem i din lokale cd-butik.

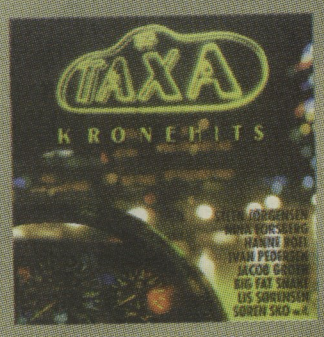

Taxa
Kronehits
- Sundance Records

Musikken fra TV-serien TAXA på DR 1. En fornem compilering af nyindspillede klassikere, blandt andre Rolling Stones, Bob Dylan og Elvis Presley, fortolket af Steen Jørgensen, Ivan Pedersen, Marie Carmen Koppel med flere, samt nyere danske hits fra blandt andre Hanne Boel, Søren Sko, Nina Forsberg, Lis Sørensen og Big Fat Snake. *Kronehits* er desuden krydret med sjove dialoger fra serien, og som bonustrack et remix af Taxa-theme.

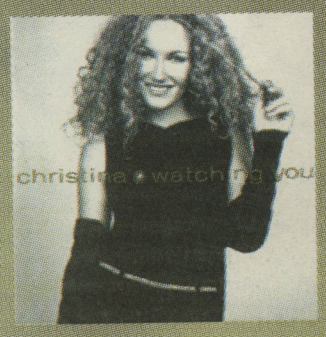

Christina
Watching You
- Universal

Efterårets brag af et popalbum. *Watching You* er et gennemført dansk album med et internationalt snit. Den tidligere sangerinde i YouKnowWho har været i studiet med blandt andre Kasper Winding, Supa'Fly-as og Cutfather & Joe. Det er der kommet 13 supersange ud af. Singlerne *Just No Other Way* og *I Wanna Be Your Lover* er i monster-rotation på de danske radiostationer!

The Cardigans
Gran Turismo
- PolyGram

Det nye album fra svenske The Cardigans er afgjort et af efterårets bedste albums. Både albummets titel og den første single kan ikke frasige sig at have hentet inspration hos Sony og deres Playstation. Har du set videoen...? Hardcore i A-klassen. Et masterpiece så at sige, der fuldt ud lever op til standarden på albummet. Skal du have en god, gedigen, egenrådig cd, så køb det nye album fra The Cardigans - du vil ALDRIG fortryde det.

Bryan Adams
On A Day Like Today
- PolyGram

Det nye album med Bryan Adams bekræfter bare, at han er blandt de bedste sangskrivere på denne jord. En lind strøm af kanonfede sange. Du kender radiohittet *On A Day Like Today*. Også en duet med Sporty Spice har sneget sig ind på denne cd, der er produceret af Bob Rock, der før har haft fingrene i blandt andre Metallica. Tøv ikke et splitsekund - dette er en skudsikker investering.

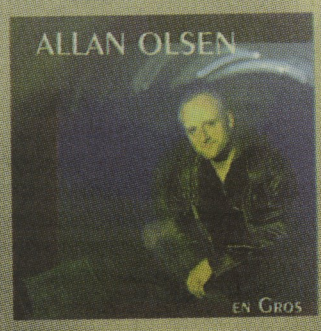

Allan Olsen
En Gros
- CMC

En Gros er 144 minutter med 29 af Allan Olsens bedste værker. Heriblandt *Vi Lå Jo I Herning, Gajo, Under Rimelige Grænser* og *Selskabsmadonna*. Cd'en indeholder også to nye numre, flere genindspilninger samt hidtil ukendte versioner af *Op Til Alaska, Turki Tonki* med flere. *En Gros* er en guldgrube for såvel gamle som nye Olsennydere.

The Savage Rose
Tameless
- Mega Records

Opfølgeren til gigantsuccesen *Black Angel* er nu på gaden. 10 overbevisende sange, som fuldt ud lever op til forventningerne. Savage Rose er tilbage i storform!!!!.

Musikudslip distribueres i samarbejde med de danske pladeselskaber.

MUSIKMAGASINET GAFFA

Jackets by
ORIGINAL
Levi's
STORE
FALL 1998
ESBJERG Kongensgade 100. KØBENHAVN Strøget, Frederiksberggade 26,
Østergade 61. NÆSTVED Ringstedgade 8. ODENSE Kongensgade 1. VEJLE
Nørregade 22. ÅLBORG Nørregade 8. ÅRHUS Strøget, Søndergade 24.
www.levi.com
WEAR ELSE ?

HWWWOR FINDER DU SKIFERIEN, DER PASSER DIG BEDST?

2000 HOTELLER

Uanset ønsker, økonomi og destination kan du med garanti finde et hotel, der passer dig. Flere hoteller kan bookes on-line.

GODE TIPS

Her kan du finde gode råd fra andre, der allerede har været på skiferie. Eller hvis du selv har nogle tips, kan du lægge dem ud, så andre kan få nytte af dem.

UGENS REJSEMÅL

Hver uge vil du kunne læse om et udvalgt rejsemål. Vi skriver om både kendte og mindre kendte steder.

VERDENS MEST UDBYGGEDE PISTEKORT

Check pisterne, før du ankommer. Tag en tur på de detaljerede pistekort og kom hele vejen rundt om bjergene - så er der ikke noget, der kommer bag på dig.

DET HELT STORE UDSTYR

Hvilket udstyr skal du have med på ski-turen? Få råd og vejledning og se alt det nyeste grej.

EUROPAS BEDSTE FLYOVERSIGT

Find det hurtigste og billigste fly til den ønskede destination og book billetten on-line. Det er den eneste danske site, hvor det kan lade sig gøre.

INTERAKTIV SKISKOLE

Smugtræn inden skiferien med videoklips fra forskellige skiskoler. Her kan du også se, hvilket trin du bør tilmelde dig.

WWW.SKIOGSNE.DK ❄ **KOLDE FACTS OM SKIFERIEN**

Ekstra Bladet

BÅNDSALAT

Ved Nils Harbo

Frogs On The Run

Info: 35 35 65 16

Velkommen til en god gang efterårssalat. Efteråret er jo tiden, hvor man har samlet forråd til vinteren og hvor der er tid til hjemlige sysler som piberygning, boglæsning eller SM-sex foran pejsen. Vi skal denne gang se lidt på, hvad der er på lageret. De fleste bands i denne måned har tidligere været igennem min urimelige vridemaskine, og vi skal denne gang konstatere, om de har gidet lytte til mine råd. De har nemlig været så uforsigtige at komme igen med nye bånd og cd'er.

Jeg skrev første gang om Frogs On The Run i april '98. Her havde de kun et ildelydende hjemmeoptaget demobånd fra et fugtigt kælderlokale. Jeg opfordrede dem derfor til at sende en demo ind om et års tid. Nu er der ikke gået et helt år, men den københavnske trio har alligevel sendt et nyt bånd, der optaget i DR's Studie 3. Det er lækkert at høre materialet med en noget bedre lyd. Frogs On The Run har stadig en beskidt undergrundssound, der kombinerer atmosfærisk støjrock med iørefaldende melodier. Frogs lægger sig dermed op ad andre danske bands som Psyched Up Janis og Diva. Som disse er Frogs også et stærkt og talentfuldt band. Trioen mangler dog stadig lidt rutine og har ikke endnu helt hold på håndtering af instrumenter og leadvokaler. Det kan godt stå i vejen for en pladekontrakt, men håndterer Frogs situationen rigtigt, har vi måske inden længe et nyt stærkt band, der vil tælle kraftigt på den danske rockscene.

Whirl

Info: 86 32 54 00

Whirl har tidligere fået en hårdhændet behandling i disse spalter. Det esbjergensiske band har nu en ny promo-cd med fire numre klar. Bandet består af fire fyre, der spiller tung rock med inspiration fra grunge. Der er format over guitarhooks, og den vekslende dynamik fungerer ekstemt godt. Lyden er international, og som de gode musikere, Whirl er, har de flot styr på udtryk og instrumenter. Der er også sket et betydeligt løft i materialet, siden jeg sidst hørte fra dem. Whirl gør sig dog nok bedst på en livescene, hvor der bliver givet rigeligt plads til headbanging - og måske også stagediving (hvis denne aktivitet efterhånden ikke er blevet afløst af Internet-surfing). Der er ikke noget decideret radiohit blandt de fire numre, men alligevel er cd'en et positivt bekendtskab.

Jerkstore

Info: 98 14 98 87

Engang fandtes der et ålborgensisk band ved navn Delhi Download. Dette band fik et par gange rosende omtale i et meget kendt århusiansk musikmagasin. Senere fik bandet lyst til at ændre navn og lyst til at indspille sit debutalbum med en kendt metalproducer. Da bandet samtidig fik lyst til at ændre stilen fra forholdsvis fredsommelig metal til endnu mere hårdtslående hardcore, kunne det selvfølgelig kun gå galt. Delhi Download endte med at udlade en frygtelig omgang hedonistisk larm under navnet Jerkstore. Hvis primalskrig og jordskælv kunne udtrykkes i musik, ville Jerkstore være de rette til at gøre dette. Der er simpelthen så meget power i de fire musikere, at en fornuftig beskrivelse er umulig. At bruge ordet nosser om bandets musik ville virke med lige så stor effekt som et rulle tape på Titanics skrog. Bandet skriver på cd'en, at de ikke kan forstå, hvorfor man skal bruge 12 toner, når 3 larmer lige så meget. Det må være forklaringen på, hvorfor bandets musik lyder så stor. Når Jerkstore får færdigindspillet debutalbummet, der, om alt går vel, skal produceres af en vis Jakob Hansen, er der kun ét man kan gøre som sagesløs musikforbruger. Det er at samle alle sine kræfter og forberede sig på et massivt angreb. Jeg vil tro, at headbanging og langt hår ville være det bedste forsvar i mødet med Jerkstore.

Covers

Info: (telefonnummer ikke vedlagt)

Covers slæber rundt på en fortid som coverband (deraf det lidt kiksede navn). De fem musikere fra Århus, Randers og Horsens optræder nemlig normalt med numre af Bon Jovi, Gasolin og Guns N'Roses, men har på denne demo-cd indspillet tre af deres egne numre. Numrene er ret sentimentalt anlagt, og klichéerne står i kø i teksterne, men hvis jeg var en 16-årig sommerpige, ville jeg sandsynligvis blive totalt forelsket i sådanne fem følsomme fyre, der spiller denne dejlige musik, udsat for akustiske guitarer, blide rytmer og lækker vokal. Med andre ord, bandet er ikke uden talent. Heller ikke, når det gælder sangskrivning, kompositionerne er nemlig ret professionelt anlagt. Et navneskift og en hård øvelejr for musikerne er dog nødvendig, ligesom en kraftig justering af teksterne er påkrævet. Og dog, man har jo tidligere set et band som Michael Learns To Rock slippe afsted med at sælge banaliteter i stakkevis. Så det kunne måske også lykkes for Covers. Trods disse hånlige ord ønsker jeg jer alligevel held og lykke. Jeg synes, I har et rigtig godt greb om både guitarer og kvinder. I har et eller andet, der kan gøre, at I kan blive rigtig store.

Influenza

Info: 97 31 24 27

Her kommer et nyt spændende band fra Vestjylland - med fart på. De fire gutter fra Tarm gik i studiet og indspillede otte numre på tre dage. Det er mange numre på en gang, og cd'en er derfor på ingen måde særlig perfekt. Alligevel får man et klart her-og-nu-statement fra en ny dansk gruppe med talent og potentiale. Bandets stil er svær at beskrive. Vi befinder os i rockmusikkens randområder, hvor efterladte grungeriffs blander sig med opsamlede soniske eksperimenter og en meget udtryksfuld vokal. Bandets forsanger er simpelthen et hit for Influenza. Han hedder Per, er helt ny i bandet og mestrer både falsetsang og vrængende Cobain-vokal. Jeg vil råde Danmarks indbyggere til ikke at lade sig vaccinere mod Influenza denne vinter. De kunne risikere at gå glip af en meget spændende oplevelse.

Sonny

Info: 21 45 41 01

Sonny Hansen er en entusiastisk guitarist og songwriter fra Odense. I Flensborg har han indspillet fem numre og i Valby sidder en båndsalatredaktør og lytter til resultatet. Ikke særlig entusiastisk desværre. Sonny arbejder med musik uden trommer, nøgne sange i mol, udført af Sonny med akustisk guitar og ambientagtige synthflader. Kompositionerne er holdt i gammeldags hyggelig 70'er-stemning som de ballader, man kender fra Scorpions og andre heavygrupper. Flere af sangene er lige sørgelige nok, og da der tilsyneladende ikke er noget Neil Young, Eels eller Leonard Cohen i Sonnys sangunivers, får flere af numrene desværre svært ved at virke rigtig vedkommende.

TØR DU...

også være med i Båndsalat, så send bånd eller cd med maksimum tre numre, pressemateriale og fotos med videre til bånd-salatredaktør Nils Harbo. Billedmaterialet må gerne være på diskette (format TIF, EPS eller JPEG. Størrelse: cirka 1.000 pixel på den bredeste led). Vigtigt: Mærk alt materiale med tydeligt navn og telefonnummer. Ønsker du dit materiale retur, hvis det ikke er blevet omtalt, så vedlæg frankeret svarkuvert. Send dit bånd til: Musikmagasinet GAFFA, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C. Mærk kuverten "Båndsalat".

B-stick

Til seriøse danske trommeslagere.
Den mest chokkede stik.
Du får:

-Top kvalitet hickory og maple
-Ægte bivoks, giver det bedste greb
-Garanteret lige stikker
-Vægtparrede stikker
-Lydparrede stikker
-Ægte dansk håndarbejde

Pris kun kr. 75,-

Besøg vores hjemmeside
www.b-stick.com
og deltag i månedens lodtrækning om 10 sæt
1. sorterings trommestikker.
For mere information-
ring

48 48 50 52
B-Stick Danmark

HAR DU PROFESSIONELLE AMBITIONER?

tag på
Den Europæiske
Teaterhøjskole Rødkilde
på Møn

KURSUSOPHOLD • 20 uger fra d. 17.1.99 • 4 uger fra d. 14.2.99 • 10 uger fra d. 28.3.99

Skuespiltræning
- to arbejdsmetoder:
• Fysisk/visuel med bl.a. scenografiske effekter
• Tekstbaseret med bl.a. method acting

Filmmanuskriptskrivning:
• 4 intensive uger
• Fra pitch til manus
• Plot til point of no return

Billedkunst/Scenografi:
• 4 intensive uger
• Nærvær, ærlighed i det personlige udtryk, kunst og samfund

+ 17 øvrige teater & kulturtilbud

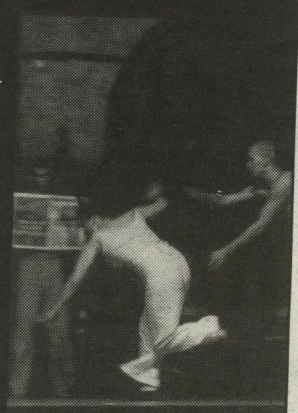

DEN EUROPÆISKE TEATERHØJSKOLE RØDKILDE
RØDKILDEVEJ 42 • 4780 STEGE • 55 81 45 20

KONCERTKALENDER

ONSDAG 28

KØBENHAVN
21:00 Birk, Kul Kafeen
21:00 Dr. Jekyll Chemical Showband, Stengade 30
23:30 Little Guitar, Drop Inn
21:00 Claus Bøhlings Elektrum, Mojo
20:30 Lina Nyberg/ John Taylor Project, Copenhagen Jazzhouse
20:00 Blondie, Vega

ODENSE
20:00 Psyched Up Janis, Rytmeposten

VEJLE
20.00 Per Goldschmidt/ Carsten Dahl Kvartet, Paraplyen

TORSDAG 29

KØBENHAVN
20.00 Blues Jam V/ Dan Klarskov, Mojo
20.00 Jaja, Nørrebrohallen
21.00 Loose, Rust
21.00 Michael Falch & Nye Rejsende, Pumpehuset
21.00 Mike T, Sørens Værtshus
21.00 MU330/ Groovie Ghoulies, Loppen
21.00 Paul Banks Trio, Rock Ama'r
21.00 Radioens Big Band feat. Ricky Ford, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Ruins/ Ron Anderson/ Guapo, Stengade 30
21.00 Stan Gets In Your Eyes, Blågårds Apotek
21.30 Daily Planet, Lades Kælder
21.30 Strange Party Orchestra, Studenterhuset
22.00 Cocoa Brovas, Vega
22.00 Marshfield Crossing, Hard Rock Cafe
23.00 Puddu Varano, Park Cafe
23.30 Instant Coma, Drop Inn

ÅRHUS
21.00 Doctor Structure, Musikcaféen
21.00 Lee Ritenour, Train
21.00 Martin Preisler, Flintstone Pub
21.30 Docture Structure, Musikcaféen

AALBORG
21.00 World Music All Stars, Trekanten
21.30 Gry feat. FM Einheit, 1000fryd

ODENSE
21.00 Claus Bøhling's Elektrum, Rytmeposten
23.00 Dirk & Friends, Cafe Oscar

CHARLOTTENLUND
21.00 Be Bop, Skovridderkroen

SØNDERBORG
21.00 Hennig Stærk, Sønderborghus

FREDAG 30

KØBENHAVN
20.00 Knock Out Greg/ Blue Weather, Mojo
20.00 Lee Ritenour, Vega
21.00 Gigandhi, Stengade 30
21.00 Ibens, Pumpehuset
21.00 Indbildnings Orkestret, Blågårds Apotek
21.00 K'Choice, Loppen
21.00 Kim & Niels, Sørens Værtshus
21.00 Paul Banks, Bartof Cafe
21.00 Sky High, Rock Ama'r
21.30 Bendix Band, Cafe Svejk
21.30 Radioens Big Band feat. Ricky Ford, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Stinky Fingers, Lades Kælder
23.00 Funksoul, Barcelona
23.00 Nadasurf, Loppen
23.45 Actung Baby, Tex
24.00 Baba And Electri Swing, Drop Inn
24.00 Pap's Got A Brand New Bag, Park Cafe

ÅRHUS
21.00 Kent Thomsen & Rich Ones, Fatter Eskil
21.00 Morten Remar, Train
21.00 Prodocal Sons, Flintstone Pub
21.00 Shirtsville, Musikcaféen

AALBORG
21.00 Olesen-Olesen, Skråen

ODENSE
21.00 Anne Dorte Michelsen, Magasinet
21.00 World Music All Stars, Internationalt Hus
22.00 Eric Bibb/ Merzy, Rytmeposten
23.00 Dirck & Friends, Cafe Oscar

FREDERICIA
21.00 Lovebites, Det Bruunske Pakhus

GREVE
20.00 Ester Brohus, Portalen

HADERSLEV
21.30 Saturnus, Aktivitetshuset

HERLEV
21.00 Strange Party Orchestra, Gammelgaard

KOLDING
21.00 Silvana Malta, Pitstop

LYNGBY
22.00 Bjørn Svin, Templet

RANDERS
21.00 Dawn, Cafe Hatten
21.00 Psyched Up Janis, Tante Olga

SØNDERBORG
21.00 DM i Rap, Sønderborghus

VEJLE
23.00 Die Herren, Kridthuset

VORDINGBORG
20.00 Colorblind, Stars

LØRDAG 31

KØBENHAVN
20.00 Kenn Lending Blues Band, Mojo
21.00 Anders Mogensen, Rock Ama'r
21.00 Gilberto Moreira Group, Blågårds Apotek
21.00 Iain D'ace, Sørens Værtshus
21.00 Schrøder Lefmann Group, Tex
21.00 Scrumpy, Bartof Cafe
21.00 The Black Crowes, Pumpehuset
21.30 Birk, Cafe Svejk
21.30 Organic Paste, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Chociloni, Stengade 30
22.00 The Gohomes, Lades Kælder
23.00 Soul Funk, Barcelona
24.00 Little Guitar, Drop Inn
24.00 Pap's Got A Brand New Bag, Park Cafe

ÅRHUS
21.00 Club Drives - Leaves Away, Musikcaféen
21.00 Søren Sko, Train
21.00 World Music All Stars, Blitz
21.30 Club Drive - Leaves Away, Musikcaféen
22.00 TroubleCats, Fatter Eskil

ODENSE
15.00 Grateful Dead Convention, Rytmeposten

ESBJERG
21.00 DM i Rap, Tobaksfabrikken

FREDERICIA
21.00 Kato/ Djass, Det Bruunske Pakhus

GREVE
21.00 Colorblind, Portalen

HERNING
22.00 Men's Room, Fermaten

HJØRRING
22.00 Thirst & Whirl, Syssel Tinget

IKAST
21.00 Virgin Soil, Bondestuen

KOLDING
22.00 Claus Bøhling, Pistop
23.00 Die Herren, Tavlen

LYNGBY
22.00 Future 3, Templet

ROSKILDE
20.00 Flower Pot Party, Gimle
21.00 Den Gale Pose, Gimle

TØNDER
21.00 Abi Wallenstein & Martin Bulin, Hagge's Musik Pub

VORDINGBORG
20.00 Ester Brohus, Stars

AABENRAA
21.30 Niels Ryde, NygadeHuset

SØNDAG 1

KØBENHAVN
15.00 Blues Jamboree, Cafe Svejk
20.30 Acoustic Guitars, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Dr. John, Vega
21.00 World Music All Stars, Vega

ÅRHUS
20.00 Palle Mikkelborg, Train

AALBORG
20.00 Angelique Kidjo, Skråen
21.00 Psyched Up Janis, 1000fryd

FREDERICIA
20.00 The Orchestra, Det Bruunske Pakhus

GREVE
15.00 Trio Harpe, Portalen

HELSINGØR
14.00 Dave Swarbrick, Toldkammeret

MANDAG 2

KØBENHAVN
20.00 Massive Attack, Valby Hallen
20.30 The Orcehstra, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Bruce Dickinson, Pumpehuset
21.00 Pornstar, Rust

ÅRHUS
20.30 Stolle & Svare Jazz Quintet, Bent J

Aalborg
20.30 Mike Stern Band, Studenterhuset

TIRSDAG 3

KØBENHAVN
21.00 Blush, Rust
21.00 Michael Wiehe, Pumpehuset
21.00 Play It, Stengade 30

ÅRHUS
20.00 Dirty Windows, Musikcaféen

AALBORG
21.00 Kristian Kaaberbøl Kvartet feat. John Macleod, Klostertorvet

VEJLE
20.00 Jobim/ Morelenbaum Quintet, Paraplyen

ONSDAG 4

KØBENHAVN
20.00 Anne Dorte Michelsen, Pumpehuset
20.00 Maceo Parker & DJ Typhoon, Vega
20.30 Chick Corea & Orgin, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Porch/ Fun Qvis, Stengade 30
21.00 Trig Bag/ Dj Cementary/ Phil Moon, Musikcaféen

ODENSE
22.30 John Tchicai, Det Fynske Musikkonservatorium

HJØRRING
19.30 Liegstouw, Syssel Tinget

TORSDAG 5

KØBENHAVN
20.30 Chick Corea & Origin, Copenhagen Jazzhouse
20.30 Eva Madsen/ Mads Vinding Niels Christensen/ Knud Jacobsen, Cafe Chips
21.00 Aske Jacoby/ Paul Banks/ Kristian Jørgensen, Bartof Cafe
21.00 Hanne Boel, Vega
21.00 Jens Lysdahl & Hugo Rasmussen, Blågårds Apotek
21.00 Lundin/ Danemo Kvartet, Studenterhuset

Den udvidede trio ibens drager i november på manddomsturné med de røvsparkende, svedige og rå sange fra albummet Maskulin. Ålborg, Skråen (5), Århus, Train (6), Herning, Fermaten (7), Esbjerg, Multihuset (12), Randers, Tante Olga (13), Hjørring, Sysselt-inget (14), Helsingør, Toldkammeret (20), Lyngby, Templet (27) og Roskilde, Gimle (28).

21.00 Preisler & Fogh, Rock Ama'r
21.00 Psyched Up Janis, Rust
21.00 Puddo Varano, Stengade 30
21.30 Across The Hall, Cafeen Funke
23.00 Duck Soup, Park Cafe
23.45 Whril, Tex

ÅRHUS
19.30 Strange Party Orchestra, Musikcaféen
21.00 Alive And Bonk, Train
22.00 Pandora, Æsken
22.00 Sigurd Barret/ O.P. Riis & Frank Megabody, Fatter Eskil

AALBORG
20.00 Ibens, Skråen

ODENSE
21.00 Fluid Face, Rytmeposten
21.30 Nina Forsberg, Cafe Oscar

GREVE
21.00 Østkyst Hustlers, Portalen

HORSENS
21.00 Jamsession, Kulisse Lageret

FREDAG 6

KØBENHAVN
21.00 Bran Van 3000, Loppen
21.00 DM i Rap Finale, Vega
21.00 Kætter Kvartet, Blågårds Apotek
21.00 Olesen-Olesen, Pumpehuset
21.00 Rasheema & Bob Rockwell, Torben Kjær, Jørgensen, Bartof Cafe
21.00 Sugarglam, Stengade 30
21.30 Beak, Cafeen Funke
21.30 Claus Toft/ Blues Train, Mojo
21.30 Steve Coleman & Five Elements, Copenhagen Jazzhouse
23.00 Bryan Adams Jam, Café Kellerdirk
23.00 Kristian Jørgensen/ Kasper Villaume/ Frederik Damsgaard/ Karsten Bagge, La Fontaine
23.45 Midnight Blues, Tex
24.00 Nina Forsberg, Park Cafe

ÅRHUS
21.00 Ibens, Train
21.00 Korky's Lot, Æsken
21.00 Thygesen/ Glaser, Flintstone Pub

AALBORG
21.00 Kristian Lilholt, Skråen

ODENSE
21.00 Neal Casal/ Steam, Rytmeposten
23.00 Groove, Cafe Oscar

ALBERTSLUND
21.00 Battle Of Beat, Forbrændingen

FREDERICIA
21.00 Led Zeppelin Jam, Fredericia Teater

HERNING
21.00 Søren Krogs Blues Band, Fermaten

LYNGBY
22.00 Battle Of Beat, Templet

MØN
23.00 Chimbo's Revival, Pakhuset

NYKØBING MORS
21.00 Drop Dead Beatiful, Bankohallen

RANDERS
21.00 Inside The Whale, Tante Olga

RINGSTED
22.00 Stewart Common Breed, Rock Cafe

SILKEBORG
20.00 Mikael Wiehe, Lunden

VEJLE
21.00 Peter & De Andre Kopier, Torvehallerne

VIBORG
20.00 Ung Rock, Paletten

AABENRAA
21.30 Pocket Life, NygadeHuset

LØRDAG 7

KØBENHAVN
17.00 Bernt Rosengren Octet, Unicorn Jazz/ Rundetårn
20.00 Bumblebees/ Eleanor Shanley/ Beginish, Pumpehuset
21.00 Birkenstocks, Stengade 30
21.00 BOT, Blågårds Apotek
21.00 Dave Swarbrick & Lars Kjædegaard, Bartof Cafe
21.00 Die Herren, Vega
21.00 Faith No More Jam, Rock Ama'r
21.00 Louise Hartvigsen, Kul Kafeen
21.00 Marie Carmen Koppel, Krudttønden
21.30 Århus All Stars, Mojo
21.30 Beak, Cafeen Funke
21.30 Jøkleba, Copenhagen Jazzhouse
23.00 The Organizers, La Fontaine
23.00 Tower Of Power Jam, Café Kellerdirk
23.45 Iron Maiden Jam, Tex
24.00 Abstract Assassenz, Park Cafe

ÅRHUS
21.00 Uller & Faverskov, Flintstone Pub
21.30 Dans Med Døden II & Selectricity, Musikcaféen
22.00 Dalia Faitelson, Æsken
23.00 Frank E, Vestergade 58

AALBORG
21.00 Erris Lannan, Skråen
21.00 Hip Hop Jam, 1000fryd
22.00 Fläsk Kvartetten, Studenterhuset

ODENSE
21.00 Rocket Club, Rytmeposten
22.30 Strange Brothers feat. John Tchicai, Jazzhus Dexter
23.00 Groove, Cafe Oscar

FREDERICIA
21.00 Alfreds Bluesband, Det Bruunske Pakhus

HERNING
21.00 Ibens, Fermaten

HORSENS
21.00 Puddu Varano, Kulisse Lageret

KOKKEDAL
22.00 Chimbo's Revival, Center Pubben

KOLDING
23.00 Camden, Pitstop

RANDERS
21.00 Søren Sko, Tante Olga

SKIVE
21.00 Drop Dead Beatiful, Annexet

TØNDER
21.00 Titicaca, Hagge's Musik Pub

VEJLE
23.45 Hit Med 80'erne, Torvehallerne

VIBORG
21.00 Led Zeppelin Jam, Paletten

VORDINGBORG
20.00 Hanne Boel, Stars

SØNDAG 8

KØBENHAVN
15.00 Christine Duehom Trio, Cafe Chips
15.00 Pernille Bevort/ Kjeld Lauritsen Duo, Husets Teater
15.00 Putte Wickman Group, Copenhagen Jazzhouse
16.00 Jacob Dinesen Kvartet, Sofies Kælder
20.00 Copenhagenenartensemble, Vega
20.00 Jan Kaspersen, Bartof Cafe
21.00 Emborg Group feat. Susanne Marcussen, Pumpehuset
21.00 Emborg Group feat. Susanne Marcussen, Pumpehuset
21.00 Johnny Lang, Amager Bio

ÅRHUS
20.00 Mikael Wiehe, Train

FREDERICIA
20.00 Erris Lannan, Det Bruunske Pakhus

VEJLE
20.00 Strengeleg, Torvehallerne

MANDAG 9

KØBENHAVN
21.00 Cesaria Evora, Pumpehuset
21.00 Martin Hall, Vega

torsdag 5. november:
KØBENHAVN, LILLE VEGA
forsalg: 38 88 70 22 UDSOLGT

fredag 6. november:
HOLBÆK, ELVÆRKET
forsalg: 59 43 09 97 FÅ BILLETTER

lørdag 7. november:
VORDINGBORG, STARS
forsalg: 38 88 70 22 FÅ BILLETTER

onsdag 11. november:
RANDERS, VÆRKET
forsalg: 86 43 29 00

torsdag 12. november:
ÅRHUS, TRAIN
forsalg: 38 88 70 22

fredag 13. november:
ÅLBORG, STUDENTERHUSET
forsalg: 98 11 05 22

lørdag 14. november:
FREDERICIA, TEATRET
forsalg: 75 92 13 77

onsdag 18. november:
RINGSTED, KC - LILLE SAL
forsalg: 38 88 70 22

torsdag 19. november:
HERNING, FERMATEN
forsalg: 97 22 55 10 FÅ BILLETTER

fredag 20. november:
SØNDERBORGHUS
forsalg: 74 42 26 01 FÅ BILLETTER

onsdag 25. november:
SVENDBORG, BORGERFORENINGEN
forsalg: 62 22 44 11

torsdag 26. november:
ODENSE, MAGASINET
forsalg:766 14 01 10

fredag 26. november:
PUMPEHUSET, KØBENHAVN
forsalg: 38 88 70 22 EXTRA

MUSIKMAGASINET GAFFA

KØREPLAN TRAIN

TORS. 29. OKTOBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 140,-
LEE RITENOUR CLUB BAHNHOF
FRE. 30. OKTOBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 80,-
MORTEN REMAR
LØR. 31. OKTOBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 90,-
SØREN SKO
SØN. 1. NOVEMBER (START KL. 20.00) BILLETPRIS: KR. 95,-
PALLE MIKKELBORG
TORS. 5. NOVEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 60,-
ALIVE AND BONK / TBA CLUB BAHNHOF
FRE. 6. NOVEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 75,-
IBENS
SØN. 8. NOVEMBER (START KL. 20.00) BILLETPRIS: KR. 130,-
MIKAEL WIEHE
TORS. 12. NOVEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 140,-
HANNE BOEL CLUB BAHNHOF
FRE. 13. NOVEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 80,-
PER FROST & HALBERG
LØR. 14. NOVEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 125,-
MICHAEL FALCH & NYE REJSENDE
TORS. 19. NOVEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 75,-
MIKKEL NORDSØ CLUB BAHNHOF
FRE. 20. NOVEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 75,-
NINA FORSBERG
LØR. 21. NOVEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 125,-
MEJA
TORS. 26. NOVEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 75,-
INSIDE THE WHALE CLUB BAHNHOF
FRE. 27.+LØR. 28. NOV. (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 75,-
GREASE SHOW
MAN. 30. NOVEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 95,-
KIP HANRAHAN & VIOLENCE
TIRS. 1. DECEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 140,-
NEW MODEL ARMY
TORS. 3. DECEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 85,-
LED ZEPPELIN JAM CLUB BAHNHOF
FRE. 4.+LØR. 5. DEC. (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 75,-
HIT MED 80'ERNE
TORS. 10. DECEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 60,-
DANG! / DE MARCO CLUB BAHNHOF
FRE. 11.+LØR. 12. DEC. (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 75,-
ABBA REVIVAL
TORS. 17. DECEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 60,-
THIRST / WHIRL / SEVEN EGGS
HER APING / SWALLOW CLUB BAHNHOF
FRE. 18. + LØR. 19. DEC. (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 75,-
PURE 80'TIES
LØR. 26. DECEMBER (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 75,-
CLAZZ
NYTÅRSAFTEN (START KL. 22.30) BILLETPRIS: KR. 148,-
BOOZE BROTHERS

DØRENE ÅBNES EN TIME FØR KONCERTEN.
CLUB BAHNHOF TORSDAG
ÅRHUS' NYE ROCKKLUB - FRI ENTRÉ
DISKOTEK FREDAG OG LØRDAG
ENTRÉ KR. 50,-. ÅBENT TIL 05.00

Billetter til oplevelser
BILLETSALG PÅ ALLE POSTHUSE.
BILLETNET TLF. 86 14 11 55
GEBYR: KR. 10,-
BILLETTER KAN KØBES VED INDGANGEN TIL TRAIN, EN TIME FØR KONCERT-START.
TILLÆG: KR. 15,-
POST

TRAIN · TOLDBODGADE 6 · ÅRHUS C · INFO-TLF.: 86 13 28 13 · www.train-aarhus.dk

MANAD Productions

STATION TO STATION

MUSIKCAFEEN

November

3.11. DIRTY WINDOWS
4.11. BYHØJSKOLEN: POLSK KONCERT
5.11. STRANGE PARTY ORCHESTRA
6.11. se dags- og ugepressen
7.11. DANS MED DØDEN II & SELECTRICTY
12.11. TANGOORKESTRET
13.11. LOVEBITES
14.11. FUTURE 3 + JET + OPIATE
17.11. TRINE-LISE VÆRING KVARTET
18.11, BRECHT BY HEART
19.11. YOU NAME IT
20.11. SURERHEROES
21.11. FLAMENCO FUERTE
24.11. DUCK DUCK GOOSE
25.11. KOMIKCAFÉEN
26.11. BLIXBAND
27.11. DANS MED DØDEN II præsenterer:
DEATH IN JUNE (UK) WALDTEUFEL (US)
FIRE AND ICE (UK) DER BLUTHARSCH (A)
28.11. CLUB DRIVE - FROSTY MR. SNOWMAN

KOMMENDE
10.12. BENJAMIN KOPPEL KVARTET
11.12. DÜREFORSÖG

Mejlgade 53
8000 Århus C
tlf.: 8676 0344 - fax 8676 0354

ICO Presents:
REPUBLICA
10. November • Lille Vega
SOUL COUGHING
11. November • Lille Vega
HENRY ROLLINS
(Spoken Words)
13. November • Lille Vega
Forsalg: BilletNet 38887022 samt posthuse www.ico-concert.dk

Carlsberg
PRÆSENTERER

SÅ ER DET IGEN TID TIL
AT VELSIGNE LANDET
MED FEDE TEKSTER & BRAGENDE BEATS!
OPLEV SIDSTE ARS NR. 1 & 2- RENT MEL I POSEN OG JØDEN,
DER ER MED HELE VEJEN.
FAKTAPOSEN, KONGEHUSET, SUND FORNUFT OG CLEMENS
M. FL. ER BONUS-NAVNE RUNDT OM I LANDET

DM i DANSK RAP 98

KONFERENCIER: PER VERS · HUS DJ: RESCUE

FINALEN

6/11

STORE VEGA
KØBENHAVN

TIDSPUNKT 21-01

BILLETNET 38 88 70 22 · INFORMATION 33 91 50 20
BILLETPRIS: INDLEDENDE RUNDER KR. 60,- FINALEN KR. 100,-

GAFFA adidas

KONCERTER

motor

MASSIVE ATTACK
LOCUST
FÅ BILLETTER - Valby Hallen - 2.11.

NIKOLAJ NØRLUND
solo & akustisk
København/Lille Vega - 4.11.
Hvidovre/Biblioteksafeen - 5.11.
Kolding/Knuds Garage - 13.11.
Odense/Studenterhuset - 14.11.

PSYCHED UP JANIS
København/Rust - EKSTRA KONCERT - 5.11.
Fåborg/Falsetten- 6.11
Haderslev/Panic - 8.11

Exclusive acustic performance
CESARIA EVORA
Eneste koncert i skandinavien
Stærkt begrænset antal siddepladser
Pumpehuset - 9.11.

GOMEZ
Loppen - 13.11.

ANTILOOP
Rust - 26.11.

ELLIOTT SMITH
Rust - 28.11.

EMBRACE
Lille Vega - 28.11.

EAGLE-EYE CHERRY
Pumpehuset - 30.11.

FEAR FACTORY
SPINESHANK + KILGORE
Pumpehuset - 1.12.

ROB ZOMBIE
MONSTER MAGNET
BACKYARD BABIES
Store Vega - 6.12.

ASH
Lille Vega - 6.12.

SEPULTURA
Pumpehuset - 8.12.

MAR1LYN MAN5ON
FÅ BILLETTER - KB Hallen - 9.12.

Billetsalg:
BILLETNET 38 88 70 22 - SEXBEAT 33 12 82 92

TUBORG
...gør noget ved musikken

Lille Sal — TIRSDAG D. 3.11. KL. 19.30
sit-down comedy
SØREN DAHL: MIT LIV SOM HUND

Foyeren — MANDAG D. 9.11. KL. 20.30
ANGELIQUE KIDJO

Store Sal — FREDAG D. 4.12. KL. 16.00
HEMLI' JUL med holdet bag bl.a. „Åh Abe"
DODO GAD MORTEN REMAR MARIA BRAMSEN
HENRIK LAUNBJERG MICHAEL MATHIESEN m. band

Store Sal — LØRDAG D. 5.12. KL. 19.30
KATIA & MARIELLE LABEQUE

MUSIKHUSET AARHUS
Forsalg: Telefon 89 31 82 10 - alle ugens dage kl. 11 - 21
www.musikhuset-aarhus.dk

IMERCO proudly presents
ALL ROD... ALL NIGHT... ALL THE HITS
ROD STEWART

New CD "When We Were The New Boys" Out Now On Warner
FORUM KØBENHAVN
ONSDAG 11. NOVEMBER KL.20
Billetter købes i din lokale IMERCO forretning
samt på BilletNet 38 88 70 22 og posthusene

Musikforeningen 5-øren og Amager Kulturpunkt
præsenterer

Søndag d. 8. nov. kl. 21
JONNY LANG
+ special guest

Fredag d. 13. november kl. 21
PETER & DE ANDRE KOPIER

Fredag d. 20. november kl. 21
HENNING STÆRK

Fredag d. 27. november kl. 21
RUBBER BAND NIGHT FEVER

Amager Bio, Øresundsvej 6, 2300 S
Forsalg: Posthuse/BilletNet (3888 7022), Café 5-øren

TUBORG

PUMPEHUSET
ULTRA LIVE
STUDIESTRÆDE 52 • KØBENHAVN

FREDAG D. 30/10 KL. 21
IBENS

LØRDAG D. 31/10 KL. 21
the Black Crowes

NOVEMBER

MANDAG D. 2/11 KL. 21
Bruce Dickinson

TIRSDAG D. 3/11 KL.21
SOLOKONCERT
MIKAEL WIEHE

ONSDAG D. 4/11 KL. 20
anne dorte michelsen
"SÅ GODT SOM SOLO"
UNUMMEREREDE SIDDEPLADSER

TORSDAG D. 5/11 KL. 22
END OF TOUR PARTY

FREDAG D. 6/11 KL. 21
OLESEN - OLESEN

LØRDAG D. 7/11 KL. 20
COPENHAGEN IRISH FESTIVAL
BUMBLEBEES
ELEANOR SHANLEY
BEGINISH
KONFERENCIER : MORGAN C. JONES

SØNDAG D. 8/11 KL. 21
COPENHAGEN AUTUMN JAZZ
DOBBELTKONCERT
SINGERS
EMBORG GROUP
FEAT.: SUSANNE MARCUSSEN

MANDAG D. 9/11 KL. 21
EXCLUSIVE ACOUSTIC PERFORMANCE
CESARIA EVORA
ENESTE KONCERT I SKANDINAVIEN
STÆRKT BEGRÆNSET ANTAL SIDDEPLADSER

FREDAG D. 13/11 KL. 21
Søren Sko

LØRDAG D. 14/11 KL. 21
LAURA ILLEBORG

LØRDAG D. 14/11 KL. 24
SYNDROM GOA EVENT
LIVE: PSYCHOPOD

ONSDAG D. 18/11 KL. 21
NILS LAN DOKY

TORSDAG D.19/11 KL.21
TANGOORKESTRET

FREDAG D. 20/11 KL. 21
Meja

LØRDAG D. 21/11 KL. 21
AKUSTISK KONCERT
POUL KREBS & HENNING KVITNES

SØNDAG D.22/11 KL.21
BO KASPERS ORKESTER

TORSDAG D. 26/11 KL. 21
SOLOKONCERT
ALLAN OLSEN

NOVEMBER

FREDAG D. 27/11 KL. 21
hanne boel

LØRDAG D. 28/11 KL.11-16
SØNDAG D. 29/11 KL.11-16
PLADEMESSE

MANDAG D.30/11 KL.21
EAGLE-EYE CHERRY

DECEMBER

TIRSDAG D. 1/12 KL. 21
FEAR FACTORY
SUPPORT: SPINESHANK + KILGORE

ONSDAG D. 2/12 KL. 21
GINMAN/JØRGENSEN

FREDAG D. 4/12 KL. 21
BACKSEAT

LØRDAG D. 5/12 KL. 21
NINA FORSBERG

SØNDAG D. 6/12 KL. 21
An Evening With
des'ree

UDSOLGT
robbie williams
SUPPORT: THE SUPERNATURALS

TIRSDAG D. 8/12 KL. 21
SEPULTURA

FREDAG D. 11/12 KL. 21
DOBBELTKONCERT
ONCE AROUND THE PARK
ACID IS
DJ: ONE FISH

FOR BØRN
D. 20/12 KL. 13
Hemli' JUL
NYT ALBUM
"NISSEKYS &STJERNEDRYS"

FREDAG D. 25/12 KL. 21
LED ZEPPELIN JAM

LØRDAG D. 26/12 KL. 21
SWEETHEARTS
+ Special Guests

SØNDAG D. 27/12 KL. 21
U2 & POLICE
I DANMARK
DIE HERREN
ROXANNE

Melody Maker Contest
LIVE MUSIKKONKURRENCE
1998-1999 I PUMPEHUSET
SEND DEMOBÅND TIL:
PUMPEHUSET
STUDIESTRÆDE 52
1554 KØBENHAVN V
ATT: M.M.C.

The Voice
Dørene åbnes 1 time før koncerten
Stil ind på The Voice (104,9 MHz) og vind billetter til Pumpehuset

FORSALG:
SEXBEAT 33 12 82 92 BILLETNET 38 88 70 22
BADEN BADEN 33 15 40 30 STREET DANCE 33 15 90 70

www.pumpehuset.dk

KONCERTER

ROCK ON PRÆSENTERER

ØSTKYST HUSTLERS

Gæst: Anden

SÅ HOLD DOG KÆFT!

TO.	5.11.	GREVE, PORTALEN	43 97 83 00
FR.	6.11.	FREDERIKSVÆRK, GJETHUSET	38 88 70 22
LØ	7.11.	BALLERUP, BALTOPPEN	44 77 30 60
ON.	11.11.	NYKØBING F., SGT. PEPPERS	38 88 70 22
FR.	13.11.	SØNDERBORG, SFS-HALLEN	74 42 98 99
LØ	14.11.	VEJLE, BYGNINGEN	75 72 82 00
FR.	20.11.	SLAGELSE MUSIKHUS	58 52 22 06
LØ.	21.11.	KIRKE HYLLINGE HALLEN	47 52 81 40
ON.	25.11.	ÅRHUS, TRAIN	86 14 11 55
TO.	26.11.	HORSENS NY TEATER	75 60 23 44
FR	27.11.	ESBJERG, TOBAKSFABRIKKEN	75 18 00 00
LØ.	28.11.	ODENSE, MAGASINET	64 14 01 10
LØ.	5.12.	KØBENHAVN, KB-HALLEN	38 88 70 22

www.hustlers.dk — Sony Music

SØNDAG D.1.11 KL.20 ★
DR. JOHN US
OLU DARA

SØNDAG D.1.11 KL.21 ♥
DK WORLD MUSIC ALLSTARS

TIRSDAG D. 3.11 KL.21 ♥
DAMON & NAOMI US

ONSDAG D.4.11 KL.21 ★
MACEO PARKER US
+DJ TYPHOON

ONSDAG D. 4.11 KL.22 ♥
NIKOLAJ NØRLUND
SOLO & AKUSTISK

TORSDAG D. 5.11 KL.22 ♥
HANNE BOEL

FREDAG D.6.11 KL.22 ★
DM I DANSK RAP
FINALE

LØRDAG D. 7.11 KL.21 ★
DIE HERREN
U2 PLAGIAT

LØRDAG D. 7.10 KL.22 ♥
BJØRN SVIN-LIVE
LAB
DJ VALIUM B

SØNDAG D. 8.11 KL.20 ♥
COPENHAGEN ART ENSEMBLE "PURPLE SPAZE"

MANDAG D. 9.11 KL.21 ♥
MARTIN HALL
SPOKEN WORD

TIRSDAG D.10.11 KL.21 ♥
REPUBLICA UK

ONSDAG D.11.11 KL.20 ★
SNOOP DOGG US
+ NO LIMIT SUPPORT

ONSDAG D.11.11 KL.21 ♥
SOUL COUGHING US

TORSDAG D.12.11 KL.20 ★♥
MTV VIEWING PARTY
FATBOY SLIM UK
SHANKS + LOVEBITES + SUPERHEROES + DJ'S

FREDAG D.13.11 KL.21 ♥
HENRY ROLLINS US
SPOKEN WORD

FREDAG D.13.11 KL.20 ★
HOOTIE AND THE BLOWFISH US

SØNDAG D.15.11 KL.21 ♥
RED SNAPPER UK

ONSDAG D.18.11 KL.20 ★
MARIA 4 BOSSA & ARS NOVA

TORSDAG D.19.11 KL.21 ♥
BLINK

20.11 + 21.11 + 22.11 ♥
MUSICA NOVA
KLASSISK FESTIVAL

LØRDAG D.21.11 KL.22 ♥
BEAT THE MEETLES

SØNDAG D.22.11 KL.21 ♥
HARIS DZINOVIC BOS

FREDAG D.27.11 KL.20 ★
PJ HARVEY UK

FREDAG D.27.11 KL.21 ♥
ANNIONE

LØRDAG D.28.11 KL.22 ♥
EMBRACE UK

SØNDAG D.29.11 KL.14 ♥
KATAPULT

SØNDAG D.29.11 KL.16 ★
WENDELL BRUNIOUS NEW ORLEANS ALLSTARS US

MANDAG D.30.11 KL.21 ♥
NEW MODEL ARMY UK

PÅ VEJ TIL VEGA
ASH
MONSTER MAGNET
ROB ZOMBIE
BACKYARD BABIES
TOWER OF POWER

♥ LILLE VEGA ★ STORE VEGA

VEGA

VEGA MUSIKKENS HUS
ENGHAVEVEJ 40 · KØBENHAVN V
Dørene åbner en time før koncert
Info-linie: 33 25 80 12 · Forsalg: BilletNet 38 88 70 22
Sex Beat 33 12 82 92 · Baden Baden 33 15 40 30

Carlsberg

PDH præsenterer

ibens

30.10	København	Pumpehuset
31.10	Slagelse	Musikhuset
05.11	Ålborg	Skråen
06.11	Århus	Train
07.11	Herning	Fermaten
12.11	Esbjerg	Multihuset
13.11	Randers	Tante Olga
14.11	Hjørring	Sysseltinget
20.11	Helsingør	Toldkammeret
27.11	Lyngby	Templet
28.11	Roskilde	Gimle
03.12	København	Loppen
05.12	Rønne	Bornholms Musikhus
11.12	Haderslev	Panic
12.12	Kolding	Pit Stop

EMI-MEDLEY Albummet "Maskulin" på gaden nu

---

studenterhuset

KØBMAGERGADE 52 • 1150 KØBENHAVN K • TLF: 35 32 38 61 KONTOR • TLF: 35 32 38 60 CAFÈ

NOVEMBER

LUNDIN/DANEMO KVARTET
JAZZ
Torsdag d. 5. kl. 21.00

CLAUS BØHLINGS ELEKTRUM (UK/DK)
30 KR.
Fredag d. 6. kl. 22.00

HEINE HANSEN TRIO
JAZZ • FRI ENTRÉ
Torsdag d. 12. kl. 21.00

MARSHFIELD CROSSING
(UK/DK)
FRI ENTRÉ
Fredag d. 13. kl. 22.00

OUT TO LUNCH
JAZZ • FRI ENTRÉ
Torsdag d. 19. kl. 21.00

CINNAMON SIGH
20 KR.
Fredag d. 20. kl. 22.00

NICLAS KNUDSENS ENDANGERED BEAT
JAZZ • FRI ENTRÉ
Torsdag d. 26. kl. 21.00

WISE GUYS LOVE AFFAIR
25 KR.
Fredag d. 27. kl. 22.00

KONCERT ANNONCER I GAFFA
Tlf. 86 12 98 99

PDH præsenterer

SØREN SKO ON TOUR
EFTERÅR '98

		Forsalg:
31.10	Train	86 14 11 55
06.11	Tobakken	75 18 00 00
07.11	City 2	
07.11	Tante Olga	86 41 19 70
10.11	Forum	
13.11	Pumpehuset	38 88 70 22
14.11	Trommen	45 76 33 10
19.11	SG Hallen	62 80 08 41
20.11	Skovridderkroen	39 46 07 00
21.11	Viften	36 70 45 00
27.11	Slagelse Musikhus	58 52 22 06
28.11	Nexø Rock Cafe	56 95 24 00
04.12	Fermaten	97 22 55 10
05.12	Magasinet	66 14 01 10
11.12	Park Cafe	
12.12	Toldkammeret	49 28 22 22

Nyt album ude nu — Polydor — a PolyGram company

City Rock CAFÉ

LIVE MUSIK
TORS. FRE. LØR. KL. 23⁰⁰ - ?
BORDBESTILLING TLF: 33154540
SCALA · AXELTORV 2 1609 KBH.V
ÅBEN SØN.-ONS. 11⁰⁰ - 24⁰⁰
TORS. 11⁰⁰ - 02⁰⁰ LØR/SØN. 11⁰⁰ - 05⁰⁰
MORGENBUFFET LØR/SØN. 05⁰⁰ - 08⁰⁰
KØKKEN LUKKER KL. 22⁰⁰

KULISSEN LAGERET
november

Teatertorvet - 8700 Horsens
tlf. 75624622 - fax 75624633

Torsdag 5. november — Entré 30,-/0,-
Jamsession

Fredag 6. november
Se dagspresen

Lørdag 7. november — Entré 50,-
Puddu Varano

Fredag 13. november
Se dagspresen

Lørdag 14. november — Entré 50,-
Majestic

Fredag 20. november — Entré 50,-
Miroquai Jam

Lørdag 21. november — Entré 50,-
Diva

Torsdag 26. november — Entré 50,-/70,-
Jesper Thilo

Fredag 27. november — Entré 30,-
Bluesbrothers

Lørdag 28. november
Se dagspressen

Carlsberg

Dørene åbnes kl. 21
musikken starter ca. 22.30

ROCK-A-AMA'R

PRÆSENTERER:

TOR 5. NOV. 40 KR.
PREISLER & FOGH
LØR 7. NOV. 40 KR.
FAITH NO MORE JAM
ONS 11. NOV. 40 KR.
SNEEN DALER
TOR 12. NOV. 40 KR.
TAM WHITE
FRE 13. NOV. 50 KR.
CLAUS BÖHLINGS ELEKTRUM
LØR 14. NOV./70 KR.forsalg
MEK PEK AND THE DEBITORS
LØR 14.NOV. 40 KR./cafeen
DANA LA CROIX
FRE 20. NOV./80 KR.forsalg
LASSE & MATHILDE
LØR 21. NOV. 50 KR.
JAMES RASMUSSEN TRIO
ONS 25. NOV. 40 KR.
AMA'R SPOT '99
TOR 26. NOV. 50 KR.
HENRIK STRUBE + PAUL BANKS
FRE 27. NOV. /60 KR.forsalg
ORGANIC PASTE
LØR 28.NOV./100KR.forsalg
GINMAN / JØRGENSEN
TOR 10. DEC. 50 KR.
JAMES RASMUSSEN TRIO
LØR 19. DEC./ 70 KR.forsalg

PÅ SLAGET 12

FORSALG!! Billetnet
~~38887022 og Rock~~
Ama'rs cafe.

dørene åbner kl. 21

Hold din julefrokost i Rock Ama'r.
Økologisk buffet og levende musik!

LEDIGE ØVELOKALER!!

ØRESUNDSVEJ 14 - 2300 KBH S
TLF 32845050/ FAX 32845051

TUBORG GØR NOGET VED MUSIKKEN

KONCERTREJSER

ERIC CLAPTON
3/12+ 4/12 København fra Kr. 645,-
ROLLING STONES
11/6 London Kr. 1995,-

Rod Steward, Kelly Family og Slayer i København.

Samt kommende koncerter · Billetter til udenlanske koncerter skaffes.

KARSTENS KONCERT- OG SPORTSREJSER
Tlf.98 33 74 82

LOPPEN
CHRISTIANIA

NOVEMBER 98

ONSDAG D.4/11. ENTRÉ KL. 21
TWANG + JUNIOR SENIOR

TORSDAG D.5/11. ENTRÉ KL. 21
GIRLFRIEND + MOB

FREDAG D. 6/11. ENTRÉ KL. 22
LØRDAG D.7/11. ENTRÉ KL. 22
BOOGIE WONDERLAND
DJ'S HELE NATTEN

ONSDAG D. 11/11. ENTRÉ KL. 21
LIBERATOR (S)

TORSDAG D. 12/11. ENTRÉ KL. 21
DIPPER (S) **+ MOPEDS** (S)

FREDAG D. 13/11. ENTRÉ KL. 22
GOMEZ (UK)

LØRDAG D.14/11. ENTRÉ KL.22
GIGHANDI + RED HARVEST (N)

ONSDAG D. 18/11. ENTRÉ KL. 21
SON VOLT (US)

TORSDAG D. 19/11. ENTRÉ KL. 21
GROOPDOG DRILL (UK) **+ BEAR QUARTET** (S)

FREDAG D.20/11. ENTRÉ KL.22
DOMINUS + TRANSPORT LEAGUE (S)

LØRDAG D. 21/11. ENTRÉ KL. 22
INSIDE THE WHALE

ONSDAG D. 25/11. ENTRÉ KL. 21
NIC RAINER INC.

TORSDAG D. 26/11. ENTRÉ KL. 21
THE FLAMING STARS

LØRDAG D. 28/11. ENTRÉ KL. 22
PUDDU VARANO

SØNDAG D. 29/11. ENTRÉ KL. 21
NASHVILLE PUSSY (US)

RET TIL ÆNDRINGER FORBEHOLDES
FORSALG: BILLETNET 38 88 70 22
BADEN-BADEN 33 15 4035
SEXBEAT 33 12 82 92

Carlsberg

KONCERTER

NOVEMBER PÅ FERMATEN

FREDAG D. 6 KL. 22.00
SØREN KROGH

LØRDAG D. 7 KL. 22.00
IBENS

TORSDAG D. 12 KL. 21.00
PER FROST

FREDAG D. 13 KL. 22.00
HIT MED 80'ERNE

MANDAG D. 16 KL. 20.00
POUL KREBS & HENNING KVITNESS

TORSDAG D. 19 KL. 21.00
HANNE BOEL

FREDAG D. 20 KL. 22.00
DIVA

LØRDAG D. 21 KL. 22.00
SOUL PATROL

TIRSDAG D. 24 KL. 20.00
NIELS LAN DOKY

FREDAG D. 27 KL. 22.00
DANG!

LØRDAG D. 28 KL. 22.00
SOFT PORN

SMALLEGADE 4
BAGHUSET
7400 HERNING
TLF. 97 22 55 10
WWW.FERMATEN.DK
MAIL@FERMATEN.DK
HERNING FERMATEN

RUST

GULDBERGSGADE 8 - 2200 KBH N - 35 24 52 00

Tirsdag d. 3 nov/Entré 60
BLUSH

Onsdag d. 4 nov/Entré 20 (BEL)
CLUB LUST
TRIG BAG + DJ'S ; CEMENTARY (designer sounds) + PHIL MOON (BEL)

Torsdag d. 5 nov/Entré 100 (akustisk)
PSYCHED UP JANIS

Tirsdag d. 10 nov/Fri entré
KINDERCRASH

Onsdag d. 11 nov/Entré 20
CLUB LUST
TIM "LOVE" LEE, BOOMBA MAKAO (UK + NY) + BJØRN SVIN

Torsdag d. 12 nov/Entré 40
DET GLEMTE SPROGS ORKESTER

Tirsdag d. 17 nov/Fri entré
VISSE MÆND

Onsdag d. 18 nov/Entré 20
CLUB LUST
KJELD TOLSTRUP + PETER SKOVSTED, LIVE; OLE WENNIKE Vs NEGALE (BRA)

Torsdag d. 19 nov/Entré 40
LAUNDROMAT
NATKLUB: Entré 20;- efter 23.00

Tirsdag d. 24 nov/Fri entré
DREZZ

Onsdag d. 25 nov/Entré 20
CLUB LUST
JAZZANOVA (D) + DJ AL LINDRUM

Torsdag d. 26 nov/Entré 75 (S)
ANTILOOP

Lørdag d. 28 nov/Entré 60 (USA)
ELLIOT SMITH

Torsdag d. 17 dec/Entré 100
GINMAN/JØRGENSEN
LENNART GINMAN + STEEN JØRGENSEN (SORT SOL)

FORSALG: BILLETNET: 38 88 70 22
SIDSTE NYT: WWW.RUST.DK
Tuborg gør noget ved musikken
Natklub Man - lør 24-05

Støberihallen

Nordstensvej 1, 3400 Hillerød

Poul Krebs
med Henning Kvitnes
søndag d. 22. november kl. 20.00

Nordstensrock
fredag d. 27. november kl. 21.00

Hillerød Billetbureau
tlf. 48 26 37 10 - 48 26 95 22

PARK CAFE
NOVEMBER 1998

Torsdag d. 5. kl. 23.00 - fri entré
Duck Soup

Fredag d. 6. kl. 24.00 - entré
Nina Forsberg

Lørdag d. 7. kl. 24.00 - entré
Abstract Assassenz

Torsdag d. 12. 23.00 - fri entré
Jazz Mover

Fredag 13. kl. 24.00 - entré
4 Like Us

Lørdag d. 14. 24.00 - entré
Column

Torsdag d. 19. 23.00 - fri entré
LAS

Fredag & lørdag d. 20./21. kl. 24.00 - entré
Mad Attack

Torsdag d. 26. kl. 23.00 - fri entré
Splonge

Fredag d. 27. kl. 24.00 - entré
Monique

Lørdag d. 28. kl. 24.00 - entré
Ladies Room

PARK
Osterbrogade 79 • 2100 Kbh. Ø
Tlf.: 35 42 62 48 • Fax: 35 42 62 61
www.parkcafe.dk - info@parkcafe.dk

Tuborg...gør noget ved musikken

Amager Bio

Øresundsvej 6 32 86 02 00

Lørdag d. 7/11
Maya Connection
Goa

Søndag d. 8/11
Jonny Lang

Fredag d. 13/11
Peter og De andre kopier
(Gasolin)

Fredag d. 20/11
Henning Stærk

Fredag d. 27/11
Rubber Band /
Night Fever

Torsdag d. 3/12
Shirley Alexander
Gospelnight

Lørdag d. 19/12
Basement Awards

Lørdag d. 26/12
Pulejam

Torsdag d. 31/12
Nytårsparty

Billetinfo. www. amager-kulturpunkt. dk

TUBORG

DOBBELTKONCERT-TURNÉ
U2 & POLICE I DANMARK
DIE HERREN & ROXANNE

13.11	Sønderborg	Sønderborghus	74 42 26 01
20.11	Rødovre	Viften	36 70 45 00
26.11	Greve	Portalen	43 97 83 00
27.11	Holbæk	Elværket	59 43 09 97
28.11	Horsens	Det ny teater	75 60 23 44
02.12	Svendborg	Chess	62 22 17 16
03.12	Vejle	Torvehallerne	79 42 79 00
04.12	Tønder	Kulturhuset	38 88 70 22
10.12	Esbjerg	Tobakken	75 18 00 00
11.12	Kolding	Scl-Fl	
18.12	Hillerød	Støberihallen	48 26 37 10
19.12	Vordingborg	Stars	38 88 70 22
27.12	København	Pumpehuset	38 88 70 22
16.01	Århus	Train	86 14 11 55
19.02	Rønne	Musikhuset	56 95 33 45

SENNHEISER Jørgen Nielsen Audio Center

COPENHAGEN
JAZZ HOUSE

Det fineste i dansk og udenlandsk jazz siden 1991
Niels Hemmingsens Gade 10
Tel: 3315 2600 cafe: 3315 4700
www.jazzhouse.dk

BALLROOM B

STURLASGADE 14, ISLANDS BRYGGE

NOVEMBER

Tors. 5. Kl.21.30 /entre
KATO & support

Fre. 6. Kl.22.00 /entre
SKYJUICE
REGGAE MOVEMENT

Tors. 12. Kl.21.30 /entre
CANDIDA ROYALE

Fre. 13. Kl.23.00 /entre
THE COCKSHUTT CLUB

Tors. 19. Kl.21.30 /entre
BIRK & support

Lør. 21. Kl.23.00 /entre
GENULAB
FEAT. CHI A.D. (UK), LOUIS, OMID & more

Tors. 26. Kl.21.30 /entre
Accoustic sessions:
SCOTT MADDOX & SASHA BACH

Lør. 28. Kl.22.00 /entre
CLUB METROPOLIS
COPENHAGEN INDUSTRIAL FEATURING:
HOCICO (MEX), TERMINAL CHOICE (D), PIGMY CHILDREN (USA)

Hvis DU vil leje BALLROOM'et, eller mangler et ØVELOKALE, ring da til ROCK ISLAND
32 96 61 67

Carlsberg

MUSIKHUSET RYTMEPOSTEN

ØSTRE STATIONSVEJ 35
5000 ODENSE C
66 13 60 20 - FAX 66 13 80 64

SHOWTIME: fredag-lørdag kl. 22:00, torsdag kl. 21.00, søn - ons. kl. 20.00
DØRENE ÅBNES 1 TIME FØR SHOWTIME

NOVEMBER - DECEMBER '98

Tor. d. 5/11: Backroom Boys (UK) + Fluid Face
Fre. d. 6/11: Neal Casal (US) + Steam
Lør. d. 7/11: Rocket Club
Tor. d. 12/11: Michael Hill's Blues mob (US) + Long Lost Evil Sons *
Fre. d. 13/11: Bordeland + Wanderlust
Lør. d. 14/11 kl. 15: Kamæleonkoncert m/ New Jungle Orchestra
Lør. d. 14/11: Pierre Dørge's New Jungle Orchestra feat. John Tchicai *
Man. d. 16/11: Old Blind Dogs (UK)
Lør. d. 16/11: Bloom
Fre. d. 27/11: Once Around The Park
Lør. d. 28/11: Backyard Babies (S) *
Tor.d.3/12: M@lk de Koijn *
Fre. 4/12: D'session
Lør. d. 5/12: Rocket Club

- Ret til ændringer forbeholdes

* Forsalg : Axel Music 66 143 878, Moby Disc 66 144 148 samt Billetnet 65 420 430

Albani

STENGADE 30

NOVEMBER

TIRSDAG D. 3
PLAY IT
- ÅBEN JAM SCENE

ONSDAG D. 4
PORCH + FUN QVIS

TORSDAG D. 5
PUDDO VARANO
+ LUTTER LUKSUS TECHNO NATCLUB

FREDAG D. 6
SUGARGLAM
+ SURPRISE - BUZZ CLUB

LØRDAG D. 7
CLUB 2-RUDE
PRÆSENTERER:
BIRKENSTOCS (S)
+ NATDISC

TIRSDAG D. 10
PLAY IT
- ÅBEN JAM SCENE

ONSDAG D. 11
FROGS ON THE RUN

TORSDAG D. 12
JAPAF
+ LUTTER LUKSUS TEKNO NATCLUB

FREDAG D. 13
BACK STREET
NORTHERN SOUL CLUB

LØRDAG D. 14
BAD TASTE PARTY

TIRSDAG D. 17
PLAY IT
- ÅBEN JAM SCENE

ONSDAG D. 18
NAUTILUS

TORSDAG D. 19
SUPERFUZZ
+LUTTER LUKSUS TEKNO NATCLUB

FREDAG D. 20
KLUB (PRO´TÆST)
PRÆSENTERER:
DEATH TOTHE
+ CLUB DANCECORE

LØRDAG D. 21
PROPDENOP POP KLOP
PRÆSENTERER:
TREMOLO BEERGUT
+NATCLUB

TIRSDAG D. 24
PLAY IT
- ÅBEN JAM SCENE

ONSDAG D. 25
LEARNING FROM LAS VEGAS +
THREE BLIND MICE (S)

TORSDAG D. 26
TRIGBAG+LUTTER LUKSUS NATCLUB

FREDAG D. 27
YEAH! PRÆSENTERER:
HIP HOP FRA DEN DANSKE UNDERGRUND
+NATCLUB

LØRDAG D. 28
LOVLØS LØRDAG
PRÆSENTERER:
BLIND MAN BLUFF + SCREAMIN´ ERIC AND THE ERECTIONS +
LOUD SOUND DEVOTION
+ CLUB DANCECORE

STENGADE 18
TLF: 3536 0938 • FAX 3536 0978
www.subcity.dk

Rødovre Kulturhus VIFTEN

Rødovre Parkvej 130
Tlf: 36 70 45 00 /36 70 45 21

Lør. 31.10. kl. 21:00
NINA FORSBERG
Ny cd: "12 Round"
Årets sangerinde 1997
Kr. 75,00

Ons. 11.11 kl. 23:59
JULEBRYG
Nu falder årets første sne
+ koncert med DIVA
Kr. 40,00

Fre. 13.11. kl. 22:00
COLORBLIND
Dansk kvalitetspop
Kr. 60,00

Fre. 20.11. kl. 21:00
DIE HERREN & ROXANNE
Årets koncert oplevelse
Kr. 95,00 i forsalg

Lør. 21.11. kl. 21:00
SØREN SKO
Cd aktuel: "SKO"
Kr. 80,00

Ons. 25.11. kl. 20:00
JAZZ I VERDENSKLASSE
Niels Lan Doky m.fl.
Kr. 100,00

Fre. 27.11. kl. 22:00
GINMANN/JØRGENSEN
Jazz/sort sol i fusion
Årets hit på Roskilde festivalen
Kr. 75,00

Tor. 10.12. kl. 20:00
KIM LARSEN OG KJUKKEN
Ny cd: Luft under vingerne
Kr. 175,00

Lør. 12.12. kl. 14:00
HEM'LI JUL
Børne/julekoncert
Ny Cd: Nissekys og stjernedrys
Kr. 65,00

Studenterhuset

November

Mandag d.2 - Kl.20.30 - Entre 140
Mike Stern Band
Feat :
Mike Stern : Guitar
Bob Malach : Sax
Lincoln Goines : El.Bass
Richie Morales : Drums

Fredag d. 6 - Kl.22.00 - Fri entre
Captain Hoffers Showband

Lørdag d. 7 - Kl.22.00 - Entre 75
Fläsk Kvartetten

Torsdag d.12 - Kl.21.00 - Entre 60
Kristina Nielsen Kvintet

Fredag d.13 - Kl.22.00 - Entre 150
Hanne Boel

Lørdag d.14 - Kl.22.00 - Entre 75
Tango Orkestret

Lørdag d.27 - Kl.22.00 - Entre 60
Mikkel Nordsø Band

Mandag d.28 December - Kl.22.00 - Entre 80
Led Zeppelin Jam

Gammeltorv 10, Aalborg
Tlf : 98 - 11 05 22 eller 98 - 11 43 12

Forbrændingen vognporten 11 albertslund 4362 5043

fredag 6.11 kl. 21 entre 40 kr
BOB - Battle of Beat semifinale: Jeg er en lampe • Your Average Avenger • Shaide • Nautilus.

onsdag 11.11 kl. 20
J-dag: Stand-Up

lørdag 14.11 kl 22 entre 50 kr
club Inferno Infernal (Live)

fredag 20.11 kl. 21 entre 50 kr.
Lovebites

lørdag 21.11 kl. 20 gents 50 ladies 25 kr.
I Dit Fuckin´ Fjæs Jam
Dit rockfri arrangement

fredag 27.11 kl. 18 entre 50 kr uden spisning 80 kr. med.
Extreme Action Club

lørdag 28.11 kl. 21 entre 40 kr.
BOB - Battle of Beat finale.

Tuborg - gør noget ved MUSIKKEN
Lørdag d. 19. dec. club Kalium: **puddu varano**
www.subcity.dk

KONCERTKALENDER

ÅRHUS
20.30 Christina Nielsen Kvintet, Bent J

TIRSDAG 10

KØBENHAVN
20.00 Lionel Richie m. Sheila E., Forum
20.00 Republica, Vega
21.00 Kindercrash, Rust
21.00 Play It, Stengade 30

ONSDAG 11

KØBENHAVN
20.00 Rod Stewart, Forum
20.00 Snoop Dogg, Vega
20.30 Kynne - Ingvordsen m. Vinding - Riel, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Frogs On The Run, Stengade 30
21.00 Liberator, Loppen
21.00 Natværk, Den Grå Hal
21.00 Sonny & Valentin, Rock Ama'r
21.00 Tim/ Bjørn Svin m.fl., Rust

ÅRHUS
21.00 X-mas Show, Fatter Eskil

ODENSE
21.00 A Head Ahead, Cafe Oscar

GREVE
20.00 Ivan Rebroff, Portalen

RANDERS
21.00 Hanne Boel, Værket

RØDOVRE
21.00 Diva, Viften

TORSDAG 12

KØBENHAVN
20.30 Hess-Skou Kvartet, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Det Glemte Sprogs Orkester,
21.00 Fat Boy Slim/ Shanks/ Lovebites/ Superheroes, Vega
21.00 Japaf, Stengade 30
21.00 Sigurd Barrett, Blågårds Apotek
21.00 Tam Whiteøs Shoestring Band, Rock Ama'r
21.30 Si Senor, Cafeen Funke
23.00 Jazz Mover, Park Cafe

ÅRHUS
21.00 Hanne Boel, Train
21.00 Martin Preisler, Flintstone Pub
21.30 Tangoorkestret, Musikcaféen
22.00 Reggae Jam, Æsken

AALBORG
20.00 Michael Falch & Nye Rejsende, Skråen
21.00 Kristina Nielsen Kvintet, Studenterhuset

ODENSE
19.00 Kynne & Ingvordsen, Badstuen
21.00 Michael Hills Blues Mob/ Long Lost Evil Sons Of The Ulriks, Rytmeposten
23.00 Daddys Drenge, Cafe Oscar

GREVE
20.00 Errislannan, Portalen

HERNING
21.00 Per Frost All Stars, Fermaten

FREDAG 13

KØBENHAVN
20.00 Henry Rollins, Vega
21.00 Back street, Stengade 30
21.00 Claus Böhlings Elektrum, Rock Ama'r
21.00 Gomez, Loppen
21.00 Kid & The First People, Krudttønden
21.00 L.P. Blues Band, Blågårds Apotek
21.00 Peter & De Andre Kopier, Amager Bio
21.00 Søren Sko, Pumpehuset
21.30 Planet Soul, Cafeen Funke
21.30 Repertory Quartet, Copenhagen Jazzhouse
23.45 The Charlies, Tex
24.00 4 Like Us, Park Cafe

ÅRHUS
21.00 Karsten Mathiasen, Flintstone Pub
21.00 Per Frost & Halberg, Train
21.30 Lovebites, Musikcaféen
22.00 Club Exodus, Æsken

AALBORG
20.00 G-Rave, 1000fryd
22.00 Hanne Boel, Studenterhuset

ODENSE
21.00 Wanderlust/ Borderland, Rytmeposten
23.00 Daddys Drenge, Cafe Oscar

HELSINGØR
21.00 We Are, Toldkammeret

HERNING
21.00 Hit Med 80'erne, Fermaten

LYNGBY
22.00 Nautilus, Templet

RANDERS
21.00 Ibens, Tante Olga

RINGSTED
22.00 Diva, Rock Cafe

SØNDERBORG
21.30 Die Herren & Roxanne, Sønderborghus

VEJLE
22.00 Roseband, Torvehallerne

AABENRAA
21.30 Strange Party Orchestra, Blue Note

LØRDAG 14

KØBENHAVN
21.00 Felcia, Blågårds Apotek
21.00 Laura Illeborg, Pumpehuset
21.00 Mek Pek & The Debitors, Rock Ama'r
21.30 Dalia Faitelson Common Ground, Copenhagen Jazzhouse
21.30 Planet Soul, Cafeen Funke
22.00 Sugar Glam & Bullet, Pakhus 11
23.00 George Michael Jam, Café Kellerdirk
23.45 The Firm, Tex
24.00 Column, Park Cafe

ÅRHUS
21.00 Michael Falch & Nye Rejsende, Train
21.30 Future 3/ Jet/ Opiate, Musikcaféen
22.00 Atlantic Wave Band, Æsken
22.00 Shades Of Blue, Fatter Eskil

AALBORG
20.00 Metal Festival 98, Skråen
21.30 TV-Killers, 1000fryd
22.00 Tango Orkestret, Studenterhuset

ODENSE
21.00 New Jungle Orchestra, Rytmeposten
23.00 Daddys Drenge, Cafe Oscar

ALBERTSLUND
21.00 Infernal, Forbrændingen

FREDERICIA
21.00 Hanne Boel, Fredericia Teater

GREVE
21.00 På Slaget 12, Portalen

HADSUND
20.30 Strange Party Orchestra, Bio 1 + 2

HELSINGØR
22.30 Die Herren, Manhattan

HERNING
21.00 Workshop, Fermaten

HILLERØD
22.00 Skylife 2, AMU-centret

HJØRRING
22.00 Ibens, Syssel Tinget

HORSENS
21.00 Majestic, Kulisse Lageret

RINGSTED
21.00 Dekta Cross Band, Rock Cafe

ROSKILDE
21.00 Diva, Gimle

ST. HEDDINGE
22.00 Chimbo's Revival, Snurretoppen

VEJLE
22.00 Roseband, Torvehallerne

VIBORG
21.00 Trine Lise Væring, Paletten

VORDINGBORG
20.00 Lovebites, Stars

SØNDAG 15

KØBENHAVN
20.30 Kip Hanrahan & Savage Copenhagen, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Red Snapper, Vega

FREDERICIA
20.00 Dave Swarbrik, Det Bruunske Pakhus

HELSINGØR
21.00 Trine-Lise Væring, Toldkammeret

MANDAG 16

KØBENHAVN
20.30 Væring-Dahl-Lundberg-Danemo, Copenhagen Jazzhouse

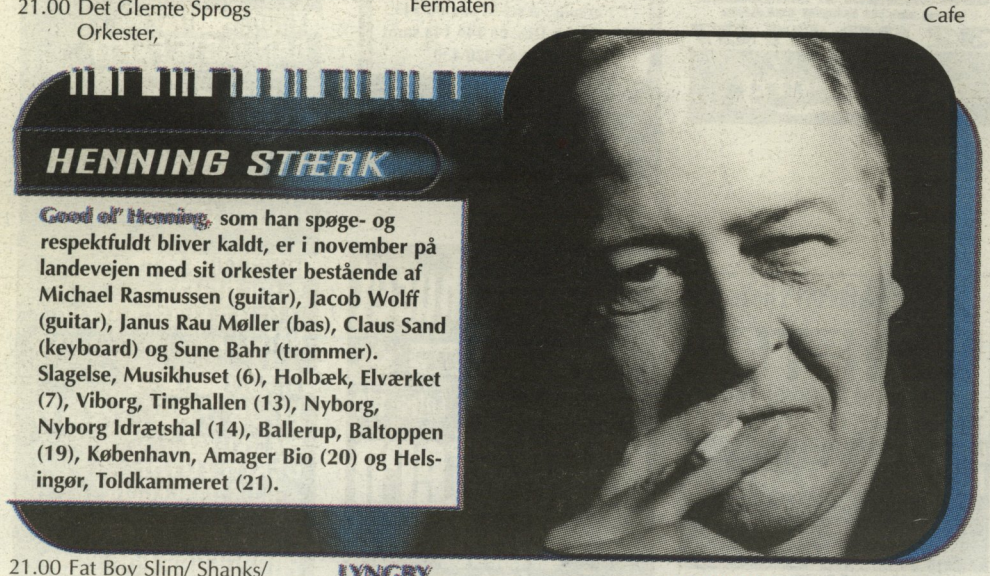

HENNING STÆRK

Good ol' Henning, som han spøge- og respektfuldt bliver kaldt, er i november på landevejen med sit orkester bestående af Michael Rasmussen (guitar), Jacob Wolff (guitar), Janus Rau Møller (bas), Claus Sand (keyboard) og Sune Bahr (trommer). Slagelse, Musikhuset (6), Holbæk, Elværket (7), Viborg, Tinghallen (13), Nyborg, Nyborg Idrætshal (14), Ballerup, Baltoppen (19), København, Amager Bio (20) og Helsingør, Toldkammeret (21).

ÅRHUS
20.30 Peter Vuust Kvartet, Bent J
21.00 Eskild Dohn, Fatter Eskil

ODENSE
21.00 Old Blind Dog, Rytmeposten

TIRSDAG 17

KØBENHAVN
20.30 Chucho Valdes Group, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Gangstarr, Pumpehuset
21.00 Play It, Stengade 30
21.00 Visse Mænd, Rust

ÅRHUS
20.30 Peter Vuust Kvartet, Bent J
21.30 Trine-Lise Væring Kvartet, Musikcaféen

AALBORG
20.00 Poul Krebs & Henning Kvitnes, Skråen

HOLBÆK
20.00 Niels Lan Doky, Elværket

ONSDAG 18

KØBENHAVN
20.30 Dale Barlow Quartet feat. Jens Winther, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Keld Tolstrup/ Peter Skovsted m.fl., Rust
21.00 Nautilus, Stengade 30
21.00 Nils Lan Doky, Pumpehuset
21.00 Son Volt, Loppen

ÅRHUS
20.00 Brecht By Heart, Musikcaféen

AALBORG
20.00 Old Blind Dogs, Skråen

HJØRRING
19.30 Liegstouw, Syssel Tinget

RINGSTED
21.00 Hanne Boel, KC. Lille Sal

TORSDAG 19

KØBENHAVN
20.30 Drumscapes, Copenhagen Jazzhouse
21.00 H. P. Lange, Blågårds Apotek
21.00 Laundromat, Rust
21.00 Superfuzz, Stengade 30
21.00 Tangoorkestret, Pumpehuset
23.00 Las, Park Cafe
23.45 Tough Loving, Tex

ÅRHUS
21.00 Mikkel Nordsø, Train
21.30 You Name It, Musikcaféen
22.00 Karl Erik Pedersen & Ulrik Bust , Fatter Eskil
22.00 Pandora, Æsken

AALBORG
19.00 Popstival, Skråen

ODENSE
20.00 Michael Falch & Nye Rejsende, Magasinet
21.30 Ken Lending, Cafe Oscar

GREVE
20.00 Halberg/ Just/ Frost/ Michelsen/ Friis, Portalen

HERNING
21.00 Hanne Boel, Fermaten

VORDINGBORG
20.00 Poul Krebs/ Henning Kvitnes, Stars

FREDAG 20

KØBENHAVN
20.00 Ronald Andersen, Krudttønden
21.00 Death Tothe, Stengade 30
21.00 Henning Stærk, Amager Bio
21.00 Lasse & Mathilde, Rock Ama'r
21.00 Meja, Pumpehuset
21.00 Moscow Maniacs, Blågårds Apotek
21.30 Christina Nielsen Kvintet, Copenhagen Jazzhouse
23.00 Achtung Baby, Café Kellerdirk
23.45 Virgin Soil, Tex
24.00 Mad Attack, Park Cafe

ÅRHUS
21.00 Nina Forsberg, Train
21.30 Flamenco Fuerte, Musikcaféen
22.00 Lokal Bar, Æsken
22.00 Smokestack Lightning, Fatter Eskil

AALBORG
21.30 Registrators, 1000fryd

ODENSE
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar

ALBERTSLUND
21.00 Lovebites, Forbrændingen

BRØNSHØJ
21.30 Double Stout, Baronens Dagligstue

CHARLOTTENLUND
21.00 Søren Sko, Skovridderkroen

FREDERICIA
21.00 Helga Björk Band, Det Bruunske Pakhus

GREVE
20.00 Papkasseshow, Portalen

HELSINGØR
21.00 Ibens, Toldkammeret

HERNING
21.00 Diva, Fermaten

HJØRRING
22.00 Seven Eggs, Syssel Tinget

HORSENS
21.00 Miroquai Jam, Kulisse Lageret

LYNGBY
22.00 Superfuzz, Templet

RANDERS
21.00 Backseat, Tante Olga

RØDOVRE
21.30 Die Herren & Roxanne, Viften

SØNDERBORG
21.00 Hanne Boel, Sønderborghus

VEJLE
22.00 Natholdet, Torvehallerne

LØRDAG 21

KØBENHAVN
21.00 Davidken, Kul Kafeen
21.00 Dead End Angels, Blågårds Apotek
21.00 James Rasmussen Trio, Rock Ama'r
21.00 Marie Carmen Koppel, Krudttønden
21.00 Poul Krebs & Henning Kvitnes, Pumpehuset
21.00 Propdenoppop Klop, Stengade 30
21.30 Peter Vuust Kvartet, Copenhagen Jazzhouse
23.00 Tom Jones Experience, Café Kellerdirk
23.45 Carlsens Rockcirkus, Tex
24.00 Mad Attack, Park Cafe

ÅRHUS
21.00 Meja, Train
21.00 Overgård/ Skriver, Flintstone Pub
22.00 Funky Brasil, Æsken

AALBORG
21.00 Backseat, Skråen

ODENSE
21.00 Bloom, Rytmeposten
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar

ALBERTSLUND
21.00 I Dit Fjæs Jam, Forbrændingen

BRØNSHØJ
21.30 Sussie & Jes, Baronens Dagligstue

FREDERICIA
20.00 Amnesis Rave Party 2, Det Bruunske Pakhus

HELSINGØR
21.00 Henning Stærk, Toldkammeret

HERNING
21.00 Soul Patrol, Fermaten

HORSENS
21.00 Diva, Kulisse Lageret

KASTRUP
22.00 Chimbo's Revival, Kastrup Center Pub

KOLDING
23.00 E.T.A., Pitstop

VEJLE
22.00 Cut The Cake, Torvehallerne

VIBORG
21.00 Puddo Varano, Paletten Vordingborg
20.00 Mikkel Nordsø Band, Stars

SØNDAG 22

KØBENHAVN
21.00 Bo Kaspers Orkester, Pumpehuset
21.30 Pierre Dørge & New Jungle Orchestra, Copenhagen Jazzhouse

ODENSE
15.00 Troels Trier & Rebecca Brüel, Magasinet

FREDERICIA
20.00 Kætter Kvartet, Det Bruunske Pakhus

RANDERS
20.00 Nils Lan Doky, Tante Olga

MANDAG 23

KØBENHAVN
20.00 Faithless, Vega

ÅRHUS
20.30 Rasmus Ehlers Trio, Bent J
21.00 Klaus Baba, Fatter Eskil

ODENSE
20.00 Nils Lan Doky, Magasinet

TIRSDAG 24

KØBENHAVN
21.00 Drezz, Rust
21.00 Play It, Stengade 30

ÅRHUS
20.00 Duck Duck Goose, Musikcaféen

HERNING
21.00 Nils Lan Doky, Fermaten

ONSDAG 25

KØBENHAVN
20.30 Blix Band, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Ama'r Spot 99, Rock Ama'r
21.00 Jazzanova, Rust
21.00 Learning From Las Vegas, Stengade 30

ODENSE
21.00 Hanne Boel, Borgerforeningen

TORSDAG 26

KØBENHAVN
21.00 Søren Møller Trio, Blågårds Apotek
21.00 Trigbag, Stengade 30
23.00 Splonge, Park Cafe
23.45 Marshmallow, Tex

ODENSE
20.00 Hanne Boel, Magasinet

FREDAG 27

KØBENHAVN
20.00 Papaya, Krudttønden
21.00 Esben Just Trio, Blågårds Apotek
21.00 Hip Hop, Stengade 30
23.00 Slapdaddygroove, Café Kellerdirk
23.45 Stagedive Sisterz, Tex
24.00 Monique, Park Cafe

RINGSTED
21.00 Malk De Koijn, Rock Cafe

LØRDAG 28

KØBENHAVN
21.00 Blind Man Buff, Stengade 30
21.00 Rubens Orkester, Blågårds Apotek
23.00 Ebony Jam, Café Kellerdirk
24.00 Ladies Room, Park Cafe

MUSIKRUBRIKKER

AUDIO-KOPIERING

tam

Cassette og CD
kopiering fra 1 til 500.
('One-Off' CD'er fra kr. 35/stk.)
CD tape mastering/
redigering.
Hurtig og billig service
Ring eller skriv efter prisliste:

TAM Studio
Svenstrupvænget 3
5260 Odense S.
Telefon & Fax 66 15 04 30

CD - CD - CD

NYE PRISER
Demo CD, max 20 min.

v/ 50 stk. kr. 25.- pr. stk.
v/ 100 stk. kr. 22.- pr. stk.
v/ 200 stk. kr. 18.- pr. stk.
Tryksager i farver:
Label: kr. 250,- + kr. 3,-/stk.
Cover: kr. 250,- + kr. 2,-/stk.
v/500 stk kr. 13,-/stk.
incl. tryksager

Demo-bånd

100 stk. C-20	kr. 685,-
Bånd-labels	kr. 160,-
Cover S/H el. farver	kr. 475,-
Start omk.	kr. 120,-

BIRKUM I/S
Fredensvej 42
2920 Charlottenlund
Tel: 3990 1200 Fax: 3990 1000
E-mail: Birkum@zitech.net
Priser excl. moms & fors.

CD PRODUKTION

• BILLIGT • HURTIGT • NEMT •
• 6 DAGES LEVERING •
• SIMPLY THE BEST •

F.eks.
500 stk. CD-maxi fra 5.325,-
500 stk. CD-album fra 6.500,-
Inkl. tryksager og levering
på kun 6 dage
(ex.moms & ncb)

Agent for Sonopress
Europas største CD-fabrik
Ring og få et godt tilbud!

sundance
the scandinavian music company
tlf. 33 33 87 20 - fax 33 33 87 30
www.sundance.dk • e-mail:sundance@sundance.dk

HØJSKOLER

KUNST ARKITEKTUR DESIGN
OG 24 ANDRE FAG

KRABBESHOLM HØJSKOLE
7800 SKIVE TLF. 97 52 02 77

HØJSKOLER

TEATER
VIDEO, FILM & TV
MUSIK
KLASSISK OG RYTMISK

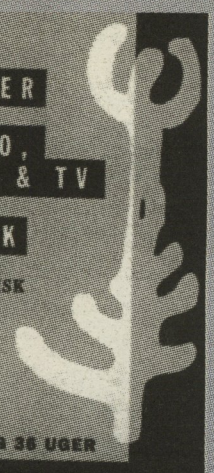

18, 27 OG 36 UGER

STØVRING
9530 STØVRING
TLF 9837 1003
HØJSKOLE

HJUL

- blå hjul

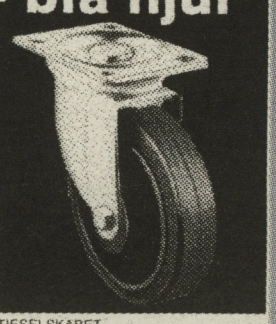

AKTIESELSKABET
MAX FODGAARD
KØBENHAVN: TLF. 35851700
SKANDERBORG: TLF. 86521577

INSTRUMENTER

Forstærker, højtaler, bas, guitar, effekter, pickups, pre-amps, elektonik dele, rør, strenge, bas & guitar gear, PA anlæg, keyboard gear, Vintage dele m.m. Vi er specialister i rørforstærkere, f.eks. Marshall, Laney, Ampeg, Vox, Fender, Peavey. Gode priser & fin service.

BassLab Electric
www.basslab.com
Borups Allé 3 2200 København N
Tele/fax: 38-88-28-82
Email:basslab@vip.cybercity.dk

Drumstick

GRETSCH
SALG & SERVICE
33 24 29 49

BRUGER DU SAMPLING
ELLER HD-RECORDING ?
WWW.MZONE.DK

LYD & LYS

UDLEJNING, SALG OG SERVICE AF PROFESSIONELT LYD- & LYS-ANLÆG TIL:

KONCERTER
TURNÉER
FESTIVALER
SKOLER
DISCOTEKER

LYD & SKT

DANSK LYD & LYS UDLEJNING
NØRREVOLDGADE 4 - 5000 ODENSE C
66 11 38 06

LYD & LYS

MAZUR
PROF. LYD - LYSANLÆG SALG- UDLEJNING
Nr.Bjertvej 74
6000 Kolding
75 56 54 11

Teater & Lysteknik
Det bruneste
LYS
Tlf. 70 25 7-9-13
Office@teaterlys.dk • www.teaterlys.dk

PARTYBANDS

BIG TIME
Funky Rock´n´soul
Martin Preisler med solid backing...
BOOKING: 86 117 555
ulrik.lyhne@apple.agora.dk
www.agora.dk/users/ulrik.lyhne/

THE Alligators
86 40 29 49
www.alligators.dk

DRUIDS ENTERTAINMENT
BOOKING AF LIVEMUSIK

Mek Pek Party Band
Die Herren´s U2 plagiat
Booze Brothers
Abba Revival Band
TV-2 Jam
Le Freak
Hit Med 80´erne
Grease Show
Miroquai Jam
...og mange andre!

Tlf. 86760008 - Fax. 86760098
E-mail: druids@stofanet.dk

THE NEW ORIGINALS
Fra Bowie til Beatles
Fra Doors til Stones
86 18 70 02
86 39 15 42
86 12 09 93

ROXANNE

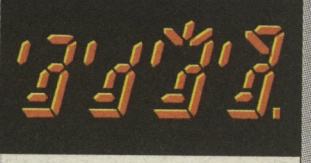

BOOKING:
31 23 31 09
www.roxanne.dk.

PLADER

Plademesse
Lørdag d. 5. Dec.
kl. 11-16
Entré 20,- kr.
over 60.000 cd'er og lp'er

Oplysning og bordleje
49 17 03 50 · 40 88 92 02
Bragesgade 5
Nørrebrohallen

REGGAE IMPORT RAGGAMUFFIN
REGGAE RAGGA DUB SKA JUNGLE
CD • LP • 12" • Video
CHECK BUTIKKEN
Carl Madsens Plads
Christianias (Bus nr. 8)
Katalog: 31 596 444

RÅDGIVNING

Samtalegrupper for unge
86 12 12 72

Ring og hør nærmere
UNGEGRUPPEN
Østergade 30. 2. • 8000 Århus C

MUSIKKONTAKT

SANGERINDE M/K SØGES
Du skal være villig til pop og have en vis egen frekvens. Reference: Garbage, Tori Amos, Marilyn Manson.

Send demo/C.V:
Larsen, Kappelvej 25 B. 4.th,
2200 København N
• Ring evt. 20 21 25 45 •

STUDIER

neverland RECORDING
2 studier fordelt på 350 m² (Overnatningsmuligheder)
CD- og demo-indspilninger
Jingles og reklameprod.
Liveoptagelser
CD- og covertryk

Studie A:
24 spor analog 2"
16 spor digitalt
Automatiseret mix og redigering
(Otari MTR90 II · ADAT · Tridentmixer)

Studie B:
16 spor digitalt

Neverland Recording ApS
Nørrevoldgade 4, 1.
5000 Odense C
Tlf. 66 19 39 33
Fax 66 19 39 32

BIRDLAND
RECORDING STUDIO
86 25 50 00
I.P. JACOBSENSVEJ 35
8230 ÅBYHØJ

ARP STUDIET
SKOVVEJEN 11-13
DK-8000 AARHUS C
86 12 94 65

Professionel optagelse og redigering af musikproduktioner
Demobånd og DAT-mastering
DAT- og kassettebåndkopiering

STUDIER

AIR PLAY
MONTANAGADE 29 · AARHUS
+45 86 19 12 12

48 SPOR AUTO MIX / TOTAL RECALL
CD-INDSPILNING / MIX / MASTERING
REDIGERING KOPIERING CD-PREMASTERING
CD-KVALITETSPRODUKTIONER FRA 300 STK.
TIL LAVPRIS

STUDIE
Med mere end teknik
Lækkert studie, placeret i idyliske omgivelser. 128 real tracks i 24 bit, total recall, div. high-end rør udstyr. Cd/dat/dds3 pre-mastering, international lydtek./ Prod. Lock-out pris kr. 2240,- eksl. moms.

DYNAMIC PRODUCTIONS
...Sounds right
tlf 86 33 77 99
www.dynamic-productions.dk

IRHØJ LYDPRODUKTION
Smukke omgivelser
Musikstudie • Analog & Digital indspilning
Computermix • Moving faders • Mastering
Postproduction • Digitalredigering • CDR lyd

PROTOOLS 4 PCI HD rec
CD enkeltkopiering
CD mastering
PQ kodning
IRHØJ LYDPRODUKTION
Kildegårdsvej 2 4690 Haslev
Tel 56 38 19 86 Fax 56 38 19 87

UNDERVISNING

SANGUNDERVISNING
Rock, pop, soul og jazz.
Arbejde med udtryk, frasering, rytmik og teknik.
Udd. Rytmisk kons.
Tlf. 36 70 75 45

ORKESTERSTØTTE

Orkesterstøtte

Århus Kommune har oprettet en **Orkesterkonto** for at støtte det århusianske, rytmiske musikmiljø og dermed styrke og udvikle århusianske musikere og orkestre.
Støtten ydes ud fra en kvalitativ vurdering og under hensyntagen til ansøgernes individuelle behov. Der kan **eksempelvis** ydes støtte til koncerter, studietid, promotion-CD, workshops, clinics og større projekter. Der ydes ikke støtte til egenlige kommercielle formål.
Ansøgningsfristen er d. 1. april, 15. august og 15. november.
Nærmere oplysning får du ved at kontakte:
Århus Kommunes Fritids- og Kulturforvaltning.
Vestergade 55, 8000 Århus C
Tlf. 89 40 48 00

WWW

www.fermaten.dk

WWW

headroom
www.inf.dk/headroom

WWW.RUBBERBAND.DK

www.martian.dk

www.musikbureauet.dk

TRANSPORT

BAND-FLYTTE-BILER
Udlejes uden fører
DRUM CITY
MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 75 66 · FAX 86 12 74 12

MERCEDES BANDBUS
PLADS TIL 7-8 PERSONER OG GEAR
ELLER
TRANSPORTER TDI (NY)
3 PERS., LANG, SORT, LÆKKER.
86 18 91 10

TØJ

MIND THE GAP
Studiestræde 14 kld.
1455 København K....33 91 66 12

ØVELOKALER

PROF. SESSION-ØVELOKALE
evt. m. backline.
Udlejes på dag eller ugebasis.
MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 75 66 · FAX 86 12 74 12
DRUM CITY

Fajabefa-Århus udlejer øvelokaler og PA-anlæg til nogle af Århus' billigste priser. Info på 86121444

MUSIKMAGASINET GAFFA
MUSIK RUBRIKKER
telefon
86 12 98 99
telefax
86 18 92 22
Deadline 11/11

[BACK STAGE]

www.tuborg.dk

TUBORG...gør noget ved MUSIKKEN.